

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات الحري

CONSESSUS
HARRII

QUARTUS, QUINTUS & SEXTUS.

E

CODICE MANUSCRIPTO

LATINE CONVERSI AC
NOTIS ILLUSTRATI.

ACCEDUNT

MONUMENTA
VETUSTIORA ARABIÆ.

CURAVIT & EDIDIT

ALBERTUS SCHULTENS.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOHANNEM LUZAC,
MDCCL.

1944

1945

1946

1947

1948

1949

1950

1951

1952

1953

1954

1955

1956

1957

1958

1959

1960

1961

1962

1963

1964

1965

PRÆFATIO.

QUANTUM in Eloquentia *Arabum* gradum occupet *Haririus*, ante Editionem trium priorum *Confessuum* insinuatum. Præcipua ei admiratio inde conciliata, quod ut nihil copiosius & uberius, ita limatius castigatiusque nihil ab ullo humano ingenio proficisci posse videatur.

Ejus Quinquaginta *Confessus* totidem limpidos fundunt rivos, qui vernantia prata, & viridaria amoenissima, prælabantur, atque rigent.

Nempe Scriptor ille semper novus, semper recens, ea polluit Vena, quæ usque & usque inter manandum crescat, seque ipsa ditior jugiter, uberiorque, evadat.

Nihil propterea legisse, nihil intelligere inter Eruditiores *Arabes* censetur, qui *Haririum* non contriverit, ac velut in succum & sanguinem converterit.

Si *Musæ* benigno oculo seculum nostrum respexerint, omnesque illos *Confessus* in

P R Æ F A T I O.

lucem tulerint, habebunt quod sibi gratulentur Literæ Orientales, in primisque *Hebrææ Linguae* interior cura, ac cultura; cujus eminentiam, dignitatem, gravitatem, vetustissimumque genium Scriptor hicce admirabiliter exprimit, atque repræsentat.

- Omnium *Confessum* versionem jam a longo paravi.

Evulgationem ut moratur frigus, quo præcedentis seculi ardor per *Erpenium*, *Goliūque* nostros, commotus, atque a principibus *Theologica & Philologica* scientiæ viris fatus, infeliciter elanguit; ita resuscitatus vigor poterit maturare.

EXCERPTUM

EX

IBN CHALIKAN

DE

VIRIS ILLUSTRIBUS:

QUO OCCASIO OPERIS ENARRATUR.

محمد القاسم بن علي بن محمد
ابن عثمان الحريري البصري الحرامي
صاحب المقامات كان اوحد
ايمة عصره ويزرق الحظوة التامة في عمل
المقامات واشتملت علي شي كثير من
كلام العرب ولغاتها وامثالها ورموز اسرار
كلامها ومن عرفها حق معرفتها
استدل بها علي فضل هذا الرجل وكثرة
اطلاعه وغزارة مادته * وكان سبب وضعه
لها ما حكاه ولده عبد الله قال كان
ابي جالسا في مسجد بني حرام فدخل
شيخ ذو طمرين عليه اهبة السفر رث
الحال فصيح الكلام حسن العبارة فسأله
الجماعة من اين الشيخ فقال من سروج
فاستخبرته عن كنيته فقال ابونريد
فعمل

P R A E F A T I O . 1

فعمل أبي المقامة المعروفة بالحرامية وهي الثامنة والأربعون وعرضاها الي أبي نريد المذكور فاشتهرت وبلغ خبرها الوزير شرف الدين ابونصر ادوشروان بن خلد بن محمد القاشاني وزير الامام المسترشد بالله فلما وقف عليها اعجبته واشار علي والدي ان يضم اليها غيرها فاتمها خمسين مقامة *

والي الوزير المذكور اشار الحريري في خطبة المقامات بقوله فاشار من اشارته حكم وطاعته غنم الي ان انشي مقامات اتلو فيها تلو البديع وان لم يدرك الظالع شان الضلوع *** *

Abu Muhammed Elkasim Ibn Ali, Ibn Muhammed, Ibn Otsman, Hariri, Bafrensis Haramius, Auctor Confessuum, fuit unicus Antistitum sui seculi; cumulatissima auctus felicitate in componendis Confessibus. Hi complectuntur insignem partem Linguae Arabum, cum formulis, و proverbiis eorum, intimisque arcanis eorundem sermonis. Hos confessus qui condigne enucleaverit, indicium inde capere poterit Excellentiae viri hujus, vastaeque Eruditionis, ac copiosissimae venae. Causam compositionis banc narravit Filius ejus Abdalla. Pater meus, inquit, sedebat in Templo Haramidarum; quum illuc ingressus senex tritis tectus pannis, habitu iter facientis; lacer conditionis; facundus sermonis, pulcher Elocutionis. Eum interrogavit coetus, undenam senex? Ille, Serusjo: explorarunt dein, quid cognomenti? Ille, Abu Zey-

P R Æ F A T I O.

Zeydus. Tum composuit Pater meus Confessum qui appellatur Haramiensis, octavum & quadragesimum ordine; eumque retulit ad prædictum Abu Zeydum. Quum celebraretur illa scriptio, & fama ejus pervenisset ad Vezirium Sjerphoddinum Abu Natfir Anusjirvan ibn Chalid, ibn Mubammed, Kasjanensem, primum Ministrum Chalyphe Mostarsjid Billa; isque eam legisset, admirationem ei commovit; atque Auctor fuit Parenti meo, ut alios ei confessus adjungeret. Itaque ad quinquaginta usque confessus complevit.

Ad hunc Vezirium respexit Hariri in Præfatione confessuum, quum ait; Et Auctor mihi fuit, cujus nutus imperium, & obsequium præda, ut componerem confessus, in quibus vestigia premerem Ejus, qui Scriptionis hocce genus excogitavit: quamvis sane claudicans metam non contingat firmo latere valentis &c. &c. &c.

Alia ibidem attexta, sepono. Sed curiosius, quam ut supprimatur, hocce.

ورأيت في بعض المجاميع ان الحريري
لما عمل المقامات كان قد عملها
اربعةين مقامة وحملها من البصرة الي
بغداد وادعاه فلم يصدق في ذلك جماعة
من ادباء بغداد وقالوا انها ليست من
تصنيفه بل هي لرجل مغربي من اهل
البلاغة مات بالبصرة ووقعن أوراقه اليه
فادعاه فاستدعاه الوزير الي الديوان
وساله عن مناعته فقال انا رجل منشي
فأخرج

P R Æ F A T I O.

فأقترح عليه انشاء رسالة في واقعة
 حينها فانفرد في ناحية من الديوان واخذ
 الدواة والورقة ومكث زمانا طويلا فلم
 يفتح الله سبحانه عليه بشي في ذلك
 فقام وهو خجلان * وفي جملة من انكر
 دعواه في عملها ابو القاسم علي بن افلاج
 الشاعر فلما لم يعمل الحريزي الرسالة
 التني اقترحها الوزير انشد ابن افلاج ✽

شبخ لنا من ربعة الفرس
 ينتف عشونه من الهوس *
 انطقه الله بالمشان كما
 رماه وسط الديوان في الخرس *

*Vidi in quibusdam voluminibus, Haririum quum
 confessus componeret, quadraginta primum confecisse;
 eosque Basora detulisse Bagdadum: quorum quum sese
 Auctorem ferret, fidem ei negasse plurimos ex Erudi-
 tis Bagdadi, dixisseque: neutiquam ejus esse hoc opus;
 sed viri cujusdam Africani, cujus nobilitata erat fa-
 cundia. Hunc Basoræ decessisse, hujusque Chartas
 ad eum pervenisse, quas ille sibimet arrogaret. Tunc
 illum evocatum a Vezirio ad Diwanum, interroga-
 tumque, quid artis profiteretur? ✽ respondisse, se
 ab Epistolis esse. Injunxisse ei tum Vezirium, ut Epi-
 stolam exararet ex tempore. Illum secessisse in angu-
 lum Diwani, sumtisque atramentario ac charta lon-
 giorē moram traxisse; sed Deum O. M. nihil ei
 scriptionis istiusmodi aperuisse: confusumque tandem
 Jur-*

P R Æ F A T I O:

surrexisset. Inter eos qui Haririo fidem denegabant fuit Abuikasim Ali Ibn Abblagj Poëta, qui quum Epistolam ex tempore conficere nequiret, cecinit.

Senex nobis ex Rabia Elphars

*Qui vellit extremitatem barbæ præ vecordia.
Eloquentem eum fecit Deus in Masjan,
Prout percussit eum in Diwan silentio.*

Ad versiculos hosce habeatur: *Haririum* nostrum sibi vindicasse originem ex nobilissima gente *Arabum*, quæ *Rabia Elphars* vocitata: vicum autem *Basoræ*, ubi habitabat, *Masjan* dictum: eique in more fuisse, ut dum aliquid commentaretur, *barbam* vellicaret.

Exitus hiece; quod domum redux, reliquos *confessus* decem eodem stylo, quin erectiore adhuc, & animosiore quodammodo, pertexuerit; atque ita invidos, & obtrectatores vicissim confuderit.

En aliud adhuc non injucundum. يحكى انه
كان دمهيا قبيح المنظر فجاءه شخص
غريب يزوره وياخذ عنه شبا فلما راه
استنزي شكلة ففهم الحرييري ذلك
منه فلما التمس منه ان يملى عليه
شبا قال له اكتب

ما انت اول سار غرة قمر
ورايده اعجبته خضرة الدمن *
فاختر لنفسك غيري اني رجل
مثل المعبدى فاسمع بي ولا ترني *

**

Nar:

P R Æ F A T I O.

Narratur Eum fuisse brevioris stature, & deformem vultu. Ad Eum autem accessit aliquando peregrinus quidam, visitaturus, atque aliquid scriptoris ab eo ablaturus; qui conspecto homine, ejus figuram contempsit. Id HARIRIUS intellexit: quum itaque ab eo peteret, ut aliquid sibi diceret, dixit ei, scribe:

*Non tu primus noctivagus, quem decepit Luna;
Et pabulator, cui placuit viror simetorum.*

*Ergo elige tibi alium; namque Vir sum
Moaidiji ad instar; proin audi me, non vide.
Tum vero confusus ille discessit.*

Allusum ab *Haririo* ad Historiam *Moaidiji* alicujus, ortumque inde proverbium *تسمع بالمعدي لا أنسأ* *Audias Moaidijum, non autem videas illum.* Is a *Noomano Hirensium Rege* contemtum exceptus, quod brevior esset statura, dixisse fertur *المراء باصغرية قلبه ولسانية* *Vir duobus minimis ejus censendus, Corde & Lingua.*

ABI MUHAMMED ELKASIM
B A S R E N S I S
VULGO DICTI
H A R I R I
DISSERTATIONES

E
M A N U S C R I P T O
BIBLIOTHECÆ ACADEMIÆ
LUGDUNENSIS

E D I T Æ
E T N O T I S
I L L U S T R A T Æ.

الْمَقَامَةُ الرَّابِعَةُ

الدِّمَّجَاتُ وَهَبَّاطُ

أَخْبَرَنِي
الْحَرِيُّ بْنُ هَمَامٍ قَالَ : ظَعَنْتُ إِلَى
دِمَّجَاتٍ عَامٍ : هَبَّاطٍ وَهَبَّاطٍ فَأَنَا يَوْمَئِذٍ
مَرْمُوقُ الرَّخَاءِ مَوْمُوقُ الْأَخْيَاءِ أَشْحَبُ : مَطَارِفُ
النَّشَاءِ

NOTE IN CONSESSUM QUARTUM.

١ دِمَّجَاتٍ, *Dimjat*, *Damiata*, unde *Damiatensi confesui* nomen, est nobilissima *Aegypti* urbs. De ea consulendus *Index Geograph. ad vitam Salad.*

٢ ظَعَنْتُ *iter feci*. Radix ظعن quæ secundum *Tebiebum* infert *ضد الإقامة* *contrarium standi*, vel *manendi* in sede sua, conferri debet cum لا يزل

loco moveri. Nempe ex *Dialecto* لا in ط mutari amat; ut in *Clavi* exemplis complusculis adstructum. Origo latet.

٣ عَامٍ هَبَّاطٍ وَهَبَّاطٍ

anno impulsione & repulsionis, proprie. Id saltem prætulim ex variis expositionibus, quas *Tebiebus* offert. هَبَّاطُ جُنَابَةٌ وَصَبَاحُ مَبَّاطُ دِفَاعٌ وَقَبِيلُ الْهَبَّاطِ الْإِقْبَالُ وَالْمَبَّاطُ الْإِدْبَارُ وَقَبِيلُ الْهَبَّاطِ الْاجْتِمَاعُ لِلصَّلَاحِ بِبَيْنِ الْقَوْمِ وَالْمَبَّاطُ التَّفْصِيرُ يَقُوقَبِيلُ هَبَّاطُ أَشَدُّ السُّوقِ الْيُورْدُ وَهَبَّاطُ أَشَدُّ السُّوقِ الْيُورْدُ الْيُورْدُ

Hijât est clamor, & vociferatio. Alii volunt, Hijât esse accessum. فَع

CONSESSUS QUARTUS.

DAMIATENSIS.

Etulit Harith Ibn Hemmam, Damiatam, inquit, commigravi, anno confusionis & tumultus pleno. Ego vero id temporis a lætiore fortuna respiciebar; atque ab Amicis unice diligebat: trahebamque vestimenta

& Mijât recessum. Iterum aliis Hijât est conciliatio pacis in populo; & Mijât, dissipatio ejus. Denique aliis Hijât est vehemētissima impulsio ad aquationem, & Mijât vehemētissima inde repulsio. In eo pedem figo. Aliquid proverbiale nempe subest huic formulæ a pastoribus, gregumve ductoribus, ductæ. Inter hos sæpe rixæ, & turbæ, ad aquatoria existunt, dum alii citius ad aquam impellunt camelos, quam par: alii tardius inde eosdem depellunt; aliisque locum facere negant. Pulchra imago, ad tumultus bellicos, & seditiones, pingendas. Sunt infinitivi 3. conj. هاطا Med. se strepere, tumultuari, & ماطا declinare. Inde etiam proverbialiter in 6. conj. تهايطوا inter se ultro citroque impulerunt, & repulerunt, pro discordiis fuerunt agitati.

4 Venusta formula, مرموق Fortuna commodioris ad-

pectu bonoratus. Nempe مرموق est vibravit oculum, leviori intuitu strinxit aliquem. Id favoris signum, si potentior inopem leni oculo stringere dignetur. رخاء Laxitas, opulentia, ergo hic inducitur ut Domina potens, quæ quem adipiscere dignetur, ditet simul. Adjectum non sine acumine, Dilectus fratrum. Nempe florentes amicorum turba circumfedit; circa pauperes ingens solitudo est.

5 Granditer dictum, Trabebam مطارف الثراء vestes opulentie. Est plur. fr. a مطرف vestis striata, & marginum ornatu insignis. Ducta significatio a طرف ora, extremitas.

Alterum ثراء proprie signat madorem; a ثري maduit. Inde

ثراء المال mador opulentie, in

الْتَرَاءُ ٥ وَأَجْنَلِي مَعَارِفَ السَّرَاءِ ٦ قَرَأَقَنْتَ صَحْبًا قَدْ
 شَقَّوْا عَصَا الشَّقَابِ ٧ وَلَرْتَضَعُوا أَفَايِفَ الْوَفَاكِ حَتَّى
 لَا حَوَا ٨

Hamasa. Designatur opulencia, ut sic dicam, irrigua; non avars habita.

6 Pari granditate enunciatur, أَجْنَلِي مَعَارِفَ السَّرَاءِ

remoto velo contuebar vultus laetioris fortuna. Forma سَرَاءُ est comparativa, in fæmin. ab سَرَّ. Latior: a rad. سَرَّ letatus est. Ea absolute venire amat pro Vita lautior, & beatior.

Ejus contrarium ضَرَاءُ vita calamitosior; ab أَضَرَّ, cuius Radix لَا رَدَّ pressit angustia.

Ajunt quidem Lexicographi, esse fæmininum sine masculino; sed hoc nihil: & أَضَرَّ certissime est comparat. mascul. magis angustans; cujus fæmin. pro fortuna afflictiore invaluit.

Sequens مَعَارِفَ est plur. fr. a مَعْرِفَ facier, speciatim frons

& nasus, quod inde يَعْرِفُ dignoscatur hominis indoles. اجْنَلِي est 1. sing. fut.: 8. a جَلَّى five رَجَلَّى revelavit.

Inde Octava signat, resectam & nitentem adspexit sponsam. Supra ad Conf. 3. illustratus hic usus. Admirabilis hinc figura emergit, qua fortuna lautior ut Sponsa inducitur, quæ ad Thalamum suum, & oscula, admittit beatiores.

7 Verbum رَأَقَنْتَ socium me feci itineris, est, 1. præter. 3. conj. a رَفَقَ.

Benignus fuit. juvit. comas fuit. Hinc رَأَقَ comitem se dedit alteri, præsertim ad iter unde رَفَقَ comitatus: cateroa iter facientium. Primaria potestas Radicis est, idem niti, fulcire.

Inde in 8. اَرْتَفَقَ innixus fuit cubito, qui مَرَفَقَ dicitur, quod eo inter reclinandum nosmet

stimenta cultissima opulentiae; & laetae vitae nitentem faciem adspiciebam. Assumsi autem itineris comites, qui baculum diffensionis confregerant; & consensionis haustus lacteos suxerant,

co

met fuleiamus. Hinc lux in
Cant. 8:5. מְרַפֶּקֶת עַל דְּרֹדָה.

Sequens صَحْبًا secundum A-
rabes est plur. fr. a صَاحِبٌ

socius. Sed sciatur pluralia ista
fracta esse ferme nomina sub-
stantiva, collective sumta. Sic
صَحْبٌ in Origine est societas.
Inde societas mea pro socii mei.
Id genus mirifice Grammaticam
Arabum implicuit: facile expli-
candum ab iis, qui judicio Cri-
tico pollent.

شَقُّوا عَصَا الشَّقَاقِ 8

fregerant baculum diffidii. عَصَا

pro عَصِي & عَصَى est لَوْدَا,

quod in לֹדֶן lignum contraxere

Hebraei. Radix عَصِي durus

fuit. شَقَاقٌ, diffensio in infin.

3. proprie est mutua diffra-
ctio, a شَقَّ fregit, unde شَاقَّ fre-

git erga alium. Non figurate
tantum, sed & proverbialiter e-
latum, frangere baculum diffra-
ctionis sive discidii. Nempe so-

lemne Adagium inter Arabes

شَقَّ فُلَانُ الْعَصَا

ada ترك baculum fregit : اذا ترك

الطاعة وخرج مبيانا

quum obedientiam missam facit,

& erumpit in dissidium. pulchre

Schol. قال ابو عبيدة العصا

تضرب مثلا للاجتماع

وانشقاقها يضرب مثل

للافتراق وقال ايضا معني

قولهم شَقَّ فُلَانُ عَصَا

المسلمين اي فرق جماعتهم

Abu Obeida auctor est Baculum

proverbiali usu adbiberi in socie-

tate, ejusque fractionem in diffi-

patione. Eo sensu dictum adfir-

mat, Rupit ille Baculum Mosle-

miorum, i. e. communionem eo-

rum deseruit. In Hamasa reperio

شَقَّ عَصَا الدِّينِ

fregit baculum religionis, pro eam

deseruit. Hinc jam venusta tra-

latione Haririus, frangere ba-
culum discidii, pro discidia fu-
gitare.

9 اِنْ تَضَعُوا سِخْرِي سِخْرِي سِخْرِي

8. a مَرَضِعُ item suxit, lactens

fuit.

١٠ لَأَحْوَ كَأَسْنَانَ الْمَشْطِ فِي الْأَسْنَوَاءِ وَكَالْتَفْسِ
 التَّوَّاحِدَةِ ١١ فِي التَّنْبِيَاهِ الْأَهْوَاءِ وَكُنَّا ١٢ مَعَ ذَلِكَ
 نَسْبِرُ النَّجَاءَ وَلَا نَرْحَلُ إِلَّا كُلُّ هَوَجَاءٍ إِذَا نَزَلْنَا
 ١٣ مَنْزِلًا أَوْ وَرَدْنَا مِنْهُ لَا آخَتَلَسْنَا
 ١٤ أَلْتَبَّ

fuit. Inde figurate رضع الثدي
 suxit uber ad omnia transfer-
 tur, ut sugere ubera doctrinae,
 virtutis &c. item vitii, injusti-
 tia &c. Eadem hic Metaph. nam

أَفَاقِيَّ proprie designat Lac

quod in uberibus colligitur inter
 binas mulieres. Est autem plur.

أَفَاقٍ, fract. secundus, a primo,

فَوْقٍ, cujus sing. قَبَقٍ, pro

a فَاقٍ media Waw, quod inter
 alia notat singultavit. Inde
 significatio hæc translata; nam
 humor denue confluent, seque col-
 ligens, quasi singultit. وَقَافٍ

est infin. 3. conjug. a وَقَفٍ
 convenit. Paronymasia nolim
 quem fugiat. Ea Orientales mi-
 rifice delectantur.

١٥ لَأَحْوَ &c. proprie, ma-

nifesto apparuere tanquam dentes
 pectinis in equalitate. Est 3.
 præter. primæ conj. a لَوَّاحٍ

micuit, splenduit, manifesto ap-
 paruit. Inde لَوَّاحٍ tabula nomen

لَوَّاحٍ invenit. Ea Arabibus
 omnis res lata, & plana: five
 lignea, five ossea, five alte-
 rius materiae. Specialius tabula.

إِسْتَوَاءٍ equalitas, est infin: 8. a

سَوِيٍّ æquus, æqualis fuit:
 שְׁוִי: unde in Hitpabb.

הִשְׁתָּוָה, & הִשְׁתָּוָה, sine
 Dagesb. Hinc Prov. 27: 15.
 נִשְׁתָּוָה æquabimus, cum He

parag: pro נִשְׁתָּוָה. Comparationem cum dentibus pectinis de-
 claret Teblebius الْمَشْطِ

مِثْلُ فِي كُلِّ اسْتَوَاءٍ فِي
 أَي

eo usque ut dentes pectinis æqualitate referrent : & conglutinatione voluntatum suarum unam viderentur efficere animam.

Sic comparati celerrimum cursum tenebamus, & vectabamur camelis stolide præcipitibus: quumque in mansionem aliquam descendissemus, aut requiem aliquam ingressi fore

اي حال كان فان لرادوا
استواء على الشر
قالوا كاسنان الجمار
Sicut dentes pectinis, Proverbium ad æqualitatem in statu quocumque. Si æqualitatem in malum intendant, dicunt, sicut dentes asini. أسنان plur. fr. a
دسّ دسّ dens, Radix سنّ سنّ acuit.

II. Proverbiale quid spirat quoque, ut anima una in conglutinatione voluntatum. نفس واحد est anima. واحد part. fem: a واحد, unicus fuit. التام est infin: 8. a تام med. Hamz. لاام, conglutinator fuit. Inde لاام conglutinatō proprie, dein fœderatio, natio fœderata. اهواء plur. fr. ab هوى cupiditas, adfectus veementior. Ex Pibb. هوى in Sacris remansit.

12 fuimus ibimus, structura Arabica, pro fuimus ut iremus i. e. ibamus. Thema prioris verbi كان extitit. posterioris سار med. je סר, Hebr. סר cessit, discessit. Sequens نجا est effugium, evasio, انا evasit celeriter. Inde jucunda phrasi ibamus evasionem i. e. السبر السريعة itionem celerrimam. Ei resonat هوجاء camelus præcep̄s in cursu, fem: ab هوج, compar. in quo inest هوج stolidi levitas & præcipitantia. Dicunt etiam ventus stolide præcep̄s, pro incitatissimo, & tentoria convellent. 13 Lecta phrasis منزل descendit descensionem, vel potius locum descensionis, i. e. mansionem. Est نزل descendit cum fluxu. In eandem mentem pulchre additur منهلا descendimus locum aquationis. يرد aquatum descendit, وردد Illud.

١٤ أَلْبَيْتٌ وَلَمْ تَطُلْ أَلَمَلْتُ فَعَنَّ ١٥ كُنَّا إِعْمَالُ الرِّكَابِ
 فِي لَبَاةٍ ١٦ فِتْيَةٍ الشَّيْبَابِ ١٧ تُدَافِقَةُ الْآهَابِ
 ١٨ فَاسْرَيْنَا

Illustratum alibi. **مَدَّالْ مِنْهَلْ**
 a **مَدَّالْ نَهْل**, *potum egit* : unde &
مَدَّالْ *aquatoria*, *loca pas-*
cuis, & *aquis rigua* ; *Esai. 7:*
19. ex. forma Pibhel.

14 Venuste dictum **إِخْتَلَسْنَا**
rapuimus, *furati sumus*, *moram.*
 Est plur. præt. in 8. a **خَلَسَ**
rapuit. In *Diw. Hud.* simili ve-
 nuſtate de bucula **تَخْتَلِسُ**
الْبَغَامِ *rapit mugitum*, pro le-
 niſſime mugit. Item **مَسَايِلُ**
مُخْتَلَسَةٌ *differtationes raptæ*,
 pro leviter & perſunctorie ſcrip-
 ta. Sequens **تَطُلُ** pro **تَطِلُ**
longum faciebamur, per *Apoco-*
pen, ob **لَمْ**. Vide *Grammat.*
مَدَّالْ طَالُ *longus fuit*,
 unde **مَدَّالْ** *in longum projecit.*

15 Verbum **عَنَّ** *accidit*, ob-
 venit, ante oculos apparuit, ſe-
 que obtulit. Hinc **عَنَّانُ**
إِعْمَالُ *nubes tranſverſa &c.*

exercere est infin. 4. a **عَمِلَ** *fecit*,
laboravit, **عَمَلُ** : unde in 4.
عَمِلَ *laborare fecit camel-*
lum ſuum, pro *incitavit*, &
مَرْكَبُ *ſtrenue exercuit currendo.*

per excellentiam ſunt cameli,
 quaſi vectura, a **مَرْكَبُ**
vectus fuit.

16 Recondita phraſis **لَيْلَةُ**
نَوَاحِ الشَّيْبَابِ *Nox juvenis, ſive*
junioris adolescentiæ. Eam ſic
 enucleat **هِيَ كُنَايَةُ**
عَنْ شِدَّةِ سَوَادِ اللَّيْلِ
وَأَنَّهَا لَا قَهْرَ فِيهَا لِأَنَّ شَعْرَ
الشَّيْبَابِ أَسْوَدَ وَيَحْتَمِلُ أَنْ
يُرِيدَ أَنَّهَا أَوَّلُ الشَّهْرِ
فَهِىَ كَالشَّابَّةِ فِي ابْتِدَاءِ
عَمَرِهَا وَاللَّيْلَةُ فِي أَوَّلِ
الشَّهْرِ أَيْضًا سَوَادٌ

Eſt circumlocutio vehementio-
ris nigredinis in nocte illu-
mi ; quoniam crines adoleſcen-
 tiæ nigriores. Fieri etiam po-
 teſt ut intendat primam menſis

remus, moram illic rapiebamus, nec cunctationem extendebamus.

Visum autem fuit nobis aliquando exercere vectores nostros in nocte admodum juvenescente, & cutim nigricante instar

noctem, quæ est tanquam adolescens, in principio ætatis. Nox autem initio mensis item nigra. Posterius hoc pertineret ad genus loquendi Latinum, quo Ver novum, adultum, & præcept, si-ve senescens, figuratur. Apud Xenophb. extat ἀνμαζύουσι νυκτός intempesta nocte. An hoc voluit

forte? Certe فَنِّي الشَّبَابُ est est ἀνμαζύουσι, vigorem adolescentiæ habens. Nempe فَنِّي forma Pebil, opponitur annoso, signatque juniorem, a Rad. فَنِّي juvenili ætate fuit. Convenit in Origine cum פָּתַח erravit, deceptus est: unde פָּתַח simplex,

facilis deceptu. De his alias. شَبَّ adolescentia a شَبَّ arsit, flagravuit, propagata, notans الحَبْوَان في زمان الحرارة الغريزية ætatem qua animans calore naturali maxime viget. Est ergo ardor proprie, si-ve flagrantia: sic

שָׂרִיב אֵשׁ flagrantia ignis, Job.

18: 5.

17 Reconditus adhuc, quod Nox inducatur غَدَافَةٌ corvum referens pelle.

الْأَهَابُ غَدَافٌ corvus niger, proprie

est Epiteton Poëticum, notans profusiore coma, vel pluma, præditum. Docet id Tauriz. ad Hamasa. كَثْرَ مَا يَسْتَعْمَلُ

الْغَدَافُ فِي صِفَةِ الْقُرَابِ يَرَانُ أَنَّهُ كَثِيرُ الرِّيشِ كَانَ رِيَشُهُ أَغْدَفَ عَلَيْهِ

كَمَا تَغْدِفُ الْمَرْأَةُ قَنَاعَهَا

Plerumque usurpatur vocabulum עֲדָרָה pro Epiteto corvi nigri.

Intenditur, eum esse plumosum; ac si pluma ejus אֲעֲדָרָה profusa esset

super ipsum, prout mulier העֲדָרָה profundit super semet calanticam suam. Hinc reliquas Glossas apud Cl. Golium sponte intelliges; simulque percipies cur אֲעֲדָרָה in 4. sit laxavit calyp-

١٥. وَأَسْرَيْنَا إِلَى أَنْ نَضَا اللَّيْلُ شَبَابَهُ
يُوسَلَّتْ ١٦. الصَّبْحُ خَضَائِلُهُ فَحَبَسَ
١٧. مَلِكُنَا

ram suam mulier : & extendit
nox tenebras suas. In ١. غَدَفَ

exponitur liberalis fuit , largi-
tor donavit. Est secundarium, a
primario illo, profusus fuit. Ha-
bes Hebraum צדק redundavit :
profusus , superfluous , fuit. In
Cōf. ١٥. habebimus وقد

اغداف جنح الظلام
وسبح الرعد في السماء
Famque profusa erat ala obscuri-
tatis , & murmurabat tonitru in
nube. Ab hoc غداف

٢. غَدَفَ
porro descendit غَدَفَ نِغْرُوم

corvus referens : quod genus
plerumque a Lexicis abest ; quia
infinitum esset ; nec cuiquam
Linguae gnaro aliquid difficulta-
tis inde creari queat.

Interioris elegantiae quoque
quod Nocti detur احساب

pellis, corium. Nempe اديم
pellis coeli pro expanso
frequentatur. Ea occasione
اديم pellis diei signare
coepit ejus expansionem, & luci-
dam faciem : & الليل
pellis noctis, contra, ejus nigra-
dinem. In Hist. Tamerl. pag. 60.
& 74. reperies الهواء
pellem aeris pro vasto inani.

Omitti hic nequit corvum
huncce profusa coma nigricante
præditum adeo placuisse Ara-
bibus, ut etiam ausi fuerint
Corvum pro coma nigricante bo-
minis ponere. Poëta Asedrus
rasuram capitis poenæ loco sibi
impositam dolens in Homas

لقد خلقوا منها غدافا كانه

عناقيد كرم اينعت واسيدرت

Profecto deraserunt de capite corvum i. e.

Comam nigricantem, baud secus ac si
Bacchi essent vitis, maturi simul & propenduli.

star corvi; continuavimusque iter, usque dum juvenitatem suam deposuisset, atque suam tincturam aurora abstergeret. Ibi tum tædio viæ correpti, in somnumque propen-

Allegatur ibidem a Taurizio a- | tiam describente
liud ex veteri poëta Adolefcen-

قلا يبعد الله ذاك الغراب

Non removeat Deus huncce nobis corvum

Hoc est vigorem coma nigricantis. Ex genio incimo Orientis ergo depromptum illud Cant. 5: 11. Come ejus שחרות כערב nigra ut corvi. Qui in Lingua adyta non penetrarunt, tales similitudines vexant. Ceterum ex his apparet, primam Scho-liasta interpretationem præferendam; ut Nox juvenescens notet nigra coma præditam.

18 Huc ducit sequens colon. Ad ejus illustrationem pauca.

أسرى iter nocturnum fecimus

est i plur. præf. 4. a سرى, noctu ivit. Porro, Nox exiit adolescentiam suam, palam nunc est, nigrorem coma deposuit. نض exiit vestem, & نض vulsit comam, in Origine conveniunt, & Hebraum נצה vellere, præsertim comam, multa luce augent.

19 Novam figuram præbet, Aurora tincturam suam abradens,

abstergensve. Nempe سلت est decorticavit, corticem derafit. Inde סלת mola, sive farina molita, nomen invenisse videtur. Certe סלת סלת & סלת Arabibus est genus bordei corticis expers. Latius tamen funditur, quippe quod decorticationem, aut grana decorticata, & molita, ex origine designare queat. خضاب, tinctura, in-

fin. verbi خضب tinxit, hic signat ex mente gemini Scho-liasta سوادا وظلام الليل nigredinem, & obscuritatem noctis: quæ ortu Aurora exuta, & discussa sit. Sic adfix. in خضاب rediret ad Noctem.

٢٠ مَلِينَا أَلَسْرِي وَمَلِينَا إِلَيَّ الْكَرِي ١١ صَادَقْنَا
 لَمْرَضًا مُخَضَّلَةً الرَّبِّي ٢٢ مَعْتَلَّةً الصَّبَا ١٣ فَتَحَبَّرْنَاهَا
 مَنَاخًا لِلْعَبَسِ وَوَحْطًا لِلتَّغْرِيسِ فَلَمَّا
 حَلَّهَا ٢٤

Mihi multo commodius, venustiusque, videtur, si ad ipsam auroram sese reflectat, quæ dicatur tincturam suam abstergere, roseo colore surgentis diei semet sensim in claritatem convertente. Nempe خضاب خضاب tincturam rubram adfert: unde in Hamaf. مخضوبة مخضوبة البنان tincta, extremitatibus digitorum, pro muliere: ex more Arabissarum, quæ extremam pul- pam, & unguis, roseo colore inficiunt. Item خضيب Epitheton basta sanguine tinctæ. Rem dubitationi eximit vetus dictum لَا تَتَزَوَّجْ سَلْنَاءَ وَلَا مَرْهَاءَ ne uxorem ducas tinctura digitorum negligentem, & collyrii oculorum. Elucet Roseos Aurora digitos ab Haririo captatos, & pulcherrime traductum illud أَسَلْتِ foem. a compar. أسَلْتِ, in muliere quæ tincturam rubram

extremis digitis derafit.

٢٠ مَلِينَا tædio correpti fuimus. In præf. 1. conj. a مَلَّ pro مَلَّ fastidiivit: pertasus fuit. Est notio secundaria, a coquendo sub prunis. Alibi indicatum. مَلْنَا, inclinavimus, a مَال Med. Je, flexit, inclinavit Je &c. Grata alliteratio: quæ & inter سَرِّي iter nocturnum, pro سَرِّي, & كَرِّي pro كَرِّي somnus, sive propensio in somnum potius.

٢١ صَادَقْنَا offendimus &c. Est in præf. 3. a صَدَف declinavit. مُخَضَّلَةً delicata, amœna, est part. 9. conj. a خَضِلَ ma-

penſi, offendimus terram cujus colliculi molles, Euri lenes; eamque elegimus, ut cameli noſtri recubarent, & nos ſimul deſcenderemus ad quietem. Illic quum miſcella noſtra

maduit. Inde **خَضَلَةٌ**, & **خَضْبَةٌ** forma part. Pabil eſt pratum amplexum: bertus delicatulus. Paradifus. **رَبِّي** plur. fr. pro **رَبِّي** a ſing. **رَبْوَةٌ** colliculus, tumulus, a **رَبَّى** **رَبَّى** crevit.

22 **مَعْنَلَةٌ** debilis. Eſt part.

8. a **عَلَّ** **عَلَّ** hauſit altera vice.

Inde **اعْتَلَّ** exhauſtus fuit: & morbo, aegritudine, debilitatus. Hinc latius dimanat, per uſus quos Lexicographi nulli annotant: ut hocce noſtrum, terra debilis Euri, ubi languidi & lenes ſpirant ventuli.

23 **تَجَبَّرْنَا** elegimus. Eſt præter.

5. a **خَابَر** med. je, bonus fuit, præſtitit: unde in 2. **خَبِر** bonum fecit: pro judicavit; elegit. In 5.

تَجَبَّر optimum judicavit. **مَنَاحٌ** recubitorium, ex part. 4. paſſ. q.

d. locus ubi recumbitur. Thema eſt **لَاَمَ نَاحٌ** procubuit camelus &c: **لَاَعْبَسَ**, e tribus conpoſitum, pro **لَاَعْبَسَ**:

in plur. fr. ab **أَعْبَسَ** camelus cujus albedo flavedine mixta eſt.

Is color **عَبَسٌ**. Sequens **مَحَطٌّ** eſt locus deſcenſionis ex itinere,

ſtatio, manſio. Etiam **مَحْطَةٌ** forma ſæmin. efferitur; quamvis Lexica eam negligent.

لَاَتَعْرِيسَ, iterum a tribus con-

ſtat: eſtque infin. 2. a rad. **عَرَسَ** ligavit camelum decumbentem: & ſecundario **لَمَ** ſubſtitit alicubi.

In 2. conj. **عَرَسَ** exponitur conſedere viatores circa extremum noctis, ut, capta aliqua quiete, mox iter proſequerentur.

Talis locus **مَعْرَسٌ**, & **مَعْرَسٌ**, ex participiis 2. & 4. vocitatur.

24 حَلَّهَا الْخَلِيطُ وَهَدَأَ بِهَا 25 الْأَطِيطُ وَالْعَطِيطُ
 26 سَعَتْ صَبْتًا مِنَ الرِّجَالِ يَقُولُ لِمَبْرِ فِي الرِّجَالِ
 كَيْفَ حَكَمَ 27 سَبْرَتَكَ مَعَ جَبَلِكَ وَجَبْرَتَكَ فَقَالَ
 28 لَأَرْعِي الْجَارِي وَلَوْ جَارِي 29 وَأَبْدُلُ الْوَصَالَ لِمَنْ ضَالَّ
 30 وَأَكْتَمِلَ

24 *Quumque* حَلَّهَا الْخَلِيطُ

descendisset in eam comitum turba.

حل *proprie est solvit,*

resolvit, nodum. Inde secunda-

rio ortum, descendere alicubi ad

quiescendum, vel diverfandum.

Sic حَلَّهَا *apud Aramæos.*

حَلَّهَا *est Pabil, notans mi-*

stum, a حَلَّهَا *misuit. Specia-*

tim signat consortem, & ami-

um. Ea vis mox recurrit.

Uterque Scholiast. & hic ean-

dem tenet. Sic collectivum fo-

ret. Suspicio tamen latiore

nunc potestate turbam mistam,

sive multitudinam misceantem,

nempe hominum & camelorum,

intendi.

25 Firmat opinionem no-

stram, quod subdatur, *Quum-*

que conquevisset in ea terra,

mansione, والاطيط, والقطيط

murmur camelorum, & tenebus
hominum. Prius descendit ab

اط 1. *striduit sella camelina.*

2. *Ipse camelus, præ lassitudine.*

3. *murmur edidit venter. Inde*

4. *teneriore adfectu motus fuit.*

Hæc Hebr. וסס illustrando

egregie subserviunt. Posterius

est a حَلَّهَا *sonum e naribus edidit,*

merius: ronebos duxit dormiens.

26 *audivi vo-*

calem e viris &c. cum Hebr.

وَو concinit *سَمِعَ. Sequens*

صَبْتًا *venit a* صَبَات *med.*

Waw, exclamavit; sonuit clara

voce. Etiam med. Fe fuisse,

forma nostra arguit &c.

27 *Quomodo* سَبْرَتَكَ

حَكَمَ

fra turba defedisset, in eaque lassorum gemitus camelo-
rum, & ronehi dormitantium, contieuisent, exaudivi voca-
lem quendam, nocturno confabulatori inter mansiones ita
dicentem: „Quænam institui tui ratio, cum homini-
bus seculi tui, vicinisque tuis? Cui ille, observo
eum qui ad me *diversat*, etiam *divertat* a justitia: &
„prodigus sum amicitia: erga eum quoque qui *ferocit*:

judicium moris tui? i. e. quomo-
do tibi agendum judicasti, & de-
crevist? Quænam tibi nor-

ma vita? &c. ^{عَصِي} incessus

transfertur ad vitam, consuetu-
dinem, morem agendi. ^{حَكَم}

judicium, ab ^{חָכַם} ^{חָכָם} sa-
puit: proprie, ^{פָּנִים} fuit. Inde
^{חֲכָמָה} ^{פָּנִים}, solida firmitas.

^{אֵל} ^{עֶמְרִי} sunt ^{חֲבִיל}

homines ævi tui; a ^{גַּל} ^{גַּל}

in orbem ivit. Hebrais ^{גַּל} co-

gnatam, vel eandem, signifi-
cationem exerit Dan. 1: 10. &
tatem ^{מַגִּלָּת} designans. Con-
fer quæ ad Job. 3: 22. notata.

^{גַּל} ^{גַּל} plur. fr. a ^{גַּל}

vicinus; confors. Est Hebr. ^{גַּל}

& ^{גַּל} ^{גַּל} Forma ista ^{גַּל} pro-
prie signat vicinitatem, confors.

tium. Pro ipsiſ virginis ea in-
valuit, collective: ut apud La-
tinos.

28. ^{عَرَبِي} colo. &c. fut. i. a.

^{عَرَبِي} parvit: pastorem egit:
rexit, curavit, custodivit, ob-

servavit &c. ^{جَارِي} vicinus, sic
dictus quod *diversetur*. Radix

^{جَارِي} ^{جَارِي} in fonte est *divertit*.

Hinc assumpta quoque notio in-
juste agendi. Usus Hebraos in
Originibus elucidabo.

29. ^{أَبْدَل} &c. liberaliter im-

pendo; est fut. i. conj. a ^{أَبْدَل}

largitus est, profuso erogavit o-
pes &c. &c. Inde pulchræ phra-

ses ductæ; ^{أَبْدَل} ^{أَبْدَل} impen-
dit studium suum, in Hist. Ta-

mer. ^{أَبْدَلُوا} ^{أَبْدَلُوا} impen-
derunt, erogarunt, animas; apud
Abulphar. Magnifice in Hamaſa

وَأَبْدَلُ فِي الْهَيْجَاءِ وَجْهِي وَأَنْتِي
لَهُ فِي سَوِي الْهَيْجَاءِ غَيْرُ بَذُولٍ

30 وَأَحْتَمِلْ الْخَلِيبَ وَلَوْ أَبْدَى 31 الْخَلِيبُ وَأَوْدُ
 الْحَمِيمِ وَلَوْ جَرَعَنِي الْحَمِيمُ 32 وَأَفْضَلُ الشَّقِيقِ
 عَلَيَّ الشَّقِيقُ 33 وَأَفِي لِلْعَشِيرِ إِنْ لَمْ يَكُافِي
 بِالْعَشِيرِ 34 وَاسْتَقِلَّ الْجَزِيلَ لِلتَّزِيلِ وَأَعْمُرْ
 35 الدَّهْلَ

*Et prodigus sum in prælio vultus mei, quantumvis ego
 Ejusdem extra prælium minime prodigus sum.*

Similiter noster, prodigo conjun-	fin. 2. أَبْدَى est præ. 4. a
tionem الوصال infin. 3. a	apparuit.
وصل accessit, proprie junxit.	31 أَوْدٌ diligo &c. Est fut. 1.
صال لاو est seviit.	conj. a وَدٌ, five دَدٌ di-
30 أَحْتَمِلْ suffero &c. in	lexit. Prius حَمِيمٌ notat Ami-
fut. 8. ab حمل portavit. خَلِيبٌ	cum a حَمٌّ ferbuit. Poste-
mixtus, jam haud dubie socius.	rius ferventem aquam. Hinc Pro-
Ei per kassam recinit تَخْلِبُ	verbaliter dictum, sorbere eum
commixtio, conturbatio, in in-	fecit aquam ferventem, pro ma-
	gnis doloribus & tormentis adfecit.
	In Nawwabig idem lusus

مَا لِلْفَسَاقِ مِنْ حَمِيمٍ
 غَيْرَ غَسَاقِ حَمِيمٍ

*Non habet improbus Amicum,
 Nisi aquam fervidam Orci.*

⁂ & tolero consortem, etiam si turbati consortii manifestus sit: & amo propinquum fervide dilectum, vel si fervidam mihi sorbendam praebeat; & amicum tenerum vel germano prætulerim: & sodali integrum praeſto officium; quamvis ipse ne decimam quidem partem repenſet: & con-

Cæterum جَرَعَ Sorsit, a جَرَعَ est fut. 3. a كَفَا

traxit ortum duxisse videtur.

prorum invertit vas. Inde in 3.

32 أَضَلَّ antepono &c. Fut.

conj. كَفَا compensavit, quasi appositum rem rei ad equilibrium.

2. conj. a ضَلَّ praeſtitit. شَقِبَ

Amicus tener; a شَقِبَ commiseratione ductus fuit. Est secundarium, a primario, tenuis fuit: ut supra alicubi enucleatum.

شَقِبَ fissus in duas partes: a

شَقَّ fidit. transfertur ad fratrem germanum; quasi dicas alferam tui partem, quæ a te diffusa veluti.

33 وَافَى expleo &c. Est

fut. 1. conj. a وَفَى integer, omnibus partibus completus fuit. Item integrum persolvit officium, debitumque. Prius وَفَى est formalis, quasi decimatus, sive decem partium consors. Posterius ipsam decimam partem exprimit.

34 أَشَقَّلَ tollo, levo, levando defero, & tribuo. Est fut. 10

conj. a قَلَّ levis fuit. Ita

Schol. verbum hoc interpretatus. Aliquid figuratius habebis, si des, leve reputo الجزيل

copiosum للنزيل pro hospite. fateor Lexicographos hanc notionem non indicasse: sed sufficit eam cum indole Radicis & speciei decima, esse conjunctissimam. Infra recurret.

جزل forma Pabil, a جزل

rescuit, revulsit, uti ramum cum fructibus. Sic copiosi notio nata. Apud Hebr. ۱۱۱ item deripere, ut cutim de carne &c. Item, violentius rapere,

spoliare &c. &c. نزيل hospes,

diversus, a نزل descendit, pra-

33 الدَّمِيبِلُ بِالتَّجْمِيلِ 36 وَأَنْزَلَ سَمِيرِي
مَنْزِلَةَ أَمِيرِي 3 وَأَحْلَلَ أَنْبَشِي مَحَلَّ تَرْيُوسِي
38 وَأَوْدَعَ مَعَارِفِي عَوَارِفِي 39 وَأَوَّلِي مَرَاوِقِي مَرَاوِقِي
وَالْبَسَ 40

praesertim ad diverfandum.

35 أَغْمَرَ mergo &c. Fut. 1.

conj. a غَمَرَ metfit, vel potius fupervittit aqua rem, eamque textit. Sic clarius adhuc

cernis, quid fit غَمَرَ, & غَمَرَ merges. Reliqua Originibus deputantur. نَزَمِبِلٌ est fecundus

seffor, qui post alium vebitur eodem jumento: a rad. نَزَمِلٌ inaequaliter onustum jumentum claudicavit, vel in latus se inclinans cucurrit. جَمِيلٌ pulchrum, nitidum, aliquatum proprie; a جَمَلٌ, quod alibi jam illustratum.

36 أَنْزَلَ colloco &c. proprie

descendere facio. Est fut. 2. conj. a

نَزَلَ, unde مَنْزِلَةٌ mansio, gradus; locus honoris, aut dignitatis. Crebrum in gradibus a-

strorum, &c. Hinc lucem foveratur מְזֻלֹת 2 Reg. 23: 5.

سَمِيرٍ confabulator nocturnus, a

سَمِرٌ, noctu, lucente luna, confabulari. Id fecundarium, a

سَمِرٌ umbra luna; tenebra, nox.

Unde? a fusco colore fuit, quod

est سَمِرٌ; vel potius كَمَرٌ bor-

ruit, cujus derivatum مَكَمَرٌ,

سَمِيرٍ clavus: unde alia no-

tione سَمِيرٍ clavis confixit. Ali-

quid ad Job. 4: 15. submonui jam. In Originibus plura. In

أَمِيرِي Emir meus præter ka-

fiam observabis verbum honoris,

quo Arabes uti solent, quum se

alicui ad omnia officia paratissimos profitentur; Tu meus E-

mir,

confero larga dona in hospitem, *mergoque convectorum*
 lautius: & colloco confabulatorem meum nocturnum in gra-
 du mei principis; atque familiarem meum loco ducis mei
 reputo: & depono beneficia mea apud omnes qui me
 norunt, atque socio meo promississimam opem exhibeo.
 „ Quin

mir, princeps, dictator, ab אמיר
 אמר dixit.

37 Eadem sententia aliis vo-
 cibus ornatur. أحل fut. 4.

conj. ab حل solvit, ite-
 rum est descendere facio: colloco
 in محل statione, gradu &c.

أنس familiaris, ab انس
 familiaris evasit, quasi dicas hu-
 manus. Similiter أنس huma-
 nitas; ut ذو الانس والادب
 præditi humanitate & eruditione.
 Hæc ab انش homo subnata;
 ipse ab أنت debilis fuit

nomen nactus. رئيس est
 ראש vel ראש princeps, præpo-
 situs; unde ראשן sive ראשן
 productum.

38 أودع commendo, depono,
 est fut. 4. conj. اودع posuit,
 deposuit: asseravit in scrinio.
 Hinc cognoscendi notionem du-

ctam sub دعى, alibi indicatum.

معارف noti, est plur. fr. ا
 معرف, cujus Thema عرف

cognovit penitius, cum Hebr.
 ערף unam tenet Originem.

Consule Clav. Dial. فوائد

beneficia aliud plur. fr. a part.
 præf. fam. عارف idem quod
 معروف, officium, beneficium,
 id quod omnes, ut æquum,
 bonumque, agnoscunt.

39 أولي impertio. Est fut. ا

ا وكى præfuit, &c. ex formula
 أولاه معروفاً impertio ei be-
 neficium: bene de eo meritus fuit.
 مرافق comes itineris, in part.

3. conj. مرفق plur. fr. ا
 مرفق commodum, lucrum, do-
 num &c. Utrumque ا مرافق
 مرافق, de quo paulo supra.

وَالْبَيْنَ مَقَالِي لِلْقَالِي ٤١ وَادِيمَ تَسْأَلِي عَنِ
السَّالِي وَالرَّضِي ٤٢ مِنَ الْوَفَاءِ بِاللِّفَاءِ وَأَقْنَعُ ٤٣ مِنْ
الْجَزَاءِ بِأَقْلَ الْأَجْزَاءِ وَلَا أَنْظَلَمَ ٤٤ حِينَ أَنْظَلَمَ
٤٥ وَلَا أَنْعَمَ وَلَوْ لَدَعْنِي الْآلَرَمَ

مَقَال

- 40 وَالْبَيْنَ *mollio, lenio. In fut.*
4. a لان *med. je, Lenis fuit.* Fortuita illa soni simul & significationis similitudo. Talia sexcenta produci possent. Viri docti nimis creduli sæpe hisce.
- مَقَالٌ *dictum, sermo, sententia, a*
- كَلَّ قَالَ *sonuit voce. لَقَالِي, a*
- كَلَّ *sonit, resolvitur in dua præs-*
- a & *part. præs. قَالَ, pro*
- قَالِي *a قَالِي torruit, frixit,*
- coxit in sartagine, كَلَّ, cujus*
- كَلَّ *five partic. pass, pro. كَلَّ*
- tostrum, in tostis frugibus, sa-*
- bisae, absolute. Hinc etiam*
- Alkali Chemicorum manavit.*
- Odii potestas secundaria adscita a coquendo, quum quis كَلَّ*
- phrasi Homérica.*
- 41 أَدِيمَ *perpetuam facio, in*
- fut. 4. a دام *perseveravit, man-*
- sit in loco, quievit. 106. De*
- Origine alibi. تَسْأَلُ interroga-*
- tio crebra: est forma rarior a سَأَلَ*
- interrogavit, سَأَلَ; speciatim*
- de salute alicujus: aut, qui va-*
- leat. أَلْسَالُ propter Articulum,*
- pro سَال, *est part. præs. I.*
- conj. a سَلِي *liquide securus fuit,*
- النَّاسِي *Hic venit pro النَّاسِي*
- لِلْحَبِّ مِنْ سَلَا عَنْهُ *eo qui obliviscitur amici, a phra-*
- si, securus fuit ab eo. Nempe*
- apud Latinos quoque securus re-*
- rum, aut personarum, dicitur,*
- qui cas parum curat, atque ex*
- memoria delet.*
- 42 أَرَضِي *acquiesco. Est fut.*

„ Quin' mollio orationem meam abhorrenti a me : crebro-
 „ que interrogo qui valeat is , qui *mei securus est* : & ac-
 „ quiesco pro plena remuneratione in ramentulo ; & conten-
 „ tus sum pro retributione minima portiuncula. Non que-
 „ ror quoque de injustitia , vel si opprimar , nec ægius
 „ fero , vel si me momorderit *serpens teterrimus*.

Et

x. conj. a رَضِيَ رَضِيَ, gratum
 habuit. Radicis proprietas in ad-

baerendo. وَفَاءٌ est consummatio

omnis rei ; a وَفَى وَفَى comple-

tus , omnibusque numeris perfe-

ctus fuit. Hinc proverbium du-

ctum اللِّفَاءُ غَيْرُ الْوَفَاءِ

pulvisculus , non complementum ;

quum quis jura sibi sua negata

queritur. Dextre invertit No-

ter. لَفَاءٌ res vilissima , pulvis ,

ramentum &c. a لَفِيَ neglexit.

43 أَقْنَعُ contentus sum : in

fut. I. a قَنَعَ humiliter rogavit :

item , contentus fuit eo quod da-

retur &c. Thematis Origo in

capite demisso , ac sub vestem re-

ducto &c. جَزَاءٌ pensatio , satis-

factio , a جَزَأَ ult. warw. Hinc

dies Judicii novissimi dictus

يوم الجزاء dies retributionis.

أَجْزَأَ partes , est plur. fr. a جَزَأَ

cujus radix جَزَأَ ult. Hamz.

partitus est. أَقْلٌ compar. & se-
 perlat. pro أَقْلٌ , levior , vilior ,

vilissimus : a قَلَّ قَلَّ.

44 أَنْظِمَ queror injustitiam.

Est fut. 5. conj. a ظَلَمَ injustus

fuit , oppressit : unde mox in

fut. I. pass. أَظْلَمَ opprimor. Ad

diversas significationes dige-

rendas , tenenda Origo , in ob-

scuritate.

45 أَنْقَمَ agre fero , in fut. I. a

نَقِمَ نَقِمَ ingratum habuit , & ut

tale repulit. Vides unde Ulcif-

ci derivatum sit , apud Hebraeos.

أَرْقَمَ Serpens , variegatus ex al-

bo & nigro , proprie notat

notavit punctis.

أَرَقَمَ acupingere.

variegare. Indicavi jam in In-

dice Geogr. ad Salad. sub voce

Errakimum : ubi nonnulla eru-

ta , quæ vidisse forte non pi-

gebit. Ille ثَعْبَانٌ مَنْقُطٌ

Serpens ثَعْبَانٌ مَنْقُطٌ , ut Schol. quo-

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَيْكَ 46 يَا بَنِي إِسْمَائِيلَ
بِالضُّمِّينِ 47 وَيُنَاقِسُ فِي التَّيْبِ لَكِنْ أَنَا لَا
أَنْتِي غَيْرَ أَلَمْ تَوَاتِي وَلَا 49 أَسْمُ أَلْعَاتِي
مِمَّرَاتِي وَلَا 50 أَصَافِي مَنْ يَأْبِي إِتْصَافِي وَلَا
أَوَاحِي 51

que notat, figuram præbet bo-
minis maledicti & virulenti: prout

دَغْ punxit, teritur tum in ser-
pente, tum in homine, qui quem
dente venenato mordet.

46 وَايْكَ vab tibi! est ad-
mirantis; simulque increpantis.

فِيلِيْلِي filioli mi, resolvitur in
فِيلِيْلِي diminut. ab فِيلِيْلِي pro فِيلِيْلِي

quasi فِيلِيْلِي & adf. prim. ي
per ke'ra, vel patach, si præ-
cedat aliud je. Dicitur tamen &

فِيلِيْلِي Buneiji. إِدْمَا Equidem, pro-
prie, utique quod: ex فِيلِيْلِي

sequens فِيلِيْلِي avare tenetur,
est fut. pass. i. conj. a فِيلِيْلِي avare
pepercit; tenacius adhaesit rei.

Hinc فِيلِيْلِي pretiosum mox si-

gnat, q. d. avare habitum, &
tentumve. Potestas in Lexico

omissa. Ejus fæmin. فِيلِيْلِي
dat plur. fr. فِيلِيْلِي: un-

de in Camuso Glossa obscurior
فِيلِيْلِي اللّٰهُ خَوَاصْ خَلْقِهِ

Res avarius habita Dei, dicun-
tur eximia creaturarum ejus. Mi-
nus recte Cl. Gol. reddidit pro-
prietates rei a Deo indita. In Gjeu-
bario ex Traditione adfertur,
لِلّٰهِ ضَمْنَا مِنْ خَلْقِهِ
يُحِبُّهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَيَمْتَنِعُهُمْ
فِي عَافِيَةٍ أَيِ خَصَائِصِ

Deo sunt, quas avare habeat e
creaturis suis: eas vivere facit
in incolumitate; & mori in inco-
lunitate. i. e. peculiares, vel pe-
culiariter dilectæ, eximie caræ.

47 يَنْاقِسُ aspiratur, defi-
deratur; est fut. 3. a فِيلِيْلِي
فِيلِيْلِي

Et respondit ei socius ejus. Væ tibi, o filiole ! utique pretiosum quid avare haberi solet : & res caræ ambicioso expetuntur. „ Verum enim vero non venio ego ad „ quemquam, qui mihi non subvenit ; neque superbum „ mihi sumo colendum ; neque sinceritatem præsto ei , „ qui justitiam mihi denegat ; neque fratrem agnosco , „ qui

נָפַס spiravit. Inde נָפַס est studiosus quæsit, appetiit, adversus alium; etiam invidit: unde commodius adhuc, invidia mutua exercetur in re magni pretii. שָׁפַן pretiosum dixisse videntur, quasi octo partibus auctum.

Sensus utriusque sententiae est, non proficiendam esse estimationem: sed nobilitatem indolis, & generis, generose habendam.

48 אָטִי pro אָטִי accedo, in

fut. I. conj. a rad. וָטִי pro וָטִי venit, אָטִי. Usurpatur quoque pro donare, largiri. Ea notio hic forte captata: ut sit; non largior nisi relargituro.

מִוָּאֵי pro מִוָּאֵי, part. 3.

ab eadem radice; cujus אָטִי notat, vicissim accessit; consensit, morem gessit, favit, suppeditas tulit. Vulgus scribit וָטִי,

nec non מִוָּאֵי, sine Hamza.

49 אָסֵם designo. Est fut. I. a

וָסֵם notavit, signavit, nota dis-

stinxit. עָתִי pro עָתִי superbus,

refractarius, est partic. præf. verbi

עָתָה exorbitavit, modum excessit.

מִרְעָאָה pro מִרְעָאָה infin. 3. a

רָעַי pavit, רָעַה. Ejus potest

רָעַי valet, pavit cum

alio, observavit, curavit &c.

Pulchre dictum, non insignio mea observantia; pro non dignor

&c.

50 אֶצְפֵּי sincerum præsto a-

morem. Est fut. 3. a אֶצְפֵּי

ult. וָאָו & je; purus, clarus, nitidus fuit. In 2. clarificavit.

Hinc orta videtur notio verbi אֶצְפֵּי obduxit auro, argento &c.

quasi nitidavit, nitida crusta polivit. Altera quoque significatio speculandi, prospectandi, &c.

ex eodem hoc fonte dimanavit. In 3. con. existit, sincerus fuit

٥٠ أَوَاحِي مَنْ يُلْغِي الْأَوَاحِي وَلَا ٥١ أَلِي
 مَنْ يَحْبِبْ أَمَالِي وَلَا ٥٢ أَلِي بِمَنْ
 صَمَّ حَبَالِي وَلَا ٥٣ أَدَارِي مَنْ جَهْلَ مِقْدَارِي
 وَلَا ٥٤ أَعْطِي نِزَامِي مَنْ يُخْفِرُ نِزَامِي وَلَا
 ٥٥ أَبْدَلْ

fuit erga alium: purum affectum

monstravit &c. يَأْبِي negat,

abnuñt; in fut. 1, ab أَبِي recu-
savit, noluit, aberravit &c.
Non est contrarium Hebræi אָבִי
voluit; ut Cl. Gol. alique an-
notarunt: sed ex eadem Ori-

gine alio flexu invaluit. أَنْصَافُ
infin. 4. medium tenere: jus ser-
vare. &c. a نَصَفَ in medio
fuit: ad medium pervenit: dimi-
diavit.

٥٦ أَوَاحِي fraternitatem colo.

In fut. 3. pro أَوَاحِي. Radix

أَخِي frater fuit. Eam vulgus
وَاحِي effert; & in 3. وَاحِي.

Sequens أَوَاحِي necessitudines,
est plur. fr. ab أَخْبَتَ funis quo

jumentum alligatur. Nempe O-
rigo Thematis أَخَا est vinxit,
religavit; fortius adstrinxit, fu-
ne ad palum, & pedem jumenti,
revincto. Hinc improprie desi-
gnat vinculum arctius, cognatio-
nis, & necessitudinis, حرمة
& وُدّة. Cl. Gol. non recte prote-
ctio tutelar. Monui ad Job. 1: 5.
Errat quoque vir summus, ex
eoque Hotting. & alii, nostrum
أَوَاحِي res pascuales exponens;
nam اسباب ترعي apud

Gjeubar. valet necessitudines san-
ctissime observandas. Hinc Fra-
tri nomen أَخٌ pro أَخِي indi-
tum. أَخٌ ulva, live vinica, pro
berba palustri, etiam nunc jus
Hebræum recuperat. يُلْغِي
negligit, abjicit, est fut. 4. ا
لغا ult. wasa, frustra fuit.

- qui fraterna jura negligit: neque adjuto, qui spem meam frustratur: neque curo eum, qui vincula mea abrupit: neque leniter tracto eum, qui honorem mihi debitum ignorat: neque habenas meas permitto illi, qui clientelam meam prodit: neque

52 **أَمَالِي** adjuto; pro
أَمَالِي; fut. 3. a **مَلَا** ult. Hamz.

אִמְלֵי implevit. Item juvit. Etiam intransit: dives fuit; quasi dicas, plenus fuit. Apud Medicos valet Coryza & gravedine laboravit: iterum a plenitudine,

& obstructione. **يَحْبِب** fut. 2. a **خَاب** med. je, frustra fuit; spe & votis excidit. Convenit cum

خَاب med. warw, ad paupertatem redactus fuit: quin & cum

خَاب debuit, debitor fuit, & **حَوْب** debitum, crimen, reatus,

חַוְבָּ &c. &c. **אִמָּל** est plur.

fr. ab **אָמַל** spes, cujus Radix

אָמַל speravit.

53 **אָבָלִי** cura. Est fut. 3. a

בָּלֵי tritus fuit. Nempe cura, & sollicitudines, terunt.

צָרַם refecit; apud Hebraeos

צָרַם : unde **צָרַם** non

dum: plane non. **חַבָּל** vincula
plur. fr. ab **חָבַל** hic si-

gnat **אֲסָבָב אֶלְוֶסָל** causas
necessitudinis, sive conjunctionis. Hinc leniter corriges Cl. Gol.

وَصَال ,
sub **حَبَل** , redditur opus con-

tinuum.

54 **أَدَارِي** leniter tracto. Est

fut. 3. a **دَارِي** , scivit, circumvenit; latuit venationem captans: pexuit: discriminavit capillos. Posterior potestas primaria. Nempe scire est discriminare; discernere. Item decipere

est molli manu palpare, &c. Hac occasione in 3. **دَارِي** etiam

transfertur ad blanditias, & pacationem leniter tractantis.

55 **أَعْطِي نِزَامِي** permitto

capistrum meum i.e. obsequentem me praebo. **نِزَام** est **צָמַם** Chald.

quin Hebr. Ps. 140. 9. Nempe **צָמַם**

أَبْدَلُ وَدَادِي لِأَضْدَادِي وَلَا ٥٧ أَدْعُ إِيسَادِي
 لِلْمَعَادِي وَلَا ٥٨ أَسْحَ بِمَوَاسَاتِي لِمَنْ يَقْرَحَ بِمَسَاتِي
 وَلَا ٥٩ أَرِي أَلْتِفَاتِي إِلَى مَنْ يَنْشِئُ
 مَوَاسَاتِي وَلَا ٦٠ أَحْصَ حَبَائِي إِلَّا أَحْبَائِي وَلَا
 ٦١ أَسْتَطِبَّ

דא in Origine est destinavit,

i. e. fortiore vinculo firmavit; & adstrinxit. Hinc secum destinare, destinare in animo, cum animo, est propositum & deliberatum habere. Redi ad Conf. 2. pag. 70.

أَعْطَى fut. 4. a عطا ult. waw,

manu accepit rem: caput, manusque, sustulit ad capiendum quid: vicit: superavit. Omnia hæc palam secundaria: primarium latet

sub عطا supra rem aliam extitit: textit eam: עמר. Hinc jam

in 4. أَعْطَى largitus est. dona-

vit. Capere fecit. Item absolute

ductilis fuit, & obsequens camelus. Est Ellipticum, pro أَعْطَى

القوام capiendum dedit capi strum.

Dicitur quoque أَعْطَى الْقَبَانِ

præbuit habenam, quo Algazol, &

præbuit obsequium, أَعْطَى الطاعة

quo Abulphar. utitur. Sequens

يُخْفِرُ prodit, destituit, est fut.

4. a خفر pudore confusus

fuit. Nempe confundere, vel

pudore suffundere clientem, dixit

re, pro jura ejus prodere. دام

est fides clienti debita: protectio

patroni. دمنة clientela. دمني

cliens. Tributarius. Speciatim

Judeus, vel Christianus. Ita

أهل الذمة populus clientela, a-

pud Abulphar. 336. pro Judæis

& Christianis.

بَدَلُ الْوَدَانِ ٥٦ profudit amo-

rem. Vide supra num. 29. أَدَادِ

inimici, plur. fr. a ضد contra-

rius: Thema est ضد oppositus

fuit lateri, quod Hebræis נא

prodigo amicitiam meam inimicis meis ; neque missas facio
minas in hostem meum ; neque enodis sum in donatione
mea, erga eum qui latetur malis meis ; neque judico eum
mihi curandum , qui morti meae insultaret.

Non ergo donari me patior , nisi ab amantibus mei :

ne-

omitto ; fut. I. pro

أودع , a posuit, deposuit &c.

أوعد comminatio, a وعد

أوعد & condixit. Etiam in bo-

sum, est, promissus. معان infe-

stus : incursum ; est part. 3. a

عدي cucurrit, &c.

أشخ facile sum. In fut. I.

enodis fuit. Vide Conf.

pag. 160. مواساة consolatio,

sanatio, opitulatio. Est infin. a

وإسي pro إسي conj. ab

إسي uti, curavit

إفرج fut. I. a إفرج

إفرج est; floruit. مساءات

plur. sanus fem. a مساء male-

factum, vitium. Adde ex hoc lo-

co eligat. Radix ساء

vani, vitiosus, depravatus fuit.

أرى vidit ; ju-

dicavit, sensit &c. التفت cura,

respectus ; est infin. 8. a لغت

flexit לפת. Illustratum ad Jobi

cap. 6. يشمت fut. I. a شمت

Gavissus fuit ob malum, mor-

temus, inimici. Sic Algazal.

الجاسد يشمت بالمصيبة

Invidus latetur de infortunio.

أفان mors, a فاني consumma-

tus fuit : أفان. Apud Syros أفان

evanuit : consumtus fuit. Sic أفان

consummari, etiam est consumi.

أخص peculiarem facio ;

est fut. I. a أخص proprium &

peculiare tribuit ei. Hinc خاصة

خاصة forma part. pres. femin.

sunt privum, & commune. Prius

proceres, posterius vulgum si-

gnat. Usurpatur etiam خاص

أَسْتَطْبْتُ لِدَعِي غَيْرَ أَوْدَائِي وَلَا ٥ أَمَلِكُ
 خُلَّتِي مَنْ لَا يَسُدُّ خُلَّتِي وَلَا ٦ أَصْغِي
 نَبَّتِي لِمَنْ يَتَمَتِّي مِنْبَتِي وَلَا ٧ أَخْلِصُ
 دَعَائِي لِمَنْ لَا يَنْقَعُمُ وَعَائِي وَلَا
 أَفْرَعُ ٨

حَصَانٌ , أَخْصَاءٌ & , pro amicis interioribus , & privis.
 حَبَاءٌ est donum , ab حَبَا
 dedit : donavit. أَحْبَاءٌ Amici ,
 plur. ab حَبِيبٌ dilectus. Radix
 حَبَّ حَبَّبَ dilexit.

61 اسْتَطْبْتُ medicinam peto.

Est fut. 10. a طَبَّ medicinam
 fecit. Ea notio secundaria ; du-
 cta a consuendo , & futuris mu-
 niendo. 'Anāḫ. ḥāṭṭā. لِدَائِي
 morbo meo. Constat e tribus ,
 pref. & adf. cum substant. دَائِي
 morbus , a دَاءٌ ult. Hamz. mor-
 bidus fuit , male habuit : دَائِي
 نَوِي Arabes & pam : دَائِي co-

dem usu frequentant. Agrotā-
 vit. Aegritudine adfectus fuit.
 Male habuit. Male voluit. Hæc
 iterum secundaria ; a primario
 intus bombandi , & sonum red-
 dendi. Hinc ad intus corrupta ,
 & exesa , tralatio facta. Per me-
 dicinam morbi intelligatur reme-
 dium paupertatis. أَوْدَاءٌ Amici ,
 وِدِيدٌ

62 أَمَلِكُ tenere , possidere
 facio. In fut. 2. a مَلِكٌ ملك
 regnavit. Dominio tenuit : potius
 est. صِدَاقَةٌ amicitia intimior خُلَّةٌ
 a خَلٌّ proprius , peculiaris , fuit.
 Inde Amicus fuit ; & خَالٌ
 amicitiā coluit. Ejus mascul. est
 خُلٌّ tum abstracte amicitiā si-
 gnans , tum concrete , intimum
 ami-

neque morbi mei remedium expeto, nisi a diligentibus mei:
neque amicitiae meae participem reddo, nisi qui rimant
meam obstruit: neque intentione sincera utor erga eum
qui fata mea exoptat: neque ex animo faulta compre-
cor ei, qui loculum meum non effarcit: nec laudationem meam
„pro-

amicum. Is alias خَلِيلٌ, ut quum Abrahamum absolute vocitant خليل الله Amicum intimum Dei. Inde خَلِيلِي Abrahamum imitans, Tim. 327. Alia notio ejusdem Thematis, inops & pauper evasit. Indignuit, & خَلَّةٌ paupertas, rima, hiatus. Hæc in Origine cohærere, patet ex phrasi, qui non obstruit biatum meum: i. e. indigentia mea non succurrit. fut. 1. a

سد obstruxit, opplevit hiatum. 70. Est formula vetusta, & venusta, in Hamasa crebro occurrens, quæ gravitas adhuc effertur, سد فقير obstruxit fractionem vertebrae ejus: i. e. extrema ejus inopia subvenit. Dicunt etiam سد خلة جوعه obstruxit biatum famis ejus: ut

Tim. 347. &c. Hinc سَدَانٌ obturaculum; omne quo quid obstruitur, oppleturve: & figurate, quo necessitati vite satisfit. Infigit adhuc Horitius, conf. 34.

أرتاد من هو سداد من عوثر, quæstus, quis esset obturaculum indigentiae. Ad diversissimas notiones Radicis خل in ordinem reducendas, teneatur primigenia vis fudit, foravit, distinct, distinctus fuit. biavit &c. 63 اصغى sinceram facio. In

Fut. 4. a صغى clarus fuit. فَبَّهٌ intentio, a صغى intendit; plenius فَبَّهٌ نوي في قلبه intendit in corde suo &c. يَنْمِي optat, est fut. 5. a مَنِي, certa quantitate finis: mensuravit. Inde مَنًا definita portio: etiam fatum, mors: quæ & مَنَبَةٌ forma part.

Pebil, quasi يُعْطِيَان. أَمْنِيَّةٌ & مَنَبَةٌ portio optata. Votum &c. &c. Inde in 5. تَمْنِي optavit ut portionem &c.

64 أَخْلَصٌ puram facio. Est fut. 2. Verbi خَلَصٌ extraxit, extractus fuit. Inde purissima pars rei, vulgo extractum, ansam dedit novis significationibus.

٦٤ أَفْرِغْ كُنْهِي عَلَيَّ مَنْ يَفْرِغْ أَنَايَ وَمَنْ
 ٦٥ حَكَمَ بَأَنَ أَبْدَلْ وَتَحَرَّنَ وَالْبَنَ وَتَحَشَّشَ
 وَأَدُوبَ وَتَجَمَّدَ وَأَدَلُّوْ وَتَحَمَّدَ لَا وَاللَّهِ بَلْ
 ٦٦ تَنَوَّنَ فِي الْمَقَالِ وَتَنَ الْمِثْقَالِ
 وَتَحَادَى فِي الْفَعَالِ حَدُّوْ النَّعَالِ حَتَّى
 ٦٨ نَأْمَنَ

bus. Monui ad Conf. 2. pag. 93.
 دعاء precatio; comprecatio fau-

sta; a دعا vocavit. دَاعٍ

invocator, absolute pro eo qui
 fausta comprecatur, subscribi so-
 let epistolis; praesertim Magna-
 tum, ubi locus non datur bu-
 milioribus verborum officiis. يَغْمُ

explet; opplet; est fut. 4. a فَعَمَ
 repletus fuit; proprie stipatus,
 calcando, tundendove, constipa-
 tus, & effectus. Item opplevit,
 referfit. Nempe دَعَمَ tutudit;
 pede icit, & preffit; translatum
 ad stipationem, farturam, & ple-
 nitudinem exundantem, وعاء

vas, locus, theca; a وعى
 universim sustulit, comprehendit.
 وَاوَرَى instrumenta auferen-
 dis cineribus, sordibus. وَاوَرَى se-

mel Esai. 28: 17. ex serie red-

ditur averrit. Consonat اَوْعَى
 funditus sustulit, eradicavitque.
 Hæc Originibus mandanda. Pul-
 chra figura, stipare vas alicujus,
 pro donis eum efficere.

٦٧ أَفْرِغْ effundo: in fut. 4. a

أَفْرَغَ effluxit aqua: dilatatus,
 ampla capacitate fuit uter. vaca-
 vit rei: ad finem perduxit: mor-
 tuus est. Omnia a vacuo. Inde

etiam in 2. أَفْرَغَ evacuoit, de-
 plevit vas. Jucunde figuratum,
 non effundo laudem meam, su-
 per eum qui defundit, deplet, vas
 meum: i. e. injuriam mibi facit.
 Nempe ut Tauriz ad Hamasa
 notavit الإنشاء
 مثل لنقصان الحق
 inclinavit vas ejus, Adagium est
 in imminuto jure.

٦٨ كَمَّ decedit, decrevit.

Po-

„ profunda super eum, qui vas meum effundit.
 „ Etenim qui deceret, ut ego largiar, tu recondas? ego
 „ mollis sim, tu asper? ego colliqueſcam, tu congelas-
 „ ego flagrem, tu reſtinguaris? Non, per Deum! ſed ſive
 „ dicta, paribus ponderum momentis ea trutinabimus, ſive fa-
 „ Eta, ad eundem calcei modulum ea exigemus: Sic ut ſecuri
 „ ſimus

Potestas ſecundaria, quæ vel a
 ſapiens fuit ducta, vel ab Ori-
 gine, firmiter, ſolideque, aliquid
 fecit, conſtituitve. Conſule quæ
 in Opusc. de defect. ad כחכ

prolatâ. אָבִדְל uli. phoda, pro-
 pter אב a בָּדַל largiter dona-
 vit. Eadem forma reliquis fu-
 turis addita; ut יִחְרֹן recondas

in theſaurum, a חָרַן. Item
 אָבִין fut. i. a לָא med. je, le-
 nis fuit. חָשִׁין a חָשִׁין

asper fuit. אָדוּב a דָּאב med.
 avarus דָּוָב & דָּוָב liqueſcens.

אָחַד a חָמַד concrevit,
 congelavit. Hoc pro avarum
 eſſe frequentant, at Eſqueſieri
 ad liberalitatem donandi trans-

fertur. In Conf. 13. נִטְרֵי
 בַעֲבֵן יִקְדִּיבָהּ הַגְּמוּה

וּיִקְדִּיבָהּ הַגְּמוּה
 Reſponſit ab me oculis, quam in-
 ſeſta quaſi feſtuca levis congela-

tiq; & feſtuca liberat liberalitas.

Sequens אָדְכּוּ pro אָדְכּוּ

ex אָדְכּוּ, eſt fut. אָדְכּוּ

arſit, flagravit puriore flamma.

אָדְכּוּ. Designatur fragrantia a-
 moris: ut חָמַד remiſit, relan-
 guit, ignis, ejuſdem refrigera-
 tionem adfert.

67. אָדְכּוּ אֶקְוִיבְרִיּוּם ſerva-
 bimus, Eſt fut. 6. a וָזָנָה libra-
 vit, ponderavit. 221. Vide Clav.

Dial. Ejus derivatum אָדְכּוּ li-
 bratio. אָדְכּוּ מִשְׁתַּלֵּם ſpeciatim

hic ſignat obolum. Radix אָדְכּוּ

אָדְכּוּ; appendit: gravitatem, &
 pondus, exploravit, tollens manu

ſua &c. אָדְכּוּ שְׂחָדִי pari facit-

mas, iterum in fut. 6. ab אָדְכּוּ

ſciſcit, ſpeciatim calceum; i. e.
 ad formulam ſuam ſecuit

ut eſt in Ca-
 muſo. Hinc proverbium incre-

buit אָדְכּוּ חֲדוּהָ אֵי וְעָלָה

אָדְכּוּ ſecui ſectionem calcei ejus,

٦٥ نَأْمَنَ التَّغَابَنَ وَنَكْفِي التَّضَاعُنَ وَلَا
 قَلِمَ ٦٥ أَعْلَكَ وَتَعْلَنِي ٦٥ وَأَفْثَكَ وَتَسْتَقْلَنِي
 ٦٦ وَأَجْتَرَحَ ٦٦

i. e. par pari retuli ; monente solea , vel calceo pedem. Ejusdem naturæ illud in Hama/a

٦٦ نَعْلٍ Radix نعل munivit

اقرامنا في نعالهم

Pedes nostri eorum in calceis i. e. iis per omnia similes sumus.

٦٨ نَأْمَنَ securi simus. Est fut. i. cum pbata ad finem , ob partic. præced. Radix آمن firmo gressu fuit. ٦٨ تغابن infin. ٦. a غبن fraudavit in re vendita ; unde in conj. ٦. mutua defraudatio existit. Est notio secundaria , profundioris indaginis , ab axilla , quæ مَقْبَنٌ. Ea sic dicta a

غبن flexit , & duplicavit , vestem. Hinc fraus. Porro sequens ٦٨ نَكْفِي est fut. pass. i. conj. a ٦٨ كفي satis fuit , sufficit , ut quum dicitur وكبلا كفي sufficit Deus in tutorem : &c. Notio propagata a par fuit : ut par esse apud Latinos etiam di-

ctus , qui sufficit rei præstandæ. Proprie ergo sonat , & pares fiamus adio. mutuo. ٦٨ تضاعن infin. ٦. a ضغن male voluit : odit : & contra , ut Cl. Golius censet , propensus , proclivis fuit. Genus alienissimum a natura Linguarum , quæ contrarias significaciones nullas agnoscunt. Ex Camuso liquidiora fient omnia. الضغن الساحبة وابط

الجمل والمبيل والسوق
 والحد كالضغينة وقد ضغن
 وتضاعنوا انطوا في
 الاحقان اضطفنه اخذه تحت
 ابطه وفرس ضاغين ما
 يعطي

„ *simus a circumventionem: & occurramus malevolentia.*

„ Quid enim? cur ego te *muneribus lactarem*, tu me ad-
„ *fluctares?* ego te *sublevarem*, tu me *elevares?* ego tibi luc-

„ 70

يُعْطِي جَرِيَّةً إِلَّا بِالضَرْبِ *morigera; & دَاتٌ ضَغْنٍ*,

وَقَنَاءٌ ضَغْنَةً عَوَجَاءٌ *quum tenere ali وطنها*

وَالضَّغْبِيَّ الْأَسَدَ وَضَعْنِ *propensa est ad mansionem con-*
uetam.

إِلَى الدَّنْبِ مَا لَ *fane ad quid 69*

Vox Dign, notat latus; & axil-
lam cameli; & inclinationem; &

impulsionem; & odium, ut &
Dagina, & verbum in 1. conj.

odit; in 6. occulta odia foverunt.
In 8. cepit quid sub axilla. E-

quus vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

Etiā hasta vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verberare adactus.

te lactarem &c. Prius constat ex

& illativa, l præf. & ما quid.

Hoc nonnunquam Eliph suum a-
mittit ad accelerandam pronun-

ciationem, ut in إلأم ad quid,

pro إلي ما. Sic enunciatur
Pbálima, pro Pbalimáa. Alte-

rum est in fut. 1. a عَّل, quod
est سَقِي مَرَّةً ثَانِيَةً

rigavit, bibendum dedit, secun-
da vice. Item intransitive, post

نَهْل primum potum iterato bau-
stu bibit. Transfertur nunc ad

donationem, & recreationem: cui

opponitur تَعْلِي adfligas me,

vel plagis exhaurias: quod est
fut. 4. ab eadem Radice. Redi

ad Origin. Lib. I.

70 وَأَفْلَكُ & sublevarem te;

est fut. 4. a قَلَل levis fuit.

E

No-

٧١ وَأَجْتَرِحْ لَكَ وَتَجَرِّحْنِي ٢٧ وَأَسْرَحْ إِلَيْكَ
وَتَسَرِّحْنِي وَكَفَيْ ٧٣ يَجْتَلِبْ إِنْصَافَ بَضْمٍ
وَأَنِّي ٧٤ تَشْرِقْ شَيْءٌ مَعَ غُبْمٍ وَمَتَي
٧٥ أَصْحَبْ

Notio paucitatis principem locum vitiose tenet apud Gjeubar. qui incipit a **قليل** paucus, parva res : unde & **قلبلا** paullatim. proprietas Linguae in ea phrasi dat, leviter, leviter : jam quæ levia, eo ipso pauca, ut quæ gravia, eo ipso numerosa. Qui hoc in Originibus negligit, omnia miscet, & conturbat. Exemplo luculentissimo erit no-

strum **قل** in 4. apud Golium 1. sustulit, portavit. 2. diminuit. 3. extulit; fecit ut adscenderet. 4. pauper evasit. &c. Ubi copula? Non sane in paucis, sed in levi. Inde 1. levavit pro sustulit ad portandum. 2. elevavit 3. levavit. in altum extulit. 4. ad leve quid pervenit: pro inops factus est. Additur & 5. corripuit

eum tremor. Nempe **قل** levitas, est agitatio iræ, commotio tremula. Sequens **نَسَقَلْنِي** elevares me, est fut. 10. e-

jusdem Radicis. Notio in Lexicis omissa, sub hac saltem conjugat. quamvis in VI. enotetur paucum, parumve censuit. Idem ergo in X. obtinet.

٧١ أَجْتَرِحْ **لُحْرُوم** acquirere-rem: est fut. 8. a **جَرَحَ** vulneravit; agrotum fecit: diſſerius conviciisque vulneravit; confutavit: falsi arguit.. Item comparavit sibi lucrum, vel acquirere stu-

duit. Inde **جَوَلِحْ** plur. fr. a **جَارِحَة** part. præf. fam. Gjeubariorum notante **من السباع والطير ذوات الصبب وجوارح الإنسان اعضاءه التي يكتسب بها**

e feris, & volucribus, prædatrices; item prædatrices hominis sunt membra ejus, quibus prædam, victumve, sibi comparat. Primaria potestas non annotatur. Eam suspicor sitam in scalpendo, destringendo. Ita Latine ludere.

„ro forem, tu me vulnerares? ego pastum accederem ad te,
 „tu me pastum ire juberet? Enim vero qui comparari pos-
 „set æquum per iniquum? & quomodo sol splenderet cum
 „nube cælum tegente? aut quando se morigerum præbuit a-
 „mor

dere posses ex ancipiti usu ver-
 bi, ut ego tibi destringam quid
 lucri, & tu me stringas læden-
 do. Conjectura est; de qua
 ampliandum.

72 وَأَسْرَحَ & pastum exirem.
 Est fut. i. a سرح سرح libere
 fusus, effusus, fuit; redundavit.
 Ita Abulfeda: prope Femamam
 fons est amplissimus وماوها
 سرح cujus aqua se libere fun-
 dit. In 2 conjug. habes, dimi-
 sit comam; alegavit: repudiavit
 uxorem: res suas sibi habere jus-
 sit; & quasi pastum dimisit. Sic
 Galli, allez vous paitre. Ita in-
 telligas alterum illud تَسْرَحْنِي
 pastum dimitteret me.

73 يَجْتَلِبُ acquireretur,
 compararetur: يَتَحَصَّلُ, ut
 Schol. habet. Est fut. 8. a جلب
 traxit, contraxit, collegit, coë-
 mit, ut divenderet. Item pa-
 ravit, comparavit, attraxit. Ita
 Algaz. يَجْلِبُ كُلَّ مَنَعَةٍ
 secum trahit omnem utilitatem.
 Et Avicen. يَجْلِبُ النعاس
 trahit somnum: يَجْلِبُ الهرم

trahit senium. In sententiis Er-
 pen. p. 61. Frequens ad homines
 accessus تجلب السوء attrahit
 malum. jus, vide su-

pra num. 50. ضَمٌّ oppressio, a
 ضام med. je, defraudavit. E-
 jus notitiam pleniorē præbet
 Tauriz. ad Hamasa الضمّ اصل
 العدل عن الحق
 يقتال ضامه اذا عدل
 به عن طريق الحق
 والنصفه ومنه قبل قعد
 في ضمّ الجبل اي
 في ناحية تعدل اليه

Origo hujus vocis est declinatio
 a jure. Inde verbum usurpatur
 pro deflexit a via juris & aequi-
 tatis: dicitur etiam inde, sedet
 in declinatione montis; i. e. in
 ora ad ipsum inclinata. Nihil
 horum in Lexicis Gjeubarri &
 Pbiruzabadii.

74 تَسْشَرِقُ splenderet. Est
 fut. 4. a شَرَقَ ortus fuit, يَشْرُقُ
 غيم شمس, شمس
 غام nubes cælum tegens, a

٧١ أَضْحَبَ وَدَّ بَعْشٍ وَأَيَّ حَرٍّ رَضِيَ بِحُطَّةٍ
حَسَنٍ وَلِلَّهِ ٧٢ أَبُوكَ إِذْ يَقُولُ
جَزَيْتَ

nubilosum fuit cœlum. Figurata oratio, qua innuitur, serenum, & amicum, vultum non offerendum illi, qui nubilosus erga nos.

٧٥ أَضْحَبَ obsequentem se dedit. Est præter. 4. a صَحَبَ socius fuit. وَدَّ amor, a وَدَّ dilexit. عَشٍ violentia, a عَشٍ violenter torfit, extorsit. &c. أَيَّ حَرٍّ Quis ingenui?

in statu constructo, eleganter. Prius est ٧١ qualis, unde ٧٢ ubi? posterius ٧٢ ingenuus a ٧٢ caluit: q. d. qui nobili calore animatur. رَضِيَ est ٧٢, acquievit. حُطَّةٌ linea, stria: a حُطَّ delineavit. Usurpari amat pro conditione, more, proprietate. Ex Taabbeta Sjerran laudat Gjeubar.

فَمَا حُطَّتْنَا إِمَّا إِسَارٌ وَمِثَّةٌ
وَأَمَّا دَمٌ وَالْقَتْلُ بِالْحَرِّ أَجْدَرُ

Duae conditiones: aut captivitas & opprobrium:
Aut sanguis: at cades ingenuo congruentior.

Notetur حُطَّتْنَا positum ob-
jecta Nun, pro حُطَّتْنَا

حُطَّتْنَا absolute حُطَّتْنَا
cape conditionem, pro حُطَّتْنَا
الانتصاف pro, cape condi-

- „ *mor per violentiam?* quisve ingenuus gratam habet conditionem injuriæ?
 „ Divinitus fane pater tuus, quum dixit.

Re-

tionem æquitatis; quod æquum est Nempe injuriam speciatim tran-
observa. خَسَفَ Injuria; unde tulerere ad negationem & sub-
 خَسَفَ impositionem ei tractionem pabuli: quum jumen-
 zamiam: injuria eum adfecit: de- tum pernoctare cogitur sine ulla
 pressit. Dicunt etiam بات refectione; ut Tauriz. ad Ha-
 خَسَفَ mansit famelicus. mas. docet. Similiter Teblebius.
Proprie pernoctavit esuritionem. بخسف اللدابة ان تبين
 بخسف علف قال الشاعر

لا يقيم على ضيم يرا به
 الا الاذلان عير الحي والود
 هذا على الخسف مربوط برمته
 فذا يشج فلا يرثي له احد

Injuria jumento fieri dicitur, xit Poëta
quum pernoctat sine pabulo. Di-

Non perstant in injuria, qua impetitur, nisi
Duo vilissimi, asellus pago communis, & polus.
Ille super esuritione religatus fune suo;
Hic contusus, absque ut compleret eum quisquam.

76 لله ابوكي Deo Pater tuus! Etum ex لَلَالَة :
 i. e. Divinitus! egregie! ut لله ab لَلَالَة coluit. pater,
 لله Deo fluxus lactis ejus! pro, est اب ابا; a rad. ult. waw
 O divinam eloquentiam! Semet
 innuit Abuzoidus: لله contra. & je. ان ان tum, quum. يقول
 E 3 di-

جَزَيْتَ 77 مَنْ أَعْلَفَ بِي وَدَّهَ جِرَاءَ مَنْ يَبْنِي

عَلَيَّ أُسَّةَ

78 وَكَلَّتْ لِلْخَلِّ كَمَا كَالُ لِي

عَلَيَّ وَفَاءَ الْكَبَلِ أَوْ بَحْسِهِ

وَلَمْ 79 أَحْسِرْهُ وَشَرَّ الْوَرِيِّ مَنْ يَوْمَهُ

أَحْسَرَ مَنْ أَمَّهُ

80 وَكَلَّ مَنْ يَطْلُبُ عِنْدِي جَنِّي

فَمَالَهُ إِلَّا جَنَّا عَرْسَهُ لَا

dicebat a قبال sonus, unde קול vox:

77 جَزَيْتَ rependo. Est præter.

1. a جَزِيَ pensavit, suffecit &c. ejus infin. جَرَاءَ. In Origine valuisse videtur secuit; cecidit: ut & جَرَا ult. Hamz. partitus est. اَعْلَفَ pendere fecit; i. e. fixit, adfixit, mihi, amorem suum. يَبْنِي adificat, est fut. 1. a بَنَى adificavit.

كَلَّتْ fundamentum, triplici forma effertur, per Pbata, Kefra, & Damma. Id Hebraice esset

אָשַׁשׁ, אָשַׁשׁ, אָשַׁשׁ. Hinc אָשַׁשׁ fundamenta, in Esra.

Forma אָשַׁשׁ est participialis, quæ etiam Arabibus trita. Habent præterea أَسَّسَ per Cbolem, vel Kametz, ad penultimam. Est formula proverbialis, adificare super fundamento alicujus, pro paria ei referre; & sincero sincerum, dolo se præbere dolo sum.

78 كَلَّتْ metior: in præter. 1.

ا كَال med. je: quin & vow; nam

Rependo illi qui amorem suum mihi applicat, sic, ut super fundamento ejus ædificem.

Et metior socio, prout mihi mensus est, cumulata mensura, vel & deficiente.

Nec quicquam ei detrabo; pessimus enim mortalium, cujus dies damnum fecerit præ matre sua.

Qui ergo apud me fructum quæritat, non carpit nisi quod plantaverit.

nam **כֵּל** mensuratus fuit,

etiam e *Dialecto* **כּוֹל** enunciari annotavit Gjeubar. Convenit cum *Hebr.* **כּוֹל**. Sequens **חָל**

amicitia pro *Amicis*, jam visum num. 36. De **وَفَاءَ** complementum, consule num. 62. Ejus contrarium **بُخْسَ** quod justo

minus, a **بُخْسَ** deminuit, fraudavit: proprie **قطع** refecuit: monente Teblebio. Lexica tacent. Aliud Proverbium, metiri alicui prout mensus fuerit; etiam in Sacris notum.

79 **أَخْسَرَهُ** eum defraudo: in

fut. i. per Apocopen; a **خسر** jacturam fecit; damnum passus est. Idem valet quod **חָסַר**. Origo sub **خسر**, ut ad *Conf.* 3. p. 155. attigi. **شَرُّ الْوَرِي** malus mortalium, structura Hebraica, pro pessimus. Elegantissime e-

Non tiam structum, cujus Dies hodiernus damnum patitur præ matre sua, i. e. besterno, unde quasi genitus. Nempe diei tribuere amant, quod homini obtingit. **أَخْسَر** est form. compar. ejusdem Thematis. Usus, ut **חָסַר** apud Hebræos, duplex; speciatim in mensura, ut *Exod.* 16: 18. ubi est minus justo recipere; & *Esai.* 32. 6. detrabere de justa portione. Sic in *Alcor. Sur.* 26. 181.

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

Complete mensuram, neque sitis ex detrahentibus. Illuc allusum.

80 Pulchra Allegoria in **جَنِي**

quicquid carpitur, fructus: a **جَنَا** ult. *Waw* & *je*, carpsit, legitque fructus. Hæc primaria potestas; unde secundario, falsitate, usus est, falso accusavit: vexavit calumniis. Item patrauit crimen. Inde **جَان** carpens absolute etiam est peccans, injuste agens: vexator: Tyrannus. Sic *Tim.*

لَا ٥١ أَبْتَغِي الْغَبْنَ وَلَا أَتْنِي بِصَفْقَةٍ

الْمُغْبُونَ فِي حِسِّهِ

وَلَسْتُ ٥٢ بِالْمُوجِبِ حَقًّا

لِمَنْ لَا يُوجِبُ الْحَقُّ عَلَي نَفْسِهِ

وَرَبَّ ٥٣ مَذَاقِ الْهَوَى خَائِنِي أَصْدَقُهُ

الْوَدُّ عَلَي لِنَفْسِهِ

وَمَا ٥٤

p. 47. & 49. الجاني reperies.

Ejus plur. fr. جَنَاقَ impii: scelerum patratores. Reconditæ venustatis est hocce in Hist. Salad.

شَوَانِ عَلَي الْعَدِي جَوَانِ

Myoparones super hostibus carpentes: i. e. prædam agentes. Insignite dictum Carpere fructum plantationis suæ; in quo nemo non vim Proverbii agnoscit. A-

junt nempe إَجْتَنِ مَا غَرَسْتَ

carpe quod plantasti: ut &; me-
te quod seviſti.

81 أَبْتَغِي cupio, expeto,

Est fut. 8. ا دَلَاةٌ بِغِي in bullivit... Inde natum secunda-

rio vehementius petiit; & alia, quæ alibi sub hoc Themate jam digessi. غَبْنَ fraus, illustravi num. 65. انْتَنِي discedo; est

fut. 7. ا تَنِي iteravit; plicavit; flexit; unde انْتَنِي flexit sese, & averſus fuit; pro abiit. Sequens صَفْقَةٌ est comploſio manuum, qualis contrabentium. Exempla producta ad Jobi Cap. 20. 22. Hinc Proverbialiter invaluit صَفْقَةٌ

مُغْبُونَ Comploſio circumventi. Id facete huc applicitum, & a contractibus tranſlatum ad conversationem, & commercium omne. Ideo adjectum حِسِّهِ فِي in ſenſu ſuo: i. e. ratione ingeni-

ni,

Non amo fraudem, nec discedere lubet cum comploſione circumventi in ſenſu.

Nec impono mihi æquitatem erga eum, qui ipſe ſibi eam non impoſuit.

Sæpe autem perfide amans, imaginatus me fiſto ejus amori credere

Præ

nii, intelligentiæve. Radix حس
ſenſit: percepit; pro intelligentia
reperies vocem noſtram Prov.
1: 4. & 5: 2. In Lexicis hæc no-
tio non compareret.

82 كَسَبَ بِمُوجِبٍ non ſum
in injungente, pro, non injun-
go. Solemnis Arabiſmus. Ajunt
ب redundare. Tu teneas vim
præpoſitionis ad interiorem condi-
tionem ſignandam. لَيْسَ ex
لَا آيَسَ non eſt, coa-
luit. Origo eſt ſubſtantiva.
Quum referret ſpeciem verbi,
cœpit conjugari, ut concavum
Je: nec tamen omnes perſonas
admittit. Cl. Gol. ſecundas tan-
tum præt. enotavit. Hic habes
primam ſing. Caret futuro, re-
liquisque formis. موجب eſt
part. 4. a وجب necessaria fuit
res. Inde اوجب effecit rem
necessariam eſſe: ut necessarium
impoſuit. Proprietas radicis eſt
in cadendo, & quidem cum ve-

bementia, & ſonitu. Inde ne-
ceſſarium ductum; quod ita ca-
dit & jacet, ut moveri nequeat.
Neceſſe apud Latinos a non ce-
dendo venit.

83 Inſignis figura, مذاق
commiſtor amoris, pro
ſimulator. Radix مذاق aqua
diluuit vinum, lac. Inde por-
ro, minus ſincerum amorem præ-
ſtitit. Redi ad Conf. 3. pag. 165.
خال med. je, imaginatus, o-
pinatus eſt. اصدق verax ſum
eſt fut. 1. a صدق اصدق re-
cto-rigidus fuit. Notabilis con-
ſtructio, verus, ſincerus, ſum
amorem. Poſſes etiam dare,
quod accredo ei amorem; ſive
quod fidem habeam ejus amori:
علي لبسه super ſimula-
tione ejus: proprie velatione,
veſtitione, a لبس ve-
ſtivit, palliavit, diſſimulavit
&c. &c.

84 وَمَا دَرِي مِنْ جَهْلِهِ أَنِّي أَقْضِي

غُرَيْمِي ٱلَّذِينَ مِنْ جُنُسِهِ

85 فَأَفْجُرْ مِنْ أَسْتَنْغِيَاكَ هَجْرَ الْقَلْبِ وَهَبْهُ

كَاتِمِدُّخُونَ فِي رُءُوسِهِ

96 وَالْبَبْسُ لِمَنْ فِي وَصْلِهِ لَبْسَةٌ لِبَاسٌ

مَنْ يَرْغَبُ مِنْ أَنْسَةِ

وَلَا تَرْجُ الْوَدَّ مِمَّنْ يَبْرِيَنَّكَ مَحْتَجًا 87

إِلَيَّ فَاسْأَلْهُ

قَالَ

84 ما لا يعرف *non scit. Proprie
non discriminat. ut supra num. 54.*

indicatum. **جهل** *Insipientia*, proprie *levitas*, *commotio*. **اقضي**

solvere; est fut. I. א קצה *qaza*

secuit, præsecuit; finivit; deci-

dit. &c. &c. **غريم** creditor, a

obæratuſ fuit. **دين** æs a-
lium ſic dictum a iudicio &

condemnatione., 17. Extranea

نیرواج : ut : جنس vox

Wm. &c. Qui non in limi-

socors, فباوة *socordia*.. Conve-
nit

85 أَفْجَسَ *fuge ; abborre..*

Est imperat. i. ab **هجرى** dese-

ruit patriam; abscessit a suis. patet latissime: nam Avicen dixit

فجس الغذا *cibo abstinet.*

هجر الراحة *abstinet a quiete.*

&c. استغبي negligit; est

conj. IO. a غبي, non perpen-

dit, curavitque rem. غبي

socors, فباوة *socordia*.. Conve-

THE

dit

Præ stoliditate non intellexit me eodem ære debitum dissolvere.

Fuge ergo eum, qui te negligit, fuga odii, & puta eum jam defossam in suo sepulcro.

Et indue pro eo, cujus conjunctio subdola, vestem abhorrentis a familiaritate ejus.

Nec spera amorem ab eo, qui videt te nummi sui indigum.

Di-

nit in Origine cum **עבה** *crassus* fuit. Res alibi deducenda. **הבה**

Da eum, i. e. babe, cense, eum, a **והב** *dedit. **מאחוד** sepultus, a*

לחד *sepelivit in **לחד** foramine*

*excavato ad latus **פֶּטְרָה**. **מִרְסָּס***

*sepulcrum sic dictum a **מִרְסָּס***

obliteravit solum; terram coarquivit: bumavit.

86 **אֶלְבֵּס** *indue, est imper. i. a **לבוש** **לבש**. Inde & **לבוש** **לבש** *indumentum.**

Eadem radix dat **כְּבֵסָה** *obscuritas, dubium, confusio. Imo vero **תַּחְבִּיט** **וالتنباس** commixtio; & palliatio Hypo-*

*crita: ut num. 83. **וּצִל** conjunctio, amicitia. Ex genio Arabiae elatum, indue pallium a-*

versantis ei qui palliatione utitur.

Ita dicunt, *Induit vestem abeuntis, pro abiit. Item induit vestem desperationis, pro ad extremam desperationem venit. Hinc anfa ministrata formulæ **لباس***

الجوع *vestis famis, pro extrema fame, de qua ad Job. 30: 18.*

عن *aversatus est, illustratum Conf. i. pag. 24.*

87 **تَرْج** *speres. Est fut. i. per Apoc. pro **ترجو**, a **رجا** ult. *Waw: Speravit; timuit. Latet Origo. **يَرِي** videt i. e. pu-**

*tat, pro **يَسْرَأِي** fut. a **رأي** **رأي**. Etiam in sacris id verbi sæpe *senfsum, & opinionem, adfert.**

تحتاج *part. 8. ab **حاج** opus habuit. Ea vis secunda-*

*ria, a **חזן** ambivit, ut suspicor. Qui ambit aliquid, eo sibi opus*

*esse ostendit. **فلس** obolus, nummus, hic notat pecunias.*

قَالَ ٨٨ أَلْ حَرِثُ بَنُ هِمَامٍ فَلَمَّا وَعَيْتُ مَا
 دَارَ بَيْنَهُمَا ثَقُتُ إِلَيَّ أَنْ أَعْرِفَ عَيْنَهُمَا
 فَلَمَّا لَاحَ ٨٩ بَنُ دُكَاءٍ وَالْحَدَفُ أَلْجَوُ الصَّيْبَاءِ
 ٩٠ مَحْدُوتٌ قَبْلَ اسْتِثْلَالِ الرِّكَابِ وَلَا أَعْتَدَا
 الْقُرَابِ وَجَوَانَتِ ٩١ اسْتَقْرِي صَوْبَ الصَّوْتِ
 أَلَلْبَلْدِي

٨٨ *condidi aure, a-*
pino; est prat. 1. a وَعَيْتُ
exasculo excipit; collegitque. دَامِي
circularē, in orbem ire. دَارَ
cupivi, est prat. 1. a تَقَنُتُ
med. Warw. Cl. Gol. id ab تَقَ
quæ est 8. a اِسْتَنَاقُ
truncatum innuit. Infelicius اِسْتَنَاقُ
profecto; quum licuisset اِسْتَنَاقُ
in اِسْتَنَاقُ *directe convertere; ut*
ex Dialecto fit اِسْتَنَاقُ *Schol.*
ait اِسْتَنَاقُ *in Origine esse, ple-*
nius fuit, & exuberavit. Inde
vehemens desiderium enasci po-
tuit. De his alias. اِعْرِفُ
fut. 1. phatatum, a اِعْرِفُ
cognovit penitius, عَرَفَ. عَرَفَ

oculus hic valet substantiam live
personam ipsam: ut quum dicunt
 وَاِعْبَا & هُوَ هُوَ بَعِينِ
ipsum est cum oculo, præsentissi-
mus. Tale & hoc اِعْبَا
 خَبَرَ بَعْدَ عَيْنِ
factus est in rumorem post ocu-
lum. Qui ante præsentissimus;
 اِثَرِ
nunc procul abest. Et اِثَرِ
 بَعْدَ عَيْنِ
vestigium post
oculum, eodem fere sensu.

٨٩ *Filius solis.* اِبْنُ دُكَاءِ
Est periphrasis Auroræ, vel po-
tius clarioris jam matutini, post
 دُكَاءِ
exortum Solis; quem دُكَاءِ
vocitant, a اِبْنُ دُكَاءِ *clare mi-*
cuit flamma. Utitur Ibn Dä-
reid.

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum condidiffem aure id quod inter eos reciprocum erat, desideravi personas ipsas cognoscere. Quum itaque *filius auroræ micuisset*, & aërem vestivisset lumen, matutinus fui ante quam vectores sese levarent, & non ut matutinus est corvus: instique tendere versus vocem il-

من ضيع الحرمني لنفسه
ندامة الذع من سفع الذكاء

*Qui perdit pudorem, carpit animæ suæ
Pœnitentiâ urentiorem uisione solis.*

Sequens الحف in præf. 4. a |
operuit, amicitia: est
لحافا, amiculum.
Pulcherrime, Amicitia aërem
lumine. جو proprie Me-
dium: inde medium cœli & ter-
re, five جو الهواء Medium
vasti inanis i. e. aëris; ut ple-
niore formula effertur. ضياء
lumen, a ضاء micuit.

غدوت matutinus fui. Est
præf. 1. a غدا ult. waw, mane
venit, exiit, &c. In 8. eadem
obtinere potestas, indeque infin.
اغتناء in hoc ipso colo.
قل infin. 10. a قبل
levis fuit, est semet levi-

re, & surgere. غراب ita con-
venit cum غراب corvus, ut ta-
men forma differat. Ni hoc ri-
te distinguatur, *Dialectorum* fa-
cies internosci nequit. Corvo-
rum matutina diligentia in Pro-
verbium missa apud Arabes. Hac
ansa nosset, & non matutino exi-
tu corvi i. e. diligentius adhuc:
ex solempni illo Arabismo, quem
ad *Confes.* 2. illustravi, quod
dicunt, Fortis & non ut Alexan-
der, i. e. multo fortior.

جعلت استقري
feci ut intenderem. Phrasis pleo-
nastica. Posterius est in fut. 10. a
قرا ult. waw & je, كرا, occur-
rit, contendit, persecutus est iter.
صوب est tractus, latus, plaga
coeli; a صاب med. waw, sco-
puli³ contigit sagitta. قبل³

الْجَلِيَّ وَأَتَوْسَمَ الْوَجْوهَ بِالنَّظَرِ الْجَلِيَّ إِلَى
 أَنْ ٩٠ كَسَحَتْ أَبَا تَرْيَدٍ وَأَبْنَهُ يَتَحَادَثَانِ
 وَعَابِيَهُمَا بَرْدَانِ رَثَانِ ٩١ فَعَلِمَتْ أَنَّهُمَا نَجَبًا
 لِبَلَّتِي وَصَاحِبَا مِرْوَايَتِي ٩٢ فَعَصَدَتْهُمَا
 قَصْدَ كَلَفٍ بَدَمَاتِهِمَا رَاثٍ لِرَثَائَتِهِمَا ٩٣ وَأَبْحَثَهُمَا
 أَلْتَحَوَّلَ

nocturnus, a لילה ليل e
 Lexicis omiffum, ut infinita talia.
 اتوسم notabam Physiognomo-
 nia utens, est fut. ٥. a وسم
 figno notavit faciem. نظري
 intuitus, est infin. ١. a نظري
 جليّ obseroavit, inspexit. جليّ
 est גליّ revelatus reiectus, cla-
 rus: in part. Pabil, a جلي
 גלה.

٩٢ strinxi, stricim
 vidi. Est præf. ١. a لمح mi-
 cuit fulmen, stella, oculus.
 لحه بعينه Struunt quoque
 micante eum oculo strinxit, pro

ابصر ابصارا خفينا
 levi intuitu eum perstrinxit. Con-
 fer quæ pag. 6. conf. ١. delibata,
 يتحدathan confabulabantur;
 est duale fut. 6. ab حدث
 חדש novus fuit. Inde in 2.
 حدث narravit novi quid. In
 6. inter se denarrarunt. بردان
 duale, a برد vestis diversico-
 lor, quasi guttata, grandinata: a
 برد برد grandio. رثان
 Duale, a رث lacer. Radix
 عليّ detritus fuit. رث
 super sæpe ad vestitum signan-
 dum adhibetur, ut apud He-
 braeos על.

illam nocturnam, notavique vultus intuitu claro; atque conspexi Abazejdum & filium ejus confabulantes, ambo vestibus laceris testos. Hos ego agnoscens collocutores noctis meae, & auctores narrationis meae, petivi eos studio amantis indolem, dolentis egestatem eorum: dedique iis copiam
se-

93 عَافَتْ cognovi, a عَافَ signavit. Thema utrumque enucleatum in *Opusc. de defect.* نَجَبَا in *Regim.* pro نَجَبَانِ, quod est Duale a نَجَبَا consors arcani, a نَجَبَا arcanum habuit sermonem. صاحبان item duale constr. pro صاحبان. Jam vero صاحب رواية socius rigationis, est, suavis fabulator. Radix postremae vocis رَوَى rigavit illustrata cons. 1. pag. 8.

94 قصدت petivi, recta intendi: est præter. 1. a قَصَدَ modum rectum tenuit. كَلَفَ studiose deditus, amans; a كَلَفَ studiose incubuit rei, amore ejus captus fuit. Item luruit; ad nigrum inclinavit rubedo. Hæc Origo, & vis primigenia. Simile indicavi in كَسَفَ دَسَفَ

desideravit: proprie palluit, tabuit. دَمَاتَة est facilitas, lenitasque, indolis; a دَمَتَ mollis fuit, & æqualis, arena. رَأَتْ pro رَأَتْ part. præf. a رَأَتْ condoluit; deflevit &c. رَثَاة squallor pannis laceris obstiti. Vides quantam inopiam exprimat رَثَتْ.

95 أَبَحَّتْ communis juris feci. Est præter. 4. a أَبَحَ in propatulo fuit. تَحَوَّلَ Infin. 5. verbi حَالَ vertit. migravit de loco in locum. Inde in 5. دَسَلِيصٍ de equo in equum. Pulchre ergo dictum, transsilire in sellam meam, pro, ad meum committatum se transferre. تَحَكَّمَ

item infin. 5. ab حَكَمَ judicavit: unde تَحَكَّمَ judicem se gessit; figurate, pro arbitrio, imperioque, fecit quid. كُنِيَ وَقَلَبِي

الْتَحَوَّلَ إِلَيَّ رَجُلِي وَالتَّحَكَّمُ فِي كُنْزِي
 وَقَلِّي ٩٦ وَطَفِغْتُ أُسْبِرَ بَيْنَ السَّيَّارَةِ فَضْلَهُمَا
 وَأَهْرَ الْأَعْوَادَ الْمُثْمِرَةَ لَهُمَا حَتَّى ٩٧ غُمِرَا
 بِالسَّخْلَانِ وَأَتَّخِذَا مِنَ الْخِلَّانِ وَكُنَّا بِمَعْرَسِ
 ٩٨ ذُنُوبَيْنِ مِنْهُ بَيْنَ الْغُرَيِّ وَبَيْنَ نَوْرٍ
 مِنْهُ

وَقَالِي *multitudo & paucitas*
mea, habet speciem *Adagii*;
 ad *maxima*, *minima*, con-
 signanda.

٩٦ طَفِغْتُ *cœpi*: in *prat.* 1. a
 طَبِقَ idem quod طَبَقَ

appactus fuit rei. أُسْبِرَ ire fa-
 ciebam; est *fut.* 2. a سَارَى
med. je, *ivit*, *incessit*, *fecit iter*,

سَارَى. Inde سَبَّارَةُ
caterva iter facientium, multum

ambulans *foemina*: a masc. سَبَّارٍ
ambulator, multum *incedens*.
Jucunde dictum, ire faciebam
excellentiam eorum &c. pro di-
 vulgabam. أَهْرَ concutiebam, est

fut. 1. ab هَرَّ agitavit arbo-

rem. Signatissime ergo hic,
 عَوْدٌ اَعْوَادٍ *arbores*, a *sing.*

مُثْمِرَةٌ *Lignum*, *adjectæ*. مَثْمِرَةٌ
fructifera, est *part. foemin. sing. 4.*
conj. additum *plurali masculino*
 اَعْوَادٍ ex *solemni Arabismo*.

Radix ثَمَرٍ *fructus tulit*. I-
 tem *opulentus* fuit. *Emblema*
Arboris fructibus onusta ad opu-
lentum hominem mire placuit A-
rabibus. Ejus *concussio* in *Pro-*
verbium abiit; ut *omnem quer-*
cum concutere.

٩٧ غُمِرَا *obruiti*, *mersi* sunt.

Est *Duale prat. pass.* a غَمَسَ
textit aqua *rem*. نَحْلَانِ *largi-*
tio, *donatio*, qua *quid in for-*
tem & hereditatem alicui con-
fer.

sefe transferendi ad sellam meam; proque arbitrio utendi rebus meis magnis, parvis, juxta. Occæpi deinde divulgare inter catervam eorum excellentiam, & concutere arbores pro iisdem fructiferas, sic ut largitione mergerentur, atque intimorum instar exciperentur. Eramus in mansione unde distincte notabamus ædificia pagorum, atque clare spectabamus ignes hospitalitatis:
ibi

fertur. Tebl. هي من نحلته cepit; unde mox eam paronomas.
له اي وهبته له نتيور hospitalitas.
وخصصته به ابو نتيور conspiciebamus; iterum fut. 5. a
نحل البقا Est a verbo نحل, quatenus luxit; cujus derivatum
valet dare, & quidem proprium, نل نار ignis, in plur. fr. dat
Abulbeka auctor. Sequens نل نار quo mox noster usus
أخذ est pass. conj. 8. pro ex Pbrasi veteri النار تنور
أوتخذ captus fuit. Thema conspexit ignem, qua utitur Ha-
أخذ cepit. نل plur. fr. a rith ibn Helza unus e septem
أخذ amicis intimis, ut Auctoribus Moallekât; ubi Scho-
supra num. 62. visum. liastes hæc annotavit يقال

98 distinguishabamus. تنورت النار اذا نظرتها
Est fut. 5. a بنان distin- بالليل لتعلم اقربته
ctus fuit. بنان ædificium, في لم ببعد
ut بنان; a بني ædificavit. Dicitur

قريه قريه plur. fr. a النار quum ignem in
urbs, pagus. Thema قري nocte adspectas cogniturus propin-
قري occurrit. Item hospitio ex- quis/ne sit, an procul distans.
Ceterum ignes hospitalitatis in
Arabia lucentes, & viatorem
invitantes, describat Tebleh.

كرماء العرب وساداتهم
اذا

مِنْهُ نَبْرَانُ الْقُرَيِّ فَلَمَّا رَأَى أَبُو نُرَيْدٍ
 ٥٥ اِمْتِنَاءً كَبِيسَهُ وَانْجَلَاءً بُوْسَهُ قَالَ لِي إِنِ
 بَدَنِي قَدِ ١٠٠ اَتَسَخَّ وَدَرَنِي قَدْ رَسَخَ
 ، اَفْتَأَدَنْ لِي فِي قَصْدِ قَرْيَةٍ لَأَسْتَحِمَّ
 وَأَقْضِي هَذَا أَلَمَهُمْ فَعَلْتُ إِذَا
 شَبَّتْ

إذا اظلم الليل فلم
 تظهر خبمتهم
 للمسافرين عمدوا
 الي اقرب علم اليهم
 او مريوة فواقدوا عليها
 نارا ووكلوا بها من
 يوقدها الي الصباح
 ليقصدها الساري بالليل

Nobiles Arabum, principesque,
 quum inumbrante nocte non con-
 spicitur eorum tentorium u viato-
 ribus, capiunt proximum montem,
 aut collem; in eoque ignem ac-
 cendant, cura ejus alendi ad au-
 roram usque alicui commissa; ut
 illuc contendere queat qui noctu
 iter facit.

٥٥ اِمْتِنَاءً repletio. Est in-

fin. 8. a מלא implevit.

Plenus fuit. كَبِيسَ cruma-

na, est כִּיס Prov. 1. 14. &c.

انجلاء discussio, in Inf. 7. a

انجلا retexit: unde جلا

retracta fuit nubes, discuf-

sa est. Hinc tralatio ad بوس

miseriam discussam. Radix me-

dia Hamz. بېس infelix,

miser fuit. Item بوس ad ino-

piam redactus fuit. Hæc so-

cundaria, a כָּאֵץ coacuit cum

fortere. Inde alia quoque

metaphora invaluit vehementer,

fortis, audax fuit in bel-

lo.

ibi tum *Abuzeidus* refertam videns crumenam, & discussam pauperiem, sane, inquit mihi, corpus meum obsorduit, & squalor meus concrevit: num itaque permittis ut in vicum aliquem contendam loturus, atque hoc negotii curaturus? Quum dixissem; ut lu-

lo: q. d. *acerbus fuit*. Hæc *Originibus* mandanda.

١٤٠ افسخ *sorduit*. In præf.

8. a وسخ *spurcus, sordidus fuit*. Hinc explicandum solitarium שח Mich. 6. 14. idem

quod وسخ *spurcities*. Male *depresso*, & alia, ibidem adla-

ta. Ejus synonymum دس from a دس

spurca fuit vestis. مرسخ *firmus*,

stabilis fuit, a Tebleb. ita declaratur, يقال مرسخ الشيء

في الارض اذا غاب فيها

ومنة يقال مرسخ

العالم في العلم دخل

فيه وتوغل اي ثبت

Radix usurpatur de re in terram subfidente. Inde pbrasis, subfedit doctus in doctrina, pro altius sese in eam penetravit; five firmus evasit in ea. Hinc

Glossas apud Cl. Golium sponte intelliges.

١٠١ افتنان *An & fines?*

E tribus; duplici præfixo; &

fut. 1. ab ان ان aurem ac-

commodavit, permisit. استعجم

lavem; est fut. 10. ab حم حم

calidus fuit; calefecit a-

quam. Inde حمة iberma.

In 4. حم حم *lavit aqua calida.*

In 10. Semet aqua calida lavit.

Balneo usus est. المهم grave

negotium, proprie est part. 4. ab

هم sollicite animo versavit. Id

secundarium, a primario, Tabe-

fieri تابس. Hinc اهم Tabefe-

cit eum res, pro sollicitum ba-

buit. In Hamasa sic Taabbeta Sjerran

شَبَّتَ فَالْشَّرْعَةَ الشَّرْعَةَ وَالرَّجْعَةَ
الرَّجْعَةَ فَقَالَ ٣ سَتَجِدُ مَطْلَعِي عَلَيْكَ
أَسْرَعَ مِنْ إِمْرِدَادِ طَرْفِكَ إِلَيْكَ ثُمَّ ٤ أَتَيْنَا
أَسْتِنَاهُ

قبل التشكي لهم يصيبه

Parcus querimoniam ad tabefaciens quod ei incidit.

1. e. ad negotium grave. Infam.

plur. مُهَمَّاتٌ *gravioris curae ne-*

gotia, apud *Algaz.* q. d. *تُهمِّتُ*.
Plene *Hist. Tamerl.* p. 114.

نحن في كرب مهم هو

من مرامك اهم وخطب

مدلهم هو من مصابك اغم

*Sumus in cura tabefaciente, qua
tuo proposito magis sollicitos ba-*
bet ; & in negotio tenebricofo,
quod tua calamitate magis angit.

اغم compar. forma, ut & اهم

cujus haec potestas in *Lexicis*

neglecta. Ejus *fœmin.* غماء

gravius angens infortunium, in

*Hamasa, & Nawabigh, extat
quoque Hist. Tamerl. p. 358.*

102 شَبَّتَ *velis. Est prat. 1. a*

لن شاء الله *media je, voluit : unde for-*
mula solemnis شاء الله *si voluerit Deus. Est notio se-*
cundaria ; Origo videtur repe-
tenda a شاء sponte fluxit lac :

cujus *deriv.* سي *Lac fluens*
ex uberibus citra mulsionem. Ser-
vit illustrando و *largum, &*
lautum, munus, سرعة cele-

ritas, a سُرْعٍ citus, properus,
fuit. Repetitio in accusativo
enunciata figuram efficit ; qua-
lis in illo

lubet, curriculo tantum eas, redeasque: ille iterum, profecto reperies reditum meum ad te celeriore nictatione oculi: cœpitque mox cursitare ut Equus in stadio, filioque ingemi-

اخاك اخاك ان من لا اخا له

كساع الى الهيجاء بغير سلاح

Fratrem tuum! fratrem tuum! qui enim fratre caret,
Est ut vadens in prælum sine armis.

i. e. Fac fratrem, sive amicum, babeas. Similiter celeritatem! celeritatem! pro fac celerrime negotium conficias. Item, & reditum, reditum! pro, quanto-
cius recurras.

103 سَتَجِدُ sane invenies. Est

fut. i. a وَجَدَ invenit; cum

præp. سَ، ex سَوْفَ fut.

futurum est. مَطْلَعُ ortus, a

طَلَعَ ascendit, ortus fuit

sol, hic ponitur pro gra-

to reditu, adspectuoe. أَسْرَعَ

est compar. & superlativa forma

Radiciسَ، celeriore, &

celerrimum signans. Non visi-

tur in Lexicis; ut innumera ta-

lia inde absunt. اَرْتَدَّ redi-

tus, est infin. 8. a رَدَّ reddi-

dit; reduxit: unde in 8. اَرْتَدَّ

reversus est

nictus eorum ad eos; in Alcor-

Est circumlocutio momenti-

طَرَفُ oculus sic dictus a

طَرَفَ compressit visum

suum palpebras inter se commit-

tens. Nictavit.

104 اِسْتَنْ اِشْتَنَ quadrupedavit:

Est præt. 8. a سَنَ acuit.

Ejus infin. اِسْتَنْ Notio

ducta, secundum Teblebium, a

جَوَّاءَ، via recta. سَنَّ

Equus generosus, velociter cur-

rens, a جَادَ Bonus, libera-

تَسْتَبِيحَانِ الْجَوَادِ فِي الْمِضْمَارِ
وَقَالَ لِأَبْنَيْهِ بَدَارِ بَدَارِ وَلَمْ
تَحُلْ

cursu polluit equus. مِضْمَارِ

proprie est spatium 40 dierum, quum liberalius alitur equus ut pinguescat; & deinde sueto pa-

bulo redditur. Nempe مِضْمَارِ

est gracilis fuit: unde مِضْمَارِ bene saginatum equum ad gracilitatem reduxit; ut in stadio de palma certare possit. Talis equus

cursor ad gracilitatem reductus vocatur in Humaſa; & Hist. Tamerl. p. 50.

Est etiam مِضْمَارِ Locus ubi de palma certatur: Hippodromus. Sic Hist. Tamerl. p. 279.

يَتَحَارِبَانِ فِي كُلِّ
وَقْتٍ فِي مِيدَانِ الْمِنَاقِبِ
لَا حِرَازِ قِصْبِ السَّبَفِ
فَكَلِمَا كَفْتِي مِيزَانِ وَفِي
مِضْمَارِهَا فَرَسِي رَهَانِ

Hi duo concertabant omni tempore in studio virtutum, ad obtinendam Arcem praestantia; e-

rantque ut gemina lances libra; & in Hippodromo earum gemini equi in quos pignus deponitur. Grandi cothurno Ispahanens. in

Vita Salad. ولو شرح ما

لهذا الفتح من جلالة

العظمة ودلالة المكرمة

لكبا جواد قلم البلبع

في مِضْمَارِ البِيَانِ

Quod si exponendum esset quicquid in hac victoria illustris magnanimitatis, & argumentorum generositatis, profectio cernuaret cursor cakami facundissimam in Hippodromo Eloquentiae. Iterum

مِزَاجِ الْمِيزَانِ

مِضْمَارِ الْمِيزَانِ

promicantes ad Hippodromum munificentiarum. Apud eundem

reperio مِضْمَارِ الانجَادِ

Hippodromum strenuitatis; مِضْمَارِ

Hippodromum mortis,

i. e. aciem praeliorum, & alia.

Nam omittendum مِضْمَارِ

pro ipsa celeritate etiam usurpa-

minare, *propera, propera*. Nos autem non putantes eum fallere, moliri que fugam, moras traximus, *observantes eum prout*
bo-

ri. Sic *Ispahanens*. اعجز بما
اعجب من سوابق
معروفة ولو احقه ما
لم يشق احد فيه
غبار ولا ملك
سابق فيه مضماره

Ad incitas redegit miris præcurforibus munificentia sua, & postcurforibus omnes; sic ut nemo ejus pulverem findere, neque cursor ullus celeritatem ejus consequi valeat. Ceterum rem totam, omniumque usum Originem declarabit Teblebius. المفسر

الطلق التي تجري فيه
الخبل وهي مضملا لان
الخبل تضم فيه وذلك
ان العرب كانت تسمي
الخبل فتجربها طلقا
قدر ما تحتمل ثم
تزيدها يوما اخر في
الجري على ذلك الطلق
ثم لا تزال تزيدها
كل يوم حتي تجري
بها الامهال الكثيره

فيسبل عرق الخبيل
بذلك البحر ويشند
لحما بذلك التضمير
والغمر الهزال وخفة
اللحم وضمير بالضم قفل

Vox Midmar est solutior cursus, in quem adiunguntur equi. Sic dictus est quoniam equi eo ad gracilitatem rediguntur. Nempe Arabes saginant equos; deinde in cursum eos admittunt, quousque ferre valeant. Addunt deinceps altero die aliquid priori cursui: atque ita non cessant omni die superaddere, donec multa millaria currere possint. Fluit interim sudor equorum hoc in cursum, eorumque caro adstringitur hac exercitatione. Tadmîr dicta, a Dumr, gracilitas, levitas carnis; cujus radix Damora, arida fuit

cutis. Ultimum بَدَايِ prope-
ra, est antiquus Imperat. formæ

Hebrææ , pro اَبْدِي Sic

Pugna فِزَالٍ *assequere.* دَمَرَاكِ

فِرَاقِ procumbe, affirma. Ad

Grammaticam hæc pertinent.

نَحْلُ أَنْتَ عَمَّ وَطَلَبَ الْمَغْرَ ٥ فَلَبِثْنَا نَرْقِبَهُ
مَرْقِبَةً أَهْلِيَّةَ الْأَعْبَادِ بِالطَّلَاسِيعِ وَالشَّرَوَادِ إِلَيَّ أَنْ
هَرَمَ ٧

105 نَحْلُ opinabamur. Est
fut. I. a خَالِ media je, ima-
ginatus fuit; pro نَحْضَالِ,
per Apocopen, ob لم. Radix غَمَّرَ
decepit, lactavit inani spe, est
Originis profundioris. Eam a-
lias eruemus. مَغْرٌ est fuga, five
فَمْرٌ infinitivus verbi مَغَرَّ
fugit. مَغْرٌ locus quo fugitur.

٦ لَبِثْنَا cunctati sumus.
Est præter. I. a كَبِثَ moratus
fuit. Substitit. نَرْقِبَ expecta-
bamus, in fut. I. a رَقِبَ

captavit quid collo protenso. Ejus
infin. مَرْقِبَةً, Expectatio, ex-
egdonia. Origo a رَقِبَ inferior
& crassior pars cervicis. رَقِبَةً
collum; cervix. Mancipium: inde
مَرْقَابَ المَزَاوِدِ colla viatico-
rum, vel peris portandis nata,
pro Barbaris, extraneisque. اَعْبَادِ
festa, plur. fr. a عَبَدَ, cujus

Rad. يَوْرَ عاد rediit. Con-
nexit acies Cl. Golii, quum vo-
cem hanc exponit, Quicquid
reducit ad se hominem a mœrore: &
pecul. festum. In Gjeubario est
والعبد ما اعتادك من
هم وغیره قال الشاعر

فَالْقَلْبُ يَعْتَادُ مِنْ حَبِّهَا عِبْدٌ ٨

والعبد واحد الاعباد
Appellatur عِبْدٌ in quod recursat

ad te de mœrore, aliisque rebus.
Sic Poëta:

obseruantur festa lumina emissis speculatoribus, procurforibusque, usque dum fenesceret dies, & crepido ejus jam jam corrueret.
Quum

At cordi suetus recurabat amor

Etiam פֶּסַח *festum, cum plurali* واشتققت البة فهو عيد كانه
fracto. Clarius adhuc Teblebius عاد الى قلبك بعد نسبانه
ad Conf. 12. هكل ما قد ذكرته قال الشاعر

عاد قلبي من الطويلة عيد
واعتراني من حبها تسهيد

Quicquid cum adfectu recordaris | *deat cor tuum postquam oblitus*
vocatur פֶּסַח, *quasi ad quod re-* fueras: Sic Poëta:

Redit in cor meum a Taxwila adfectio:
Et invasit me expergesfactus ab ea amor.

Apparet festum sic dictum quod | *ma partic. fam. a* ظلع *promi-*
recurset menti, statim temporibus. | *cuit, prominuit.* مَرَوَّاد *item*
Possis etiam derivare a Consuetu- | *plur. fr. a* مَرَّاد *pabulator, cu-*
dine, & recepto more, quatenus | *jus Radix est* مَرَّاد *med. je, ul-*
عاد iteravit etiam usurpatur | *tro citroque moveri,* رَوَّاد *& رَوَّاد*
pro consuevit. Sic פֶּסַח *Ara-* | *Hebrais. Inde speciatim suc-*
maïs est Festum, a פֶּסַח *consue-* | *crevit, querere pabulum, pabu-*
rit; unde פֶּסַח *consuetudo, ri-* | *latum ire &c. & alia alibi ordi-*
tus. Sequens طابع *procur-* | *nanda.*
satores, est plur. fr. a طابعة *,*
anterior pars exercitus &c. for-

هَرِمَ النَّهَارُ وَكَانَ جُرْفُ الْيَوْمِ يَنْتَهَارُ فَلَمَّا
طَالَ ٨ أَمَدُ الْإِنْتِظَارِ وَلَاحَتِ الشَّمْسُ فِي
الْأَطْمَارِ قُلْتُ لِأَصْحَابِي قَدْ ٩ تَنَاهَيْنَا
فِي الْمَهْلَةِ وَتَمَادَيْنَا فِي الرِّحْلَةِ إِلَى أَنْ
لَاضَعُنَا ١٠ الزَّمَانَ وَبَانَ أَنَّ الرَّجُلَ قَدْ مَانَ
فَتَأَهَّبُوا ١١

senio con-
fecta fuit lux diurna. De نهاري
fluxit, &
luxit, alibi dictum. Pulchre
figurata lux senio confecta, de-
crepita, expirans. Apud Græ-
cos & Latinos protritrus usus.
Notum ver. novum, adultum, se-
nescens &c. Venuste quoque
virtus dicitur senescere, item-
que laus, fama, fortuna &c.
Aulus & Livius. L. 5. jamque
multa edita strage pugna senesce-

bat. Verbum كَادَ Med.
Waw exponitur parum absuit
quin faceret. Nempe semper
cohæret cum alio verbo, ut
hic cum يَنْتَهَارُ corrueret,
in fut. 7. ab هَامِي Med. waw

collapsus est. جُرْفٌ est margo
fluvii, aquæ fluxu exesa, & ad
collapsionem inclinata. Hinc pul-
chra & grandis imago, crepido
diei jam jam collapsura; ad occa-
sum pingendum. Præceptum in ves-
peram dies placuit Latinis, nec
non Lux cælo præcipitans. Illud
جُرْفٌ etiam notat ipsum flu-
xum aquæ, omnia verrentem, a
جُرْفٌ venit, verrendo
asportavit.

طَالَ أَمَدُ الْإِنْتِظَارِ 108
Longa fuit meta expectationis.
انتظاري expectatio, est Inf. 8. a
نظري adspexit, intuitus est; ob-
servavit; أَمَدٌ terminus,
meta,

Quum vero longa fieret meta expectationis, & sol jam appareret in ciliciis, dixi fociis, profecto nimii fuimus in morando, & protraximus profectionem eo, ut tempus perdiderimus. Liquet virum fraudes struxisse: Ita-

meta, quæ & مَدْي, voce Latina ferme consona. Sed fortuita hæc consonantia, quum Origo sit a مَدْي extendit, unde مَدْي pro مَدْي extensio, spatium, & præsertim ultimus spatii terminus. لَاحَتْ apparuit est 3. fam. a لَاح micuit. أَطْمَأْ پanni; vestes lacere, vel sordida, est plur. fr. a طَمَر.

Sublimi figura elatum, sol apparens in tritis pannucis, quum jam radians pepum lucis, quo amictus incedebat, per tenebras ingruentes quasi in pannos laceros & sordidos convertitur. Sic in sacris sol sacco, vel cilicio, indui dicitur, quum obscuratur, atque atris nubibus involvitur.

109 قَتَلْنَا nunti fuimus. Est 1. plur. præt. in 16. a نَهَى terminavit; ad terminum pervenit; qui dicitur نَهَايَة. Hinc

ultimum terminum attigit. Similiter قَتَلْنَا est 6. conj. a مَدْي in 3. & 4. conj. morum concessit; toleravit; proprie protraxit & protendit spatium. In 6. perseveravit, iterum a spatio protensa. Sed ea notio hic parum quadrat, non enim dicit, perseveravimus in profectione; sed moras protraximus in profectionem, vel in profectione denuo instituenda. Errat Teblebius quum supplet قَرَك, quasi esset, perseveravimus in omissione profectionis. Si Originem Radicis attendisset, vidisset hic moram tardantis, non autem continuantis.

110 أَضَعْنَا perdidimus. Est præt. in 1. a ضَاع perit; amissus est. Ab exspirando ductum suspicor, nam تَضَيَّع est idem quod تَضَوَّع odorem exspiravit; a ضَاع media Waw, odorem diffudit commota res. Est H 2 te.

Itaque ad iter accingamini, neque curetis virentem herbam *fincto-*

& tortus fuit. Ad significatio-
nes diversissimas apud Golium
nostrum rite evolvendas, &
Linguae copiam simul ac pul-
chritudinem percipiendam, te-
neatur 1. contorsit funem. 2. ob-
liquavit eaput, & retroflexit.
3. motitavit caudam Camelus,
i. e. intorsit. 4. inficiatus est quod
deberet; i. e. tergiversatus est,
vel retorsit se, & moras nexuit.
Potest etiam idem hoc manas-
se ex 5. usu, torsit Linguam,
pro inficias ixit. Mendacium di-
xit: cui vicinum & 6. hocce
Torsit a me rem; i. e. dissimula-
vit, celavit. 7. Obtorpuit segnis-
que destitit. Iterum est tergiver-
satus fuit, & retorsit se. Hoc ef-
ficat constructio per *עני* ab: ut
עליו super 8. dedit, inclina-
vit se iudex ad alteram partem;
& *יג* pervertit. Alio adspectu, 9.
לוי עליה est propensus
fuit super eum, amore, adfe-
ctu. 10. *אֵינְתָּזֵר* expectavit,
respexit. Plura alias. Hebraeum
לֹוֹה ejusdem esse Originis, jam
indicare coepi in Comment. ad
Jobum. Inde *לֵוִיָּתָן* Leviatba-
ni nomen inditum, serpenti tor-
tili, docuit Bochartus. Non in-
venustum sequitur Proverbium,
חֲצִירָא אֲדָמִין viridior

berba finctorum, pro bonine cu-
jus honestissima species, at indo-
les pessima. Nempe *חֲצִירָא*
Viridis, viridior, dat in fam.
חֲצִירָא, quod hic abso-
lute signat herbam late viren-
tem. Radix est *חֲצִיר*
viruit, unde & *חֲצִיר*
דָּמִין item virens herba: *דָּמִין*
est plur. fr. a *דָּמָה*
finetum; quod & masc. forma
דָּמִין, & *דָּמִין* finus
accumulatus. Posterior forma in
sacris etiam occurrit: nec non
מִדָּמִין, pro fineto. Thema
דָּמִין stercoreavit agrum: 2. Ma-
levolentia & similitate laboravit
adversus aliquem. 3. Frequens ac
continuus fuit in aliqua re. Ca-
ve dissona credas, quae amicis-
sime consonant, & conspirant:
nam cuncta haecce a fovendo
derivata. Certe fovere agrum,
pro stercoreare, nemini ignotum.
Notum quoque fovere quid ad-
versus quem, pro similitate vel
malevolentia affectum esse. De-
nique fovere rem elegantissimo
etiam dicitur; qui in ea assi-

١٢ وَهَضَّتْ لِأَخْدَجِ مَرَاكِتِي وَأَتَحَمَّلُ لِمِرْحَلَتِي
فَوَجَدْتُ أَبَا نَزِيدٍ قَدْ كَتَبَ عَلَيَّ أَلْقَتَبِ
يَا مَنْ ١٣ عَدَا لِي سَاعِدًا وَمُسَاعِدًا دُونَ

الْبَشْرِ

لَا ١٤ تَحْسِبَنَّ إِنِّي نَأَيْتُكَ عَنْ مَلَالٍ أَوْ

أَشْرَى

١٥ لَكِنِّي

duus : quin & *fovere locum* pro
frequentare obtinuit.

Sed ne *fotio* quidem illa *prima*
maria, quippe quæ *Originem*
debeat *appactioni*, & *inbesioni*.
In præsentī hæc *suffecerint*.
Redeo ad dictum *Proverbiale*
quod *Muhammedes* consecravī
quasi. In *Traditione* nempe re-
fertur, cum dixisse aliquando,

إِيَّاكُمْ وَخَضْرَاءَ الدَّمَنِ

Caveatis *viridem fimetorum*; ro-
gatumque, quid sibi vellet ista
figura, respondisse

الْجَائِرَةِ الْحَسَنَاءِ مِنْ مَنَبَتِ السَّوِّ

pulchram puellam à malis oriun-
dam. Vides late fundi usum
Emblematicis, atque jucundos sen-
sus parere. In *confess.* 18. figu-

ravit Noster, استنهوتني
خضرة دمنته لمنادته

inescavit me viriditas fimeti ejus
ad sodalitatē cum eo ineundam :
i. e. *species ejus honesta, libera-*
lis, extus vernans, & virens,
quamvis intus pessimam indolem
foveret.

١١٢ نَهَضْتُ surrexi. Est

præt. 1. *a* نهض *expandit*
alas ad volandum, de *ave* pro-
prie; unde *translatio* facta
ad *hominem* quum *surgit* ali-
quid *acturus*; itemque ad
plantam, quum *pullulare* incipit.

Sequens أَخْدَجٍ onerarem, est

fut. 1. *Phatatum* propter ل, ab

horum. Tum surrexi ut jumentum meum onerarem, *farcinasque itineri colligens repperi Abazeydum sellæ camelinæ inscripsisse.*

O qui brachium mihi fuisti & adjutor præ reliquis mortalibus

Ne existimes me discessisse a te tædio, aut protervia.

Sed

ab **حَدَج** clitelis oneravit camelum. Is **راحلة** vocatur, forma fam. part. præf. a **رحل** iter fecit. Plena phrasis est **ناقة راحلة**. Camelus itineri apta: sed, ut fit, Epitheton in jura substantivi sui immissum. **أَتَحْمَل** farcinas sustuli: est fut. in 5. ab **حمل** portavit; unde **تحمل** castra movit, sublati impedimentis paravit sese itineri. **مِرْحَلَةٌ**, est migratio, iter, a **رحل**.

113 **عَدَا** factus est, evasit.

Prima notio est mane venit, vel exiit. Inde absolute exiit, **evasit**; ut **راح** vespert exiit, etiam latiore vim adsciscit. Idem in **اصبح** matutinus fuit, & **امسي** Vespertinus fuit, admissum.

سَاعِدٌ brachium, proprie fulciens **سَاعِدٌ**; a **سعد**, cujus Originem in fulciendo sitam ostensum in *Clav. Dial.* p. 203.

204. Hinc in 3. **سَاعِدٌ** opem tulit alteri, cujus part. **مُسَاعِدٌ**. Seq. **بَشَرٌ** ob metrum,

pro **بَشَرٌ**, in genit. a **بَشَرٌ**.

بَشَرٌ caro; mortales; humanum genus. **دُون** sub hic valet præ.

Nempe citra reliquos, se dat quoque pro, plus quam reliqui: reliquis omnibus promptius, præsentiusque.

114 **تَحْسِبَنَّ** putes. Est

fut. *paragogicum* in 1. conj. ab **حسب** computavit, putavit, cogitavit **حَسْبٌ**. Latet adhuc Origo. **نَائِيَتَكَ** discessi te pro a te. Est præf. in 1. a

نَائِي

١٥ لِكَيْتَنِي مَدَّ لَمْ أَزَلْ مِمَّنْ إِذَا طَعِمَ
إِنْتَشَرَ ١٦

قَالَ ١٦ فَأَقْرَأْتُ الْجَمَاعَةَ الْغَتَبَ لِبَعْدِهِ
مَنْ كَانَ عَتَبَ ١٧ فَأَعْجَبُوا بِخِرَافَتِهِ وَتَعَوَّدُوا
مِنْ

نَائِي longe remotus fuit; dis-
cessit ab aliquo. مَلَّالٌ tadium, a
مَلَّ pertusus fuit. Proprie
coctus fuit sub cineribus. أَشَرَّ
pro أَشَرَّ ab أَشَرَّ lubentia,
prolubium, latitia exultans. Est
Metaph. a coruscatione fulguris
reciprocato motu exultantis. Ea
iterum notio ab أَشَرَّ crenatim
incidit, & incisus fuit. Cl. Go-
lius confert cum Hebræo אֲשַׁר,
quod beatitudinem natamque ex
eo latitiam signet. Sed אֲשַׁר ad
أَشَرَّ reducendum. Hic أَشَرَّ
in malum usurpatur, pro petu-
lantia, protervia, lascivia, ut in
Alcor. بل هو كذاب أَشَرَّ
imo vero est mendax protervus.

115 مَدَّ inde a quo. Effertur &
مَدَّ. Utrumque pro مَدَّ ex
مَدَّ: إِنْ & مِمَّنْ. Hebr. מִמֶּנּוּ. Potest
quoque resolvi in מִן דּוּ five
מִן ex quo. Etiam Camus in
medio relinquit, velitne quis
prius, an posterius. Præfer-
rem nunc posterius, quia pro
مَدَّ مَدَّ abbinc biduum,
مَنْ ذَا etiam dici potest, مَنْ ذَا
الوقت يومان ab hoc tem-
pore biduum. Sequens لَمْ أَزَلْ
non desino, in fut. i. Sjesmato pro
مَدَّ, a مَدَّ med. warw & je.
Eleganter, inde a quo non desi-
no,

Sed a quo extiti, ex iis sum, qui bene pastus dilabitur.
Prælegique, dixit; inscriptionem hanc catervæ, ut
excusaret eum qui incusasset; admiratique ejus astu-
tiam, noxam ejus averruncari petierunt. Deinde i-
ter

no, pro, inde a quo existo.

إِنْتَشَرٌ pro إِنْتَشَرٌ

• dispersus fuit, præf. 8. a نَشَرَ

explicit. Speciatim venit in
Camelis a pastore dilapsis inter
pascendum. Allusum monet
Tebelius ad Alcorani textum

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا

Quum autem gustaveritis, sta-
tim dilabimini. Extat Surat. 33:
vs. 53. ubi fancitur, ut qui ad
menjam Muhammedis accederent,
non molesti confabulatores reside-
rent, sed finita refectioe vere-
cunde recederent. Id venuste huc
traductum.

116 أَقْرَأْتُ prælegi; vel po-
tius legendum dedi, legere feci.

Est præf. in 4. a قَرَأَ legit.

يَعْذِرُ excusaret, est fut. pha-

tatum in 1. a عَذَرَ excusavit:

unde مَعْذِرٌ & مَعْذَرٌ عَذَرَ

excusatio. In 2. conj عَذَرَ

speciatim increbuit pro præf.

xere, excusatione falsa uti: ut

in 8: اَعْتَذِرُ veram excusatio-
nem attulit. Origo profundissi-
me abdita. Hinc magna no-
tionum sub hoc Themate dif-
crepantia: ut Circumcidere. Fre-
nare. Inflammatione adficere. In-
tegra virginitate esse. Vitiis, pec-
catis, corruptela abundare. Hæc,
& alia, aliis in conjugationibus,
proprietas Radicis propius in-
specta conciliabit.

117 أَعْجَبُوا Admiratione

correcti sunt. Est præf. pass.

conj. 4. a عَجَبَ miratus fuit. Ad

fabula, sic Teblebius:

حديث خرافة مثل سائر

على السنة الناس

لكل حديث باطل

لا حقيقة له قال ابو

البقا والخرافة الاحاديث

الباطلة المعجبة المضحكة

واصله من خرفت الثمرة

اذا قطعنها فكان

تلك الاحاديث مختلفة

مِنْ أَكْتِهْ كَمْ إِنَّا ظَلَعْنَا وَكَمْ كُنْزٍ مِّنْ أَعْتَسَافٍ
عِنَّا *

مقتطعة وقبل معناها
يطرف بها كما يطرف
بالشمرة وقبل هو من
الخرف وهو فساد العقل
لان الخرف يتحدث بما
شاء وقبل اصله ان رجلا
يسقل له خرافة اخذته
الجن فلهما خلص منهم كان
يحدث باحاديث غريبة
Sermo churapha est Proverbium
peragatum omnium linguis,
pro omni sermone futili, in quo
veri nihil. Auctore Abulboka,
Churapha signat sermones varios,
admirationem & risum moventes.
Origo a significatione Thematis,
quæ est, refecare fructus, tan-
quam si sermones illi diceret, &

refecti. Alii malunt, eo quod
carpantur, quemadmodum carpi-
tur fructus. Alii dicunt a voce
Chereph, quæ mentis imminutio-
nem signat, fluxisse, quod deli-
rus narret quæ velit. Denique a-
lii Originem repetunt a Viro cui
Churapha nomen, quem rapuerint
Genii; a quibus elapsus miras nar-
raverit historias. Habes mala
mixta bonis: neque enim quic-
quid Arabs aliquis dixit, con-
tinuo aurum. Quatuor Etyma.
Horum posterius joculare, quam-
vis Gjeubar. & Pbiruzab. id se-
quantur. Prius ni ad secundum
redeat, plane ridiculum. Ter-
tium maxime arridet. Nempe
خُرَافَةٌ idem est quod خِرَافَةٌ
captura; sic enim Camus,
الخُرَافَةُ بالضم الخنخرف

rer instituimus, nescii quosnam nobis vicarios substitueret.

والله جنني . كالخبرافة

vox Chorpba per Damma est quicquid fructuum decerpitur, & rejecatur; ut & Churapba. Jam vero Carptura figuram præbet fabellarum, omnisque sermonis qui risum moveat. Præbet & calumnia; unde جني عليه جناية

carpsit super illo carpturam, i. e. fabulas & calumnias de eo sparsit. Confer porro, quæ ad Jobi 27: 6. & 29: 4. producta. Sequens

فَعَوَّنُوا confugerunt ad Deum, est prat. in 5. conj. a عَوَّنَا

averruncavit, confugit ad Deum averruncum. Sic Hebræis נָפַץ & הָעֵץ. Infert confugium tanquam ad נָפַץ robur, aut מַעֲזָא arcem, sub solenni formula מַעֲזָא Arx, vel Robur meum

Deus. Similiter Arabes معان الله

Confugium Dei, & معان وجه

Confugium faciei Dei, pro

avertat hoc Deus. آفَتْ noxa,

est a radix. أَوْفَ & أَيْفَ

corrupta fuit seges. calamitatem

passa est. De rad. قَلَعَنَ

profectus est, supra actum; ut

& de دَرَبٍ scivit, proprie

discriminavit. اِعْتَصَا

tuit, est 8. a عَاَصَ med. wro,

commutavit quid cum alio. Sen-

sus est, nesciebamus, quosnam

pro nobis denuo sibi ludendos, &

omungendos, sumisset.

F I N I S.

المقامة

الخامسة الكوفة

أَلْحَارِثُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ : سَمَرْتُ
بِالْكُوفَةِ فِي لَيْلَةٍ أُدِيمُهَا
دُو لَوْنَيْنِ وَقَمَرُهَا كَتَعْوَيْدٍ
مَنْ لَجَبْنِ مَعَ رَفْقَةٍ تُحْدُوا بِكِبَانِ الْبَبَانِ
وَسَحَبُوا عَلَي سَحَابَانِ دَيْلِ النَّسْبَانِ
مَا

1 Cufensis inscriptus hic confessus, ab urbe كوفة Cufa, quæ est Iracæ Babylonica. De

verbo سَمَرٌ redeatur ad Conf.

4. num. 36. Elegantissime figuratur Nox cute versicolori. Dicitur nempe النهار اديم

cutis diei, pro ejus diffusione, & expansa albedine: consumiliter اديم الليل cutis noctis, pro

ejus diffusa nigredine. Ea nunc دو لونين duobus coloribus prædita pingitur, ob splendorem

lunæ nigredini interlusam. Illi Lunæ, utpote crescenti, tribuit similitudinem amuleti argentei.

Vox كَوَيْدٍ est infin. 2. اَعَادَ

media Vaw, confugit & quidem speciatim a mala re ad Deum; ut visum conf. 4. num. 120.

Hinc عَوَدَ fecit confugere ad Deum, averruncandi mali ergo: &

عَوْدَةٌ Amuletum. Ejus descriptionem, simulque comparationis ansam, tradit Teblebius, quum

CONSESSUS QUINTUS.

C U F E N S I S.

NArravit Harith Ibn Hemmam, Cufæ aliquando obii confabulationem vespertinam in nocte versicolori pelle prædita, & cuius luna amuleti instar argentei renitebat; cum fociis qui lacte eloquentiæ erant enutriti; & super ipsum Sebbanum oblivionis syrna trahabant. Non

quum ait esse شكل من قضة يستعمل مستندير اسندلريه القمر وبعض الدايبره فارغ على صورة النعل التي تنعل بها الفرس ثم يربط بخط ويعلق في عناق الصبيان للحفاظ وبعضهم ينقش به كتابة

figuram argenteam, cuius fabrica rotunda instar Lunæ, nisi quod pars circuli vacua, ad modum soleæ ferreæ qua calceantur equi. Hac filo adalligatur & appenditur collis puerorum ad overruntationem. Nonnulli scriptura eam

insculpunt. Ad كجيسن argentum teneatur esse formam dimi-

nutivam, a rad. لجن lento-rem habuit viscosum & ductilem. Poëtas argenteam facere Lunam nemini ignotum.

2 رفقة societas pro sociis الارتفاق بعضهم بعضا quia inmituntur alii aliis.

غدا nutriti erant, est præ-

pass. in 1. conj. a غدا aluit, nutrit, præsertim lacte infantem. Dexterrime ergo locatum

nunc verbum. لبن lac idem cum كبن, nisi quod للادميات خاصة prius veniat in humanis speciatim, quum possit.

مَا فِيهِمْ إِلَّا مَنْ 3 يُحْفَظُ عَنْهُ وَلَا يُتَجَعَّلُ
 مِنْهُ 4 وَيَمِيلُ الرَّفِيقُ إِلَيْهِ وَلَا يَمِيلُ عَنْهُ
 فَاسْتَوْنَا السَّمَرِ إِلَى أَنْ غَرِبَ الْقَمَرُ
 7 وَغَلَبَ

sterius usurpetur **اللامبات** *in humanis aliisque*
 ut Tebl. observat. Radix **لسبن**
 inter alia notat propinavit lac &
 lacte abundavit. Origo est a
لبن albus fuit. **لبان** facundia,
 eloquentia, proprie signat fa-
 cultatem distincte animum suum
 explanandi. Inde in 4. **لبان**
 distincte exposuit, & in-
 telligendum dedit. Hac facul-
 tate nobilitatus Sebbanus, qui
 plenius **وايسل**
Sebban-Wajilus **العرب**
 يضرب فيه المثل في الفصاحة
 Eloquentissimus Arabum, unde
 Proverbium ductum in laudanda
 alicujus facundia. Cum Parono-
 masia figuratum, Trabeant Syr-
 ma oblivionis super Sebbanum;
 id est, memoriam ejus oblitera-
 bant, & delebant. Pulchrior
 est imago, quam prima fronte
 apparet. Trabeant **ذيل** laci-

niam, vestem laciniosam, & ul-
 tra talos promissam, adfert magni-
 ficientiam, & pompam. Sic con-
 fess. 4. num. 5. habebamus, Tra-
 bere vestes opulentia. Ad eam
 rationem Trabeant Syrma Elo-
 quentia dici potest, qui magni-
 ficus in Oratione incedit. Jam
 vero Syrma humi tractum delet
 vestigia. Hinc arreptum, Tra-
 bere Syrma oblivionis super ali-
 quem; pro Eum prae se delere.
سحب est **סחב**, traxit humi,
 itemque, vehementer edit, bibit-
 que, q. d. avidè traxit. **ذيل**
 est a **ذال** med. je, la-
 xus pendit. Convenit cum
شال & **شال** med. **שאל**
 prae laxitate pendulus fuit. Hinc
שולים non fimbriae, sed laciniae
 laxiores: ut in *de Defect. & clow.*
 Dial. indicatum. **نسبان**
נשה **נשי**, sive
 oblivio, a **נשי**, sive
 oblitus fuit.

3 **يُحْفَظُ** *A quo profici possit*
 fut.

Non erat in iis nisi ex quo profici posset, & a qua caveri non necesse esset; atque in quem amici inclinarent, hanc sane a quo declinarent.

Et fascinauit nos confabulatio illa nocturna usque dum lu-
na

fut. pass. 1. ab حَفِظَ asserva-
vit, memoriæ mandavit: unde
proprie esset, a quo memoriæ
mandari & disci, multa possent.

حَفِظَ caveretur, est fut.
pass. 5. ejusdem Radicis, cujus

5. conj. تَحَفِظُ valet, semet
conservavit, cavit sibi. Nihil
erat in illis vitii, aut mali mo-
ris, unde contagionis aliquid ti-
meri posset.

4 رفِيقٌ socius; est forma

رفِيقٌ a رفِيقٌ juvit, pro-

fuit; proprie, fulcivit. يَمِيلُ

inclinaret, est fut. in 1. a rad.

مال med. je, cujus diversa

Syntaxis venuste propensionem
& aversionem simul nunc infert.
Nempe inclinari ad, adfert a-
morem; ut ab contra, odium.
Vides quomodo contrariæ signi-
ficationes, quas vocant Lexico-
graphi, existant, ut cum رغب

notare dicitur velle, & nolle.

Qui sine judicio Linguas tra-
ctant, turbare solent in tali-

bus, & nescio quæ mostella si-
bi fingere pugnantium notionum,
quum si constructionem attendas
suavissima sit pax & concordia.
Nempe carent Hebraei, Chal-
dæi, Syri; Arabes verbis com-
positis per præpositiones, nec for-
mare possunt inclinare, & de-
clinare, nisi per clinare ad,
& ab. Similis ratio in reli-
quis. Quanta hinc cum copia,
tum diversitas, significationum
efflorescere debuerit sub
singulis Radicibus, facile intel-
ligent, qui copiam simul, simul
diversitatem, quam compositio in
Linguam Græcam, Latinam,
vermaculam cujusque, infudit,
attenderit.

5 إشتَهَوِي fascinauit.

Proprie impulit in هَوِي
adfectum vehementiorem. Est

præt. 10. a Radice هَوِي

ex alto decidit, deorsum latus
fuit cum impetu. Inde inter a-
lia succrevit, cupere, cupidita-
te ferri in aliquid. Quid com-
mune habeat cum هَوِي, & هَوِي,

ad Job. 6: 2. tactum. غَرِبَ

occidit, est عَرِبَ. De غلب

vicit.

وَمَلَبَّ السَّهَرُ فَلَمَّا رَوَّفَ ۖ اللَّيْلُ أَلْهَبَهُمْ
وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا التَّهْوِيمُ سَمِعْنَا مِنَ الْبَابِ
نَبَأَهُ مُسْتَنْبِحٌ ثُمَّ نَلَتْهَا صَكَّةٌ مُسْتَفْتِحٌ
فَقُلْنَا

vicit dictum ad *conf.* 2. p. 116. *denfiores tenebras expandit nox.*

سَهَرٌ *vigilia, insomnia, est a* سَهَرًا Nempe رَوَّافٌ *velum tentorio*

pervigil fuit رَوَّافٌ.

6 Elegans figura, qua ver- *præparansum, a Poetis datur No-*
cti. Sic in *Diw. Hud.*

bum رَوَّافٌ *demisit velum, est*

إذا ما الليل ادني رواقه

Quum nox admovit velum suum.

Iterum

وجئت عليك الليل داني رواقه

Et obtexit te nox, cujus impendebat velum.

Dicitur etiam, cepi noctem nocturnis me involvens exii. Sic
روافا *velum, pro tenebris* Poeta

فَجَاءَنِي بِقَمِيصِ اللَّيْلِ مُسْتَتِيرًا
يَسْتَعْجِلُ الْخَطْوُ مِنْ خَوْفٍ وَمِنْ حَذَرٍ ۖ

*Et venit ad me indumento noctis se integens,
Celerans gressum præ metu & timore.*

na occideret, & vinceret vigilandi pertinacia. Cum itaque tenebras veli instar expandisset nox obscurissima, nec quicquam rellaret, quam dormituriens nutatio, audivimus ab ostio vocem latratum cientis, quam secuta mox pulsatio aperi-

Sequens **بَهَبَ** admodum

ingeniose hic locatum, notat enim & nigrum, & unicolorem. Supra induxerat gemino colore præditam noctem, quod sublustis esset, manente Luna. Ea autem remota, nox Unicolor, eademque nigerrima, facta.

يَبَقُ remanebat, est fut. 1.

per Apocopen, ob **يَبْقِي** pro **لَمْ**

a **تَهْوِي** mansit. **بَقِيَ**

nutatio, est infin. verbi **هَوَى**, quod formatum in 2. conj. ab **حَرَكَ هَامَنَهُ** caput, q. d. **هَامَنَهُ**

motitavit caput, nutavit somnolentus.

نَبَأَ vel **نَبَّأَ** 7 vox submissa, murmuratio. Radix

نَبَّأَ submissam vel occultam vocem misit canis. Ille canis conturbat imperitiores, quasi latratum proprie adferret Radix. Atqui canis tantum exempli causa appositus, quod nullo animal murmura, & sum-

missum illum sonum, qui per **نَبَا** exprimitur, magis frequentet.

Illud **نَبَا** valet quoque **خَبَر** indicavit, annunciat; & in 2.

نَبَا prophetavit, **نَبَّأَ**. De Origine alias. **مُسْتَنْبَح**

latratum ciens, ad latrandum provocans, est part. 10. a **نَبَحَ**

نَبَحَ latravit. Morem Arabie pandat Teblebius: **كَانَ**

الرجل اذا ضل بالليل

في البادية حاك بصوته

نباح الكلب فان كان

قريباً من العيران ليجت

لنباحه كلاب الحي فيسمع

اصواتها فيقصد الحي

Quum aliquis noctu oberrat in deserto solet voce sua imitari latratum canis, qui si propinquus sit locis habitatis relatrant latravui ejus canes vicinitatis. Horum ille voces audiens, illuc contendit. Adde quæ ad Job. 31: 32.

produxi. **قَلْبَتْهَا** secuta est eam,

فَقُلْنَا مَنْ ٨ أَلَمَلَّمَ فِي السَّبِيلِ أَلْمَدْلِهِمْ قَقَالَ

يَا

eam, est prat. fœm. in 1. a تَلَا ult. waw, & je, secutus est; item legit, meditatus est, quasi persecutus est; nec non residuus fuit, superfuit. Omnia a הלה suspendit, suffixit, per usum intransitivum, quod qui sequitur tanquam appendet, & adfixus

baret. صَكَ a صَكَّ

percussit, hic est ضربة percussio, pulsatio. In Lexico Cl. Gol. exponitur vebementia meridiani æstus. Scilicet Sol, meridies, dicuntur percutere. Ita אש צרכת Ignis percutiens

in Proverbiis. מְסִפֶּתֶח

hic est طالب فتح الباب

petens aperiri portam, a فتح

aperuit. Quod in Lexico extat, explicari voluit difficiliora Corani loca, hinc ductum, q. d. clau-

sam talium locorum portam sibi aperiri petiit. Observetur, sæpe a Lexicographis notiones simplices, si vulgo satis notæ sint, omitti, ususque secundarios, & figuratos, magis indicari. Hinc multa caligo hominibus nostris offusa. Parum sapit, qui e Lexicis solis sapit.

أَلَمَلَّمَ ٨ adventans, visi-

tans. Est part. 4. a لَمَّ collegit, in unum redegit; item accessit: divertit in hospitium. &c. &c.

Hinc مَلَمَّ absolute teritur,

pro نازل hospite, & نازير

visitante. Ejus fœm. مَلَمَّة

infortunium, casus fortunæ du-

rrior, plane ut نازلة. Plena

phrasis extat in Hamasa

مَا تَعْتَرِينِي مِنْ حُطُوبٍ مَلِمْةٍ

إِلَّا تَشْرِقْنِي وَتَعْظِمُ شَأْنِي *

Non invadit me quicquam ex negotiis visitantibus,
Quin nobilitet me, & illustret statum meum.

Con.

riri sibi postulantis. Cui nos ; quis hoc noctis tam tenebricosæ huc adventans? Et ille,

0

Consimiliter خَطَّبَ مَلِمٌ

Negotium visitans, absolute ef-

fertur مَلِمٌ visitans; idque pro

graviore malo, quod necopinanter obruit, frequentatur. Sic Ispahanens. in Hist. Salad.

مَا عَرِي مِنَ الْمَلِمِ

وَالْخَطْبِ الْمَذْكُورِ

Quod invasit gravioris mali, &

negotii tenebricosi. Et يَكُونُ

لَهُ هَذَا الْمَلِمُ غَيْرَ مَوْلٍ

Erat ei hoc gravius malum ne-
tiguam doloriferum. Hinc per-
cipies, quid sibi velit Glossa

apud Cl. Gol. qua مَلِمٌ dicitur

notare شديد, grave, du-

rum. Sequens مَذْكُورِ te-

nebricosus, est part. formæ 4.

Quadriliteræ; a مَلِمٌ tenebro-

sus; secundum Tauriz. ad Ha-

masa كلمة منحوتة من

اصلين الادام والادهم

فجمع بينهما للمبالغة

كما قالوا للسارق

قراضاب من القرض

والقضب وهما القطع

Vocabulum derivatum a gemina

radice Dalama & Dabama Ni-

grum signante; compositione facta

ad intensiorem; quemadmodum

Latro dicitur kirdab, a karada,

& kadaba, quæ scissionem desi-

gnant. Ex Ispahanensi hinc ha-

bebamus modo مَذْكُورِ

Negotium tenebricosum. In Hist.

Tamerl. pag. 236. figurantur.

كُتَابِ مَذْكُورِ

Copia nigra, quæ scilicet no-

ctis vel nubis instar densæ, om-

nia opplent, & involvunt. Ple-

nam imaginem subijcit pag. 133.

وكانت عساكرها جمّة

ولبالي كتابيها السود

مَذْكُورِ حتي قبل ان

من جملة عساكرها الثقيل

كان ثمان مائة قبل

Erantque Copiæ ejus abundantif-

simæ, & Noctes turmarum ejus

nigrarum tenebricosissimæ; sic ut

يَا أَهْلَ هَذَا الْمَعْنَى وَقَبِيتُمْ شَرًّا *
 وَلَا ١٥ لَقَبِيتُمْ مَا بَقِيتُمْ ضَرًّا *
 قَدْ ١١ دَفَعَ اللَّيْلُ الَّذِي إِكْفَهَرَا *

إلى

*proditum sit e summa gravis il-
 lius exercitus fuisse octingentos
 Elephantos. Nempe densum ex-
 ercitus cum Nocte comparant
 poetæ; unde anfa captata, in
 ftulo cothurnato, ad Noctes e-
 exercituum tenebrosissimas indu-
 cendas. Etiam in Sacris co-
 gnita figura, qua de alias.*

وَأَهْلُ *populus, vel potius*

Domestici, familia, ab

tentorium. مَعْنَى, pro مَعْنَى

*mansio, speciatim, qua incolæ
 contenti sint, & gaudeant. Radix*

غَنِي sufficiens & contentus

fuit. Inde dicunt inter alia,

غَنِيَتٌ بِالْمَكَانِ

contentus fui loco, pro substiti,

ibique sedem fixi. وَقَبِيتُمْ

prohibeamini, a malis, est præter. pass.

in i. conj. اَقْبَى custodivit

*rem vel vestem ab inquinatio-
 ne, superinducta alia re vel veste.*

Hinc وقاه الله protegat,

servet eum Deus. Ejus imperat.

ق prima & ultima per quietem

suppressis. Hinc Surat. 3: 188.

Et فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

serva nos a pena ignis. شَرًّا

propter metrum, pro شَرًّا

a nom. شَرٌّ malum: proprie

Scintillatio: ut alibi monstra-

tura. ١٥ لَقَبِيتُمْ incurrat. In præter.

i. a لَقِيَ obvium habuit,

occurrit, incidit in aliquid; vi-

dit. Significatio reprehendendi,

quæ apud Golum primo loco

comparat, ab occurrendo tra-

cta: dicitur enim لَقَاهُ

بِمَكْرُوهٍ occurrit ei cum

re ingrata i. e. excepit eum cum

O familia domum hanc colens, mala prohibeamini,
Nec noxam, quoad superstites eritis, incurreritis.
Compulsi sane hæc nox longe spississima,

Ad

indignatione & ira. Hinc absolute لقاء Exceptit eum, occurrit ei, pro reprehendit, castigavit &c. Sequens بقیتتم superstites fueritis, item præ. 1. a بقی reliquus fuit, mansit, continuavit. Est potestas secundaria, a بقا respexit, observavit; quasi dicas respectus, vel observatus, fuit. ضرا pro ضرا noxa. Radix ضر nocuit, læsit, ejusdem Originis cum صر fortius strinxit, pressit ad stridorem usque &c. Hinc ضرة crumena, loculus, pecuniæ condenda; ab adstrictione: Is Hebraice est צרר unde figuratum Job. 26: 8. צרר מים בעביו instringens aquas in nubibus suis. Consule ضر, quæ ibi notata. Sub ضر regnat speciatim usus obrectandi, & amulandi, contendendi ex

Zelotypia, quæ vocatur ضرائر
& ضرة. Hinc צרה ضرة
est mulier quæ cum alia communem habet maritum. Sic 1 Sam. 1: 6. Et irritabat eam צרה amula ejus. Tale conjugium vocitatum ضرة amulatio; unde formula, נדחת עליך
Ducta fuit super amulatione, i. e. alteri uxori fuit adjuncta. Usus pervetustus a Mose adhibitus Lev. 18: 18. Non capias mulierem ad sororem ejus אשה אל אחותה. i. e. Unam ad alteram לצרר Polygamiam committendo. Hanc explicationem & Res, & Lingua, postulant; nam part. 4. conjug. مضر est polygamus; & مضرة
est mulier quæ polygami torum tenet.

II دغ trufit, hic eleganter notat impulsi, compulsi. Ea
K 3 vis

إِلَيَّ ١٢ ذَرَاكُمْ شَعْبًا مُقْبِرًا

أَخَا

vis cum *præpos.* إِلَيَّ *ad* fere existit : ut *عن* *a* infert *depulsionem*. Etiam pro *dare*, *largiri*, sapissime venit. Origo eadem quæ cognati *دَفَق*

دَفَق, qua de alibi. Verbum

اكْفِهَر, in IV. forma quadrilitera, expositore Teblebio, est

تَرَاكُم ظِلَامَهُ وَاشْتَدَّ

يَتَغَالَاكْفِهَر الرَّجُل

إِذَا عَبَسَ وَالسَّحَابَ

إِذَا اسْوَدَّ وَرَكِبَ

بَعْضُهُ بَعْضًا

Compactæ & vehementiores fuere tenebræ. Usurpatur quoque in vultu austero; itemque in nubi- bus, quum nigrescunt; aliaque super aliis compinguntur. Confer quæ Cl. Gol. in Appendice exhibet. In Hamasa extat

تَلَقَّاهُ بِوَجْهِهِ مَكْفِهَرٍ

Excepit eum vultu austero

Consimiliter in *Hist. Tamerl. p.*

اكْفِهَرَتِ الْوُجُوهُ ١١٥

austeritate contracti sunt vultus.

In *Moallekât* figuratur *جبل*

لرَعْن مَكْفِهَر

Mons pro-

minens, inaccessus. Quo adspe-

ctu Epitheton illud sumi debeat

disceptant Arabum Critici; aliis

ab austeritate accessum abnuente

illud arcessentibus, aliis a com-

pacto, Verticibusque aliis super aliis aggesto.

١٢ ذَرَاكُمْ *septum vestrum.*

Est *ا* ذَرِّي, pro ذَرِّي

cujus *Thema* ذَرِّي, *ven-*

tilavit, sparsit. Ejus ١٠ *استذري*

Umbram quaesivit ab arbore,

praesidium, protectionem ab ho-

mine.

Ad septum vestrum, hominem impexum, & pulverulentum.

Fra-

mine. شَعْتٌ est Adjectivum
verbi شَعَتَ dispersus fuit ;

speciat: Capite pulverulento, & capillo fuit disjecto. Audi Teblebium

شَعَتَ اِي ثَابِرِ الراس
والشَعَتَ تَغْبِيرِ شعري

الراس لقلعة الغسل

والادهان واصل الشعث

التفرق كما يتشعث

راس المسواك يقال

السم اللة شعثك

اي جمع امرك

المنتشر والراس

اذا لم يدهن تفرق

شعره قال صلعم

لعايشة ما لي امراك شعثاء

Vox designat disjecti capitis hominem; nam radix infert capillorum capitis disturbancem ex defectu lavandi, ungendique. O-rigo est a dispersione; veluti quum summitas dentifricii spicatim dividitur. Hinc formula: recolligat Deus disturbancem tuam, i. e. restituat res tuas dissipatas. Nem-

pe quum caput non ungitur disturbantur crines. Sic Propbeta b. m. ad Aisjam, Quid mihi quod videam te disjecto capite?

Vides quid tibi velit شَعَتَ apud Cl. Golium; pro negotio disperso: itemque pro Tumultu. Ea notio in 2. conjug. crebra,

ubi شَعَتَ tumultuari, & omnia susque deque miscere valet. Eleganter etiam Isphab-nensis in vastationem regionis

العسكري شَعَتَ exercitus distur-

bavit ejus culturam. Ultimum شَعَتَ pulverulentus, est part.

conj. 9. a غَبِرَ abiit, prae-riit, in Origine idem quod غَبِرَ

غَبِرَ Ejus derivatum غَبِرَ

pulvis, qui غَبِرَ, nec non

غَبِرَ. Hinc in II. غَبِرَ pulverem excitavit; pulvere in-

quinavit: & in IX. اغْبِرَ

pulverulentus fuit. Amat trans-ferri ad inopiam, sterilitatem, omnemque adeo calamitatem vite. Ansam usus latissime fusi

te-

أَخْبَا ۚ سِفَارٍ طَالٍ وَتَسْبَطَرًا ۖ

حَتَّى

teneas velim ex Moallekát

أَسَدٌ فِي اللَّقَاءِ دُوْ أَشْبَالٍ

وَمَرْبِيعٌ إِنْ شَنَعَتْ الْغُبْرَاءُ

Leo in conflictu, succinctus scymnis :

Et vernam pluviam ferens, quum fœdus est annus pulverulentus.

مَطَرُهَا وَنِبَاتُهَا | الْغُبْرَاءُ Ubi Scholias

السَّنَةُ الشَّدِيدَةُ | *Pulverulentum absolute intellige, annum sterilitate gravem. Is ita dictus ob paucitatem pluvie & germinis. Plene in Hamasa*

سَمِيَتْ غُبْرَاءُ لِقَاةِ

أَخُو الشَّنْوَ الْغُبْرَاءُ وَالزَّمَنُ الْحُلْ

Frater hyemis pulverulenta, & temporis sterilis.

فِيهِ بَيْجُ الْغُبَارِ | الشَّنْوَ الْغُبْرَاءُ Ibi Tauriz.

الَّتِي تَهْبُ فِيهَا | *Hyems pulverulenta est, in qua flant venti, & terra arefacta excitatur pulvis. In Div. Hud. granditer*

الرِّيَّاحُ وَالْأَرْضُ يَابِسَةٌ

إِذَا اغْبَرَّ افقٌ وَهَبَّتْ شَمَالٌ

أَنْتَ الرِّبِيعُ وَأَنْتَ الثَّمَالُ

Quum pulverulentum stat cælum, & stat Aquile;

Tu verna pluvia, tu unicum præsidium.

Ibi-

Frārem peregrinationis, quæ sane longa & exporrecta est.
De-

Ibidem iterum

إذا ما اغبرر اسمي عاصب

Quum pulverulentus est fuscus & stringens annus.

Hoc est quum sterile sævoti tem-
pus. Dicunt quoque اغبرر
pulverulentus fuit, absolute, pro
inopiam & sterilitatem patitur: &
اغبرر عيشهم اي تكدم
Pulverulenta facta est vita eo-
rum, quum turbida redditur &
adversa. Vides, quis hicce
مغبرر pulverulentus; non
simpliciter, sed figurate nunc ca-
piendus.

Frater أَخَا سَقَاي 13
itineris. Arabismus, pro in iti-
neribus faciendis perpetuus; nam,
ut Tebleb. monet, العرب
تقول لخوا كذا اذا
يلازم ذاك Arabes dicunt
Frater rei, quum ei perpetuo in-
haeret. سَقَاي est infin. 3.
سافر iter fecit cum aliis; a
Rad. سفي cujus notiones

valde diversæ, Everrere pul-
verem; abradere; capistrare;
componere litem, scribere librum;
illucere; reterege vultum; aper-
to vultu conspici; iter facere; pro-
ficisci. Omnia hæc a rafone pul-
veris orta, per eam in Harmo-
niam reducenda. سَبَطَرَا
exporrectus fuit, ob metrum ad-
scito Eliph ad finem, pro سَبَطَر
in forma IV. quadrilitera, a
سَبَطَرَا exequendo mandato
præfuit; curavit. Hoc secun-
darium, ab exporrecto, ut sic
dicam, impetu, & studio, quo
quis se, viresque suas, super rem
aliquam extendit. Ita سَبَطَر
Leo se exporrigenz ad impetum.
Est proprie Epitbeton لَبِث
Leoni additum: nam سَبَطَر &
in Camuso est الماضي الشهم
omnis strenuus, & animosus;
quasi dicas, exporrectum. At

L

جمال

حَتَّى ١٤ إِنَّنِي مَحْقُوقًا مُصْفَرًا *

مِثْلَ ١٥ هَلَالِ الْأَقْفِ حِينَ أَقْتَرَا *

وَقَدْ

جَلَسَ مُحْقَوقًا sunt ca-
meli per terram exporrecti & late
procumbentes. Ex سبط
æqualiter porrectus fuit, & سطر
lineavit, conflatum videtur.

١٤ إِنَّنِي reversus est.
Est præter. 7. a ثني plicavit, fle-
xit, duplicavit; שנה. Sic ac-
cipit Teblebius, per عَاد
rediit, reversus est, explicans.
Mallem tunc, evasit, factus est,
nam verbis redeundi ista vis tri-
bui solet. Mihi tamen hic com-
modius videtur, & nervosius
simul, complicari, inflexo cor-
pore esse. Succinit مَحْقُوقًا

in unum contractis capite & pe-
dibus curvatus; quod est part.
conj. 12, ab حَقَفَ curvatus
procubuit in arena. Utitur quo-
que Noster conf. 25. نَمَّ إِنَّهُ

وَأَجَرْتَنِم مَقْقَقًا

Deinde consedit illo capite & pe-
dibus in unum recurvatis, seque
contraxit tremulus. مُصْفَرًا

pro مُصْفَرًا, ob metrum,
est part. conj. 9. a صَفَرٍ
sibilavit; vacuus fuit. In 2. fla-
vidum, pallidumve, fecit: in 9.
& 11. valde flavus, vel pallidus

fuit. Inde أَصْفَرٌ flavus, pal-
lidus: & صَفْرَاءُ flava bilis.

صَفَرٌ flavedo, pallor. صَفَرٌ
Morbus ventris quo pallescunt fa-
cies. Item Vermis a quo fame-
lici ventrem pungi putabat. A-
rabum vulgus. Vocatur etiam

سُحْبَاعُ الْجُوعِ Serpens
famis. Nempe صَفَرٌ Sefer
proprie est inanitas, vacuitas;
ut in formula proverbiali, صَفَرٌ

الْإِنَاءِ

Donec evasit pedibus & capite in unum contractis recur-
vus, & præpallidus,
Ad instar luncæ in horizonte quum primulum emicat.

Is

الْأَنَاءُ inanitas vasis, id est,
interitus pecorum; quum usus
vasorum cessat. Pessima Serpens
enimvero inanitas ventris. Po-
tuit etiam a Pallore faciei sic
dici; & fabella illa de Serpente
famis haud dubie orta a Lum-
bricis intestinorum. Noster مَصْفَرٌ
præpallidus, significat inedia, in-
opia, miseria omni eneētum.

15 مِثْلٌ instar. Est pro-
prie accusat. a مِثْلٌ simili-
tudo מִשְׁלָּה; a מִשְׁלִּי similis
fuit: q. d. ad similitudinem.
هَلَالٌ Luna nascens, صاحب
ثلاث لبال فما دونها
trium dierum & inferius, ut Te-
blebius monet. Reliquo tempore
هَلْ قمرٌ vocatur. Radix

הָלָל splenduit. افْتَرَّ ob ka-
fiam pro افْتَرَّ micuit; est
pret. 8. اَفْرَ fugit. Item
inspexit os, ut ex dentibus co-

gnosceret etatem. فَرَّأى talis
inspectio: & locus oris qui inspici-
tur. Inde proverbiali formula
عَيْنُهُ فَرَّأى Oculus ejus
dentis inspectio est: i. e. solo as-
pectu dignoscitur quid intus gerat.
Pulchre Haririus conf. 18. ite-
rum Abazeidum inducens مَدَّ

اغْبَرَّ العَيْشَ الاخضر
وانيرَّ الحبوب الاصفر
اسودَّ يومي الابيض
وابيض فودي الاسود
حتي مرثي لي العدى
الانرق فحبذا الموت
الاحمر وتلوي من
قرون عينه فرأى
قرجمانه اصفرأى

A quo pulverulenta evasit vita
viridis, & avertit se amicus fla-
vus, aurum, niger factus est dies
meus albus; & albuere tempora
capitis nigra, consenui, adeo ut
me comploraverit inimicus caesus;
& amabilis mihi sit mors rubi-
cum.

وَقَدْ ١٦ عَرَا فِنَاءَكُمْ مَفْتَرًا *

١٧ وَأَمَّكُمْ دُونَ الْأَنْهَامِ طَسْرًا *

١٨ يَبْغِي قَرِي مِنْكُمْ وَمَسْتَقَرًّا *

١٩ فَدُونَكُمْ

cunda. Pullus autem mihi ad-
hæret quem videtis ; oculus ejus
inspectio ejus ; & interpret ejus
pallor ejus. Hinc assumtum in

8. conj. افترّ nudavit dentes
ad inspectionem oris : unde mox
succrevit, reniduit, ore reniden-
ti risit. Illustri figura Haririus

conf. 27. افترّ ثغري الضوء

Reniduit os apertum aurora. Hac
ansa figuratum البرق افترّ
micuit fulmen, proprie reniduit
nudato quasi dente. Item افترّ

الهِلال Reniduit Luna nas-
cens ; ut hic. Comparatio illa
curvitatem simul & pallorem am-
plectitur. Origo Radicis فر
est fidit. Inde ductum findere
os, pro inspicere dentes : & alio
flexu fugere.

١٦ عَرَا accessit ; supervenit
beneficii quid captans. Ipsa Ra-

dix, quæ præterea apud Cl.
Golium valet deseruit, destituit

socium : & passiva formæ عَرِي

Paroxysmo febrili ejusve tremore
correptus fuit. Harum notio-
num Origo pendet a عَرِي

فَنَاءٍ nudus fuit, nudavit.

atrium, locus patens ante habita-
cula. Hinc pulchra formula in
Hamasa سهل الفناء
facilis atrii, pro hospitali,
qui neminem ab atrio suo
aspellit. Descendit a فَنَاءٍ

vertit, obvertit faciem quaqu-
aversum, nam, ut Teblebius notat
فناء الدار ما احاط بها
من الارض وقرب منها فحنه
قال ابو البقا فناء الدار
منا لمنه من جوانبها معها

Phena alicujus domus dicitur
quicquid terræ eam proxime am-
bit.

*Is sane ad aream vestram accessit omnium indigus:
Vosque præ ceteris petivit in universum omnibus.
Defiderans hospitalem cibum a vobis & hospitium.*

Ha-

bit, & defendit. Abulbeka ait, quicquid de lateribus ejus quaquaversum extenditur. Cum Hebræo פנה etiam concinit

قني, quatenus valet evanescere, perire, decrepita etate esse. Nempe פנה היום conversio diei, est inclinatio ejus ad occasum. Hinc occidere, evanescere, disparere, disperire.

مُعْتَرٍ indigus porro, pro مَعْتَرٍ, est accusat. a مَعْتَرٍ,

part. 8. a عر ulcerosus, sca-

biosus fuit: unde in 8. اعتر indiguit nec ausus fuit petere. Sic

مَعْتَرٍ mendicum signat verrecundiorem, qui aperte petere non sustinet. In Alcor. Sur. 22: 37.

اطعموا القانع والمعتر

Cibate parvo contentum, & verrecundum mendicum.

17 اَتَمَّكُمْ petivit vos. Est ipsa Radix, cum suffixo. Exponitur per قصد recta tendit; contendit; intendit. I-

dem Hebræis fuit אָמַם, &

אָנָם. Sequens יָמַם

in Camuso declaratur الخلق

والجن والانس او جميع

ما علي وجه الارض

Creatura; & daemones hominesque: aut quicquid super facie terræ. Vocabuli Radix non compareret: unde nec de Origine ju-

dicium proutum. ظمرا pro

ظمر universum; a ظمر se-

cuit; cujus derivatum ظمرة

est ora, extremitas, margo. Hinc arreptum, ut monet Tebleb.

مررت بهم ظمرا

transvi illos extremitatem, pro

من جميع نواحهم وجوانبهم

ab omnibus oris, & lateribus eorum.

18 يَبْغِي desiderat; in fus.

I. a بغي, proprie bullivit,

astuavit: secundo studioissime, ac velut cum astu, & inquietudine, quæsit. Est Hebr. בָּעָה,

١٩ قَدُونُكُمْ ضَبْفًا قُنُوعًا حُرًّا *

٢٠ يَرْضِي بِمَا أَذْكَوْلًا وَمَا أَمَرًا *

٢١ وَيَنْتَنِي عَنْكُمْ يَنْتِ الْبَرَّ *

قَالَ

ut Tomo primo Originum enucleatum. قَرِيّ hospitalitatem,

per quietem tert. pro قَرِيًّا , a

قَرِيّ pro قَرِيّ , quæ est

actio verbi قَرَا occursit;

hospitio extepit. Possis etiam eibum ipsum exponere, qui &

ipse قَرِيّ dictus. مُسْتَقَرًّا

hospitium, lege Pedia, pro

مُسْتَقَرًّا, مُسْتَقَرًّا

locus ubi manetur: mansio; sedes. Est forma ex part. pass. conj. 10.

descendens, a Rad. قَرَّ

constitit, conquivit, commoratus est, stabilitatem nactus est.

Hinc in 10. اسْتَقَرَّ stabilem

mansionem tenuit. Hac anfa

مُسْتَقَرَّ etiam sedem impe-

rii signare coepit: ut Hist. Sa-

racen. p. 162. & 287. In Alco-

rano Sur. 11: 8. & 6: 98. ele-

ganter transfertur ad locum ubi

statu fovetur.

١٩ قَدُونُكُمْ Habete ita-

que. Recipite ergo. Elegans for-

mula; qua دُونُكَ sub te!

usurpatur pro cape tibi! In

ضَبْفًا tuam babeas potestatem. ضَبْفًا

bospes, conviva, a ضَاف

med. je; divertit in hospitium,

hospitatus est. Alteram notio-

nem apud Golium, quæ est in-

cidit in eum, & occupavit eum

moeror, figuratam, esse perci-

pies ex hîlce in Hamasa, de

viro forti

قَرِيّ

*Habete itaque vobis hospitem parvo contentum, ingenuum,
Cui placeat tum quod dulce, tum quod amarum est.
A vobisque discedat beneficentiam acceptam celebrans.*

Dixit

قَرِي أَلْهَمَّ إِذْ ضَافَ السَّرْمَاعَ *

Excipit mœrorem, quum hospitatur, strenuitate.

*Id est, quum ad ipsum quasi bos- eum sustinet, & quasi nutrit.
pitio divertit mœror, & sedem Iterum
suam in corde ejus figit, strenue*

إِنِّي لِأَقْرِي أَلْهَمَّ حِينَ يَضْبِقُنِي

زَمَاعًا إِذَا مَا أَلْهَمَّ ضَاقَتْ مُصَادِرُهُ *

*Sane ego excipio mœrorem, quum hospitatur ad me,
Strenuitate; si vel impeditissimi ejus exitus.*

Sequens قُنُوعٌ contentus
modico, gratum habens quicquid
datur; est forma فَعُولٌ

a قَنَعَ humiliter rogavit quid,
contentus fuit eo quod daretur.
Est vis secundaria, a subducto

capite oriunda. حَرًا pro حَرًا
accus. ab حَرٍ ingenuus, li-
ber, 77. Alibi illustratum.

20 يَرْضِي Acquiescit; gra-
tum habet. In fut. 1. a رَضِيَ

77. Ejus proprietas sita in
firmius adbarendo: unde com-
placendi sibi, & acquiescendi in

re, ducta potestas. Contra re-
siliere a re, est eam aspernari, re-

spuere, odisse. إِحْكَوْلًا valde
dulce fuit, in prat. 12. a حَلَا
dulcis fuit. Origo a trito, po-
lito, lævi, alibi indicata. Au-
gendum Lexicon hac specie duo-
decima, quam Tebleb. expo-
nit per حَلَاوَتِهِ

intensior fuit dulcedo ejus. أَمْرًا

pro أَمَرَ est prat. 4. a مَرَّ
77. Amarum fuit. Eadem vis
in 4. nisi quod proprie sit, a-
marum se fecit. Origo in vi pe-
netrante sita.

21 يَنْتَنِي discedat;

proprie flestat. Est fut. 7. de
quo

قَالَ الْخَرِثُ بْنُ هَمَامٍ فَلَمَّا ٢٢ خَلَبْنَا
بِعَدْوِيَّةٍ نَطَقَتْ وَعَلِمْنَا مَا وَرَاءَ بَرْقِهِ ٢٣ أَتَيْدَرْنَا
فَتَحَّجَّ الْأَبَابَ وَتَلَقَّبْنَاهُ بِالتَّحْرَابِ وَقُلْنَا
لِسُلْعَلَامِ ٢٤

quo redeatur ad num. ٢٤. supra.

يَنْتَبِثُ divulgabit, in fut. I. a

نَبْتٌ, cujus proprietates est *bu-*
more perfuxit. Hinc adscita *se-*
cundaria vis divulgandi, tum in
bonum, & *laudem*, tum in *ma-*
lum, & *fraudem*. Ita *perfluere*
dicuntur Latini, qui *rimarum*
pleni, quæ *sciunt*, *divulgant*;
quemadmodum & *emanare* pro
innotescere, atque in *vulgus* *exi-*

re, protritum. أَلْبَرَّ pieta-

tem, pro أَلْبَرَّ, ob metrum.

Radix بَرَّ pius fuit erga Deum,

homines; in *omni officio*: Est
Hebr. בָּרַר purus fuit. Alibi
plura.

٢٢ خَلَبَ vulneravit. Læ-
sit in pericardio. Verbis dece-
pit, & fascinavit. Ad Confess.
2. pag. 55. redeatur. Originem
ibi datam ipse Haririjs firmat

conf. 35. فلما خلب كل خلب

وقلب اليه كل قلب

Quumque ferisset omne pericar-
dium, atque attraxisset ad se om-
ne cor. Insignis quoque usus in

formula خَلَبَ الْتَبَسَاءَ

Dilectus a mulieribus: proprie pe-
ricardium mulierum. Sublimior
adhuc locutio, notassemus quid

post fulgur ejus: بَرْقِهِ

i. e. quantam vim Eloquentiæ
possideret, quam imbrum instar
defundere posset, qui tam ve-
nustis nos versiculis compellaf-
set. Nempe Nubes imbribus gra-
vida stilo Emblematico pingit
hominem Eruditione & Doctri-
na omni copiosum, qui alios ir-
rigare, & fecundare, valeat.
Confer pro generali usu Emble-
matis, quæ ad Confess. 2. jam
expromta, pag. 117. 118.

٢٣ أَتَيْدَرْنَا properavimus.

Est

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum nos ille illexisset dulcedine sermonis sui, & intellexissemus quid post fulgur ejus delitesceret, januam ei properavimus aperire, cumque cum gratulatione excepimus; puero inclamantes, ad-

Est præf. 8. a *بدمي* festinanter notabilis est usus occurrit; prævertit. In *Hamasa*

يَبْتَدِرُونَهُ بِأَسْبَابِهِمْ حَتَّى هَوِيَ وَتَقَطَّرَا*

Prævertebant eum gladiis suis, donet collapsus decideret.

Vides quo jure exponatur etiam in 8. cum celeritate præbendit & obruit. تَلَقَّيْنَا in præf. 5. a *لقي* occurrit, excepit. تَرْحَابٌ gratulatio, est مصدر قولك مرحب به بالتشديد وكل مصدر كان كذلك فهو مفتوح التاء كالنذكار والتسبيح والتحوال الا مصدرين فانها جاءا بالكسر وهما التبيان والتلقاء ومعني الترحاب ان تقول لـ مرحبا مرحبا واصلة من الرحب وهو السعة

تقول العرب للقادم عليهم مرحبا واهلا ونصبهما على المفعول اي اتيت مكانا مرحبا اي واسعا واتيت اهلا فاستانس ولا تستوحش ويقولون ايضا اهلا وسهلا اي اتيت اهلا ومكانا سهلا infinitivus verbi *Rabbaba*, in 2. gratulatus est ei adventum: nam omnis infinitivus hinc ductus habet phatatum *Te*, ut *Tedscâr*, recordatio: *Tesjâr*, profectio: *Tegjâwl*, gyratio: exceptis duobus qui veniunt per *kefra*, nempe *Tibjân* manifestatio; & *Tilkâ* occurso. Significatio autem *Terbâb* est dicere alicui, latitudinem! latitudinem! a *Rabab*, amplitudo. Arabes namque accedenti dicere

٢٤ لِّلْعَلَامِ هَبَّا هَبَّا وَهَلُمَّ مَا تَهَبَّا فَعَالٍ

٢٥ اَلضَّيْفُ وَالَّذِي اَحْلَسَنِي ذَرَاكُم لَا

قَلَمْتُ

solent amplitudinem, & familiam! in Accusativo patientis; pro accessisti locum latum, amplumve; & accessisti familiam: Itaque familiariter intra, neque alieni quid metuas. Dicunt quoque, Familiam & facilitatem! pro, accessisti familiam & sedem facilem. Exscripsi locum, ut pomœria Grammatices extendi debere liqueat. Nempe vetus Lingua pro

تَفْعِلُ sonabat sæpe

تَفْعَالٍ, ad actionem conj.

2. indicandam. Quod autem duo tantum per *kefra* ad Te efferri putet *Tebtebius*, fallitur: nam plura talia mihi occurrunt; quibus insistere haud necesse.

٢٤ عِلَامٌ puer, servus, عِلَامٌ

non trahit Originem a عِلْمٌ juvenari; nam & verbum, & notio, palam secundaria; sed a

علم signatus fuit, unde عِلْمٌ, qui Syris عِلْمَانٌ adolescens.

Pro eo & عِلْمٌ non puella libidinosa, ut est in *Lexico*, sed الفتاة الحسنة او المرأة

النائمة puella pulchra, aut mulier plenis nubilis annis; ut *Scholias* ad *Diwan Hud.* annotavit. Cum veteribus *Latinis* dicas *signatam virginem, maturam* quidem illam *veneri*, sed hactenus ejus *expertem*. Hæc عِلْمَانٌ *Hebrais*, ut alibi de-

monstratum. هَبَّا Heus! *A-desdum!* est *Interjectio*, quam per عِبَّ سَبَقٌ وِعَجَل curre, & festina, exponit *Teb.* Cum ad-

fixo effertur هَبَّكَ Heus tu!

pro perge! Alterum هَلُمَّ cedo, siste, adfer, dubitatur, habeatne *He Radicale*, an servile, a *Rad. لَمَّ* collegit. Copiose de eo *Cl. Gol.* in *Lex.* qui

adesdum, adesdum, & huc siste quicquid parati est. At hospes, per eum, inquit, qui me ad septum vestrum deduxit, non adlambam cibum vestrum, nisi promiseritis mihi, vos nul-

qui recte submonuit esse Hebr. הָלוּם *cujus item He vel Radicale ab הָלָם; vel servile, a depedito לָמַם. Alibi discutien-*

dum. תִּהְיָ paratum est; in præt. 5. pro תִּהְיָ, a Radice הָה med. je, & ult. Hamz. item paratus fuit. Ultima in quietem data, propter Rhythmum.

أَحْتَنِ 25 *deduxit me.*

Proprie, solvere fecit me, i. e. descendere. Est præt. 4. ab حَلَّ

solvit. Inde secundo aro asumptum, descendit alicubi ex itinere diversaturus: substituit, quietis. λύνει. ἀγλάλιον. Figurata hinc succrevit حَلَّ عَلَيْهِ

incubuit in eum malum quodcunque, poena, ira Dei; q. d. descendit, diversata est. Ejus derivatum حَلَّ locus ubi quis

diversatur, latissime quoque se præbet, ut in præf. Camusi

الانسان محل النسبان

Homo diversorium, sedes, oblivionis. Confimiliter sedes miseriarum, curarum, &c. &c.

تَكَلَّمْتُ adlamberim, est

præ. in 5. a كَلَمْتُ Linguam per labia circumduxit ad auferendas detergendasque cibi reliquias. Insigni Metaphora Noster Confess: 37. تَلَمَّظَ بالسؤال

circumlambere rogitationem; pro Linguam in mendicatione jugiter occupatam, & strenue exercitam

habere. Derivatam, تَلَمَّظَ

ex hac 5. specie, exponitur, qui in amore & amicitia inconstans, quasi dicas, qui يتَلَمَّظُ

circumlambit amorem; nec imbibit. Ad genium Ara-

bia teneatur quoque, تَلَمَّظَ

Albedinem in inferiore labio equi, secundum Originem esse Lindituram, vel particulam quæ lambitur. Sic apud nos een slikje, pro een streepje.

تَلَمَّظْتُ بِقِرَاكُمُ أَوْ²⁶ تَضَمَّنُوا لِي
أَنْ لَا تَتَّخِذُوا بِي كَلًّا وَلَا تَجْشَمُوا
لِأَجْلِي أَكَلًا²⁷ فَرَبَّ أَكَلَةٍ هَامَتْ إِلَّا أَكَلَ
وَحَرَمْتَهُ مَاءَ أَكَلٍ²⁸ وَشَرَّ الْأَضْبَافِ مَنْ
سَامَ

أَوْ تَضَمَّنُوا²⁶ aut spon-
debitis, pro nisi sponderitis.

In fut. 1. a ضَمَّنَ cavit,
spondit. &c. Est notio secundaria,
a recipiendo, & completendo tracta.
Sic apud Latinos quoque Recipere pro spon-
dere invaluit. تَتَّخِذُوا

capietis; fut. 8. ab اخَذَ

cepit. كَلَّ Onus, mo-

lestia; defatigatio: a كَلَّ

Defessus fuit eundo. Inde sub-
natum, obtusus fuit ensis, visus,
quasi fessus. Item impedita lin-
gua, velut fessa. Sed & ipsum
illud defetisci est secundarium,
a consummando دَلَّلَ, quate-
nus pro consumendo se dat, o-
biundum. Nempe consumi dicun-

tur, & absumi, quorum vires de-

bitata fatiscunt. كَلَّ & ذَلَّ
universitas, nimis amice con-
spirabant, quam ut cetera quo-
que non suavissime concinerent.

كَلَّلَ Coronavit, in 2. est
consummavit, consummate orna-
vit. Confer דָּלִילָהּ apud
Esechielem, cap. 27. omni per-
fectione coronatam. Nulla er-
go in hisce Dialectorum pugna,
sed jucundissima Harmonia.

تَتَجَشَّمُوا pro تَجَشَّمُوا

suscipiat, vobismet imponatis;

est fut. 5. a جَشَمَ cum gra-
vitate incubuit. Origo in spissi-
tudine & densitate; quam &
جَسَمَ præfert. Hinc גֶּשֶׁם

imbrem nomen invenisse, alias
ostendetur.

nullum pro me onus sumturos, nec mea causa necessitatem comedendi vobis ipsis imposituros. Sape scilicet esus cruditate adfecit eforem, eique *cibis interdixit*. Pessimus autem hospitem est, qui injungit molestiam, & no-

27 *فَرَبْتُ أَكْكَ* Nam *sa-*
pe esus. Ex Arabismo efflet, nam
multitudinem cibi. Nempe *رَبْتُ*
forte, nonnunquam, sape, pro-
prie est vox substantiva in ac-
cusativo enunciata, per Regi-
men. Est Hebr. *רָב*; ut *أَكْكَ*

cum *אָכַל* convenit: & *אָכַל*
edens, cum *אָכַל*; & *מֵאֲכָל*
cum *מֵאֲכָל* *cibus*; cujus plur.

fr. dat *מֵאֲכָל*. Verbum
הָאֵצְט cruditate adfecit,
est prat. in 1. ab *הָאֵצ*
med. je, fregit ante consolida-
tum. Ejus derivatum *הִבְצָה*
signat vomitionem cum dejectione
conjunctam: Choleram. Eam vim
nunc captatam, apparet. A-
cumen quoque, & lepos, in
altero *חֲרִמָּה* interdicit ei,
facit ei *חָרָם* sacrum, quod tan-

gere nefas. Radix *حَرَم* veti-
tus, illicitus fuit; ut *חָרָם*. Origo
nullis in Lexicis obvia. Alluditur
ad Proverbiale illud Arabum
رَبُّ أَكْكَ مَنَعْتُ أَكْكَ
Sape comestio impedit comestio-
nes, quo modum edendi tenere
jubent; ne gula morbos, mor-
temve, trahat.

28 *شَرُّ الْأَضْبَافِ*
Malus hospitem; ex solenni Ara-
bismo, pro pessimus hospes: contra

خَيْرُ الْأَرْزَاقِ Bonus lar-
gentium pro optimus Largitor;
Alcor. Sur. 62: 11. & passim.
Vides quo jure *شَرُّ* pessimus, &

خَيْرُ optimus, notare dicantur a Lexicographis. Apud Hebraeos trita quoque loquendi ratio. *עוֹם שָׂאָם* imposuit, frequentari amat in injunctioe noxae, vel poenae. Hinc formulæ *שָׂאָם חֲסִינָא* imposuit ei injuriam & *שָׂאָם שׁוֹאֵה עֲזָבִים* im-

سَامَ التَّكْلِيفَ وَأَذَى الْمُضِيفَ ٢٩ وَخَصَّوَصًا
 أَذَى يَغْتَلِيفُ بِالْأَجْسَامِ وَيُقْضِي إِلَيَّ
 الْأَسْقَامَ وَمَا قَبْلَ ٣٠ فِي الْمَثَلِ الَّذِي
 سَامَ سَائِرَةَ خَيْرَ الْعَشَاءِ سَوَافِرُهُ إِلَّا
 لِبَعْجَلٍ ٣١

imposuit ei pessimam penam: Al-

cor. v. 46. &c. &c. تَكْلِيفٌ

exatio, est *infin.* 2. a كَلَّفَ
 imperavit, & subire jussit, quod

difficilius. In 1. conj. كَلَّفَ
 vehementius incubuit rei, eique
 deditus fuit cum cura ac labore.
 Item, Amore captus & macera-
 tus fuit. Sunt notiones secun-
 dariae, quæ a lurida facie mana-

runt: nam كَلَّفَ est nigredo
 mista flavedini, & verbum ipsum

كَلَّفَ in rubro, vel flavo,
 colore venit, quum turbatur,
 & ad nigredinem vergere incipit.
 Ita pallescere pro curis macerari
 apud Latinos. Nempe colores
 vultus ad Affectum animi pin-
 gendum aptissimi. Talium om-

nibus in Linguis copia. مُضِيفٌ
 hospitio excipiens; in part. 4. a
 ضَافٍ, quod præcessit.

٢٩ خَصَّوَصًا peculiariter:
 præsertim. Est particula, cu-
 jus origo infinitiva, a خَصَّ
 peculiare fecit. Proprie valet di-
 stinctim; quod الذِّكْرُ
 distinctius memorari meretur, ut
 recte Teblebius. يَغْتَلِيفُ

quæ pertinet; vel ad proprieta-
 tem; quæ suspensa, appensa, an-
 nexa est: in fut. 8. a عَلَقَ
 descendit. Enotavi jam nonnul-
 la de hoc verbo ad Conf. 1. pag.

٢٥. & conf. 2. p. 44. أَجْسَامَ
 corpora, plur. fr. a جَسَمٍ

nocet excipienti ipsum, præsertim, noxa ad corpus pertinente, & in morbos conjiciente. Neque proverbium ad omnes pervagatum, *optima cæna est quæ lucente adhuc die sumitur*, aliam habet mentem, quam *festinandam esse re-*
fe-

corpus, ⲙⲁⲗⲁ Ebalda. Radix ⲙⲁⲗⲁ

spissus, densus fuit. ⲙⲁⲗⲁ

pervenit, est fut. 4. a ⲙⲁⲗⲁ

amplus, spatiosus fuit; unde de-

rivatum ⲙⲁⲗⲁ area, vel via

patens. In 4. inde, ⲙⲁⲗⲁ

prodiit in campum; pervenit. I-

tem, perduxit, pervenire fecit.

Utrumque hic aptum; nam re-

cte struas, præsertim noxa quæ

perveniat ad morbos; recte e-

tiam, quæ pervenire faciat ad

morbos. Hi ⲙⲁⲗⲁ vocan-

tur, in plur. fr. a ⲙⲁⲗⲁ.

Radix ⲙⲁⲗⲁ male habuit, æ-

grotavit. Ea quid in Origine

valuerit, non indicatur a Lexi-

cographis. Apud veteres reperio

ⲙⲁⲗⲁ usurpari in ⲙⲁⲗⲁ

obscuro simul, simul debili; ut

quum lux ⲙⲁⲗⲁ. Hinc agri-

quid circumspicio.

30 Notanda phrasis ⲙⲁⲗⲁ

ⲙⲁⲗⲁ vadit vadens ejus; in

Proverbio quod ad omnes pervagatum. Sic vadens absolute est

impetus vadens, & ad omnes pe-

netrans. Dicunt quoque ⲙⲁⲗⲁ

ⲙⲁⲗⲁ Proverbium vadens,

pro celebratissimo. Extat Abul-

pbar. p: 44. ⲙⲁⲗⲁ est plur.

fr. a ⲙⲁⲗⲁ aut ⲙⲁⲗⲁ

nudato vultu conspicua mulier:

part. a ⲙⲁⲗⲁ retexit vultum.

Reluxit. Extra velum promicuit

facies. Venustissimi dicti vim

pandit Tebleb. ⲙⲁⲗⲁ

اكل منه بضوء النهار

والسافر جمع سافرة

وهي المرأة التي

سفرت نقابها عن

وجهها

٣١ لِبُعْجَلٍ تَعَشِي وَيَجْتَنِبُ أَكْلَ اللَّبْلِ
 الَّذِي يُعَشِي ٣٢ أَلَكْهُمَ إِلَّا إِنْ تَقْدَ نَارُ
 الْجَنَعِ وَتَحُولَ دُونَ الْهَجْوِ قَالَ فَكَأَنَّهُ
 ٣٣ أَطْلَعَ

وجهها هذا هو الاصل
 فكان اللقمة اذا
 ابصرتها بضوء عند
 اكلها قد سمرت
 الظلام عن نفسها
 وهي سافرة وتجمع
 علي سوافر ولفظ المثل
 الذي اشار اليه خبري
 الغدا بواكره وخبري
 العشا بواصره اي ما
 يبصر من الطعام
 قبل هجوم الظلام

Significat id quod comeditur lucente adhuc die. Est autem Sawapbir plur. a Sappira, i. e. mulier quæ reteggit velum faciei. Hæc origo locutionis. Nempe Buccella quum vides eam in luce inter edendum, quasi à se removit tenebras, estque tanquam extra velum conspicua virgo, quæ in plur. dat Sawapbir. Proverbium

ipsum ad quod respicitur, sonat; optima prandiorum quæ mature sumuntur; optima cœnarum quæ videri possunt, sive quum cibus conspicitur adhuc ante quam ingruant tenebræ. Habes usus anteriores vocum بواكر videntes, و بواصر lucentes, quos Lexica nec dant, nec dare possunt.

٣١ لِبُعْجَلٍ ut festinetur.

Est fut. 2. pass. forma pbatata, ob Lam, a Rad. عجل prope-ravit. Notio secundaria fluxit a rotunda volubilitate: unde عَجَلَةٌ vitulus; & عَجَلَةٌ rota, plaustrum. Ita Poëta, Cereris volventia plaustra. تَعَشِي refectio vespertina,

est

fectionem vespertinam, & evitandum cibum qui luscitiosos reddit: rectissime, medius fidius, nisi si flagra-verit ignis esuritionis, impediatque quo minus quiesci queat.
Dixit

est infim. 5. a عشي vesperti
venit, edit. &c. in 5. تعشي
cœnavit. Ab eadem Radice præ-
cessit عشاء cœna. cibus ves-
pertinus. Idem عشا notat
Myops, Luscitiosus fuit. Illud o-
culorum vitium عشي dicitur,
quum vesperti nil cernitur. Etiam
Lusciosum dixerunt Latini, & Nus-
citosum: ut Nuscitionem, &
Luscitionem, ipsum vitium.

Hinc mox يعشي Luscitio-
sos reddit, in fut. 4. يَجْتَنِبُ
Evitetur, est fut. pass. in 8. a
جنب obliquus fuit, obliqua-
vit, a latere fuit, declinavit.
اجتنب in latus recessit, &
declinavit. Argute admodum
cœna nimis sero sumpta dicitur
Luscitionem creare, quatenus
plenus venter soporem offundit;
& lucubrationes vespertinas impo-
dit. In hunc sensum Ibn Doreid
facete

ولما العشاء في العيون
أكثر ما يكون من العشاء *

Video enim Luscitionem in oculo

Plerumque existere post cœnam.

32 تقد flagret; per phata
pro تقد, ob أن ut, quod
hic positum pro quum, si. Est

وقد arsit.
نار الجوع ignis esuritionis
ex genio Arabia. Tamen &
Ovid. Metamorph. 8.

— Furit ardor edendi

Perque avidas fauces, immensaque viscera regnat.

N

Idem

33 أَطْلَعَ عَلَيَّ لَرَادَتَنَا فَرَمَي عَنْ قَوْسٍ
عَقِبَدَتَنَا لَا 34 جَرَمَ أَنَا أَنَسْنَاهُ بِالتَّزَامِ
الْشَّرِّ وَأَنْسَبْنَا عَلَيَّ خُلُقِهِ السَّبْطِ
وَلَمَّا

Idem quoque *flammam guttæ au-*
fus. *جاء* est *impatoris*,
adferens *expirationem præ defe-*
ctu *virium*. Hinc *famis* notio
succrevit. *تَحَوَّلَ* pro *تَحَوَّلَ*

ob eandem influentiam *أَفْ*,
est fut. 1. ob *حَالٍ* *intercessit*
quid inter duo. Hæc tertia no-
tio apud Cl. Gol. qui tredecim
recenset. Omnes a *vertendo*
propagatæ. *دُونَ* sub, pro inter;
quatenus impedimentum quasi

subintrat, & intercipit. *هَجُوعٌ*
infin. ab *هَجَعَ* dormivit; i-
tem, sedata sunt fames, Utraque
vis pulchre nunc captata.

33 *أَطْلَعَ* imminuisset, im-
minendo in/pexiisset. In prat. 8. a
أَطْلَعَ eminus, extulit se, ad-

scendit, exortus est. Item cum
علي super, consideravit co-
gnovit, quasi dicas imminens ad-
spexit, lustravit. &c. Similiter

in 4. *أَطْلَعَ* cognoscendum de-
dit, fecit imminere & inspicere
quasi. In 5. *أَطْلَعَ* intentus
fuit in rem eam prospectans, vel

inspectans. In 8. *أَطْلَعَ* Ex-
ploravit, introspectit alterius men-
tem. Item penetravit intimum
negotii. Apposita tralatione
Alcor. Sûr. 104: 7. Ignis Dei

تَطَّلَعَ عَلَى الْإِفْئِدَةِ
succensus, superimminet cordibus, in eorum-
que intima se penetrat. *إِرَادَةٌ*
voluntas, desiderium, mens: est

infin. 4. a *رَادَ* ultro citroque
moveri. velle. &c. *رَمَى* jecit,
جَاعِلَاتُ est, cum *جَاعِلَاتُ* conve-
nit:

Dixit *Harish*, erat profecto ac si mentem inspexisset, nostram atque jacularetur ab arcu nostri propositi: facile itaque eum conditione illa recepta nobis conciliavimus, ejusque indolem haud

nit: ut *قوس* *arcus* cum *קשת*,
cujus *Thau* haud dubie servi-
le. Radix *قاس*, *curvus* fuit.

Hinc *قوس* *arcus*: nec non
cubitus. A cubito enata vide-
tur potestas metiendi, *mensu-*
randi. Potest quoque *קשת*
deduci a *קשה* *durus* fuit; nam

& Arabes sub *قسي* habent:

قوس *Arcus*: quod pro *قوس*

positum, gratis traditur. Ul-
timam esse radicalem, patet e-
tiam ex *قوسوي* *arcuarius*.

Hæc laxius spatium possunt.

قوس in *Lexico* exponitur,

quod firmiter creditur; fides. La-
tius funditur, & hic valet, in-
tentio, propositum, *ما أعتدت*

quod cum animis de-
stinatum habebamus; ut *Tebleb*.
recte. Ex Origine *قوس*

est nexa, nodatq, anima fixa
persuasiva, vel intentio; a *قوس*

nexuit, nodavit. Venuste
tamen ludit Noster in usu pro-
vulgato *عقيدة*, quæ Mu-
hammedanis signat Fidem suam
Orthodoxam; atque inde in Hæ-
reticos intorquent, لا يري
عن قوس العقيدة

Non jaculatur ab Arcu Fidei.
Id jam facete detortum, ac si
jacularetur ab arcu fidei nostra,
& firma intentionis, pro, inti-
miis nostris sensibus consentiret.

34 لا حرم baud dubie, pror-
sus itaque; omnino sane; idem

fere quod لا بدّ & لا محالة

procul dubio, necessario. Est a

Radice *جرم* secuit, reseculit;

unde videtur dictum quasi non

resectio; prout لا بدّ est non se-

paratio; & لا محالة non mutatio.

Latīnorum necesse

est quasi non cesse; unde cedi,

recedi, nequit. *انسنا* concilia-

vimus; præ. 2. Proprie huma-
num reddidimus, & familiarem;
ab *انس* *humanus* & familia-

وَكَمَا هـ أَحْضَرَ الْعِلَامَ مَا رَاجَ وَأَذْكَى بَيْنَنَا
السَّراج

ris evasit. Potestas ab اناس

إِلْتِزَام propagata. אנרש

receptio, susceptio, qua quis se obligat ad faciendum quod petitur. Est infin. 8. a لزم firmiter adstrictus fuit. Inde secundo manavit, inseparabiliter adhaesit; necessario consequens fuit. In 4.

الزم ut necessarium injunxit.

النزم sibi injunxit. In se sus-

cepit. شرط conditio, stipulatio,

lex: Proprie incisio; a شرط stipulatus est, conditionem praefixit. Item fissura incidit. Posterius haud dubie primum; conveniens cum שרט incisio-

nem fecit. أَثْنَى laudavi-

mus, in pret. 4. a ثنى flexit, duplicavit, iteravit. שנה.

Inde أَثْنَى gratias retulit, laudavit. Item vituperavit. Sic

ثَنَاء Encomium, & Vitupe-

rium. E contrariis ajunt. Inep-

te. Est duplicatio quasi, quae

sequitur bonam aut malam actio-

nem. خَلَف & خَلَف

quod a natura insitum. Indoles:

speciatim virtutis; a خَلَف,

quod multa significatione factum. Eas in prima Conj. sic proposuit Cl. Golius. 1. quantitate & mensura definiuit, & apte commensus est, ut corium antequam secaret. Efformavit. Creavit. 2. ~~fixit~~, effinxit mendacium. 3. Lavigavit, equabilem reddidit. Lenivit orationem; eave leni usus est. 4. Falso attribuit, & effinxit, dictum, carmen, alicui, qui auctor non esset. 5. Med. Damm. Lavis fuit, & hinc, trita fuit vestis. 6. conveniens, aptus, fuit. Item, pulcra fuit facie. Omnia haec a Glabro ducta; quod & Hebr.

חלק in Origine signat. Prin-

ceps ergo notio est quinta illa

lavis fuit; cum tertia, lavigavit.

Ei succinit prima, cujus vim

& usum percipies ex Proverbio

لَيْسَ كُلُّ مَنْ خَلَفَ يَفْرِي

Non omnis qui lavigat, recte se-

cat. Est Metaphora a Coriariis;

in qua خَلَف absolute posi-

tum

haud fane crispam dilaudavimus. Quam vero puer adduxisset

tum pro **خَلَقَ الْإِدِيمَ**
Laevigavit corium. Hinc porro enatum, efformavit, polivit, concinnavit, finxit, ut figulus, vasa. Hoc peperit vim creandi, etiam ex Nibilo, ob dignitatem Artificis, & Operis simul.

Alio flexu **خَلَقَ إِيكَا**
finxit perversitatem, mendacium, in Alcor. Sur. 29: 16. quasi dicas expolivit. Sic in octava conjug.

اخْتَلَقَ excogitavit mendacium; absolute, ut Sur. 38: 6. **ان هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ** non aliud hoc, quam expolitio; vel figmentum, ex vulgari usu. Superest *Lenivit orationem, quod est החליק blanditus est. Nempe verba glabra sunt blanda, & grata, &c. Quod jam*

attinet ad **خَلَقَ** indoles, natura, ea vel a creatione fluxit, vel ab apta dispositione & quasi expolitione, qua quis ad virtutem a natura informatus. In

Alcor. Sur. 68: 4. إِنَّكَ لَعَلِي خَلَقَ عَظِيمٍ sane tu super indole magna. i. e. Enimvero tu ad omnem virtutem pra-

stantissima praeditus indole es. Elegantissime porro figuratum **خَلَقَ سَبَبٌ** indoles, aequabilis, aequitatis omnis retinentissima. Radix **سَبَبٌ** aequabilis, non crispa, in longum porrecta fuit res. Vides unde **שֵׁבַע** virga, baculus, sceptrum, appellationem invenerit. Pulchre **سَبَبٌ أَلْبَدِيِّ** porrectus, non crispus manuum, pro Liberali, qui **سَبَبُ الْبَنَانِ** porrectus digitorum in *Hamasa*. Contra **جَعْدُ الْبَدِيِّ** Crispus manuum, & **جَعْدُ الْإِنَامِلِ** Crispus digitorum, pro Avaro. Loca alibi producentur.

35 **أَخْضَرَ** adduxit; in praet. 4. ab **حَضَى** praesens fuit. **عَلَامٌ** puer, est **عَلَامٌ**. Haec alibi jam illustrata. **مَرَّاجٌ** med. wow in Lexico est vendibilis ac distracta fuit res, cursum habuit nummus: sed latius extenditur, & hic valet expeditum, promptum, praesto fuit. Ita **Te-**

السَّراجُ ، تَأَمَّلْتَهُ فَإِذَا هُوَ أَتْبَعُ
تَرِيدٍ فَقُلْتُ لِصَاحِبِي لِبَهْنِكُمْ الضَّبُّفُ
النَّوَارِدُ

teblius per **تهببا** et **تيسرا** paratum & facilem esse exponit, tum hic, tum alibi, apud Nostrum. Adde ex *conf.* 10. Formam

جاء **سريعا** **in eo qui** **لأرواح** **citius adest.** In Camuso quoque reperio **راجت الريح** **اختسلطت ولا يدري**

من أين تجي والرواح **الذي ينروح ويلوب حول**

de ventis quoque venit, quum confusi sunt, & nescitur unde veniant: Rawwâdj vocatur etiam, qui buc illuc fertur stitens circa equatoria. Vides conj. V. **نروح**

buc illuc circumferri; ultro et troque meare, discurrere. Inde transitus factus ad merccm, ad nummum, quum quasi discurret, & comeat. Ita *Ispahanens.*

سلع رواج **in vita Sahad.** **merces meantes, i. e. que cupide**

distrabuntur. Iterum; **أصف**

بحدود الأقالام ما

صنعتة حدود

الشبوف وأرواح

ثغودي عند السلطان

وأغنيبه عن الزيوف

Enarro acie calamorum quid patrarint acies gladiorum: & expendo apud Sultatum nummos meos probos, præstans quo minus indigeat adulterinis. Sensus: vere aurea Eloquentia ejus victorias exequos, sic ut fucata & adulterina illa alivum lubentissime careat. Elegantissime traductum verbum

مع **compeare fecit, i. e. erogavit, expendit, facit in publico distrabi, perque manus, & ora**

أدكي **volitare.** Sequens **دكي** **in præf. 4. accendit, lucere fecit; a**

دكي

set id quod in promptu erat , interque nos candelam accendit.

ارفت ignis; vel potius acrius reluxit, clare micuit, clara fuit, vel clare micuit flamma. Hanc Originem in oculis defigit illud veteris Poëtæ in Hamasa

وَمُسْتَنْبِجٌ بَعْدَ الْهَدَوِّ دَعْوَةٌ
بِشَقَرَةٍ مِثْلَ الْفَجْرِ ذَاكِ وَقَدْ هَا *

Sæpe latratum imitantem viatorem alta jam nocte invitavi
Rubra flamma instar aurora, cujus clarus micabat ardor.

Quomodo hinc reliquæ notiones emanarint, non difficulter invenietur. Monendum tamen

عاندem tenere Originem, quamvis in diversos usus abierit. Nempe & ibi primum est pure micuit. Unde luxuriavit planta, quasi emicuit: nec non fortune micaverunt, procreta sunt, excreverunt. At

تَكَاءَ Eleemosyna a justitia, & pietate nomen accepit: nam

ut تَكَاءَ etiam est puram virtutem exercuit; justus fuit, piusque. Errant Critici Arabum, qui a crescendo eam dictam volunt, quod per Eleemosynam reliquæ opes excrestant. Attigit

Cl. Gol. in Lexico.

تَأَمَّلْتُ consideravi eum; acie fixa intuitus sum. Est

præt. 5. ab تَمَلَّأَ speravit: item med. Damm. Longa facie fuit. Hinc sperandi notio succrevisse videtur; nec non, alio flexu, acris intuitio rei, longius protenta. Certe in Camus. تَمَامِلٌ

exponitur تَمَلُّظٌ in re ad eam in moram traxit in re ad eam in tendendam. لِبَهْنِكُمْ profici

vobis hospes intrans; i. e. gratulor vobis talem &c. Est fut. i. ab

هَبَا ult. Hamz. bene cessit,

pro

الْوَارِدُ بِلِ الْمَعْنَمِ الْبَارِدِ فَإِنْ يَكُنْ
أَقْل 37

profecit illi cibus. Inde ^{يَهْنُو} ,
يَهْنَأُ , يَهْنِي & يَهْنَأُ triplici
forma. Posterior ad legem
quiescentium 3. je sub Apocopen
cadit, quam ^{تَخْفِيف}
allevationem vocant Grammatici
Arabum; ut propter ل impe-
rantis ex لِبَهْنِي fiat لِهْنٍ
profit, bene cedit. Significatio
princeps rectissima a Cl. Golio

posita in *linire*, *inungere*: ut mo-
nere cœpi ad *Conseff.* 2. p. 113.
114. Inde venuste formatum,
هَنَانِي الطَّعَامِ *Linivit*,
unxit me cibus; i. e. eum jucun-
dum & salubrem expertus sum.
Etiam *intransitive* enunciatum
هَنُو الطَّعَامِ هَنِي vel
unctus fuit cibus, pro facilis, lau-
tus, salubris, fuit. Apud La-
tinos quoque *unctum* pro lauto,
latoque, tum in cibus, tum aliis
in rebus. Notum illud *Horatii*

Verum ubi quid melius contingit, & unctius.

Similiter *unctissima* cœna apud
Sidon. 2: 9. & nova translatione,
uncta patrimonia apud *Catull.*
cujus quoque est *Caput unctius*
referre, ad significationem opi-
mi lucri præbendam. Id ex am-
biguo dictum; ut & illud *Cice-
ronis Verr.* 2. cap. 22. *Verum*
ita palaestritas defendebat, ut ab
illis ipse unctior discederet. Al-
luditur ad oleum palaestræ. Sic
& Arabes nostri هَنَاتِ الرَّجُلِ
unxi virum, أعطيتنه, ut
i. e. donavi, ditavi eum, ut

Gjaub. annotat, addens,
والاسم الهنيء وهو العطاء
binc *unctionem pro donatione* in-
valuisse. Apud eundem for-
mula extat, هَنَاتِهِ شَهْرًا
unxi eum *mensē*; pro
alui. Alia adhuc phrasī هَنَيْتِ
الْمَاشِيَةَ أَيِ اصَابَتْ
حَظًا مِنَ الْبَقْلِ مِنْ
unctum fuit *pe-*
cus, pro incidit in portionem ole-
rum

diffet, consideravi hominem, & ecce erat *Abuzreidus*, dixi-
que

rum absque ut satiarentur. Quasi dicas scilicet, *unctionem percipere*. Apud *Ispahanens.* grandiore *Cothurno* reperio *الظفر*

الهني والنجح السني

victoriam unctissimam, & felicitatem splendidissimam. Est eadem figura quæ in *præda opima.* Sequens *الوارث* *descendens,*

proprie, ut *ورث* vel *ورث*,

in part. 1. a *ورث* descendit, intravit;

speciatim aquandi ergo. Ea vis hic quoque attendenda;

quatenus *aquatium* descendere usurpatur pro *Hospitium*

beneficiumque querere. Sic pulchrior adhuc correctio illa, quin *præda opima.* Proprie *المغنم*

البارد est *præda frigida;* quæ

in *Proverbium* missa. Unde fluxerit, disceptant *Critici.*

Nonnullis *بارد* *Frigida* in hac

phrasi est *ثابت* *stabilis, firma.* Sed rectius *Tebleb.* الذي

الذي *بارد* *المغنم*

الذي *بارد* *المغنم*

الذي *بارد* *المغنم*

الذي *بارد* *المغنم*

نار الحرب حار سخن

والمغنم الحاصل

Præda بدون ذلك بارد

quæ non fit calida. Significatur

lauta, citra cadem & bellum capta. Scilicet *præda* contingens post

accensum Martis ignem Calida

censetur; ut quæ citra hoc, Frigida. Utitur *Arabsjad.* *Hist.* *Tamerl.* 107.

هذا المغنم البارد بين

نصب عينيك تدركه

هنا مرياً بهينك ولينك

Hæc est præda Frigida inter oculos deposita, quam assequeris unctam, lautam, summo tuo com-

modo. Iterum 247. لا يبرد

حرارة حبيته لتسخن عدوه

واحرار المغنم البارد فترة

non refrigerabat æstum ardoris ejus, ad calefaciendum oculum hostis, & consequendam prædam Frigidam, ullus languor. Adde

pag. 326. واستنواي

علي ذلك المغنم

بارد compos factus est

talis præda Frigida, sine Adversario ullo. Etymon a Teblebio

37 أَكُلَ قَمَرَ الشَّعْرِي وَوَدَّ طَلَعَ قَمَرَ
الشَّعْرِي أَي 38 أَتَسْتَسِرُّ بِدَرِّ النَّشْرِ فَقَدْ
تَبَيَّنَجَ بِدَرِّ النَّشْرِ 39 فَسَرَتْ حُمُهَا النَّشْرُ
فِيهِمْ

allatum, firmat hocce Veteris Poetas

وَكَمْ لَنَا غَارٌ عَلَي ثَغْرِ
رَجَعْتَ عَنْهُ بِالْمَغْنَمِ الْبَارِدِ *

*Et quot nobis incurfationes in baficum,
Unde reversus fum cum præda Frigida!*

Hoc est, quæ nulla nobis fan-
guine, nullo confiterit labore.

37 قَمَرُ الشَّعْرِي Sirius: notum

astrum. Hinc قَمَرُ الشَّعْرِي

Luna Strit, audaciuseule pro
Luna qua Strio cognata, qua-
tenus utrumque Astrum est ce-
leste. Ei confert, quin præfert,

قَمَرُ الشَّعْرِي Lunam car-
minis, sive Astrum Poeticum.
Est jucunda imago, quam Pa-
ronemassa gratiosorem reddi-
dit.

38 Confimilis lepos in بَدْرِي
بَدْرِي النَّشْرِ, & النَّشْرِ.

Nempe قَمَرُ vocant duas e-

xiguas stellas quæ & Nafus bo-
nis dicta: iisque signatum e-
starum demisitium Luna. At

قَمَرُ est oratio soluta; prosa.

Proprie sparsio, a قَمَرُ sparsio.

قَمَرُ candidit sese; est

pret. 10. قَمَرُ, cujus conj. 4.

قَمَرُ cecidit; clam habuit: & 3.

قَمَرُ arcana

tractare. Hinc قَمَرُ postrema

nox mensis: quum Luna deli-

tescit. Nostrium قَمَرُ

de:

que fociis, gratulor vobis hospitum hunc ad nos ingressum, vel potius prædam opimam. Quod si astrum cœlestē occidit, at exoritur Astrum Poeticum, & si lunæ sidereâ facies in noctem se-

de eadem absentia Luna proprie; sed improprie de omni usurpatur. تَبَّاجٌ effulgescit; in prat. 5. a تَبَّاجٌ nituit, 112: de quo in Originibus.

30 سَرَتْ vasisit, pervasisit; penetravit. Est prat. fam. 1. a

سَرِي Liberalis, generosus fuit. Noctū ivit. Subiit, quovis pervasisit. Posterius hoc ordine naturæ prius: nam a pervadendo ducta potestas noctū eundi: ut & liberalis ac generosi impetus, animique. Vides unde שָׂרָה valere cepit principem egit,

principaliter se gessit. Ita سَرِي est generosi animi liberalitas. Eam vim illustrat egregie nostra phrasis, penetravit eos calor حَمِيَّ ardens impetus, ob re-

gimen pro حَمِيَّ calor, & prima vini, vel & doloris, com-

motio. Ita Cl. Gol. ex Gjeub.

Consonat Teblebius حَمِيَّ

الكاس اول سورتهـا

وحمىـا الالم سورته وشدته

Homaija poculi est prima ejus aestuatio; item Homaija doloris, ejusdem aestus & vehementia. Addit,

والحمى من اسياء الخمر

ايضا ويجوز ان تراد هنا

ويكون قوله حمىـا المصرة

من باب لحيبـا الماء

Etiam Homaija est ex nominibus

vini, quod forte hic intenditur;

ut Vinum latitia figuratum fuerit, sicut Argentum aquæ. Non

decurrisset huc, si Latitis æque

ac dolori suum aestulum, & fer-

vidulum impetum, inesse atten-

disset. Diminutivum hæc effero,

quia حَمِيَّ revera est Dimi-

nutivum, monente Taurizio ad

Hamasa nobilem hunc Versum

إِذَا خَسَامٌ أَقْوَمَ تَفَحَّيْتُ غَمْرَةً

يَهَابُ حَمِيَّهَا أَلَا لَمْ أَلْمَدَاعِشُ بِهِ

فَبِهِمْ وَطَارَتْ السِّنَةُ عَنْ مَأْقَبِهِمْ ٤٠ وَرَفَضُوا
الدَّعَةَ الَّتِي كَانُوا نَوَّهَافَا وَثَابُوا إِلَيَّ نَشْرَ
الْفُكَاهَةِ

*Quum refugiunt omnes, irruo ego in gurgitem mortis,
Cujus fervidiusculam formidat indomitus quoque pugnator.*

Ubi ille الشي حبا
صدمته ويقال فلان
يجي الحبا اذا كان
يجي ما عليه وحببا
مصغر لا مكسر له

*Homaija cujusque rei est ejus ve-
bementia ; dicitur binc , fervet
ille fervidiusculam ; quum defen-
sat se & sua. Est autem Homaija
Diminutivum carens suo majore.
Mirum, quam Grammatici om-
nium Linguarum in hoc con-
spirarint, ut nobis confinge-
rent pluralia, sine singulari ;
aliasque formas a nulla primige-
nia oriundas. Quid ergo pri-
migenium حبا ? Haud dubie*

حبا vel حبي comparat.
& superlativ. femin. ab احبي
fervidior, ignitior, aestuantior.
Unde حبا, & contracte
حبا fervidiuscula, ignitius-

cula, nempe vis cujusque rei ;
ejusdemque aestuatiuncula inten-
sissima. De radice حي

ferbuit, ignitus fuit, ali-

bi plura. مسرة letitia a سر
bilaravit, facit in plur. fr.

مسار pro مسار. Sequens

طار in prat. i. a طار

med. je, volavit, avolavit. Est

ejusdem Originis cum طار

media varo, cujus proprietas in
obeundo, circulandoque, sita.
Nempe. circulari est volare.

وسن est نومنا somnus, a وسن

دormivit, e fonte alibi in-

dicato. مآقي Hirqui, ocu-

lorum anguli interiores : in plur.

fr. a مقي, quod per je ser-

fese condidit, at effulgescit Luna solutæ Orationis. Tum vero calor læritiæ eos penetrare, & somnus, qui in hircis, avolare;

vile productum a مَسْقُوفٍ,

cujus plurale أَمَاقٍ, a مَبْقٍ

med. Hamz. singultavit; cum singultu flevit. Hinc Hircus nomen inditum.

40 رَفَضُوا repudiarunt. Est

præt. I. a رَفَضَ respuit, abdicavit; libere sivit pascere; & intransitive, libere vagati sunt cameli. Item dispersus, separatus fuit: nec non expansa fuit vallis: expandit palmites arbor: effectum dedit opus, idque executus est. Omnia a primaria potestate excutiendi cum divul-

stone. رَفَعَةٌ quies, tranquillitas; a رَفَعٌ posuit; reposuit, sivit &c.

hic somnum signat. نَوَوُا intendant; in præf. I. a نَوَى

intendit, proposuit sibi. تَابَوْا

Redierunt, a تَابَ quod sæpissime iteratam actionem infert, per denuo-exprimendum.

فَكَاهُ focus, a فَكَاهُ

festivus, urbanus, jocosus fuit. Est potestas secundaria, de cuius Origine alias. Egrege figuratum, Redierunt ad explicandam festivam confabulationem, postquam complicuerant eam. Radici طوي multa lux adfusa

ad Con/ess. 3. p. 136. & præsertim 143. Ad hanc formulam intelligendam, teneatur بساط stratum, sive tapes, confabulationis tum expansum dici, quum familiarissimi & suavissimi sermones cæduntur. In Hist. Tamerl.

p. 9. ولم تفتح أسناني الأسارى وامتد للبسط البساط

Et remota aulae arcanorum, expansumque familiaritati stratum. Et p. 256. Tamerlanes die quodam convivium publicum celebravit, & ala hilaritatis demissa tum primi tum infimi ordinis hominibus

طوي بساط النهي والامر ومد بساط الخمر والزمر

*complicuit stratum vetandi juben-
dique, & expandit stratum vini
& fidium. Consimiliter pag. 197:*

ثم طوي بساط الكلام ونشروا سباط الطعام

الْفُكَاهَةُ بَعْدَ مَا طَوَّهَهَا وَأَبُو نُرَيْدٍ
 ١١ مَكَّبٌ عَلَيَّ إِقْمَالٍ يَدِيهِ جَنَّبِي إِذَا
 اسْتَرْخَعَ مَا كَدَيْهِ قُلْنَا لَهُ ١٢ أَطَرَفْنَا بِغَرِيبَةٍ
 مِنْ غَرَائِبِ أَسْمَارِكَ أَوْ عَجَبِيَّةٍ مِنْ عَجَائِبِ
 أَسْفَارِكَ فَقَالَ لَقَدْ ١٣ بَلَوْتُ مِنَ الْعَجَائِبِ
 مَا لَمْ يَرَهُ السَّرَاوُونَ وَلَا مَرَوْهُ السَّرَاوُونَ وَإِنَّ مِنْ
 ١٤ لَعَجَبِهَا

Tam complicuerunt stratum ser-
 monis, & explicuerunt seriem con-
 vivii. Item pag. 421. طوي

طوي بساط الأدب complicuit stra-
 tum Humanitatis; pro recessit a
 studiis Humanioribus tradendis.

In Hamasa etiam extrat طوي

له ودي والطوي ابقى من

النشسر complicui ei amorem

metum, namque complicatio expan-
 sione durabilior. Nempe familia-
 ritas parit contentum. Illuc Gno-
 me posterior spectat.

٤١ مَكَّبٌ incumbens. Est

part. 4. a مَكَّبٌ in glomos con-

voluit. Hinc 2. مَكَّبٌ & 4.

مَكَّبٌ semet convolvit & con-
 glomeravit quasi super se, i. e.
 assiduus ei incubuit. Ica Abul-

pbar. p. 284. مَكَّبٌ عَلَى الطَّبِّ

incumbens in medicinam. A Glo-

merando descendit etiam مَكَّبٌ

Arctior hominum confluxus. Im-

petus in cursu, pugna &c. &

مَكَّبٌ agmen equorum, cater-

va conglomerans sese. Sic glome-

rata agmina, & glomeratio, glo-

meramen, pro impetu in cursu,

pugnamve. In 2. conj. مَكَّبٌ

etiam

re; repudiaruntque quietem quam intenderant, & confabulationem jucundam, quam complicuerant, denuo explicuerunt. Abuzeidus interim exercendis manibus suis strenue incumberebat, donec omnibus consumptis mensam tolli posse ostenderet. Tum nos, Exhibe nobis novi aliquid ex confabulationibus tuis nocturnis rarissimis; aut mirificum aliquid, ex admirabilibus peregrinationum tuarum. Hic ille, sane expertus sum de mirandis, quæ

etiam exponitur, ex concisis minutim carnibus paravit cibum, q. d. convolvit in glomus. Item, pronus concidit in faciem, vel genua, nempe velut in glomus convolvens sese. Facete porro

elatum **إِعْمَالُ يَدَيْهِ** exercere manus suas, in *infia*. 4. a **עָמַל עָמַל** opus fecit, laboravit,

إِسْتَرْفَعَ tolli petiit; est *provi*.

10. a **مَرَفَعَ** sustulit. Ejus usum signatum indicat *Tehlebius*.

يَقَالُ اسْتَرْفَعَ الْخَوَانِ

اِذَا فَرَعَ مَا عَلَيْهِ مِنْ

الْأَكْلِ كَأَنَّهُ يَسَالُ

يَرْفَعُ Dicitur Tolli petiit Mensam, de eo qui consumpsit quicquid ciborum appositum.

42 **نَاطَرْنَا** Narra novè quid

nobis. Est *imper*. 4. cum *adf*. a

طَرَفَ carpsit extremitates,

47. Inde **طَرَفَةٌ** res nova, primum nata ac visa, ut primi flores, fructusve: q. d. Captura. Hinc subsumtum in 4.

أَطْرَفَ Apportavit rem novam:

&c. **غَرَابِيبُ** rare historie, est

plur. fr. a *preced.* **غَرِيبَةٌ**

peregrina res; cujus Thema **غَرِبَ**

أَبْطَرَدَ absuit longius. Similiter

عَجَائِبُ Mirabilia, a *preced.*

عَجَبَةٌ res miranda.

43 **بَكُوْتُ** expertus sum. In

pres. 1. a **بَلَ** utt. **وَوَو**;

cujus Origo in Terendo **بَرَّ**

vidit illud, est *fut.* 1. cum *adf*. a

رَأَى per Apocopen propter

Inde & in part. **رَأَوْنَ** pro

رَأَوْنَ videntes. Sequens **رَأَوْنَ**

nar-

٤٤ أَجَبَهَا مَا عَايَنَتْهُ اللَّيْلَةُ قَبْلَ
 ٤٥ إِنْتِبَاحِكُمْ وَمَصِيرِي إِلَى بَابِكُمْ
 ٤٦ فَاسْتَحْبَرْنَاهُ عَنْ طَرَفِ مَرْأَةٍ فِي مَسْرَحِ
 ٤٧ مَسْرَاهُ فَقَالَ إِنَّ مَرَامِي الدُّرَّةَ لَفُظْتَنِي
 ٤٨ إِلَى

narrantes, item part. cum warw
Radicali, a روي rigavit;
& secundario, narravit, nar-
rando recreavit.

٤٩ أَعْجَبَ maxime mirabile.

Est compar. & superlat. a عجب
miratus fuit. Formula in Golio

enotata مَا أَعْجَبَهُ بِرَأْيِهِ

quam placet sibi sua in opinione?
exerit vim admirantissimi, qua-

tenus أَعْجَبَ etiam designat
qui maxime sibi placet, semet mi-

rans. عَايَنَتْ oculis usurpa-

vi; in præter. 3. a عان med. je,
manavit, fluxit aqua, pervenit

fodiendo ad aquæ scaturiginem.
Petivit oculo maligno. Læsit ocu-
lum. Amplos habuit oculos. Fa-

ctus fuit explorator, custos, &
tanquam Oculus. ὀφθαλμικός.

Apparet notiones omnes esse se-
cundarias, ab Oculo adscitas;
nisi quod ambigi posset de pri-
ma illa manandi, sitne ex

عَيْنِ Oculi, & fons derivan-
da, an contra fons & Oculus a
fluendo venerint. Res alibi dif-

cutienda. قَبْلَ Paulo ante,

est diminutivum a قَبْلَ. Radix

إِنْتَبَاحٌ antevenit. كَدَلَ قبل

accessus, est inf. 8. a نَاب

med. warw, vicem subiit; unde

انتَاب valet iteratis vicibus

accessit. Monet Tebleb. repre-

hendi Haririum, quasi verbo

minus appposito usus esset in eo
qui nunc prima tantum vice ac-
cedebat: sed quis nescit talia

expressius latius permitti, quam
Ori-

quæ nec viderunt spectatores nec narrarunt novitatum narra-
tores : sed mirabilissimum omnium , quod hoc ipsa nocte
oculis usurpavi , paulo ante quam vos adirem , & ad fores
vestras devenirem. Ibi petere nos omnes ut hanc invi-
sitatam etiam sibi novitatem denarraret , quam vagatio
nocturni itineris ei obtulerat. Tum ille , Expulerunt me
ja-

Origo adfert. Lectissime tamen
positum verbum in mendican-
te vagabundo , nunc ad hos ,
nunc ad illos , delato. Inter
usus exquisitores hujus Thema-
tis est , quod dicant ناب
الخبر per vices accessit bo-
num , pro copiosum fuit. Inde
خير نايب bonum copio-
sum , per vices recurrens & in-
crescens. Sic Ps. 62: 11. חיל
ד' יונד opes quum per vices in-
crescunt. Huc pertinet Camusi
Glossa , qua نوبه نوبه ex-
ponitur الدولة Felicitas , o-
pulentia , potentia. Alibi plura.
مصبّر aduentus , est infin. I. a

صلى med. je , ivit , pervenit ,
vergit , &c. Proprie Torsit ;
torquendo flexit : idem cum صلي
med. waw , inclinavit ut propen-
deret , convertit. &c.

45 استخبرنا petivimus
ut narraret. In prat. 10. a خبر

scivit , rescivit. Est ergo proprie
طرفة استخبر petivit rescire.
Elegans historia ; ex Origine
مراي carptura ; ut paulo ante.
مراي pro locus visionis , & vi-
sio ipsa , a مراي ut مراة a
مراة. Sequens مشرح Locum
quo pastum educimus ; pascuum ;
campus ; a مشرح pastum dimisit.
Redi ad Conf. I. p. 6. Figurata
campus nocturnæ vagationis , pro
occasionibus quas nocturna vagatio
obtulerat.

46 مرامى jactationes. In
plur. fr. a مرماء pro مرمي
a رمى jecit , رماء. Apud Cl.
Gol. exponitur , Sagitta parva
&c. ungula bifida : & in fem.
مرمى pro مرمية Scopus
Sagittariorum. Omnia a jacen-
do. Habet adhuc plures signi-
fica-

إِلَي هَذِهِ الثَّرْنَةِ وَأَنَا دُو ٤٧ مَجَاعَةٌ وَبُوسِي
وَجِرَابٍ كَقَوَادٍ أُمِّ مُوسَى فَتَهَضَّتْ حَبْنُ سَجِي
الدَّجِي ٤٨

fications ; & primo quidem
مَرَمَاً vel مَرَمِي est ipsa
actio jaciendi ; ut hic : vel & in-
strumentum jaciendi , ut mavult

Tebl. quod & مَرَمِي. Inde

مَرَامِي الغريبة Expulsoria
peregrinationis usurpantur pro
locis diffitis in Confess. 7. ubi
habebimus مع سبرك في المعامي وايفالك

في المرامي Cum itinere tuo
per cæca desertia , & pervasione
tua per expulsoria , i. e. loca pe-
riculosa. Eleganter Confess. 42.

ترامت بي مرامي النوي
ومساري الهوي الى ان
صرت ابن كل تربة
واخا كل غربة

Ejecerunt me expulsoria ab-
sentie , & vagationes cupiditatis ,
ita ut factus sim omnis terræ Fi-
lius , & Frater omnis peregrina-
tionis. In Hist. Tamerl. مَرَامِي

sunt summitates arcium , quasi
expulsoria ; ut pag. 237. ونصبوا

السلام وتسلقوا بناصبية
مرامبها تعلقوا

Et admoventur scalas , adscende-
runtque : atque ex antiis summi-
tatum ejus arcis suspenderunt sese.

Iterum pag. ومن متعلق
بازان مرامبها ومتسلف
بازانيال نواصبية

Eratque qui suspenderet se ab au-
ribus summitatum ejus Arcis ,
quique adscenderet per propendu-
las ejus Antias. Item pag. 409.

بلغ الى قلعة شاهقة
اقساط الدراري بازان
مرامبها عالقة ورجوم
النجوم الصايبة تتعلم
للإصابة عن رشاقة
سهامها الراشقة

pervenit ad Arcem celsissimam , e
cujus summitatum auribus depen-
debant in aures stellarum ; & ja-
cu-

gastrationes peregrinationis ad hanc terram, auctum efuritione, & afflictione, marfupioque cor genitricis Moſis referente. Excitatus autem

*culantia aſtrorum ferientium ad-
diſcebant artem ferendi a vibra-
tione telorum ejus recta ferientium.
Eſt inflator deſcriptio Celſitu-
dinis ad aſtra velut educta. Spe-
cimina hæc offendunt, quan-
tum in ſinu Linguae contineat-
ur, quod nulla Lexica com-
plecti, aut exequi queant.*

47 ذو مجاعة Dominus,
vel poſſeſſor inedia; ex Arabiſ-
mo alibi indicato. Radix جاع

expiravit. بُوسِي miseria,
proprie ſors miſerior, eſt ſem-

comp. & ſuperl. ab أَبَسَّ

quod eſt بُسَّسَ verbi أَفْعَلَ

miſer fuit, دَاس. Mirifica por-
ro phraſis. Marſupium ut cor
matris Moſis: i. e. penitus va-
cuum, & exbauſtum. Alluditur
ad Proverbium, cui anſam præ-
buit Alcorani locus Sur. 28: 9.

واضح فواد ام موسي قلها

*Eſt factum eſt cor Matris Moſis
vacuum. Diſceptant commen-
tatores de ſenſu: aliis in bonum
interpretantibus, ut ſit, cor cu-
ris vacuum; aliis in malum, ut
ſit cor vacuefactum quaſi, & vā-*

*ſtum redditum, præ metu & ſtu-
pore. Hinc arreptum adagialiter*

افسرغ من قلب ام موسى

*Magis vacuum quam cor matris
Moſis, biſariam veniens: pri-
mo ad vacuitatem curarum indi-
candam: ſecundo ad anxietatem
cum deſperatione conjunctam.
Veniſte ab Haririo noſtro tra-
ductum ad peram vacuum, &
vaſtam veluti, in cujus fundò
nil niſi deſperatio relicta. Ut fi-
gurae audacia, & virtus, me-
lius adhuc ſentiatur, tenenda*

adfinis uſurpatio Vocabuli هَوَاء

vacuum, Alcor. Sur. 14: 44. ubi
de impiis, ultimo die ad deſperā-

tionem reductis, dicitur وابدئهم

هواء corda eorum vacuum.

Hoc Commentatores iterum va-
rie explicant; aliis enim هواء

eſt pavidus, animi expers; aliis
ventres ſine mente; ut apud Cl.
Gol. enotatum. Atqui Vacuum
hic nihil aliud quam vaſtitas me-
ra, in ſtuporem, & deſperatio-
nem mergens, ut quo ſe vertant,
neſciant, haud ſecus ac ſi quis
in vacuo, ſive vaſto inani irre-
quietus jaſtaretur.

الدَّجِي عَلَى مَا بِي مِنَ الْوَجِي

لَا مَرَادَ 19

حَبَسَ سَجِي الدَّجِي 48

Quum siluisset obscuritas noctis.

دَجِي دَجَا vel دَجِي

vel دَجُو est obscuritas noctis,

a Rad. دَجَا ult. *warw*, & *je*,

Tenebrosa fuit nox, operuit & involvit totum corpus vestis; perplexus & copiosus fuit criminis. Hinc formula elegans

منذ دجي الاسلام

a quo *Islamismus* operuit: id est terras omnes occupavit; sive ut

Gjeub. explicat. قوي والبس

invaluit, atque

cooperuit omnia. Apparet, primigeniam vim non esse obscuritatis, vel tenebrarum, sed copiae omnia undique involventis ac cooperientis quasi, ita Teblebius

قال الاصمعي دجا

اللبيل ابما هو في

الاصل البس كل شي

ولبس من الظلمة ومنه

قولهم دجا الاسلام اي

قوي والبس كل شي

قال الشاعر

ولبيل كموج البحر لرخي سدوله

على بانواع الهيم لببتلى *

Dixit Asmaeus, דגה de nocte in Origine nil aliud designat quam cooperuit omnia; non autem ab obscuritate derivatur.

Hinc phrasis, cooperuit omnia Islamismus, pro invaluit & omnia obtexit. Sic Poeta

Et nox tanquam fluctus maris demisit suas lacinias

Super me variis cum curis, ut experimentum caperet mei.

Hinc

tem sum, nocte jam altum silente, quantumvis pede attrito labora-
rem,

Hinc jam percipere dabitur
quid valeat verbum דגה Gen.

48: 16. וידגו בקרב הארץ &
multiplicabuntur in medio terræ.
Rectissime quoad sensum: sed
figura sistit copiam cuncta coope-
rientem, & involventem. Sum-
mus Boeb. in Hieroz. part. 1.
pag. 36. censet, cum aliis, hoc
דגה propagatum a דג piscis,
quasi dicas piscium instar sobolesce-
re. Atqui דגה ex nostra O-
rigine sonat, foetura copiosissima
maris, omnia cooperiens, & tan-
quam veste involvens; genus pis-
cinum: ut דגה operuit, pro-
fluxerit. De Verbo سجي

قال الله Teblebius
تع والليل اذا سجي اي
سكن ويركد ظلامه وقبل ليلة
ساجبة اي ساكنة
الريح وقبل معناه
سكون الناس والاصوات
فيها وسجا البحر
سكن امواجه وطرفه
ساج اي ساكن فاتي

In Alcorano dicitur, quum nox
סגה, hoc est, Auctore Abulbe-
ka, quum quiescit, & obscuritas
ejus constat. Alii noctem quies-
centem exponunt, quæ ventis ca-
reat. Alii significari putant quie-
tem hominum vocumque in ea.
Usurpatur etiam de Mari, cujus
fluctus conquiescere; nec non de O-
culo sedato & remisso. Liquefi-
gurate positum سجي الدجي

quievit obscuritas, ad altissimum
silentium noctis indicandum. Se-
quens علي super, hic exerit
usum illum signatiorem, quem
ad Job. Cap. 10: 7. attigi. Ad
verbum; super quod in me de at-

tritione pedis. وحي est actio verbi

وحي Laboravit ex ungula,
eamve tritam habuit equus. Ca-
ve Equo proprium patet. Is
exempli causa additus. Teble-
bius declarat باطن الحفا

dolorem plantarum in pedibus ex
incessu sine calceis. Redi ad conf.
3. p. 140. ubi יגה & יגון hinc
lucem foenerari submonui.

٤٩ لَأَرْتَادَ مُضِبًّا أَوْ أَقْتَادَ مَرْغِبًا وَسَائِبِي

٥٠ خَادِي السَّعْبِ وَالْقَضَاءِ الْمَكْسِي أَبَا

الْعَجَبِ إِلَيَّ أَنْ وَفَّقْتُ عَلَى بَابِ دَارٍ فَقُلْتُ

٥١ حَبِيبَتُمْ يَا أَهْلَ هَذَا الْمَنْزِلِ *

وَعِشْتُمْ ٥٢ فِي حَقِظٍ عَبِشٍ خَصِلِ *

مَا

٤٩ لَأَرْتَادَ *Quærerem pabula-*

turus. Est fut. 8. a راد ultro
citroque ire, moveri. Inde pa-
pulaturn' aquatumve ire: discur-
rere ad com meatum querendum.
Pulchre ergo enunciaturum,
Quærerem pabulaturus hospitem,

ضَافَ in part. 4. a مُضِبًّا

Hospes aut conviva fuit. Ejus 2.

اضَافَ 4. & ضَبِيفَ *Hospi-*

tio aut convivio exceptit. أَقْتَادَ

compartirem, in fut. 8. a قَاد

med. wow, Duxit, rexit instar
jumenti, quod mana ducitur.
Facete hinc dictum, ductilem
mibi haberem vel obsequentem fa-
cerem panem. Docte Teblebius

المراد هنا اجتلب واحصل

Ducerem hic valet compararem &

acquirerem. مَرْغِبٌ Libum,

panis rotunda ac depressoire for-
ma. Convenit eum حَدَا

Syrorum. Radix مَرْغَف colle-
ctam offam, massam, formavit
in buccellas, orbiculosve.

٥٠ Figuratissime possum,

impulit me agaso famis. Nempe

حَدَا est part. pres. ab حَاد

cantu impulit camelos: unde in
Lexico vertitur, præcentor came-
lorum. Agaso. Ejus plur. fr.

حَدَلَةٌ quo Noster usus conf. 12.

تم سرتا نرجي الحمولات

بالدعوات لا بالجداء

Tunt profecti impulimus camelos

pre-

rem; ut hospitem mihi de pabulo prospecturum nanciscerer, aut panem alicubi mihi compararem. Circumegit autem me agasus famis, & parens mirabilem merito cognominatum fatum, usque dum ad domus alicujus ostium restiti, dixique:

Regno donemini, O ædium harum incolæ.

Et vivatis in sinu vitæ molliter virentis.

Quia

precationibus, non præcentoribus.

فَقَبَّ famis, a سَقَبٌ

Esurivit. Origo latet. قَضَا

decretum, Fatum; a قَضَا decrevit, prædestinavit. &c. Est ejusdem Originis cum قَصِي

secuit. مَكِّي cognominatum; est part. pass. 2. a

كَي circumlocutus est; figurato nomine adfecit. Suspi-

cor a tegendo & velando vim, haud dubie secundariam, profluxisse. Illas circumlocutiones amant Arabes per Pater, Mater, Filius, Filia, Frater, Soror, aliaque; efferre. Hoc colore ergo الْعَجَبُ

Pater Miraculi vocitatum Fatum; quippe quod admirandis eventibus soleat ludere.

51 حَبِيبَتُمْ Regno augen-

mini. Proprie, salutemini solenni acclamatione, Vivat. Est

prat. pass. 2. ab vel حَيٍّ,

vel حَيٍّ vixit. Si حَيٍّ obtineat, est defectus mediæ. Si

حَبِي est quies tertiæ. Idem in חַי & חַיָּה Hebræo usui venisse, in institut. nostris Hebr.

indicatum. In 2. حَبَا

exponitur creavit Regem, & حَبَاكَ الله regno te beest

Deus. Item نَحْبَةً pro

نَحْبَةً infin. sæm. Regnum.

nec non Benedictio, salutatio solemnis. Omnia eodem e fonte.

52 Admirabiliter figuratum, vivatis in custodia vitæ florentis-

simæ. حَفَظَ custodia est actio

verbi حَفَظ conservavit, ob-

servavit, custodem egit, oculos

intendit. عَاشَ vita, a عَاشَ

med. je, vitam duxit, unde præ-

ces-

مَا عِنْدَكُمْ لِابْنِ ٥٣ سَبِيلِ مُرْمِلِ *

نِضْوِ ٥٤ سَرِّي خَابِطِ لَبْلِ الْهَلِ *

٥٥ جَوِيهِ

cessit. *Ortam suspicor*

notionem a *عَرَسَ* *circare*; unde *عَرَسَ* *circator*. Ita *degere*, *agere*, *ab-*

solute. *خَضَلٌ* *signat recentem*,

mollem, teneram plantam a *خَضَلٌ*

maduit; copioso succo, viruit. Hinc

jucunda tralatione *عَبَّشَ خَضَلٌ*

vita molli & recenti semper a-
mœnitate virens quasi ac vi-
gens. Habuimus jam ad *conf. 4.*

٥٣ *Filius i-*

tinoris: بن شبرل. Est circum-
locutio *viatoris & Peregrini*. An-
sam phraeos tene ex *Tibleh*.

سمي الغريب ابن سبيل
لانه اذا ظهر علي قوم

لم يكونوا يعرفونه ولم
يعرف له نسب الا السبيل

Vocatur peregrinus Filius itine-
ris, quia quum apparet homini-
bus, eum ignorant, neque aliam
ejus sciunt cognationem quam it-
neris. Simile in *Terra filius* a-
pud *Latinos* obtinuit. Non in-
venustum *Aenigma* his versicu-
lis inclusum.

ومنسوب الى من لم يلد

كذاك الله انزل في الكتاب *

واحبابنا يكون كبير سن

واحبابنا يكون من الشباب *

Est qui genus referat ad eum qui non gignit,

Sic Deus ipse revelavit in Libro.

Ilque nonnunquam grandis est natu,

Nonnunquam vero ex adolescentibus est.

Nem-

*Quid penes vos est pro filio itineris ad arenam redacto?
Attenuato nocturnis erroribus, & terram pulsante in nocte
horridissima.*

Ar-

Nempe in Alcorano quoque formula sæpius adhibita. **مَرْمَل**

ad arenam redactus. Est part. 4. ab **ارمى** commeatu caruit, egenus fuit. Notio tracta a

رَمَل arena: unde proprie sonat, ad arenam residit, pera penitus exhausta. Hinc &

أَرْمَلَة vidua **ارملا** in Dial. Aram. cujus Aleph male pro Radicali vulgo habetur.

Tableb. ad Conf. 13. قال ابو

البقا الارامل في الرجال والنساء واصل ذلك من ارمى القوم اذا فتي نراهم ويقال للرجل الذي لا امراة له ارمى والمرأة التي فقدت نروجها ارملة لان امرها

يقول الى الحاجة

Abulbeka ait Aramil cadere in viros & fæminas: a significatio-
ne & Armala in iis quorum com-
meatus consumtus. Hinc vir uxo-

re privatus Armal, femina quæ virum amisit Armalat dicta, quippe cui res redierit ad egestatem.

54 **نَضُو سَرِي** Attenuatus nocturni itineris. Radix

نَضَا exuit vestem: detraxit spoliū: strinxit gladium. &c.

dat derivatum **نَضُو** Camelus

macer, & attenuatus multo incessu, vel labore. Item Trita vestis. Hoc ordine prius: nam a

نَضَى tralatio facta ad

corpus tritum. Pulcherrime nunc Abuzeidus semet. vocat **نَضَى** nocturnis erroribus consumtum. Origo Thematis eadem,

quæ **نَضَا** vulsit, vel lendo carpsit, laceravit &c. Non minus Emphatice strustum

خَابَطَ كَبَل pulsator noctis,

i. e. qui de nocte terram pede pul-

sat. Verbum **خَبَطَ**

habuimus jam ad Conf. 2. p. 48.

Generatim notat quater; unde speciatim terram quater pede, in camelo; præsertim errabundo

Q

prop-

” جَوِيَّ الْحَشَى عَلَى الطَّوْبِ مُشْتَمِلٌ *
 مَا دَأَى ٥ مَدَّ يَوْمَانِ طَعْمَ مَأْكَلِ *
 وَلَا لَسَهُ فِي لَمْرِكُمْ مِثْنٌ ٥ مَوْئِيلِ *

وَقَدْ

propter cecitatem. Inde Prover-
 bialiter dicunt حَبِطَ عِشْوَاءٌ
 prout terram pulsat lascitiosa ca-
 melus; ad pagandum errorem
 designandum. Huc allusum,
 ut observat Tebleb. هو مثل
 قولهم مخبط خطبط
 عيشواء وهي الناقة
 التي لا تبصر بالليل
 فهي تخبط ببديها
 الأرض أي تضرب ولا
 تهتدي إلى الطريق فتارة
 تمشي في الطريق وتارة
 Est simile illi
 dicto, pulsans pulsationem Luf-
 citiosa. Intelligitur Camelus qua
 nibil dispicit nocte. Ea manibus
 (i. e. anterioribus pedibus)
 terram quatit, & verberat, re-
 ctam viam baud tenens, sed nunc
 in ea, nunc extra eam ruens. Est
 etiam speciatim fuisse

injectione decussit folia, fructus. In-
 de nata secunda apud Golium
 significatio, Beneficio adfecit in-
 cognitum; quasi dicas, decussit
 ea de arbore. Figura alibi illu-
 stranda. الابل forma comp.
 & superl. ابل ابل, Nocte ipsa
 conformatum, ad cuius horro-
 rem extremum pingendum nihil
 gravius diriusque visum, quam
 adjectivum ex substantivo ipso
 conformatum. Noctofissima
 Nox. Ejusdem figurationis est,
 qua illud Apostoli ad Rom. 7: 13.
 ἡ ἁμαρτία κατὰ τὴν ἰσχυρίαν ἡμετέραν,
 sive peccatum peccantissimum.

ardens interiore
 جَوِيٍّ, ex جَوِيٍّ pro
 جَوِيٍّ, فَعِيلٌ
 vehementi ardore intus adfectus
 fuit. Notiones dissonantes ver-
 bi hujus conciliavimus ad cons.

*Ardent sui viscera, super inediam complicata.
Qui totam jam bibulum nil degustat pabuli,
Nec in terra hac vestra quid invenit refugii.*

Ca-

3. p. 142. Inde etiam repeti poterit signatior illa vis, quæ in aestu & ardore famis nunc venit.

طوي plicatio quomodo ad inediam transferit, ostensum conf. 1. p. 4. & conf. 3. p. 137.

142. 143. ششتمينش convol-

vens semet. Est part. 8. a شمل comprehendit, complexus est, universim involvit. Hinc שמלה

omiculum, ششكئة nec non

שמאל sinistra ma-

nus; quod involuta fere maneat in sinu. Item Boreas, a situ.

56 Insignite structum ذاق

طعم مأكلا gustavit sa-

porem cibi. Nempe notio gu-

standi in ذاق & ذاق a re-

nuitate vel subtilitate descendit,

quam Radix דקן obtinet apud

Hebræos: ut & דקן.

En Clavim Harmonia pro signi-

ficationibus dissonantissimis sub

ذاق desipuit, demens fuit.

Macie extenuatum fuit pecus. Pabuli inappetentia laboravit. Gustavit. Omnia a tenuando ducta. Tenuis mente; Tenuis corpore, &c. Tenuavit in ore, i. e. gustavit. Apud Chald. דקן est te-

nuer comminuit proprie: improprie, exacte consideravit: exploravit, expendit: subtilissime insperxit. Consimiliter Syri traduxere.

Arabibus ذاق gustus unice di-

catum. Inde & explorandi vis

succrevit, quasi dicas gustavit aliquem. Habes etiam apud Cl. Gol.

Attracto nervo expertus fuit arcum; quasi dicas, Gustavit arcum. Ita & &

ذاق, Gustare januam, apud Aristophan. & alia alibi pro-

menda.

57 موقيل refugium, asy-

lum: pro موقيل. Ejus Radix

وأل confugis. Primaria pote-

stas, eadem, quæ in آل

quod est verti cum flexione. Hinc

etiam Hebrew מוקיל deduc-

con.

وَقَدْ دَجَا ٥٨ جَدَّحَ الظَّلَامِ الْمُسْبِلِ *
 وَهُوَ مِنْ ٥٩ الْحَبْرَةِ فِي تَمْلِيلِ *
 فَهَلْ بِهَذَا ٦٠ التَّرْبِيعِ عَذَبَ الْمَنْهَلِ *

يَقُولُ

cendum. Emphasis magna in
 مِنْ de refugio; pro
 ullum refugium. Redeat ad
 Conf. 3. pag. 165.

58 Recurrit hic usus elegan-
 tissimus verbi دَجَا in tenebris.
 omnia operientibus, & involven-
 tibus. Isti verbo respondet

جَنَحَ inclinatio qualis est ala
 propendentis ac demissæ ad tegan-

dum. Hinc intelliges quæ apud
 Cl. Golium prostant: pars seu
 vigilia noctis; latus viæ; tra-
 ctus ubi confident & conquiescunt
 homines. Asylum; presidium.
 Omnia, ut vides, ab ala usu,
 & effectu. In Hamasa reperio

جَنَحَ الظَّلَامِ inclinationem
 ala Caliginis pro vespera ingruen-
 te. Nil mirum; nam Nocti Alas
 attribunt Poetæ: ut in Ha-
 masa:

لَيْلٌ سُخَامِي الْجَنَاحَيْنِ أَدْهَمُ *

Nox plumosa ambabus alis, nigerrima.

Respondet imagini & مُسْبِلِ
 laxatus, promissus, demissus; in
 part. 4. pass. a سَبَلَ,
 quatenus venit in laxando di-
 mittendoque operimento, unde
 transfertur ad nubes, pluvias,

tenebras caelo demissas.

59 Constructio proprie sic
 habet. Et ipse præ externatione
 حَبْرَةٍ in excoriatione est.
 attonita mentis stupor; oculorumve
 præstrictio, ab حَامَى med. je.

At-

*Caliginis interim demissa ala terras operit.
Atque ipse externatus excoquitur sub cineribus.
Esne jam in hac sede aquatione dulci gaudens quis?*

Qui

Attonitus fuit. Obstupuit. Præstrictus fuit visus. &c. Item, in vorticem versa fuit aqua. Hæc significatio peperit superiores illas, quasi dicas, Vertiginem passus fuit. Ergo حار حار med. je & waw non differunt Origine, nam & sub حار حار a vertendo omnes usus effluxere.

تَمَلَّمَ versatio irrequieta ægrotantis; est infin. 2. verbi

quadriliteri تَمَلَّمَ a Rad.

تَمَلَّمَ cineribus calidis supposuit

coquendum panem. Hinc تَمَلَّمَ taliter excoctus fuit: unde per Metaphoram assumptum, deitate in latus se revolvit quiescere nesciens. Eadem vis & in simplici

تَمَلَّمَ calore febrili correptus fuit.

Se versavit in lecto irrequietus.

60 Vocula رَمَعَ honestissi-

me hic ponitur, secundum formulam ما اوسع ربيعهم quam laxa habitatio eorum. Est

proprie cubatio: dein mansio, & speciatim verna. Venusta formula adjectum, Dulci aquatione præditus, quam sic enarrat Teblebius المنهل المورّد والمنهل اسم مكان النهل اي الشرب يقول فهل في المنزل رجل سخى كريم صاحب منهل عذب يقصده الواردون البه وكفي بعذب المنهل عن كونه منهل Vox منهل

est aquatorium, sive locus ٢٢٢٢ hibitionis. Sensus est: An in domo hac est vir liberalis, munificus, dulci aquatione præditus, ad quem accedant aquam quærentes. Dulcem aquationis autem figuravit, ad liberalem in donando signan-

dum. Vides qua anfa منهل nostrum in Camuso exponatur quoque magna munificentia, vel potius الغاية في السخاء prolixitas in largiendo: quum scilicet tanquam communi aquatorio omnium necessitatibus subvenitur.

يَقُولُ إِي ٦١ أَلَيْ غَصَاكَ وَأَدْخَلَ *
وَأَبَشَّرَ ٦٢ بِبِشِيرٍ وَقَرِّي مُعْجَلٍ *
قَالَ فَبَشَّرَ إِلَيَّ ٦٣ جُودَرٍ فَكَلْبُهُ شُودَرٍ
وَقَالَ

٦٤ وَحَرَمَةٌ

بِالْمَكَانِ وَالطَّمَانِ | ٦١ أَلَيْ *projice. Est imper.*
وَاجْتَمَعَ لَهُ لَمَرَةٌ قَدْ | 4. a لَقِيَ *occurrit. Prover-*
بِالْمَكَانِ وَالطَّمَانِ | *bialiter dictum, proficere bacu-*
هَذَا كُنْيَاةٌ عَنِ | *lum. Id ita declarat Tēblebius*
الْإِقَامَةِ وَتَرَكَ السَّفَرَ | *هذا كُنْيَاةٌ عَنِ*
فَبَقِيَ لِلرَّجُلِ إِذَا أَقَامَ | *الْإِقَامَةِ وَتَرَكَ السَّفَرَ*
بِالْمَكَانِ وَالطَّمَانِ | *فَبَقِيَ لِلرَّجُلِ إِذَا أَقَامَ*
بِالْمَكَانِ وَالطَّمَانِ | *Adbibetur fi-*
وَاجْتَمَعَ لَهُ لَمَرَةٌ قَدْ | *gura bac, quum fistitur, & o-*
بِالْمَكَانِ وَالطَّمَانِ | *mittitur iter. Dicitur nempe de*
هَذَا كُنْيَاةٌ عَنِ | *eo qui alicubi loci consistit, con-*
الْإِقَامَةِ وَتَرَكَ السَّفَرَ | *fidetque, & cujus res jam compo-*
فَبَقِيَ لِلرَّجُلِ إِذَا أَقَامَ | *sita, projecit ille baculum suum.*
بِالْمَكَانِ وَالطَّمَانِ | *In Moallakat extat*

وَضَعُوا عَصِي الْحَاظِرِ الْمُنْتَخَبِمْ ٦٥

Posuere baculos redeuntis territorium figentis.

A Baculo viantis figura ducta. | ضَعَبُ الْعَصَا
لِبَنِي الْعَصَا ٦٥ | *tionis*
quod Cl. Gol. exponit, *benigne* | *debilis baculo, pro*
administrans justitiam. Proprie | *pastore tenera cura oviculas imper-*
sonat *Lenis* baculo ; estque *Mo-* | *tiante. Contrarium est*
taph. a *Pastore*, qui leniter agit | *العصا Durus baculo, in*
gregem. Ejusdem est figura- | *Restore rigido ; vel Tyrannico :*

Qui dicat baculum profice, & introgreditor:

Latusque fas ob solutionem vultus, & hospitalitatem paratissimam.

Narrabat: ibi tum emicuit ad me juvenculus velamento lineo coopertus; dixitque.

Per

ut Tauriz. ad Hamasa annotavit. Ad formulam انشقاق العصا pro discordia, te-
neatur, & eam a re pastoritia

desumptam videri, ut diruptio baculi designet abjectionem curae; indeque omnem discordiam cum discidio. Sic in Hamasa

لَمْ نَشَقِّفْ عَصَا الدِّينِ *

Nequaquam frangemus Baculum religionis.

Hoc est: non desciscemus a vera religione. Adducit ibi Taurizius phrasin عَصَا الدِّينِ شَقَّ fregit baculum Moslemiorum, pro discidium, & divortium cum ipso fecit.

62 أَبَشَرِي Latus esto. In

Imperat. 4. a أَبَشَرِي nunciavit

lari quid. Hinc etiam sequens

بَشَرِي frequentari crepit pro

soluto & hilari vultu, qualis est lata nuntiantis. Confer quæ ad Conf. 3. p. 126. notata. Adatur ex Teblebio versiculus, qui e nostro Exemplari excidit:

مِنْ ذِي مَنَاحٍ لِّلنَّدَا مَوْمِلِ *

A munifico ob munificentiam sperato.

Radix مَنَاحٍ beneficis, liberalis, facilis fuit; in Origine, ut speratus, valet enodis fuit. نَدَا munificentia, proprie est madon.

554 مَوْمِلِ Vide ad Conf. 3. p. 129. speratus: in part. 2. pass. ab اصل, de quo supra num.

جَوْدِي Juvenculus. Proprie

٤٤ وَحَرَمَةَ الشَّبَحِ الَّذِي سَنَّ الْقِرَا *

٤٥ وَأَسَسَ الْمَحْجُوجَ فِي أَمِّ الْقِرَا *

مَا عُنْدَنَا ٤٦ لِطَارِقٍ إِذَا عَرَا *

٤٧ سَوِي

prie pullus, ٨٠. Ita Tebleb.

أصل الجوزي ولد

الغزال وفي الصحاح

هو ولد البقرة الوحشية

Origo bujus vocabuli in pullo cervi.

Apud Gjeubarium designat pullum vaccae Sylvestris. Scribitur &

جَاءَ أَذْنُ. In plurali dat جَبْدَرُ.

ut in illo Poetae.

يَا مَنْ يَدْخُلُ الْكَنْبَسَةَ يَوْمًا

يَلْقَ فِيهَا جَانِرًا وَظَاءً *

O qui ingreditur cubile aliquando

In quo ebrios habet binnulos & Dorcades.

Alterum شَوْدَرٌ, e Perfico

جَانِرٌ conformatum, Lin-

teum velamen adfert, quo mulieres, & pueri utuntur.

٤٨ حَرَمَةٌ Reverentia; Sa-

٤٩ حَرَمٌ sacrosancta dignitas, a حرم

facer fuit. Ita in Hist. Sar. p.

٢٨٠. قَامَتْ حَرَمَتُهُ

Stabilita est ejus auctoritas. Intelligitur per Senem hunc ve-

nerandum Abrahamus. سَنَّ instituit, ابتدأ condidit,

سُنَّةٌ & quidem ut esset Sunna, Lex, norma, Secta vivendi. Inter Mubainmedis dicta:

مَنْ سَنَّ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ

عَمِلَ

*Per reverentiam Senis qui hospitalitatem condidit:
Et in Metropoli orbis visitandam sacram ædem fundavit:
Non est penes nos viatori nocturno, quum supervenerit,*

Quic-

عمل بها الي
يوم القيامه
ومن سن سنة
سببه فله ونزها
ونزري من عمل بها
الي يوم القيامه

Qui instituit sectam bonam, ei
erit merces tum sua, tum om-
nium qui eam observant, usque ad
diem Resurrectionis: qui autem
condit sectam malam, ei erit cri-
men tum suum, tum eorum om-
nium, qui eam secuti erunt, us-
que ad diem Resurrectionis. Pri-
maria vis Radicis eadem est quæ
in *س*, *poliuit*, *expoliuit*, *acuit*
poliando, *fricando*. Hinc *س*
س Dens; item *اتاس*, quæ
dentibus dignoscitur.

س fundavit. In
prat. 2. ab *أس*, unde *أس*
أساس fundamentum: de quo
supra. *المحجوج* festivitatis

te Celebrata, nempe Meccana *Æ-*
des, quæ *البيت الحرام*
Domus Sacrosancta alias. Est
part. pass. 1. ab *حج* Fe-
stum celebravit: unde *حج*
حج peregrinatio Meccana, &
qui solennia illius peregrinationis
obivit. Hinc titulus *Hadgi*,
quo distingui amant Religio-
res. Mater Urbium est *Mec-*
ca. De hac Arabum traditio-
ne, qua *Ædis Meccanæ* conse-
cratio ad *Abrahamum* refertur,
adeatur Cl. *Reland. de Relig.*
Mubamm.

66 *طارف* nocturnus viator.

Est part. pres. 1. a *طرف* Noctu
venit. Hinc eleganter in *Ha-*
ماسا طارفات
solicitudines de nocte infestantes.
Item *طارفة* infortunium:

q. d. *malum de nocte obruens.*
R Ia-

٦٧ سَوِيَّ الْحَدِيثِ وَالْمَنَاحِ فِي الدَّرَا *

وَكَيْفَ ٦٨ يَقْرِي مَنْ نَعَا عَنْهُ الْكَرَا *

٦٩ طَوِيَّ بَرِيَّ أَعْظَمَهُ حَتَّى أَنْبَرَا *

فَمَا

Inlignite figuratum hinc in *Hamasa*

وَأَقْرِي آلَهُمْ سَوِيَّ الطَّارِقَاتِ حُرَامَةً

إِذَا كَثُرَتْ لِلطَّارِقَاتِ الْوَسَاوِسُ *

*Ciboque sollicitudines, noctu viantes, constantiam,
Quum multiplicantur nocturnis illis viatricibus suggestiones.*

Hoc est: Quicquid mærorum in
ma ingruit, forti pectore excipio,
atque constantia mea vel mor-
dentiſſimas cogitationes quasi Hos-
pes liberalis pascō, sustineo, a-
pud me stabulari patior.

٦٧ سَوِيَّ præter; in constr. a

سَوِيَّ; cujus Origo in aqua-
tione: a سَوِيَّ equus; rectus

fuit: equavit سَوِيَّ. حَدِيثٌ

forma قَعِيلٌ ab حَدَّثَ

شَرِيحٌ novus fuit, est proprie

٦٧ novi quid: *Fabula* مَنَاحٍ
stabulum: locus ubi procumbitur
a camelis. Est part. pass. in 4. a

نَاخٍ in genua decubuit:
quievit. Pro Castris usurpatur
Hist. Tamerl. 385. Nempe ut

Tibl. monet اسْتَقْبِرَ
لكل موضع للنزل

Transfertur ad omnem locum in
quem descenditur. Sublimiore

figura, in *Hamasa* نَامَرُكَةَ

est Campus prælii, sic dictus,
quasi

Quicquam, præter confabulationem, & stabulum in septo.
Quomodo enim cibo exciperet, a quo repulsus longe somnus est?
Ob inediam quæ ossa dolat, ita ut excisus sit.

Quid

quasi procubitorium Cladis. Sed versiculus ipse apponendus:

وَمِنْ بَاحِ نَارِكَةِ كَفَيْتُ وَفَارِسِ
نَهَلْتُ قُنَاتِي مِنْ مَطَاٍ وَعَلَّيْتُ *

Sæpe procubitorium cladis subisti, & sæpe Equitem;
Cujas e dorso hasta mea repetitis bibit haustibus.

Item hocce

أَتَرَكَهُمْ فِي مَنَاحٍ جَفَجَجَ يَنْقَبُ
فِيهِ الْأُظْلُ

Procumbere eos fecit in procubitorio aspero, in quo perforatur
ima ungula.

Pro, eos ad extremam miseriam
redegit.

68 يَنْقَبُ cibo, vel bospi-
tio, exciperet. An fut. I. a
قَرِي, ٦٨٨, cujus Origo est
occurrere. كَرِي vel كَرِي
propensio in somnum, pro

كَرِي, a كَرِي foddit:

item med. كَرِي

dormitavit, propensus fuit in som-
num. Est notio secundaria, a
fodicando tracta.

69 طَوِي complicatio visce-
rum: inedia, ut supra demon-
stratam. Constructio Elliptica,

pro ob inediam. كَرِي Præci-
dit, præsecando afflicti, dola-
vit,
R 2

فَمَا تَشْرِي فِيهَا ذُكْرَتْ مَا تَشْرِي *
 فَقُلْتُ مَا أَصْنَعُ بِمَنْزِلٍ قَفِيرٍ وَمَنْزِلٍ
 حَلِيفٍ قَفِيرٍ وَلَكِنْ يَا قَتْنِي مَا تَسْمُكُ فَقَدْ
 قَتْنِي

vit, aptavit, lignum, arcum, &c. &c. Inde Proverbialis formula اعطيت القوس

باريها Arcum suo exasci-
 tori donavi, i. e. iusto possessori
 rem restitui. Ad Confess. 6. plura,
 huic quidem usui illustrando.

عظم ossa, est plur. fr. a عظم
 or. Grandi figura ossa as-
 ciari, dolari, dicuntur, quæ fa-

ma tenuantur. Huc pertinet,
 quod in Lexico enotatum, ex-
 tenuavit, defatigavit eum labor,
 cursus &c. quali dicas dolavit,
 asciavit. Sic Noster confess. 17.

شَبِيحَ بَرَّتِهِ الْهَمَمِ

وَلَوْحَتِهِ السَّمَمِ

senex, quem dolaverant cura ta-
 beficientes, & decoloraverant ven-
 ti urentes. Vicinum hocce in
 Div. Hud.

أَنَاسَ بَرَّتِنَا آلَ حَرْبٍ حِذَالٍ حِكَايَ *

Homines sumus quos dolavit bellum : stipites confractionis.

Item.

بَرَّتِ الْكَوَادِي وَالْأَيَّامَ وَفَرَّتْهُ

وَلَا تَسْرُكُنْ لَهُ مِنْ مَرِيضٍ أَسْبَابِ *

*Dolarunt infortunia & Dies Caesarum ejus; i. e. fortunas copiosas.
 Neque reliquerunt ei quicquam de plurimis compactoribus.*

As-

Quid ergo vides circa id quod memoro, quid dispicis?
Tum ego, Quid faciam in domicilio deserto, & cum ho-
spite paupertatis socio? sed tamen, o puer, quod nomen
tibi,

Affectate *Ispahanensis* in vita
Salad. بَارِئُهُم الرِّمَاءُ
وَوَرْتُهُم بِالْمَبْرِياتِ
oppugnarunt eos sagittarii, & de-
dolarunt eos suis dolatis: id est,
sagittis. Vides jam quid *Esecb.*
23: 47. ברא בחרבות dedo-

lare gladiis. Sequens *إِنْبِرَا*
in *prat.* 7. ejusdem *Radicis*, si
retineatur *حتي*, non ad-
mittit aliud, quam vel attenua-
ri, vel *conscindi*; *consecari*: ut
reddat *passivum* primæ; valeat-
que nunc *penitus confici*. Na-
turam Linguae hoc pati, non est
quod dubitemus. *Teblebius* pro

إِنْبِرَا Legit *لِمَنْ*; ut obti-
neat vulgatio ille usus, quo
إِنْبِرَا valet occurrere, obviam
ire: sensusque sit, ob inediā
quæ ossa dolat, cui occurreris. Id
non e limpido fluit: ut nec al-
terum illud, *لِمَا* *إِنْبِرَا*
quum occurreris, vel obversatus
fueris; quod verius esse mone-
tur in *Apographo*, quo utor.

Vel sic sane sententia claudicat;
quæ recto talo stat, si teneas
quod origo dat, in 7. *secari*: nam
& notio illa *occurrendi* a *secando*
profluxit; quatenus *secari* di-
cuntur, in quæ transversim in-
ciditur.

70 Non placet *Teblebius*, qui
قَرِي vides utrumque refert
ad *consilium*, ut repetitio tan-
tum sit *لِلنَّوَكِد* ad *Em-
pbasin*. Mihi prius vides, est ju-
dicantis; posterius, dispicientis,
& consulentis.

71 *قَفْر* desertum aqua &
herba carens, hic eleganter
transfertur ad domum cibo &
potu destitutam. Radix *قَفْر*
exponitur paucae fuere opes,
pauca carne fuit. In 4. *أَقْفَر*
reperit desertam urbem: in de-
sertum ivit, vel venit. Caruit ob-
sonio. *Esurivit*. Secundaria sunt
omnia. Origo necdum mihi
perspecta. *جَلْف* socius;

proprie qui juravit in fœdus:
fœderatus. Hinc illustri figura,
fœderatus egestatis, pro *addictio*
quasi

فَتَنَنِي فُهَمَّكَ فَقَالَ تَسْمِي نَزِيدٌ 73 وَمَنْشَائِي
 قَبْدٌ 73 وَوَرَدْتُ إِلَي هَذِهِ الْمَدْرَةِ أَمْسٍ مَعَ
 أَخِي الْيَمَانِي مَنْ يَمِي عَيْسٍ فَقُلْتُ لَهُ نَزْدَنِي
 74 إِيضًا عِشْتُ وَنَعِشْتُ فَقَالَ أَخْبَرْتَنِي
 أَمِّي بَرَّةٌ وَهِيَ كَتَمَهَا 75 بَرَّةٌ أَتَهَا
 76 فَكَحَّتْ

quasi ad perpetuam egestatem.

Radix حلف juravit. فَقَرٌ

egestas, a فقر fregit vertebrae
 dorsi: ut observatum ad Conf.
 3. pag. 140. 148. In conf. 40. fi-

guratur حلفٌ شَجَوٌ وَشَجِي

Fæderatus mæroris & præfoca-
 tionis: Iterum, alia forma,

حَلِيفٌ إِفْلَاسٌ fæderatus

extremæ egestatis, in Conf. 15.

72 مَنْشَائِي patria mea.

A rad. نشأ elatus fuit; or-
 tus est: excrevis: Speciatim, a-

dolevit, descendit مَنْشَأٌ, pro

مَوْضِعُ الَّذِي نَشَأْتُ فِيهِ

locus in quo adolevi: Natale solum.
 In Lexico Golii omissa forma.

فَاشِبَةٌ & فَاشِيٌ adolescens,

adolescentula: sunt participia hu-
 jus Radicis, cum eodem usu
 signatiore. Hebrais נָשָׂא effer-
 re, venit in plantis, & germi-
 nibus nonnunquam. Hac ansa
 efferri pro adollescere invaluit.

قَبْدٌ Pbetia est oppidum in-
 ter Meccam & Bagdadum.

73 وَرَدْتُ descendendi; pote-
 state illa latiore, qua & ٧٦

Hebræum pollet. مَدْرَةٌ proprie
 globa; hic terram, regionem con-
 signat. Sic Latini suam glebam
 ad agros permiscere.

74 نَزْدَنِي إِيضًا

Auge me evidentiā: i. e. Copio-

sius

tibi, ingenium namque tuum *fascinavit me*. Ille vero, nomen mihi *Zeido*, & *Pheida* mihi patria est. In *hanc* autem terram descendi nuper admodum cum avunculis meis ex *Ebsidis*. Hic ego, copiosius me hæc edoceas, ita *Vivas*, atque *restaureris*. Ille iterum; retulit mihi mater mea *Berra*, nomen & omen pietatis habens, se anno quo im-

pres-

fus & evidentius me doceas. *نَزَد* med. je est auctus fuit; & auxit.

Ejus imper. 1. *نَزَد*. Proprietas

est in tumore aquarum excrescentium. *Abulfeda* ad Annum 720.

ووصلوا الى نهر جبحون
وكان نايذا فاقتموه
ففرق جماعة

Et pervenerunt ad flumen Gichon, eratque tunc tumidus. Quumque insilissent mersi sunt bene multi. Sic *המים הזדנים* Aqua tumida apud *Psaltem*. Vides unde *superbia* apud *Hebraeos* accre-

rit huic Radici. *ايضاح* evidens demonstratio, & in infin.

4 a *وضوح* clarus, evidens, manifestus fuit. Proprie, *Al-*
ficavit; idem eum *اوجح*
quod ad Originem *הוהיה* evi-
denter arguere viam mihi aperuit.

عشت vivas, in *pres.* 1. a

عاش vitam duxit; quasi di-

cas circavit, ut supra innui.

نَعِشْتَ instaureris; est *prat.*

pass. 1. a *نَعِش* extulit in altum, excitavit: speciatim a lapsu. Inde secundarium illud, restauravit a paupertate; q. d. *collapsum* excitavit. Solemni formula hinc percubuit *نَعِشْكَ*

نَعِشْكَ resuscitet te Deus, pro

نَعِشْكَ من *عشرك*

erigat te e lapsatione, sive rebus collapsis. Ad Linguae genium intimum *Ispahanensis* in *Hist. Salad.*

وجبرهم ونعشهم

وقد انلبسروا وعشروا

Et consolidavit eos, excitavitque, quum jam fracti, collapsique, essent. Iterum; *Laus Deo*

الذي نعش عشاري الشجر

qui excitavit res collapsas urbis *praesidiariae*.

75 *بَرَّة* *Berra*. Nomen pro-

prium *Piam* resonans. Venuste ergo enunciatum; *Mater mea*

Pia,

٧٦ نَكَحَتْ عَامَ الْقُبَاةِ بِمَاوَانَ مَرْجُلًا مِّنْ
 سَرَاةٍ سَرُوجٍ وَخَمْسَانَ فَلَئِمَا أَنْسَ مِنْوَا
 ٧٧ الْإِثْقَالَ وَكَانَ بَاقِعَةً عَلَيَّ مَا يُقَالُ
 طَعْنُ

Pia, quæ ut nomen ejus fert. e-
 rat *Pia*. Radix پړ پړ *pu-*
rus fuit.

٧٦ نَكَحَتْ *nupsit*. In
prat. 1. a نكح, quod de co-
 pulatione frequentatur, atque
 de viris valet duxit, de fæmi-
 nis, *nupsit*. Notio primaria non
 comparet. Suspiciabar olim,
Hebræum נכח e regione; coram,
 ansam præbuisse ului verecun-
 do: nec pœnitet conjecturæ ad
Gen. 3: expositæ. Inquirendum
 tamen, unde נכח situs aduersi
 vim induerit, antequam certi
 quid constitui queat. Sciatur
 itaque נכח in *Camuso* red-
 di per نهر feruit, pepulit,
impulit; unde quo modo ad O-
 riginem perveniri queat, ali-
 bi disquirendum. Ad ماوان
 annotatum a *Tebh*. هو موضع
 بطريق مكة وقبل بلد

هناك est locus in via *Mec-*
cæ: alii dicunt esse oppidum.

٧٧ إِنْثَقَلَ *gravidam esse in*
infin. 4. a ثقل ثقل *ponde-*
ravit: unde انقل onere præfit
 انقلت المرأة & انقلت
 uterum tulit fœmina: præsertim
 التي ثقل حملها في بطنها
 cujus sarcina gravior jam facta.
 بَاقِعَةٌ est *part.* 1. *fæm.* a يقع
 abivit in vallem Turpibus dictis
 impetiit. Nigro alboque varie-
 gata fuit cornix. &c. In *Golio*
 hæc forma exponitur, *infor-*
tunium. Item, subtilis, *versu-*
tus &c. nec non, volucris non
 audens adire aquam bibendi cau-
 sa, quia metuit capi. Ad *Har-*
moniam prælucebit *Tebblebius*:
 باقعة اي داهية
 محتال خداع يقال
 باقعة

pressionem hostilem passa est Mawana, nupsisse viro ex primariis Serusji & Gassani. At illum, quum gravidam eam animadvertisset, ut vagatorem eum ferebat fama, ab ea clau-

باقعة من البوابع اي
داهية من الدواهي
وقبل الباقعة الذي
جال بقاع الارض وعرف
خبرها وشرها قال ابن
الانباري فلان باقعة
داهية اي حذر محتال
حاذق والباقة عند
العرب الطائر الحذر
المحتال الذي يشرب
الماء من المباح لا يرد
للمشارع والمياه المحصورة
خوفا من ان يحتال
عليه فيصطاد ثم شبه
كل حذر محتال
قال المبدائي واصله
من البقع يقال غراب
ابقع وسنة بقعاء اذا
كان فيها خصب
وجذب والباقة الداهية
Vox Bakia signat

astutum, versutum, deceptorem: unde dicitur est Bakia e Barwaki, pro unus ex astutis. Dicitur, Bakia proprie designat eum qui tractus terrarum pervagatur, bona & mala earum experiens. Anbarides ait, Bakia Dabia vocatur cautus, versutus, solers. Est autem Bakia apud Arabes Avis cauta, versuta, quae aquam bibit e locis stagnantibus; non descendens in loca publica aquationis, & aquarum; metuens ne infidiis structis capiatur. Inde per similitudinem sic dictus omnis cautus, versutus. Meidanus auctor est, originem sitam esse in variegatione coloris; quod dicatur ערב אבקע cornix variegatus: & שנה בקעה Anus variegatus; quum in ea fertilitas simul & sterilitas existit. Etiam Bakia absolute pro Dabia venit. Ex his colligere est, Criticos Arabum inter se dissidere: & aliis Bakia esse vagantem in genere: aliis Cornicem, vel a vagatione sic dictum, vel a colore variegato. Ad Harmoniam cum Hebræo בקע fidit,

بُقْعَة & בקעה vallis, planities

ظَعَنَ عَنْهَا سِرًّا 78 وَهَلَمَّ جَرًّا فَمَا يُعْرِفُ
أَحْيًى هُوَ 79 فَبِتَوَقَّعَ أَمْ أَوْدَعَ اللَّحْدَ الْبَلْقَعُ
قَالَ

ties inter montes; terræ tractus depressior: speciatim in quo res stagnat aqua. A fissura appellatio ducta. Inde بَقَعَ

abivit per terras, omnes valles lustrans. Sic jam impostori, omnique adeo versuto, multorum mores qui vidit & urbes, nomen inditum, non abhorret. Valde tamen adblanditur imago Cornicis, translata ad eundem: nam & aliis in Linguis idem factum. Usurpatur in Hist. Tamerl. pag. 46. ubi Timurus ipse vocatur Bakia; quod omnes terras percurreret, & infestaret.

78 هَلَمَّ جَرًّا usque buc;
ad hoc usque tempus. Est formula tam ad locum, quam ad tempus se præbens. De هَلَمَّ supra dictum. جَرًّا descendit a جَرٍّ traxit; quasi buc tractim.

Nonnunquam adhibetur pro formula bortandi, valetque firmo gradu perge, vel & pergit.

79 فَبِتَوَقَّعَ ut expectetur;
ut proinde expectari debeat. Est fut. pass. in 5. figuratum per pbata, pro

يَتَوَقَّعَ, a وَقَعَ cecidit, concidit, procubuit, &c. Convenit Hebraeum יָרַח luxari; cum luxatione & fragore decidere e loco. Inde in gravi lapsu, & ruina cum fragore, proprie veniens, late usum permittit, notatque, ruere ex alto, proruere, ingruere, incumbere, accidere, obruere, obterere, & alia, quæ hinc facile in ordinem redigentur. Expectandi

potestas adscita sub تَوَقَّعَ quasi spectavit quid caderet. Sic Hist. Tamerl. 315. كَانَ مَتَوَقَّعًا مِنْ تِيمُورِ أَضْعَافَ هَذِهِ الشُّرُورِ

Expectans erat a Timuro duplum borundem malorum. Sæpe infirmo, nulla Lexica Linguae copiam omnem præstare: veluti hac sub Radice locutionum satis ampla sæges extat, quam fru-

clauaculum disceffisse. *Ad hoc temporis autem ignoratur vi-
vufne fit, & adhuc expectandus; an in cavum depositus*
fo-

frustra ibi quæras. *Hift. Sar.*

124. وقع ومات *agrotavit, & mortuus est.* Sic cubuit ab-
folute; & decubuit. Et p. 126.

وقع بينهم *discordiam inter eos sparfit: Proprie iniecit inter eos: ab usu i. conj.* وقع

وقع بينهم *cecidit inter eos; pro diffidium ortum est; quod reperies Abulphar. pag. 271.*

وقع بينهم *Plena phrasis est* كلام *cecidit inter eos sermo, pro contentio orta est, ut Tauriz. ad Hamasa notavit. Elegans quoque illud Abulphar. p. 208.*

وقع الكلام في قلبه *Cecidit sermo in cor ejus, pro adfecit eum; eique quasi impres-
sus est. Hinc intelliges Hift.*

فموجب *Tamerl. p. 105.* تيمور هذا الكلام ووقع
من قلبه بمكان ومقام

Admiratusque est Timurus bunc sermonem, isque in ejus corde gradum locumque occupavit. Proprie, cecidit in gradum & locum de corde ejus. Ejusdem est virtutis, quod apud Algaza-

وقع, *liam crebro occurrit, وقع* *cecidit in lo-*
cum complacentiæ: hoc est be-
nigne auditus & exceptus fuit
sermo. Insignis structura Mac-
cab. Cap. 56. لا طاعة اعظم

قدرا ولا اجل موقعا *non est obedientia majoris pretii, quæque magis placeat. Proprie insignior quoad locum in quem cadat. i. e. quæ cumulatio acci-*
dat. Qui talia e Lexici hauri-
re cupit, idem fluminis copiam
expectet e canali. Sequens

أودع *depositus sit, est prat.*

pass. 4. a ودع *posuit. Inde di-*
citur اودعه الشي cum gemit-

no accusativo: pro deposuit apud eum rem. Ad hanc normam an depositus sit sepulcrum, pro in sepulcro, apud sepulcrum, quasi

in custodia ejus. كحد flexura, cavitas in latere australi في
قبلة القبور in kibra, se-

pulcri. Verbum كحد hinc valet, excavavit in latere sepulcri conditorium. Proprietas in
S 2 *flexu*

قَالَ أَبُو زَيْدٍ فَعَلِمْتُ ٥٠ بِصِحَّةِ الْعَلَامَاتِ
أَنَّهُ

flexu sive obliquatione, unde
Harmoniam reliquarum notio-
num sibi facile præstabit quif-

que. بُلْتَعٌ terra inculta, in-
habitata, vacua, vel per appa-
sitionem venit, ut *sepulcrum* di-
recte vocetur regio inhabitata:
vel ut *Epitheton* adjungitur se-

pulcro, quatenus بُلْتَعٌ
in Origine est *Adjectivum*. Sic
directa structura existeret *se-
pulcrum desertum, incultumve*.
Reperio etiam بُلْتَعٌ & fa-
min. بِلْتَعَةٌ absolute pro
sepulcro usurpari apud Poëtas.
Sic in *Hamasa*.

أَضْحَى أَبُو الْقَاسِمِ التَّلَوِي بِبِلْتَعَةٍ
تَسْفِي الرِّيحَ عُلْبَةً مِنْ سَوَافِهَا *

Eo rediit *Abulkasimus*, habitans in deserto,
Ut convellant venti super eum de pulvere quem radere
solent.

Iterum

أَضْحَى قَرِي لِمَمْنَايَا رَهْن بِلْتَعَةٍ
وَقَدْ يَكُونُ خُدَاءُ الرِّفَاعِ يَقْرِئُهَا *

Evafit pabulum Mortibus, Pignus deserti, i. e. sepulcri:
Quum tamen tempore prælii Eas ipse pabulo excipere soleret.

Hoc est, evafit efca Mortis, qui | بلْتَعٌ;
Mortem ipse cibare solebat fertissi- | mus præliator. In plurali
quo

solitarium? Agnoscebam, adjecit *Abuzeydus*, signorum e-
vi-

quo usus *Mubammedes*; cujus
hocce dictum refertur البين
القاجرة تذر الديار بلاق
Fusjurandum mendax relinquit
sedes deserta: i. e. eas in *deserta*

borrida convertit. Etiam بلغة
in *Camuso* significare dicitur
المرأة الخالصة من كل

خبر mulierem vacuum omni
bono. Est figurata locutio, qua
desertum pro tali muliere inva-
luit. Additur ibidem وسهم
او سنان بلقي صافي النصل

Item sagitta, aut cuspis *Belkayi*,
cujus nitet acies. Mirum cum
deserto una in sede consistere
videtur. Idem tamen in *Radi-*
ce ipsa quadriliter quoque ob-
servare est; nam in *Camuso* ea
sic declaratur بلقع البلد

اقفر وابلقع الكرب
انفرج والصبح اضاء

Verbum *Belkaa* in 1. specie de re-
gione dicitur qua *deserta* est: in
3. de morore quum discutitur; &
de aurora quum enitescit. Hinc
conjectare licet, primariam vim
esse in nitenti splendore: inde-
que transitum factum ad loca

fabulo perpetuo nitentia, qualia
sunt *deserta Arabia*. Firmat
conjecturam, quod in *Camu-*
so subnectitur ويقال
المطريق صلتع بلسنع

Vocatur etiam via publica, *Sal-*
lenkao Balenkao. Prius sonat ra-
sum vel rasile; posterius, ut vi-
detur, nitens quid; præ duritie
calcata videlicet.

80 صحة veritas, integri-
tas, sanitas. Proprie nitens cla-
ritas; a صح sanus, integer,
vitti expers, verus fuit: item,
convaleuit a morbo. Omnia a
nitida claritate, quam sub نيت
servarunt *Hebraei*; quin & A-

rabes ipsi: nam صح صح
evidens fuit, hinc aperte du-
ctum; & ضح Lux solis, quin
& sol ipse, ex hoc fonte: una
cum صح صح manifesta &

evidens fuit res; buc illuc agi-
tata fuit apparens procul aqua;
q. d. renituit, reniduit, resplen-
duit. In *Psalms* צוהרה plen-
dens, nitens, pro *deserto arido*
& situloso venit, quasi dicas
soli

أَنَّهُ وَلَدِي وَصَدَفَنِي عَنْ⁸¹ التَّعْرِفِ الْبِئْسَ
صَفَرٌ

soli expostam & nitentem plani-
tiem. Similiter ضَحَّ *campus*
terra amplius soli expostus. Hæc
pro Origine & Harmonia nunc
suffecerint. عَلَمَاتٌ signa, in
plur. fr. a علامة nota impres-
sa; cujus Radix علم signavit
incisione vel fissura facta. Idem
valuisse عَلَمٌ, indeque عَلَمٌ
esse signari, obsignari, in opus.
de Defect. adstructum. Sciendi
significationem, quæ præces-
sit, etiam a signatione fluxisse,
ibidem demonstratum.

81. تَعْرِفٌ *notum facere :*
indicare. Est infin. 5. a عرف
cognovit; intime penetravit; ri-
matas est viscera: ut fit in Ana-
tomia. Dictum in Clavi Dial.

P. 273. صَفَرٌ يُدِ *vacuitas*

manus, pro inopia. Supra num.

14. jam dedi آلَنَا⁸ صَفَرٌ
vacuitas vasis, pro interitione
pecorum, & inopia omnium re-
rum. Oculis ibi subjeci notio-
nes præcipuas Thematis صفر

1. Sibilavit, fistulavit. 2. vacua,
inanis fuit, res; ut supellesti-
le domus. 3. Palluit e ventris
morbo: inedia, puta, sive va-
cuitate ventris, ut visum, num.

14. Posterius hoc a secundo or-
tum, cuius cernere est: sed
non adeo prompta concordia inter
secundum & primum. Ut ex
inveniatur, tenendus usus signa-

tus, quo dicitur صفر للمنزل

Domus من المتاع اذا خلا

لَا يَدِ *a supellestili, quoniam ea pe-*
nitus vacua est. Sentire inci-
pis, qui in Linguis galles, esse
usum figuratiorem. Ejus Orig-
inem & ansam porrigit illud
Poëtæ in Hamaja

سَكَبْتَ عِظَامِي لَحْمَهَا فَتَرَكْتَهَا

مَجْرَّةً تَضْحِي إِلَيْكَ وَتُخَصِّرُ *

فَأَخَذْتَهَا

videntia, esse hunc meum Filium, sed *Vacuitas manus mea*
me

فَأَخْلَبَتْهَا مِنْ مَخِّهَا فَتَرَكْتَهَا
أَنَابِبَ فِي أَجْوَاهَا الرِّيحُ تَصْفِرُ *

*Spoliasti ossa mea carne sua, eaque liquisti
Nudata, solem a te patientia, & frigus.
Et exinanivisti ea medullis, eaque reliquisti
Fistulas, quarum in carnis ventus sibilat.*

Est phantasia amatoria. Sermo
ad Amicam directus : quo me-
dullis evacuata ossa sibi perflabi-
lia facta dicit *instar fistularum*.
Vides, quomodo *خلا* evacua-
tus fuit, & *صفير* Sibilavit
unam sedem intrare queant.

Figura bifariam sese dat. Di-
citur nempe *venti sibilant per
cava domus*, ad pingendam do-
mum inaniis & araneis oppletam :
& ipsa domus sibilat, hoc est,
ad inanitatem extremam redacta
est. Eadem granditate figura-
tur in *Diwan Hudeil*:

بَطْنٌ جَائِعٌ صَفِيرٌ

Venter famelicus, sibilans vacuitate.

Addantur hæc iis, quæ *conf.*
3. pag. 133. verbulo indicata;
ubi habuimus *الراحة* صفيرت
sibilavit vola, pro facta est ina-

nis. Sed unde jam *sibilandi* du-
cta potestas? Id non jucundæ dis-
quisitionis, sed & necessariæ dis-
quisitionis, alibi exprome-
tur.

صَغَرَ يَدَيَّ فَقَصَلْتُ عَنْهُ 82 بِكَبِدٍ مَرَضُوضَةٍ
وَدَمَوِعٍ

82 دِرِمْتُسُ *diremtus sum.*

In prat. 1. a فصل *diremit*,
disjunxit, discrevit. Apud He-
braeos דרס occursit pro *direm-*
tione corticis. Vides, *secunda-*
rium esse et digressus est, seces-
sit e loco, q. d. *diremtus est*

inde. כִּבֶּד *Hepar*, דִּד, *inde.*

a gravitate, quæ in Radice דִּד.

Apud Arabes كَبِدَ *laesit in*
bepate, est *secundarii usus*. In 2.

כִּבֶּד *exponitur medium sum-*
mumque coelum tenet sol, stel-
la. Id longius abire videtur.
Ab Hepate deducit Gjeubarius,
notioni Hepatis subjungens mox

وَكَبِدَ السَّمَاءِ وَسَطَهَا

يُقَالُ كَبِدَ النَّجْمِ

السَّمَاءِ لَيْ قَوْسِطَهَا

وَتَكَبَّدَتِ الشَّمْسُ أَي

ضَارَتْ فِي كَبِدِ السَّمَاءِ

وَكَبِدَاتِ السَّمَاءِ

كَأَنَّهُمْ صَقَرَوْهَا

كَبِيدَةً ثُمَّ جَمَعُوا

وَكَبِدَ الْقَوْسِ مَقْبِضَهَا

يُقَالُ ضَعِ السَّهْمَ عَلَيَّ

كَبِدَ الْقَوْسِ وَهِيَ مَا

بَيْنَ طَرَفَيْ مَقْبِضِهَا

وَمَجْرَي السَّهْمِ مِنْهَا

Et *Hepar cæli est Medium ejus*.
Dicitur, in 2. stella *jecur cæli*
tetigit, pro ad medium pervenit
coelum. Itemque in 5. sol *jecur*
attigit, pro tenuit medium cæli.
Et *jecuscula cæli figurantur*, ad-
flecto quasi diminutivo: *Cobeida*;
indeque pluraliter *Cobeidat*. E-
tiam *jecur arcus*, est spatium quo
retinetur: diciturque, pone sagit-
tam super *jecur arcus*: hoc est,
medium illud inter extremitates
spatii, quod tenetur manu, unde

me deterruit, quo minus me ipsi præberem cognoscendum:

ab

unde emittitur sagitta. Copio-
rior in notionibus hifce pro-
mendis Camus: والكبد

الجوف ووسط الشئ

ومعظمه ومن القوس

ما بين طرفي علاقتها

او قدر ذراع من مقبضها

وبالتحريك عظم البطن

والهواء والشدّة والمشقة

ووسط الرمل ووسط

السماء كالكبدة

والكبدة والكبد

والكبد وتكبدت

الشمس السماء صارت

في كبدة أيها

ككبدت تكبدا

Etiam Cabid Hepar dicitur ven-

ter, & Medium cujusque rei,
ac præcipua pars ejus: nec non in

Arcu, quod inter duas oras spa-
tii unde suspendi solet, aut spa-
tium cubiti de capulo ejus. At
Cabid cum gemino pbata, est
magnitudo ventris, & spatium
inter cælum & terram; & vehe-
mentia; & molestia: & medium
arenosi soli; & medium cæli; ut
& Cobeidao; & Cobeidat; &
Cabdao; & Cabd; indeque in 5.
de חכבדת אלשמה de sole quum
in cæli Cobeida versatur: quod &
in 2. חכבד cum infin. חכבד.
Ad hunc calculum non a jecore
fluxerit hic usus, sed a gravi-

tate. Nempe כבד

est jecur, in forma particip.
quasi dicas gravans, sive grave vis-

cus: sed כבד vel כבד

substantivam formam habet,
quæ gravitatem consignet. Ita

כבד חר Haririus conf. 15.

gravitatem caloris extulit. Apud

כבדה Golium in famin.

vebementia, adversitas: proprie
gravitas, vis gravior. Inde dimi-

nutiva forma processit כבדה

unde כבדת السماء

T

subli.

وَدَمَوِعٍ مَفْضُوزَةٍ فَهَلْ سَمِعْتُمْ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ بِأَعْجَبٍ مِنْ هَذَا الْعَجَابِ فَقُلْنَا
لَهُ لَا وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمٌ بِهِ الْكِتَابِ فَقَالَ
أَتَبَوَّهًا

sublimiores partes cœli, forte dictæ, a vehementia caloris; quia quum sol in iis versatur, existit

gravitas a-
stus. Ejusdem est diminutionis

graviuscula, a

quod est sem. ab

gravior, cor-

pulentus: ut graviuscula cœli appellata fuerit pars ejus sublimior & media: & sol graviusculam tenere dicatur, quum mediam cœli partem peremitur. Sic voluisse videtur Auctor Camu-

sius elucet, apud Arabes æque ac Hebræos designare gravitatem; & nullum hic esse dissensum. A gravitate etiam ductum in 3. كابد

dura suscepit, vel toleravit:

ut in Hist. Tamerl. p. 13.

وَكَلَبُوا أَهْوَالَ الْمَوْتِ

وَشَاهَدُوا أَهْوَالَ الْفَوْتِ

Et præsentissimam mortem substituerunt; terroresque exitii coram adspexerunt. Reperio etiam

مَكْبَدَةٌ plur. fr. a مَكْبَدٌ

pro locis ubi gravia pericula ad-

eunda. Ceterum كَبَدٌ

Hepar commemorari solet ab Orientalibus, ubi gravis dolor exprimendus. Sic & Græcis Proverbiale fere, ἐπὶ τοῦ ἥπατος ὁ πόνος & αἰὼν; Ælian. V. H. 8. 9. & ἡ γὰρ αἰὼν ἐπὶ τοῦ ἥπατος apud Æsch. Agam. 442. Sentis quantam vim

exerat. Hepar confusum. مَرْمُوزَةٌ

partic. pass. a مَرْمَزَ contudit, tundendo contrivit: spec.

in partes grossiores. تَمَسَّوَعٌ

ab eoque revulsus sum, jecore confuso, & lacrimis ubertim profusis. Num vera audivistis, o Cordati, hocce mirando quidquam admirabilius? Hic nos, non sane, per il-

lacryma, a دَمَع دَمَع; cu-

jus sem. دَمَع دَمَع, a دَمَع

مفضوضة lacrymatus est. دَمَع

profuse; proprie dispersæ, spar-

sim procedentes: in part. pass. a

فَرَج fragit cum disensione; dis-

persit; دَمَع: ut Tom. I. Origin.

indicavi. Verbum hoc ad a-

quas profusas transfertur, sed

eas potissimum, quæ per aë-

rem cum oratione sparguntur:

veluti quum per Sipbonem ex-

pressa radiatim sese dissipant. Nil

aptius, grandiusque, ad lacry-

marum impetum consignandum.

83 أَلِكْتَاب Liber, 83

hic est vel Alcoranus; vel

اللوحة الحفوظة

Tabula asservata decretorum Dei.

أَتَبَتُوا inserite; in imper. 4.

a Rad. تَبَت Firmus, fixus, fuit.

عَجَائِبُ admiranda est plur.

عَجَبَةٌ Absolute

fr. a عَجَبٌ frequentari amat pro eventis

gravioribus. In Hamasa

وهذا الدهر جم عجايبه

Quod ad seculum hoc, mirandi ejus casus abundant.

إِتْفَاقٌ eventus, casus, est

infm. 8. a وَفَقٌ convenit

congruit. Sulpicor allusum ad Titulum Libri, qui inscribitur, Admirabilia eventus.

أَتَبِتُّوْهَا فِي عَجَائِبِ آلَاتِفَاقٍ ٨٤ وَخَلَّدُوْهَا
بَبْطُونِ الْأَوْرَاقِ فَمَا سَبَّرَ مِثْلَهَا فِي
آلَافِاقٍ وَأَحْضَرْنَا ٨٥ الدَّوْلَةَ وَأَسَاوَدَهَا وَرَفَّشْنَا
أَلْحَكَايَةَ عَلَيَّ مَا سَرَدَهَا ثُمَّ ٨٦ أَتَسْتَنْبِطُنَا
عَنْ

٨٤ خَلَّدُوا <i>perennare facite.</i>	<i>rumve, paginis. folium,</i>
<i>Est imper. 2. a خَلَّدَ perennavit; vegeta viridique senecta fuit. Convenit cum קלף. Ventres foliorum, pro Librorum, charta-</i>	<i>rumve, paginis. folium, & frons, a وَرَق viridis fuit. Utrumque usum pulchre complectitur Nawabig.</i>

ما التمر البانع تحت خضرة الورق *
باحسن من الخط الرابع في بياض الورق *

*Non est fructus maturefcens sub viriditate folii
Pulchrior, quam stilus juvenidus in albedine charta.*

٨٥ دَوْلَة <i>Atramentarium; quod</i>	<i>sestatis. Instrumenta :</i>
جَبْرٌ <i>ab</i> <i>مُخْبِرَةٌ</i> <i>alias atramentum. Id Hebrais קֶיִן, a Rad. קֶיִן, quæ cum קֶיִן, ejusdem Originis, & po-</i>	<i>est plur. fr. a سَوَادٌ nigredo; indeque omne corpus procul apparens, in oculosque incurrens, cum aliqua nigredine, vel specie subobscura: شخص.</i>

Hinc

Illum qui scientiam possidet. Libri factorum. Et illi, hoc ergo Admirabilibus eventuum infertate, & in ventribus foliorum perenni memoria commendate, neque enim quicquam simile uspiam terrarum divulgatum est. Atramentario itaque & reliquo instrumento admoventi iussis, exaravimus narrationem illam prout eam nobis contextam dederat. Deinde interroga-

vi-

Hinc porro numerus multus, apparatus, instrumentum; impedimenta castrorum; supellex ædium. Pagi villaque agrorum. &c. &c. &c. Non placet quod Scholiastes velit esse plur. ab

كُؤُود Niger, Æthiops; ut calami scriptorii figurate vocentur

Nigrita. مَرُشْنَا exaravimus:

in pret. 1. a مَرُش figuris ornavit, pinxit, punctis albis nigrisque variegavit. حَكَايَةُ

narratio, ab حَكَا narravit, retulit; a significatione primigenia nectendi, quam attigi ad Jobi Cap. 3. Aptissime ergo hic locatum quoque مَرُش

conferuit, contexuit; contexta oratione donarravit.

86 اِسْتَنْبَطْنَا Elicuimus interrogando. Est pret. 10. a

قَبَط scaturivit; emanavit aqua. Inde conj. 10. proprie elicuit aquam: quod pulcre translatum ad interrogationes quibus scientia alicujus evocatur quasi e fonte. مَرْتَا Sententia ejus.

Est part. pass. 8. مَرْتَا pro

مَرْتَا id quod videtur alicui; quod deliberatum habet, propositumve. Radix مَرَا

vidit. اِسْتَنْضَامٌ assumptio:

in infin. 10. a ضَم contraxit in se, attraxit, aggregavit. Proprietas in constringendo, adstringendove sita, ut tetigi ad conf. 1. p. 19. Hinc

adscitum, ضَمَّ اليه

recepit eos ad se, vel in clientelam, finumve, suscepit. In Hamasa vetus Poeta

هَنْ مُرْتَبَاهُ فِي اسْتِصْصَامٍ فَتَنَاهُ فَقَالَ إِذَا
 ثَقُلَ ٨٧ مُرْدَنِي خُفَّ عَلَيَّ أَنْ أَكْفَلَ آبِي
 فَقُلْنَا إِنْ كَانَ ٨٨ يَكْفِيكَ فَصَابٌ مِنْ
 أَلْمَالِ أَلْفَنَاهُ لَكَ فِي الْحَالِ فَقَالَ وَكَيْفَ

٨

fatis jucunde :

فَمِنْكُمْ مَنْ غَيْرِ فَقِي إِلَيْكُمْ
 كَمَا ضَيَّبَ السَّاقِي الْكَسْبِي الْجَبَابِرِ *

*Suscipimus vos, absque ulla vestrum indigentia,
 Prout suscipiunt cras fractum fascie.*

Hinc in ١٠. استصصام
 valet, ad se recipere cupivit.
 Augendum hac forma Lexi-
 con.

٨٧ Venuste elatum, Quum
 manica mea; pro Deos factus
 fuerit, vel myrmas corrogatis in
 manicam abducat. Crebro apud
 Arabes mentio manicae in opibus
 undique corrogatis, vel compila-
 tis. Instar omnium erit illud
 Hist. Tamerl. 213. وجبن ملا
 جواب طعنه من نقايس

الإسوال مردنه واستدر
 خليفانها شباع فشيباع
 صافيا ورفقا حتي
 صفياها بقطنة

Quumque vagator cupiditatis e-
 jus replevisset de pretiosissimis o-
 pibus Manicam suam: atque e-
 mulis utra eorum, non aliam
 super aliam, impidam simul, si-
 mul turbidam; donec eas exter-
 flos spongia sua etc. Pulchra
 Antithesis, qua Gravem mani-
 cam trahenti, Levis futura di-
 ci-

vimus ipsum, quid mentis ipsi sederet circa pueri sui assumptionem. Ille vero, ubi *manica mea gravior erit, leuius mihi erit filii mei tutelam fuscipere.* Nos iterum, si tibi iusta quaedam portio nummorum suffecerit, extemplo eam tibi colligemus. At ille, Mihine non sufficeret talis portio? quum

citur educatio filii. **خَفَّ عَلَيَّ**

leue fuerit super me, plenius ef-

fertur, **خَفَّ عَلَيَّ ظَهْرِي**

Leue fuerit super dorso meo.

أَنْ أَكْفَلَ ut educem. Est

fut. phatatum in 1. a **كَفَلَ**

præ sponſoræ fuit pro alio:

præstitit se fideiſſorem. Hinc

ſubſtituta poteſtas educationis, &

tutela, ut recte monet Tebleb.

Sed & prædis, ſponſoris, fideiſſu-

ſoris notio ſecundaria, a **كَفَلَ**

duplicauit. Hanc proprietatem

cum alia ſervant, tum **كَفَلَ**,

quod eſt **ضَعَفٌ** par, ſimile,

tantundem, proprie duplum, **كَفَلَ**.

Omitti hic nequeunt for-

mulae elegantes **ثَقِيلُ الظَّهْرِ**

Gravis doſſum, pro oneratus nu-

meroſa familia: & **خَفِيفُ الظَّهْرِ**

Leuis doſſum, pro paucos ba-

bens domesticos. Jam vero om-

nis inops fit **ثَقِيلُ الظَّهْرِ**

gravis dorſo, etiamſi unum mo-

do habeat alendum: & contra

omnis opulentus **خَفِيفُ الظَّهْرِ**

Leuis dorſo appellari poteſt,

quod ſumtus ei vel ad numero-

ſſimam turbam ſuſtinendam

ſuppeditent.

يَكْفِي ſuffecerit.

Est fut. 1. a **كَفَى** ſatis fuit.

explevit vicem: penſauit. Hæc

eſt prima notio: quæ & in

كَفَا ut. Hamz. obtinet.

نَصَابٌ portio certa pecudum,

vel nummorum; unde *Eleemoſy-*

na pendi debeat, ſecundum le-

gem. Sic dicta ea, quali ſub-

ſtantia, firmitas, radix, a **نَصَبٌ**

نَصَبٌ conſtitit, erectus fuit. Va-

rie ea ſumma definitur.

لَا وَهُ يُغْدِقُنِي نَصَابٌ وَهَلْ يُحْتَقِرُ قُدْرَهُ لَا
 مُصَابٌ قَالَ الرَّأوي ٩٠ فَأَلْتَزَمَ مِنْهُ كُلَّ مَنَّا
 قِسْطًا وَكُنْتُ لَهُ بِهِ قِطًّا فَشَكَرَ عِنْدَ
 ذَاكَ الصَّنْعِ ٩١ وَأَتَيْتُفَعْدُ فِي السَّنَاءِ الْوُسْعَ
 حَتَّى

٨٩ يُقْبَعُ *sufficeret*; vel
 potius *contentum* *efficeret*. In
fut. 4. a قَبِعَ *contentus* *fuit*;
 de quo *supra*. يُحْتَقِرُ
sprevert; in *fut. 8. qd* حَقَرُ
contemfit. Ea *secundaria* *vis*.
Primaria *latitat*. مُصَابٌ
insanus; *furiosus*. *Proprio*, *per-*
cussus. Est *part. pass. 4. a* صَابٌ
feriit scopum sagitta. Hinc in 4.
 أَجْصِبُ *percussus est*; ad om-
 ne quidem *malum* *pertinet*, *spe-*
ciatim *tamen*, & *absolute*, *in-*
fandam *signat*. Ex *Gjeub. ad-*
duxit Telleb. رَجُلٌ مُصَابٌ
 أَي قَبِيحٌ طَرَفٌ جَنُونٌ

Vir percussus dicitur, in quo ic-
tus furoris.

٩٠ اَلْتَزَمَ *in se suscepit*. Est
prat. in 8. a لَزِمَ *firmiter pref-*
fit; *necessarius fuit*. قِسْطٌ
trutina, statera, portio appensa;
mensura; justitia; etiam injusti-
tia: ut قِسْطٌ in 1. iniquus
fuit. In 4. اَقْسَطَ *justus &*
aequus fuit. *Concordiam prae-*
stabit Origo, quam dat قِسْطٌ
rigida constitutio pedum postera-
rum in equo: item ficietas ri-
gorque colli. Est ergo *proprie*
rigidus fuit. Jam vero *rigidus*
pro iniquiore vel ex Latino usu
le probat: ut & justus aequus-
que inde semet commendat.
 Apud *Hebraeos* קִשְׁטָא est *veritas*
recto & rigido stans talo. Alibi
 la-

quum ne ea quidem minorem spreverit nisi insanus? Quilibet igitur nostrum portiunculam ei dissolvendam in se suscipere, & eo nomine chirographum dare. Tum vero beneficentiam illam celebrare cœpit, in laudibusque amplissimam

fatius. قَطُّ in Lexico no-

rans *Libellum*; & *sententiam judicis*, nunc venit pro *Chirographo*, vel *instrumento donationis*. Quæ *Tebleb.* hic habet; promississe juvavit. القط

الكتاب بالجائزة ومنه

قوله تعالى قالوا ربنا

عجل لنا قطننا قبل

يوم الحساب قال

صاحب الكشف القط

القسط من الشيء لانه

قطعه منه من قطه اي

قطعه ويقال لصحيفة

الجائزة قط لانه قطعه

من القسطاس انتهى

والمعني عجل لنا

قطننا صحايف اعمالنا

ننظر فيها قبل يوم

الحساب او عجل لنا

قطننا نصيبا من

العذاب او نصيبا من

الجنة وذلك علي

طريق التهكم

Vox Kit signat *Libellum* donatio-

nis; atque inde in *Alcorano*: Di-

cunt improbi, Domine noster expedi

nobis nostrum *Kit* ante diem

judicii. Auctor *Keschafi* ait, *Kit*

est portio alicujus rei, quam inde

quis rescuit; nam *Radix* كِط

valet idem quod كِطِل , secuit.

Etiā *schedula* donationis dicitur

Kit; quia de *charta* præsecatur.

Hactenus ille. *Sensus* dicti, Ex-

pedi nobis nostrum *Kit*, est, ope-

rum nostrorum *Libros*, ut eos in-

spiciamus ante diem judicii. Vel,

Expedi nobis nostrum *Kit*, valet,

portionem pœnæ, aut portionem

paradisi. Atque hoc quidem per

viam *Sarcasmi*. *Locus Alcorani*,

ad quem ita fluctuant *Commentatores*, extat *Sur. 38: 15.* ubi intendi videtur *sententia* judicis scripto expressa, & signa-

ta, quæ & صَبَك. Hic *schedulam* signatam denotat, qua

alicui donatio confertur.

اِسْتَنْفَدَ 91

consumsit, *exhaustit*. Est *pret. 10. a* نفد

جُئِي إِنْسَا ٩٢ اَسْتَطَلْنَا الْقَوَّلَ وَاسْتَقْلَبْنَا
الطَّوْلَ

vacuatus fuit aqua puteus. Evacuatae sunt opes. Evanuit res. In 10 existit, cupiuit evacuare;

exbaurire; absumere. وَسَعٌ

proprie laxitas; hic valet copiam, & facultatem amplissimam dicendi. Fundus mihi Tebleb.

وسع الرجل قدمي ما

يجد من مال او كلام

او غير لك من السعة

يريد اثني على غاية

ما يمكنه من الثناء

Laxitas viri dicitur quicquid potest polletque in opibus, in Oratione, & similibus copiis. Sensus est; Eum omnem vim laudationis, cujus capax erat, impendisse. Ad verbum ergo: cupiuitque evacuare in collaudando laxitatem, amplitudinem, capacitatem qua præpollebat.

٩٢ اَسْتَطَلْنَا *prolixum*

cenfuimus. In præf. 10. a طال

longus, in longum porrectus fuit. Apud Cl. Gol. hæc conjug. 10. exponitur, extulit se superbia, dominatu; item, prævaluit

hosti, plures illius cædens, quam de suis amittens. Hæc a longitudine orta, quasi dicas longiorrem sese fecit &c. Hic simpliciter valet

وجدناه طويلا

واستكثرناه invenimus eum longiorem, & nimis multum judicavimus; ut Tebleb. notat.

اَسْتَقْلَبْنَا Confimiliter

præf. 10. & قلّ levis,

paucus fuit; hic est وجدناه

قليلنا invenimus paucum; leve

judicavimus. طَوَّلٌ longitudo,

eleganter posita pro donatione prolixiore; ab eodem Themate

طال, quatenus significat be-

nefecit, fovit: plane ut prolixa voluntas, in favore frequentatur.

Enucleatius adhuc: præeunte

Teblebio. الطول أي الفضل

والإنعام قال تعالى

ومن لم يستطع منكم

طولا قال صاحب الكشف

لي

nam absumere orationem, sic ut prolixum nimis judicaremus ejus sermonem, & parvam censeremus prolixitatem donatig-

اي زياده في المال
يقال لفلان علي فلان
طول اي زياده وفضل
وقد طاله طولاً ومنه
الطول في الجسم لانه
زياده فيه كما ان القصير
قصور فيه ونقصان

Vox H prolixitas notat beneficentiam & favorem. Sic in Alcorano, Quique non in potestate habebit e vobis prolixitatem. Auctor Kesjafi significari putat copiam divitiarum. Dicitur nempe, huic supra illum prolixitas est: i. e. præpollentia & præstantia: item, prolixitate superavit alterum. Hinc prolixitas in corpore adscita, quæ est tanquam præcellentia, quemadmodum brevitatis ejusdem dicta a truncatione & defectu. Cernis prolixitatem bifariam venire, partim pro copijs, & facultatibus prolixis; partim pro beneficentia prolixiore. Prior potestas, clara Alcor. Sur.

9: 87. *اولو الطول* præditi prolixitate, sunt divites, potentiores; citra largitionem: quæ in illo loco nulla attenditur. At Sur. 40: 3. Deus vocatur *اولو الطول* præditus proli-

xitate, ad potentiam & liberalitatem prolixam simul indicandam. Eisdem hæc notiones celebrant sub forma *part. præf. طایل*.

طایله Commoditas vite:

potentia: beneficium. Dicitur etiam طایل فيه

Nihil in eo prolixi. i. e. boni, utilis. Sic Hist. Tamerl. 354. فاجابوه بما لا طایل

فيه سوي ما تمجه اذن مستمعه

Et responderunt ei aliquid, in quo nihil boni: quin quod respicerent aures audientium. Ex Gjeaub. etiam adduxit. Cl. Gol. لم

يحل منه بطایل

Parum boni ab eo tulit: a Rad. طایل in fut. i. pass. q. d. non ornatus fuit ab eo re prolixa. Alterius est originis & naturæ, quod idem Gjeubar. appositit

بينهم طایله اي عدوة

وثره inter eos est prolixum quid,

i. e. inimicitia & vindicta cupida.

الطَّوْلُ ثُمَّ إِنَّهُ نَشَرَ مِنْ 93 وَشِي السَّمِيدِ
مَا أَتْرَمِي بِأَلْحَبِرِ إِلَيَّ أَنَّ أَظَلَّ 94 أَلْتَنْوِيرِ
وَجَشَشَرِ

do. Videtur esse longum durans
odium: *مُدَوِّرٌ*.

93 Pulchre dictum, explicuit
de veste picturata confabulationis
sua nocturnae, quod vestes varie-
gatas Femanenſium viles redderet:
i. e. longissime exsuperaret. De

voce *وَشِي* picturata vestis, &
figurate Oratio floribus consper-
sa, vide quæ libata ad *conf.* 3.

p. 176. *حَبِرٌ* est plur. fr. ab

حَبِرٌ vestis striata Femanica.

Est proprie virgatio, ut apud
Hebr. *חבר*, quum quid notis,
& striis longioribus insignitur.
Hinc *חברורה* & *חברורה* vir-
gatio cutis maculose. Apud A-
rabes mansit *أحبر* notavit,
signavit, lineis distinxit: &

حَبِرٌ notæ impressæ: lineæ:

lineamenta; striæ. Anſam & vim
comparationis teneas ex Tebleb.

أَلْحَبِرِ ثِيَابُ فِيهَا
خُطُوطٌ وَرَقَمٌ مُخْتَلِفَةٌ

تصنع باليمن شبه
حسن كلامه وما
اشتتمل عليه من
الاساليب المختلفة
وتلدون المعني بالعبارات
المستمدحة وافرغ المعني
في قوالب الالفاظ
المستحسنة بثياب
الوشى حين تنشئ
وهي مائونة بالوان
مختلفة مستحسنة
وان حسن كلامه قصر
بالحبر لحسن فنونه

Vox Hiber designat vestes striis
& notis variegatas; quæ paran-
tur in Femana. Comparat autem
pulchritudinem sermonis ejus, in
eoque comprehensas varias vias,
picturationesque sensuum per me-
taphoras lepidas, & splendida
orationis lumina, cum talibus ve-
stibus picturatis, quum explican-
tur, cum omni colorum suorum
variegatione, & gratia: innuit-
que,

tionis. Deinde explicuit ex confabulationis suæ copia picturata, quod vestes variegatas femanicas in contemptum adduceret: donec appropinquaret ortus, & aurora candicans enitesceret:

no-

que, pulchritudinem sermonis ipsius minuere quasi illas vestes, per splendorem variegationis suæ.

Hinc porro **حبر** ipsam quodamque picturatam Orationem consignat: ut *conf. 9.* habebimus

ما نشر من حبر quod explicuit de veste sua picturata, i. e. facundis sermonibus.

أنزري vilipendit, contempsit, in *præt. 4.* a **نزري** succensuit, infamavit, hic exquisitè positum,

quatenus res præstantissima dicitur contemnere præ se ea, quæ longissime exsuperat. Flosculo hoc sæpissime usus Noster: ut *conf. 24.* Applicui me ad sodales quorum vultus nitidiores floribus, & sermones teneriores aura matutina, mihi fruendum darent

ما ينزري علي الربيع quod contemptum redde-

ret vel florentissimum ver. Occasionem usus signatissimi percipias ex hocce verficulo, in *conf. 38.*

وَمَا تَنْشَقْ نَشْرَ الشَّكْرِ دَوْكِرِمِ

إِلَّا وَأَنْزَرِي بِنَشْرِ الْمِسْكِ مَغْنَوْتَا *

Et non odoratus est auram gratiarum actionis nobilitate præditus;

Quin contemnat auram Musci, vel minute contriti.

94 **أظّل** appropinquavit; accessit. Est *præt. 4.* a **ظل** *ظل* umbra, q. d. tam prope accessit ut obumbraret veluti. Ita *Tableb.* يقال اظلك فلان

إذا دنا منك كأنه
القي عليك ظله ثم
قبل اظلك امر واطلك
شهر كذا اي دنا منك

وَجَشَرَ الصَّبْحَ الدَّيْبِرَ ٩١ فَعَضْبَانَهَا
لَيْلَةً

Dicitur inumbravit te aliquis, quum proxime accessit; tanquam se umbram suam super te projecisset. Dein dici capit. inumbrat te res, inumbrat mensis, confimiliter, pro imminet & appropin-

quat. Eadem ansa ظَلَّ
inumbravit, umbrosus fuit, usur-
pari ceptum, pro continuavit,
non desit facere: quasi imminuit
videlicet, vel inhaesit perseve-
rans. Ita conf. 21. وظل

القوم بين عتبة يذرونها

وقوية يظهرونها حني

كادت الشمس تزلزل

Et continuavit concio inter lacrymas, quas spargebat, & paenitentiam, quam ostendebat, usque dum sol occideret. In Alcorano Sur. 20: 97. Respice idolum tuum

الذي ظلت عاكفا عليه
cui continuaisti adfixus haerere.

Est pro ظَلَّسْتَ, forma A-

ramea: nisi malis ظَلَّ med. je,

eadem potestate. Notandum insuper, ex Tauriz. ad Hamasa

يقال ظل يفعل كذا
إذا فعله نهرا ثم توسعوا
فيه ويجري مجري
صار يفعل كذا

Dicitur, umbrat, i. e. imminet
facere quid; quum de die id fa-
cit. Dein usus amplificatus, ad-
bibitumque latius, pro suscepit
facere quodcunque, quandocun-
que. Sequens تَنَوَّسَ

نبار 2. illuminatio, a

luxit, hic ponitur pro crepus-
culo, & aurora primis radiis.
Pleniorem ortum infert Auro-

ra splendens, مَنَبَرٌ, in part.

٦٦٢ نبار ejusdem Radicis.

Verbum جَشَرَ perripit eni-
tuitque aurora: Item, pastum
eduxit jumenta, non reditura
vesperi. In Camiso posterius
hocce principe loco ponitur,

الجَشَرُ الحراج البدول

للرعي كالنجشبر

وان تنزو خيلك فترعاها

للملح

noctemque nos illam exegimus malis misturis vacuam, usque dum

امام ببيتك وبالتحريك
السمال الذي يرعى في
مكانه كما يرجع الى اهله
بالليل والقوم يبيتون
مع الابل وان يخشون
طبن الساحل ويبيتون
كالبحر وخشونة في
الصدى وغلط في الصوت
وقد جسر وجسر فهو
اجسر وهي جسر
وغيره من جسر به سعال
جناق وجسر الصبح
&c. &c. جشورا طلع

Forma Gjaschr notat educationem pecudum ad pastum; ut & Tagjschr, in 2. Usurpatur etiam in equis post admissuram pascentibus ante domum tuam. Gjaschr per duplex pbata designat gregem qui pascitur in loco, absque ut redeat de nocte ad suos; nec non pastores qui cum camelis pernoctant. Item Gjaschr usurpatur pro induratione luti in litore, quum siccescit instar lapidis: nec non asperitate in pectore; ut & crassitie vocis. Similiter verbum forma Activa & passiva; cum com-

parativis Agjschrao, & Gjaschrao. Dicitur & jumentum Magjschour, quod tussi sicca laborat. Verbum Gjaschraa cum infin. Gjschur de Aurora est exoriri. Elucet satis, potestatem exorienti, in Aurora, esse secundariam. Eam suspicor ductam ab educatione in pastum, ut Aurora concipiatur Lucem diurnam quasi e cubili, vel stabulo, emittere in libera spatia. Ultra conjecturam hoc valere nolum.

exegimus; finivimus; absolvimus. Est prat.

1. a قضى, cujus Origo adfert Sectionem, praecisionemque, ut كצה. Hinc finire, praefinire, & alia bene multa, sponte de-

currerunt. غابت aberat pro aberant, ex perpetuo Arabismo: in 3. fam. prat. 1. a غاب med. je, absuit, latuit; occidit: &c. Unde hic exquisitae, Aberant res miscentes; turbantes, ejus

شواييب male mistura. Est

pl. fr. a شايبة part. fam. &

شباب med. warw; miscuit, com.

لَيْلَةً غَابَتْ شَوَائِبُهَا إِلَيَّ أَنْ شَابَتْ
فَوَائِبُهَا وَكَمَلَتْ ۝ سَعَوْدُهَا إِلَيَّ أَنْ انْقَطَرَ
عَمُودُهَا

commiscuit. Redi ad Conf. 2. pag. 115. 116. ubi usus hicce jam expositus, una cum potestate canorum crinium, sub

شَابَ شَابَ med. je. Inde au-

dacior figura usque dum شَابَتْ

canesceret, pro canescerent;

دَوَائِبُ nigra comæ ejus, h.

e. tenebræ noctis extremitates inalbescerent; atque dies alluce-

ret. Est plur. fr. a دَوَابَّةً

crinis propendulus in fronte, vel

locus unde antia, & caprona, exoriuntur. Radix ذَاب

med. Ham. antiis capronis ori-

navit frontem pueri. Quid an-

sam tralationi huic dederit,

ex Teblebio percipere dabitur

الذوابة الشعر الطويل

الاسود ولراد بدوآيب

الليل ظلامه وجعل

فيه بياض الصبح

بمنزلة الشيب في سواد

الشعر قال ابن جرير

لما تيري راسي حياكي لونه

طره صبح تحت اذينال الدجا *

Vox Dfawaba notat crinem longiorem & nigrum. Intelligit autem per crines illos noctis, ejus tenebras. In bis albedinem Au-

rora eo locat gradu, quo canitiem in nigro capillo. Ita Ibn Doreid.

An non cernis Caput meum, quod referat color ejus
Propendulum crinem auroræ sub laciniis tenebrarum.

Hoc

dum nigrae ejus Comae Canescerent, cujus consummata duravit felicitas, usque dum Columna diluculi prorupisset. Postquam

Hoc est : me jam canis spargi, rem, quæ & Latinis Coma. Diu. atque ἀσκαλὶς inalbescere comis. Hud. Transfertur ad frondem latia-

فروع مرثعنة الذوايب

Rami laxæ propenduli comis

Placuit etiam ذوايبة الناس crinis propendulus ignis, qui Æschylo Prom. V. 1042.

Πυρὶς ἀσκαλὶς πρότερον.

Ignis anceps capillitium.

Extat plus vice simplici in Hiflor. Salad. qua occasione ausus Ispahanensis ذوايب الذوايل Crinem pendulum lancearum, pro acie flammea. Alia figura ذوايبة القوم Propendulus Crinis populi signat procures, sive nobiliores & eminentiores in populo, qui & ناصبة

coma frontis eadem imagine. Utrumque plenius perspicies ex hacce Tebrizii ad Hamasa.

نواصي الناس اشرافهم المتقدمين منهم وهذا كما وصفوا بالذوايب يقال فلان ذوايبة قومه وناصبة عشيرته

Coma propendula gentis sunt ejus Nobiles, & eminentes in iis. Eadem ratione etiam Antiarum nomine veniunt; dicitur enim quis gentis suæ Antia, & familie suæ Crinis propendulus. Sic vetus Poëta in Hamasa

ثمانية كانوا ذوايبة قومهم

Octo fratres, Coma gentis suæ prominula.

In Camuso etiam reperio ذوايبة العز ولشرف crinis potentia & nobilitatis, pro fastigium ejus. Hanc

Glossam Cl. Gol. in Lex. indicavit.

96 سَعْدٌ felicitas. Est

infin. i. a سَعْدٌ faustus fuit dies:

عَمُودُهَا وَلَمَّا دَرَّ ٢٧ قَرْنُ الْغُرَالَةِ طَمَرَ طُمُورُ
الْغُرَالَةِ وَقَالَ أَنَّهُضْ بِنَا ٢٨ لِنَقْبِضَ الْوَصْلَاتِ
وَنَسْتَنْصِصَ

dies: *beneficium* sidus. Proprie
fulcivit; ut סעד Hebræum; unde
סוער סוער brachium, quasi
fulcor. Vide *Clav. Dial.* p. 203.

204. Verbum كَمَلَ

etiam per *Damina & Kesra* ad
mediam effertur. Signat perfe-
ctionem omnibus numeris comple-
tam. Proprietas latec. Sequens

انْقَطِرَ fissus fuit, cum fissio-

ne erupit, est præter. 7. a فطر
fidit. Hoc ad germina transla-
tum peperit notionem, e fissio-
cortice prodeundi, emicandæ.
Pulcherrime hinc figuratum in 7.

انْقَطِرَ عَمُودُ الصَّبَحِ
cum fissione emicuit, sive prorupit
columna auroræ. Apposite Tebleb.

يَقَالُ انْقَطِرَ الْقَصَبُ
ذَا بَدَأَ نَبَاتُ وَرْقِهِ

Dicitur, fissus fuit ramus quum
prodit germen folii ejus. Habes
lucem ad فطر eruptiones
florum 1. Reg. 6. 18. & فطر

erruptionem uteri, sive pri-
mum germen, quod uterum findit.
Hoc etiam absolute فطر. Infi-
gnitus honos dictionis Psa 22. 8.

يَفْطِرُ دُشَفَا. Describitur
Sannæ species, quum *Lingua*
inter labia sese exerens imitatur
florem calyce fissi emicantem. Pro-
prie, faciunt erumpere velut
florem in labia. فَمُودُ

لَا مَدَّ عَمْدًا; وَلَا مَدَّ

stetit, figurate usurpatur in die
surgente, quæ عَمُودُ الصَّبَحِ
columna auroræ vocatur.

دَرَّ قَرْنُ الْغُرَالَةِ ٢٧

sparsit se cornu binnuli. Id est
radii solis emicantis sparsi sunt.

دَرَّ sparfit, & sparsus fuit.

Inde دَرَّ sternutavit ortum pu-
tem. Frequentatur in sole O-
riente, quum radios quaquaver-

sum spargit. قَرْنُ Cornu pro
ra-

quam vero cornu sese sparsisset hinnuli solaris, ipse quoque
Dorcadis in morem exilivit, dicens, surge nobiscum, ut col-
li-

radiante luce nemini ignotum.

غَزَالَةٌ est famin. a غَزَالٌ

Hinnulus, cui Arabes compara-
re solent solem, quia ut per
cacumina celsiora emicant Dor-

cadet candore insignes, ita sol
per cœlum decurrit. *Tableb.*

الغزالة من اسماء
الشمس واسماؤها
كثيرة قال الشاعر

يثبتة تنزري الغزالة في الضحى

إذا برزت لم يبق يوما بها بها *

Dorcas est inter nomina solis,
prout nomina ejus compluscula.

Sic Poëta

Botetina vincit Dorcadem illustri jam die;

Quum emicat non restat, cui splendor fit, dies.

In *Clav. Dialect.* p. 265. reperies

عطس لي اذ الغزالة

sternutavit mihi nasus Dorcadis;
pro adfulsit mihi aurora. *Exor-*
tus est sol. Hinc illustrari posse

videtur inscriptio אילת השחר
Cervæ Matutina, Ps. 22. Ad

Cant. 8. vs. ult. jucunda quo-
que lux ex usu hocce signatif-
simo Orientis accedit. Prior

Dorcas est figurata, posterior ex-
tra figuram. Observes غزالة

غزالة & غزالة

alter-
nari. Proverbiale autem quid

طمر طمور الغزالة

saltavit saltationem Dorcadis,
pro perniciosissime profuit: quod
ad *Cant.* 8. vs. ult. item con-
ferri meretur.

98 انهض surge. Est Im-
per. in I. a نهض alas ex-
pandit. *انهاض*. Supra indica-

tum. قبض fut. I. a قبض

contraxit, contrabendo col-
legit. *صلا* plur. Jan. a *صلا*

صلا

وَنَسْتَنْصُ الْأَحَالَاتِ فَقَدْ ٩٩ أَسْتَطَارَتْ صَدُوعٌ

كَيْدِي

donum, donatio; infin. fam. ٢
وصل junxit. Item dedit, do-
navit; nec non, pervenit. Ab
hocce postremo Etymon arces-
sit Teblebius sic dictam statuens
donationem, لان المعطي يصل

بها الي ثواب او ثناء
quod donator per eum perveniat
ad remunerationem vel laudem.
Rem acu non tetigit. A con-
jungendo ducta est notio, quod
donatio conjungat, ac conciliet

animos. نَسْتَنْصُ repræsen-

tari petamus: in fut. 10. ا نص,
leniter fluxit aqua: sudando ema-
navit & emicuit. Inde pulchra
tralatone, baud difficulter con-
tingit hoc vel illud æris alieni,
quod debebatur: quasi dicas, le-
niter fluxit. Eadem Metaphora

نَاص part. præf. usurpatur pro
negotio parabili, quod facile con-
fiat: itemque pro præsentibus
pecuniis, quæ ex mercibus confi-

ciuntur. Similiter تَنْصُ
exegit pecunias debitas; præter-
tim, leniter & facile. Eadem

potestas conj. 10. quæ & per
استنظر exponitur, collegis
stillatim. Rectissime ergo Te-
blebius. نَسْتَنْصُ اي
نستخرج ونجعلها
ناضة والنض المال
الحاضر وهو يستنض
ماله من فلان اي
يستخرجه وياخذه منه
الشي بعد الشي

Fecimus fluere leniter, vales eli-
cuimus, ٢ fecimus repræsentari.
Nempe sudans, vel leniter fluens,
vocatur præsens pecunia: ٢ ali-
quis dicitur ab aliquo petere ut
judent pecunia ejus, quum eas
ab eo sensim, paulatimque, exi-
git. Radicis Origo sita in Mica-
tione; Unde tum ad has, tum ad
reliquas, significationes multum
lucis, & gratiæ, accedere sibi
sentiet, qui ad hæc non rudis.

إِحَالَاتٌ summe promissa: est
plur. san. fam. a fing. إِحَالَةٌ
infin. 4. verbi حال Med.

Waru, cujus إِحَالٌ misit ad
debitum exigendum, cum manda-

ligamus munera, & summas nobis promissas representari curremus: nam profecto fissiones jecoris mei volitant præ desiderio stri-

to executionis. Noster hac forma nunc utitur ad designandam summam promissam, inquam paratæ executionis jus datur.

٩٩ اسْتَطَارَتْ volitat, pro volitant. Est 3. fem. præter. in 10. a طابى med. je, volavit. Inde اسْتَطَارَ proprie, voluit volare, in volatum se dedit. Hoc secundo frequenter pro diffusi, expandi, dissipari quaquaversum. Ita Tebleh, اسْتَطَارَتْ اِيْ اسْتَشْرَتْ وتوسعت قال تعالى ويخافون يوما كان شره مستطيرا قال صاحب الكشاف مستطيرا فاشبا منتشرا بالغ اقصي البلاغ من اسْتَطَارَ الحريق واستطار الفجر

Volitant tantundem nunc est ac dissipantur & expanduntur. Sic in Alcorano; & metuent diem, cujus malum volitans erit. Ibi Auctor Kesjafi, volitans est diffusum, diffusum, quam latissi-

me extensum; ab usu quo volitat incendium dicitur, & volitat aurora. Hic venustissime locatur in corde præ vehementia amoris distracto, & sui non compote. Ita Theocr. 11: 72.

ἡ τὰς φέτας ἐκπνέουσα.

Et Aristoph. Avib. 1445. πνέουσα τὰς φέτας. Hanc vehementissimam adfectionem signant quoque fissiones jecoris. Nempe صَدْعٌ est plur. fr. a صَدَعٌ fissio, præsertim quæ fit cum sono & fragore. Radix صَدَعٌ fudit cum fragore; idem quod ἰσχυρῶς. Ut autem Græci πῦξ φωνῆς & absolute πῦξ: Itemque Latini, rumpere vocem; & erumpere, prorumpere; sic Arabes suum findere cum fragore ad vocem claram, sonoram, cum fragore quasi editam, transferre amant. Sic capias Glossas illas in Lexico Gohiano, manifestavit, clare exposuit, palam dixit, professus est. Gravi etiam figura findere corda, est vehementi vel amore, vel terrore, adficere.

Utroque in adfectu كَبِدٌ jecur quoque frequentari solet; ut כבד apud Hebræos, & ^ἡκαρδιά

كَبَدِي مِّنَ الْحَبِيبِ إِلَيَّ وَلَدِي فَوَصَّلْتُ
 ١٠٠ جَنَاحَهُ حَشِي سَنَبْتِ نَجَاحَهُ فَحَبْنُ ١٠١ أَخَرَهُ
 الْعَبْنُ فِي صَرْقَةٍ بَرْقَتِ أَسَارِيَّتْ مُسَرَّتِهِ وَكَيْالَ
 لِي ١٠٢ جَزِيَّتْ خَيْرًا عَن خُطَا قَدَمَيْكَ
 وَآلَتَهُ

Apparet, *fissiones jecoris admirabiliter figuratas.* حَبْنُ

شوق *tenerima adfectio amoris*, *شوق* *desiderium*, *مِرَّة* *miseri-*
cordia, proprie sonum argutio-
rem quem e gutture reddit mater
 حَبْنُ *pulli*, *consignat.* Radix *حن*
 ١٠٠

وَصَلَّتْ جَنَاحَهُ ١٠٠
junxi latus ejus. Ad verbum,
junxi alam ejus. Vim phraseos
 اِي مَشَبْنُ مَعَهُ *recludit Tebleb.* وَيَدِي فِي يَدِهِ وَجَنَاحِ
 الرَّجُلِ يَدُهُ فَإِذَا جَعَلَتْ
 يَدِي فِي يَدِهِ فَقَدْ
 وَصَلَتْ جَنَاحَهُ

i. e. cum eo ١٠١ manu mea in ma-
 num ejus inserta: namque Ala a-
 licujus est manus ejus. Quum

itaque manum tuam illius manui
 inseris, tum jungis alam ejus.
 Erudite etiam explicat idem
 Scholiastes alteram formulam

سَنَبْتِ نَجَاحَهُ اِي
 سَهَلْتُ يَقَالُ سَنَبْتِ
 الْعَقْدَةَ اِذَا فَنَجَحْتَهَا
 كَذَا فِي الصَّبْحِ

Expedivi negotium ejus, est faci-
le reddidi, ab usu 2. Conj. in sol-
vendo nodo, ut Gfaubarius an-
notat.

١٠١ أَخَرَهُ *condidit: colle-*
git: asseruavit. In præ. ab *حَرَضَ*
custodivit. Item firmus, muni-
tusque fuit. Omnia *secundaria,*
a primaria potestate conferendi
baccas foratas; quales linea

عَبْنُ *Hebrais.* ١٠٢
 oculus, hic venit pro numerata
 pe-

stridulo erga meum filium. Funxi itaque latus ejus, usque dum negotium ejus expeditum dedissem. Quum autem jam aurum in loculos suos condidisset, rugæ frontis exporrectæ refulserunt, & Remunereris, inquit, bonis ob gressus pedum tua-

pectinia. صرة Crumena a صر strinxit cum stridore; in-
strinxit. بصرقت fulguravit,
prat. fem. in 1. conj. pro fulgu-
rarunt, a برف برف fulsit,
splenduit gladius, fulguravit nub-
bes. Non injucunda nunc tran-
satio facta ad frontem capera-
tam, & nubilam quasi, quæ re-
miduerit, ætæquam fulguraverit
præ lætitiâ gestiente. أسارى
lineæ in fronte, est plur. fract.
secundum, a primo أسارى,
quod a سر lineæ in fronte,
aut vola. Sèquens مسرى
lætitiâ, lubentia, ab eadem
Radice سرى, quatenus valet
bilarom l. tumque reddidit. Ex
Traditione citat Teblettus
فخرج رسول الله
تبصر أسارى وجهه
Egressusque fuit Muhammedes,
fulgurantibus striis vultus ejus.

Addit idem, والرجل عند
السروى يتطابق
وجهه فتظهر خطوط
جبهته لهذا يكتنا
بها عن السروى
Quum autem quis bilaris reddi-
tur, exporrigitur vultus ejus,
& apparent striæ frontis ejus:
atque propterea per eas circum-
scribitur lætitiâ. Ipsam quoque
bilaritatem quam exprimit vox
سروى, a striatione ductam
esse, suspicor: nam & خبر
pro lætitiâ similem fere Origi-
nem agnoscit.
102 جزييت remunereris:
Est prat. pass. in 1. a جزي
pensavit, retribuit. Origo in se-
cundo, unde partitio, dissipatio,
pensatio &c. خطا vel خطي
gressus; pl. fr. a خطو passus.
قدمين pedum tuorum,
dento

وَاللَّهُ خَلِيفَتِي ذَلِكْ فَقُلْتُ أَرِيدُ أَنْ
 أَتَّبِعَكَ ^{١٥٣} أَشَاهِدُ وَلَكَ النَّجِيبُ
 وَأَنَا فِيهِ لَكِي يُجِيبُ فَنَظَرَ إِلَيَّ نَظْرَةً
 أَنْخَادِعَ ^{١٥٤} إِلَيَّ الْمَخْدُوعِ وَضَحَكَ حَتَّى تَوَقَّعْتَ
 عَيْنَاهُ بِاللَّدْمُوعِ ثُمَّ أُنْشَدَ

يَا ^{١٥٥}

demto *adf.* redit قَدَمَيْنِ

gen. Dual. a قَدَمٍ *pes*; *cujus*
radix قدم ^{١٥٦} *præcessit.* Ex-

quisita illa formula, نَدَمَ قَدَمٍ
 صِدْقٍ عِنْدَهُ *quam* Gol-

noster eleganter exposuit, *me-*
rito ingenuæ virtutis multum va-
luit apud illum, ad verbum sonat,
ei est pes rectitudinis apud illum.

Ita dicunt ثَبَتَ قَدَمًا فِي

firmissimus pede in aliquare; pro-
valde peritus: nec non, firmissi-
mus pede apud aliquem; i. e. vetus

amicitiæ, & gratiæ. خَلِيفَةُ
 Chalipba, est *Vicarius, succes-*
sor. Hinc solennis comprec-

كان الله

خَلِيفَةُ وَالسَّادِكُ *fit Deus*
Vicarius genitoris tui; vel alte-
rius personæ, cujuscumque.
Hoc egregie nunc immuta-
tum, fit Deus Vicarius meus su-
per te: i. e. quod tibi nunquam
persolvere possum ipse, persolvat
Numen.

١٥٣ أَشَاهِدُ *præfens conspi-*

cer. Est *fut. phatatum* in 3. pro-
 pter *præfixum.* Radix est شَهِدَ

præfens adfuit. Itemque testimo-
 nium oculatum tulit شَهِدَ

نَجِيبٌ *præstans, nobilis, generosus;*
 in forma *Pabil;* a كَجَبٍ
egregius, nobilis fuit. Est po-
 testas

tuorum, ac pro me id tibi præstet ipse Deus. Tum ego, discipulo equidem, ut te consequar, filiumque illum tuum præstantissimum præsens conspicer, ac sermonem cum eo conferam. Ille autem me contuitus ut solet deceptum deceptor, & cachinnans sic ut oculi ejus lacrimis opplerentur, cecinit.

O 14

testas secundaria, a decorticando ducta: ea metaphora, qua delibratum multi viri docti Latini, usitatum fuisse autu-

mant, pro lectissimo. اُنَافَت

alloquar, sermonem conferam: item fut. phatat. in 3. a نَفَت flavit; cum flatu ejecit, ex ore edidit &c. Conjugatio 3. نَافَت apud Haririum crebra in Colloquiis. Ea Lexico accrescat.

كَي ut, respondet كَي

كَي ut mibi. Præmissum ل

dat كَي ad ut, cum in finem ut.

يَجِبُ respondeat; est fut.

phatat. in 4. a جَاب med. wow, secuit; item pervasit, trajecit.

Inde أَجَاب respondit; annuit; concessit; morem gessit: q. d. fecit transire; non respuit, non repulit, sed recepit, responditque.

104 خَادِعْ deceptor. Est part.

pres. ut مَخْدُوعْ part. pass.

in 1. a خَدَعَ decepti, fefellit, dolo circumvenit. Est secundarium; a subducendo sese, ut videtur, ductum; nam خَدَعَ

etiam exponitur, subduxit se in latibulum lacerta. ضَحِكَ

risit, est ضَاحِك: proprie reniduit, resplenduit. De mutatione Elementi consule Clav. Dial.

p. 296. تَغَرَّغَرَتْ oppleti sunt oculi ejus lacrymis. Proprie gargarizavit uterque oculus. Nempe liquor venuste dicitur gargarizare; quum sonum reddit gargarizantis. Verbum quadrilit.

تَغَرَّغَرَ reciprocavit in gutture liquorem, vocem, spiritum, moribundi instar; haud dubie διαμαρτυροειδς; ut & γαργαλις, atque γαργαλις gurgulio. Minus Y com-

١٥٤ يَا مَنْ تَطَنَّا السَّرَابَ مَاءً لَمَّا رَمَيْتُ

الَّذِي رَمَيْتُ *

١٥٥ مَا خَلَّتْ أَنَّ يَسْتَسِرَّ مَكْرِي وَأَنَّ

يَخْبِئِلَ الَّذِي عَنِيتُ *

١٥٦ وَاللَّهِ مَا بَرَّةَ بَعْرِسِي وَلَا لِحِي آبَسَ

بِهِ أَكْتَشَبْتُ *

١٥٧ فَأَتَمَّا

تغر عرت commodum Teblebius

أي امتنلات وأصله من

فمر الطائر فرخه إذا نرقه

Tegargerat nunc est oppleti sunt ;
a Radice Garr ; de Ave rostrum
rostro pulli infertante. Noster

nunc respexit usum & تَغَرَّعَتْ

in sono olla bullientis , qui gar-
garismum imitatur. Ad eam
rationem Oculi lacrymulis ex-
estuantibus pleni dicuntur gar-
garismum reddere.

١٥٥ opinitus est. In

pret. 5. pro تَطَنَّا. Sic تَغَصَّبِي

delapsus ex alto irruit accipiter ,

pro تَقَطَّضَ enotatur a

Tebleb. Volunt ad concursum
trium similibus literarum evitan-
dum mutationem inductam. Id
si verum esset , omnia quibus
secunda & tertia eadem , sic im-
mutari possent in 2. & 5. con-
jugatione ; quod tamen neuti-
quam permixtum. Ratio ergo
aliunde derivanda. De ea alias.

سَرَابٌ Species aquae meridianis
boris apparens in campis arenosis.
تَضَرَّبَ. Etymon indicat Tebleb.

قل صاصصكيب الشاف

هو ماء يهري في القفلة

من

O tu qui evanidam lymphæ speciem putasti aquam, quum narrattunculam tibi meam propinavi.

Haud imaginabar occultum fore dolum meum, aut dubium quod producebam.

Per Deum, nulla mihi Berra uxor, & nullus a quo cognominer filius,

Sed

من ضوء الشمس وقت

الظهيرة يسرب علي وجه

الارض مكانه ماء يجري

Auctor kisjafi ait, Sarab esse speciem aquæ, quæ in deserto apparet ad splendorem solis tempore meridiano, fluat liberius in superficie terræ, baud sœus ac aqua fluens. Confer Adagia Golii p. 92. 93. & Nawabig. IX. Egredie hic

locatum رَوَيْتُ narrovi, proprie rigati. Verbum Allegorie unice subserviens.

100 خلت imaginabar. Est

in præ. 1. a حال med. je

accideret fut. in fut.

10. a سر de qua supra.

يخبئ dubium esset: in fut.

4. iterum a حال imaginatus est: quasi dicas opinionem dubiam movit. عَنَيْت significabam, intendebar, producebam: a عَنِي respondit.

107 بعترسي in uxore mea nulla Berra. Sic Arabismus fert solemniss, quo præp. ب in signat interiorem conditionem, habitum, naturam rei. Solens fallit, falliturque, natio Grammaticorum, quum hæc Beth appellane Nominativi: &

بقدير Deus in potente nihil aliud sonare voluit, quam, Deus est potens.

إكتنيت cognominens

me, in præ. 8. a كني circumscripsit alio nomine, كنه. Origo in obtegendo, sita; ut ad Jobum submonui.

فَأَتَمَّا لِي قُنُونٌ سَحَرٍ أَبْدَعْتُ فِيهَا
وَمَا أَتَدَيْتُ ❖

أَمْ يَحْكِيهَا الْأَصْمَعِيُّ فِيهَا حَكِي
وَلَا حَاكِهَا الْكَمْبُتُ ❖

تَحَدَّثَهَا وَضَلَّةٌ إِلَيَّ مَا تَجِبِيهِ كَقِي
مَتِي أَشْتَهَبْتُ ❖

وَلَوْ تَعَاوَبَتْهَا لَحَالَتْ حَالِي وَلَمْ
أَحْصِ مَا حَوَّيْتُ ❖

فَمَهْدُ ❖

108 فَأَتَمَّا Namque. Nunc

simpliciter positum pro فَاَنَّ

At utique : ex فَاَنَّ & ١٠٨ Tritus

pleonasmus vocalæ مَا

Si tamen Originem spectes, ad

Verbum erit, at utique quod.

فَقُنُونٌ Variæ species; est plur.

١٠٩ فَاَنَّ fr. a فَاَنَّ modus, species rei. &c.

أَبْدَعْتُ excogitavi primus: in

prat. 4. a بدع produxit no-

vum quid. إِقْتَدَيْتُ imita-

tus sum : in prat. 8. a قَدَيَّ

celeriter incessit : proprie se-

cuit. q. d. secuit iter.

109 يَحْكِيهَا complexus

est ; enarravit eas. Est fut. in

i. per Apocopen ultimæ, pro

لَمْ يَحْكِي, ob præcedens لَمْ

minime, neutiquam. Est secun-

daria

Sed praestigiarum mihi variae technae, quas novas plane
confinjo, neutiquam imitans.

Quaies nec Asmaeus in narrationibus suis complexus est,
nec pertexuit Cumeithus.

Quas teneae conciliatrices praedae quam manus meae decerpit
quandocunque lubuerit.

Has si defererem, status meus immutaretur, nec posside-
rem quae possideo.

Ex-

daria vis, orta a *constringendo*,
& *contextendo*. Ejusdem ergo

Originis sunt *حكي*

ult. *warw* vel *je*, & *حاك*

media *warw* vel *je*: nam *حاك*

pro *حوك* est texuit: Sed

حاك pro *حيك* valet

divaricatis cruribus, & jactato
corpore incessit. A texendo signi-
ficatio ducta. Asmaeus & haec
Cumeithus nobiles prosa & versa
Oratione Viri.

110 *تخذتها* *fumfi* illas.

Est *prat.* in 1. a *تخذ* vel

تخذ accepit. Hoc propaga-

tum ab *اتخذ* 8. conj. ab

اخذ *fumfi*. Talia multa in

Clavi Dialect. indicata. *وصلة*

conjunctio, commissura: orne ul,
quo ad aliquid pervenitur. *دجني*

carpat: in fut. 1. a *جني*

carpsit; quod figurate nunc po-
situm, pro fructum, lucrum,

commodum percepit. *اشتهه*

concupiui; in *prat.* 8. a *شهه*
voluit; appetiuit.

111 *تعافيتها* *defererem*

ear. Proprie *refugerem* eas, me-
que immunem intactumve ab iis

servarem. Est *prat.* 6. a *عفي*

pura, *sincera* fuit res. Inde in 3.

عافي incolumem innoxium,

servavit Deus. Omissum in

Lexicis *تعافي* *semet purum*,

sincerum, *intactum* *servavit*.

لحالت sane verteretur. Est

prat. 1. cum *ل* *Emphat.* ab

۱۱۰ فَمَهْدُ الْعُدْرِ أَوْ فَسَامِحٌ إِنْ كُنْتَ

أَجْرَمْتَ أَوْ جَنْبَتَ *

ثُمَّ إِنَّهُ ۱۱۱ وَدَعْنِي وَمَضِي وَأَوْدَعَ قَلْبِي جَمْرَ

الْغَضَا

حال *versus* fuit ; unde &

حال *status* , id in quo res

vertitur. أَحْوَى pro أَحْوَى

possiderem : in fut. Apocopen

paffo ab حَوَى complexus est.

۱۱۲ مَهْدٌ admitte. Proprie

sterne , tanquam in curis. Est

Imper. in 2. a مَهْدٌ stravit
equabiliter lectulum. Venustissi-
ma phrasis sternere exousationem.

سَامِحٌ condona in imper. 3. a

سَمَحٌ facilis , indulgens fuit.

Proprie enodis extitit præ molli-
tie. Alibi jam illustratum.

لَجْرَمْتَ crimen commisit. In

F I N I S.

Excusationem vero admittas, vel etiam condones, si quicquam criminis aut culpæ contraxero.

Deinde vale mihi dixit, relinquens cordi meo prunas vivacissimas.

præt. 4. a جَرَمَ secult, rest-
cuit; unde secundo ortum, pa-
trare quid criminis. Simile ob-
serves in جَنِى carpit, pro
deliquit, & mali quid commisit.

113 وَدَعَ valedixit: a وَدَعَ
posuit, deposuit. Inde etiam fe-
quens. أَوَدَعَ in præ. 4. reli-
quit; Proprie depositum veluti

tradidit, ac commendavit. جَمْرٌ
plur. fr. a جَمْرَةٌ pruna.
فَضَا pro فَضْوٌ est nomen
arboris, cujus Lignum prunam
vivacissimam præbet. Hinc an-
teposita formulæ Proverbiali,
Commendavit cordi meo prunas
Elgada: pro vivacissimas mihi
curas in longum tempus reli-
quit.

F I N I S.

CON.

السادسة : المرغوبة وتعرف

بالخبيفة

أَلْحَرِثُ نَسْنُ هَمَامٍ قَالِ حُضِرْتُ
 روي دِيَوُنَ التَّظَرِ بِالْمَرْغَةِ وَقَدْ جَرِي
 بِهِ ذِكْرُ الْبَلَاغَةِ فَأَجْمَعَ مَنْ
 حَضَرَ مِنْ : فَرَسَانَ الْبَرْعَةِ وَثَرْنَابَ الْبَرْعَةِ عَلِي
 أَنَّهُ لَمْ يَبْقَ مَنْ : يَنْعَجُ الْإِنْشَاءُ وَيَتَصَرَّفُ
 فِيهِ

* *Maragenfis* inscribitur Con-
 fessus hicce, a مراغة *Maraga*,
 من بلاد العجم من
 كور اندر بيجان
 quæ ex urbibus Persiæ est in Pro-
 vincia Adferbigiaka. Vide Ju-
 dicem *Salad*. Alter titulus

أَلْخَبِيفَاءُ *Variegato colore*
oculorum inditus a præcipua hu-
 jus dissertationis materia ; sive
Epistolio ita *Variegato* omnibus
Vocabulis, suis, ut alterum li-

teras habeat punctis carentes,
 alterum isdem insignitas. Est
 fem. ab أَخْبَفَ quæ est
 form. compar. a خَبَفَ
Oculorum variegatio, ita ut ca-
sius, alter niger sit.

1 دِيَوَانِ *Diwan*. Proprie
Rationarium judicis, aut præfe-
 cti ; quasi دَوَانٌ دان, a
 دَانَ ; cujus 2. conj. exponitur

CONSENSUS SEXTUS.

Ab oculorum Variegato Colore dictus

MARAGENSIS.

Arravit Harith Ibn Hemmam, dicens. *Maragæ* aliquando interfui *eruditionis Concilio*, in quo de eloquentia dissertabatur. Consentiebant autem qui præsentés aderant *ex equitibus Calami*, & *principibus elegantie*, haud superesse ultra qui *carmen ex tempore* de-

in tabulas publicas retulit, scripsit in albo. Hinc accrevit significatio multiplex, ut *syntagmatis carminum*, tractatumve: item *Loci ubi confessus habetur judicialis*. Hinc translatio nunc facta ad *confessum Eruditorum*, qui insignite vocatur

ديوان التنظير *Diwan contemplationis*, i. e. *Disputationis*. جري به ذكر البلاغة ad verbum est, currebat in eo memoratio facundie.

فرسان البراعة ٢

Equites calami; venusta figura; pro iis qui scribendi facultate præpollent; *Oratores, Poetæ &c.* Nota translatio, qua etiam *Greci & Latini delectati*. Idem

أَرْبَابُ الْبَرَاةِ Domini excellentie mox appellantur.

أَرْبَابُ est plur. fr. a رَبٌّ

رَبٌّ princeps, magister, Dominus &c. De altero sic Tebl.

البراعة اي الاصاله في

الرأي والبارع الاصيل

الجبد الرأي والبراعة

هنا البلاغة الفايقة

Vox hac designat firmitatem mentis, ut participialis forma notat firmum & præstante mente præditum. Hic ponitur pro facundia eccellente.

يَنْقَحُ الْأَنْشَاءَ ٣

deproperaret carmen purum. Proprie, Emèdullaret carmen facere.

Z

Prius

فَبِهَ كَيْفَ شَاءَ وَلَا خَلْفَ ٤ بَعْدَ
السَّكْفِ مَنْ يَبْتَدِعُ طَرِيقَةً غَرَاءَ أَوْ
يَقْتَرِعُ ٦

Prius est in fut. 2. a نَقَحَ exinanivit os medulla. Alterum in infin. 4. a نَشَأَ tol-
li in altum : Inde أَنَشَأَ produxit, construxit; speciatim, aliquid grande, ut Epistolam Rhythmicam, carmen &c. Convenit cum usu Hebræo נָשָׂא sustulit parabolam. Sequens يَتَصَرَّفُ versaretur pro arbitrio, est fut. in 5. a صَرَفَ vertit, invertit &c.

خَلْفَ بَعْدَ السَّكْفِ ٤
succesit post eum qui decessit. Sic imitor paronomastiam, quæ in Arabico jucundior. سَكَفَ majores, decessores, est actio verbi سَكَفَ præterit, præcessit : ut præcessio grata Euphemia designet majores, qui jam decessere. Proprietas Radicis sita in levi & lubrico. Inde notiones

omnes effluxere. 1. æquavit, complanavit terram. Illevit : oblevit : occavit : a levigando cuncta. 2. præterit, præcessit : a lapsu lubrico, q. d. prælapsus est. Reliqua inde ex facili succedent non imperito horum tractatori. Est Hebræum סָלַח

يَبْتَدِعُ طَرِيقَةً غَرَاءَ ٥

Ad verbum, excogitaret viam candida nota insignitam : ad exemplum illius nempe, qui dicere ausus,

Avia Pieridum peragro loca, nullius ante

Tacta solo : juvat integros accedere fontes.

يَبْتَدِعُ est fut. 8. a بَدَعَ noviter produxit. Origo in Lexico haud comparet. طَرِيقَةً

طَرِيقٌ via, semita, regula; &

item via, sed proprie potius venire amans, Sunt formæ participi-

deproperaret purum, in eoque pro arbitrato versaretur, neque successisse doctis majoribus, qui intactam viam aperire, aut dissertationem Virginem posset conscendere. Scilicet

piales Hebrae, Pabil, a طرق
noctu venit; adivit, inivit; con-
cussit, verberavit; jecit filices

&c. Omnia secundaria. غرء
candida macula, vel nota, in-
signis in fronte equus &c. Est

comp. fam. ab أغر candicans

&c. Id productum a غرة
candicans macula in fronte equi:

quod tactum, ad *Conf. 3. pag.*

152. Verbum est, غر Alba
fuit facies, macula canduit frons

equi. Istud أغر alba macula no-
tatus in fronte; cum محجل

albis pedibus insignis equus; mi-
rifice transfertur, & ob amo-
rem, quo gens in equos tan-
tum non infanit, permittitur.
In Hamasa extat,

كَانَ يَوْمَ أَغْرَ مُحَجَّلٍ *

Dies candida nota in fronte, in pedibus, insignis factus est.

Plenius Samuel Ibn Adia, Poëta vetus, Ibid.

وَأَيَّامَنَا مَشْهُورَةٌ فِي عَدَوِّنَا
لَهَا غُرٌّ مَعْلُومَةٌ وَحَجَّوْلٌ *

Et dies nostri nobilitati in inimico nostro,

Quippe candidis frontium, candidis pedum, notis insigniti.

Breviter, & solide Tauriz.

هي بين الايام كالغر

المحجلة بين الافراس

Qui inter dies emineant ut inter
Equos illi qui nota candida fron-
tis, & pedum insignes. Utitur

Haritius Conf. 30. هذا
العقد
Z 2

يَفْتَرِعَ رِسَالَةً عَذْرَاءَ وَأَنَّ الْمَقْلَفَ مِنْ
كِتَابِ هَذَا الْأَوَّلِ الْمُنْمَكِّنِ مِنْ أَمْرِتَةِ الْبَبَانِ
كَالْعَبَالِ

العقد المجل في هذا
اليوم الاغر المحجل

Nexuit vinculum bocce venerabile connubii, in die candicante frontem, candicante pedem. Ad homines quoque applicitum;

indeque اغر passim illustrem,

& virtutibus insignitum exprimit. *ar. & x.* Fideles hoc titulo ornatos voluit Mubammedes. Ita Alkazwin. in Praefat. ad Vit.

القائد الغر Mubam.

المجلبن الي جنات

النعيم *Qui manuducit can-*

dida frontis, candida pedum, nota insignes ad Hortum amoenitatis. Hinc clarius intelliges quo-

modo sanctos in caelis notare queat, ut est in Lex. Gol. & quid sibi velit illud in

Hist. Tim. pag. 3. غسل

بسيوف الظفبان كل

اغر محجل *Lavit gla-*

dio Tyrannidis omnem candida frontis & pedum nota insignem:

i. e. fidelem Mubammedanum. Vides quanta gratia sit phraseos

candida frontis طريفة غر

tis nota insignis via Eloquentiae.

يَفْتَرِعَ رِسَالَةً عَذْرَاءَ 6

conscenderet dissertationem Virgini-

nem. Est audacissima Metaphora, quam tamen frequens usus

emollivit, qua Virgo hic signat materiam aliquam nobilem, & in-

тактam, cujus novitas, & dignitas necdum praeflorata quasi ab

ullo Scriptore. Illustrata jam formula, Proverbialis quodam-

modo, in notis ad Ispahanensem pag. 14. Satis apposite Tèbleh.

ومعني يفتري رسالة

عذراء ان ياتي رسالة

قد تصعب طريقها

Sensus bujus

pbra-

licet ex hujus ævi Scriptoribus mirificentissimos, qui eloquentiæ habenas moderari crederentur, clientum instar ha-

pbrafeos est, ut adferret disserta-
tionem, cujus præpedita esset aliis

via. ^{عَذْرَاءُ} Virgo, ex Origine
videtur substrictam, vel substri-
ctiorem denotare; ut ^{عَذْرَاءُ}

& ^{عَذْرَاءُ} Virginitas, a substri-
ctione Hymenis dicta. Non mi-
rabere jam, qui factum, ut

^{عَذْرَاءُ} etiam signare queat in-
strumentum ferreum quo extor-

quetur veritas. ^{يَقْتَرَعُ} fut. 8. a

^{فَرَع} verticem tenuit: Item,
verticem fregit. Hinc gemina
ansa usui 8. conjugationis, quo

^{اَقْتَضَ} valet ^{اَفْتَرَعَ}
defloravit Virginem.

7 ^{مُقَلِّفٌ} Mirificus. Est

part. 4. a ^{فَلَفَ} fidit, diffi-
dit. Inde ^{أَفَلَفَ} Miri quid

fecit, miracula patravit: q. d.
effudit & exculpsit aliquid gran-
de, & prodigiosum. Amat in
bonum quoque transferri, ut
quum prodigium Eruditionis
aliquis vocatur. Sequens

^{مُتَمَكِّنٌ} in potestate ba-
bens, est part. 5. a ^{مَكَّنَ}

firmus fuit: in 2. ^{مَكَّنَ}
firmavit. In 5. ^{تَمَكَّنَ}

firmatus est: firmam rei potesta-
tem accepit. ^{أَتَمَّتْ} capistra;

in plur. fr. a ^{تَمَكَّنَ}

Habena. Funiculus annexus an-
nulo per nasum jumentum trajecto.
Splendide; Eloquentiæ Habenas
in potestate habere. Etiam Græ-
cis, & Latinis placita imago.

^{عِبَالٌ} familia, domestici quos

quis sustentat: turba alumno-
rum; item pulchre transfertur,
cum iisque comparantur Scrip-
tores inferioris ordinis, qui tan-
quam clientes dependent ab au-
thoritate Veterum, super quos
quasi recumbunt; & quorum vi-
ribus sustentantur. Sentis qua-
re struxerit Haririus noster, si-
cut turba alumna super prioribus.

^{مَلِكٌ} ditione tenuit,
possedit; pulchre etiam hic lo-
catum. ^{فَصَاحَةٌ} Eloquen-

كَالْعِبَالِ عَلَى الْأَوَائِلِ وَلَوْ مَلَكُ فُصَاةُ
 سَحْبَانَ وَأَيْلٍ وَكَانَ بِأَلَمِ جَلِيسٍ كَهْلُ
 جَالِسٌ فِي الْحَاشِيَةِ وَعِنْدَ مَوَاقِفِ
 الْحَاشِيَةِ

tia, proprie fragor, a فصيح
 פלץ fregit; unde sonoram rupit
 vocem per Metonymiam succre-
 vit. Hebræa formula רצה פלץ
 rupit tinnitum, eandem fere
 vim exerit. De Sebbano Wajilo
 aliquid ad initium Conf. 5.
 pag. 70.

8 جَالِسٌ sedens. Est

part. præf. a جلس confe-
 dit: unde & مَجْلِسٌ

confessus, conciliabulum. حَاشِيَةٌ

in Lexico signat oram vestis,
 marginem: item, inferioris ordi-
 nis homines; domesticos; affeclas:
 iterum, tractum, umbram, pro-
 tectionem. Habes glomus con-

volutum, cujus filum nemo e-
 volvat, nisi qui & Formam &
 Originem simul teneat. Forma
 præbet participium fam. ab

حشي farfit, replevit: quasi

dicas stipatricem, nempe oram
 & extremitatem, in veste, aliis-
 ve rebus. Hinc angulus, tra-
 ctus regionis, terræ, quasi ora
 & ala. Item umbra, protectio;
 ansa sumta ab ora vestis, quæ
 expanditur quasi super clientes,
 a patrono præpotente. Vides
 quam facilis transitio fuerit ad
 affeclas, domesticosque alicujus;
 & quomodo tandem inferioris
 ordinis hominis hæc ipsa forma
 commodissime hinc potuerit
 consignare. Exempla paucula
 non displicebunt. In Hamasa
 egregie

كَانَتْ خِرَاعَةٌ مَلَأَ الْأَرْضَ مَا اتَّسَعَتْ
 فَقَصَّ مِنَ اللَّبَالِي مِنْ حَوَاشِيهَا ❖

Fuit Cbezaa, tribus, plenitudo terræ, qua late patet;
 Sed abscidit vicissitudo noctium de Oris ejus.

habere dicebant ad *priscos illos heroas*, etiam si possiderent eloquentiam *Sebbani Wajili*. Erat autem in Confessu quidam *provectoris jam ætatis*, residens in angulo, & inter famulam turbam: qui quotiescunque se in

i. e. de multitudine familiae, quam lacinosæ instar vestis trahabat numerosissima gens. In *Hist. Tamerl.*

p. 51. ثم يشن علي

عساكر تيمور القارات

ويذكر فيهم للمسلمين

النارات ويقتطع من

حواشيهم وما يمكنه

من مواشيهم

Deinde sparsim grassaturas exequit in copias Timuri; atque pro Moslemis multiplicem exegit talionem, earum extremitates cadens, & quicquid poterat de juvenis rapiens. Et pag. 94.

لكنه خاف مايلته

فجمع حاشيته وصاغيته

Quum metueret tamen Timuri impetum, collegit extremitatem suam, & inclinationem, i. e. universam famulitiam, atque amicos. I-

terum pag. 107. ثم انسلت

من بين الحواشي والاعوان

Deinde elapsus est de inter Oras,

i. e. affectas, & milites præ-

diarios. Luculentum inprimis hocce pag. 126. مع ضعف

حالي وقلة مالي وخبث

دايرتي وبلادتي ورقة

حاشية طريفي وبلادتي

Cum imbecillitate status mei, & paucitate opum mearum; & angustia circuli mei ac regionum mearum; & tenuitate oræ famulitii mei recentis & veteris. Notanda formula الحواشي

tenuitas orarum, in famulatio non ita amplo; quum quis tenues tantum habet oras; & extremitates quasi vestis: & non multam trahit familiam, quam sustentare debeat. Hinc anfa porrecta forte alteri figuræ, qua

عيش رقيق الحواشي

Vita tenuis orarum apud Golium ex Gjeub. exponitur commoda, commodis adfluens: quæ nempe non prægravata oneribus curisque. Potest & ex alio fonte venusta hæc locutio derivari. Nempe

رقيق الحاشية

tenuis oræ vocatur etiam quicquid molle, delicatum, elegans. Ita in Hist. Tamerl. pag. 344.

وكان خليل سلطان

لطيف الذات طريف

الصفات

الْحَاشِيَةُ فَكَانَ كَلِّمَا شَطَّ الْقَوْمُ فِي
 شَوَاطِئِهِمْ وَنَشَرُوا الْعَجْوَةَ وَالنَّجْوَةَ مِنْ نَوَاطِئِهِمْ
 يُنْبِئُ ١٥ تَحَاثَرُ طَرَفُهُ وَتَشَامُخُ أَنْفِهِ أَنَّهُ
 مَخْرَنْبُفٌ ١٥

الصفات نسيم اخلاقه
 لا تحمل من خدائداد
 زعازعه وبرد مزاجه
 اللطيف لركة حاشيته
 لا يثبت لمجاذبه
 المشاقة والمنازعة

Erat namque Chahil Sultanus lenioris indolis, & moribus elegantioribus, cujus aura blandior ingenii ferre non poterat turbines Chadaidadi: & cujus temperamenti vestis subtilior ob tenuitatem orae non subsistebat tractioni dissidii & concertationis. Citra

وكان Allegoriam pag. 155.

السلطان رقيب الحاشية
 ادبها شاعرا ظريفا

Eratque Sultanus tenuis oram, Humanus, Poeta elegans.

شَطَّ فِي شَوَاطِئِهِمْ وَ
 audacius se intulerunt in cursu

suo. Pulchra paronomasia. شَوَاطِئُ cursus, curriculum, a شَوَّطَ flagello. Supra expositum. شَطَّ est modum excessit, euectus est ultra limites; a primaria potestate longius tendi: unde alio flexu valet, recta statura fuit; cujus partic: شَطَّ Recta statura praeclitus: & شَطَّاطٌ

recta ac justa statura. At شَطَّ vitio datum signat excessum omnem in dictis factisve; unde & mendacium & injustitiam amplectitur. Venusta formula, spargere e Calatbisco Dactylos bonos ac malos, pro expromere e penu suae eruditionis sententias bonas & malas. Habet aliquid Proverbiale.

يُنْبِئُ ١٥ annunciabat; granditer pro ostendebat. Est fut. 4.

in curriculum hocce eveherentur audacius homines nostri, atque ex calathifco suo spargerent dactylos bonos simul & malos, ostendebat palpebrarum suarum contractione, & nasi corrugati suspensione, se oculum in terram figere ut pro-

4. a نَبَأٌ. Constructio quoque grandior, annunciabat contractio oculorum ejus, & sus-

pensio nasi ejus, &c. نَحْأَرُ infin. 6. a خَمْرٍ angustis, limisve, oculis fuit. Inde نَحْرٍ porcus nomen invenit. Arabes

نَحْرِيْرٌ vocant, forma auctiore, inserto Nun; cum allusione forte ad خَمْرٍ fœtuit.

طَرَفٌ extremitas, acies gladii, oculi. نَشَامَخٌ iterum

infin. 6. a شَمَخٌ altus fuit: unde dicunt شَمَخٌ بانفهِ alto naso fuit: ad fastidium, indignationem, contemtionem alio-

rum, & superbiam pingendam.

In Hamasa extat شَمُوحُ الْأَنْفِ

Altus nasi, pro nobili & generoso. Figuratissime Ispaba-

mensis inducit مَجْدُ أَشْمَخِ

Gloriam alto naso præditam. Formam nostram in Lexico omis- sam reperies quoque in Hist.

فَأَنَا قَوْمٌ Tamerl. p. 48.

لَنَا بَأْسٌ وَشِدَّةٌ وَالْعِدَّةُ

وَالْعِدَّةُ وَالِدَوْلَةُ وَالنَّجْدَةُ

وَلَنَا يَصْلُحُ النَّشَامَخُ

وَالنَّأَبِيُّ حَتَّى كَأَنَّهُ

قَالَ فَبِمَا أَلْمَنَنْبِي

نَحْنُ قَوْمٌ مَلِيحُنَا فِي نَزِي نَاسٍ
فَوَيْ طَبِيرِ لَهَا شُخُوصُ الْجَمَالِ *

مُخْرَنْبِقٌ لِبَنْبَاعٍ وَمُجْرَمٌ سَبَّهْدُ الْبَاعِ ١١
وَنَابِضٌ يَبْرِى التِّبَالِ وَرَابِضٌ يَبْغِي التِّصَالِ
فَلَمَّا

Namque profecto gens sumus quibus fortitudo, & vebementia; & apparatus ac numerus; & potentia atque animofitas: nobisque convenit nasum suspendere, factumque præ se ferre: adeo ut in nos dixisse videatur Mutenabius.

*Nos gens sumus ornati specie hominum
Super volucris quibus proceritas camelorum.*

١١ مُخْرَنْبِقٌ oculum figens in terram. Est partic. formæ 3. quadrilit. a خَرَبَقٌ fidit vestem: unde اِنْخَرَبَقَ

& per trajectionem اِنْخَرَبَقَ exponitur, laxatis palpebris oculos bumi defixit: conticuit, siluit. Ex Gjeubario hæc appo-

tuiffe juvabit المخرنبق المطرق وفي المثل مخرنبق لبنباع اي لبثب اذا اصاب فرصة ومعناه انه سكت لداهبة يريدوها Mucbrenbik, est o-

culos cum silentio defigens bumi; ut in proverbio; Oculos cum silentio defigens, ut ulnas extendat; i. e. ut infiliat quum invenerit occasionem. Applicatur ei qui filet mali quid moliens Concinat, quod a Tebleb. annotatum,

قال ابو عبيدة المخرنبق الساكت علي السوء

لبنباع ليطهر الذي في طيه من الشر

Abu Obeida ait; Muchrenbik est filens super malo; ut ulnas extendat, id est, ut promat id quod complicatum habet de malo. Vides ipsis Arabibus in Proverbio hocce Veteri enucleando aquam hærare, quoad genuinam vim & Originem Verborum; quamvis de sensu, generatim, satis con-

profileret, & in se contrahi ut mox amplo passu emicaret; esse item jaculatorem qui sagittas aptaret, & procubito-rem

constet. Ad Originem istam vestigandam observo Verbum

بَاع ulnas extendit quoad potuit, in 7. usurpari de Serpente quum sese explicat & distendit.

Idem Serpens dicitur اطرق laxatis palpebris oculos bumi figere, quum meditatur insilire in prædam. Ita Taabbeta Sjerran in Hamasa.

مَطْرُقٌ يَرْشَحُ سَمًا كَمَا
أَطْرُقَ أَقْوَى يَنْغِثُ السَّمَّ صَلَّ *

Oculos bumi figens, roransque venenum, prout
Oculos bumi figit serpens, qui expuit venenum, basiliscus.

Hinc formatum puto illud
مَخْرَنْبِقٌ لِبَيْبَاعٍ

proprie in Serpente, unde latius dimissum Proverbium ad omnes qui summo silentio aliquid inopinati moliantur. Eodem fertur, contrahens sese, ut exten-

deret orgyiam. مَجْرَمَزْ

part. 1. verbi quadrilit. جَرَمَزْ
quod in Append. Gol. valet in se contractus fuit: peculiariter ad insiliendum, ut monet Tebleb. A

leonibus petita imago. بَاع
orgyia; spatium ulnarum exten-

sarum; transfertur ad quadrupedes, diciturque باعت
الناقة الارض ulnis mensus est
ان اقطعنها camelus terram
بباعها quum eam secat
deducto passu.

12 نابض jaculans. Est

part. pres. a نابض vibravit
arcum, nervumve ejus. Notio iræ quæ in Lex. Gol. additur huic formæ, est figurata, quasi jaculatricem dicas; vel vi-

brantem. يَبْرِي aptaret; pro-

فَلَمَّا ١٣ نَشَلَّتِ الْكُنَائِينَ وَفَاعَتِ السَّكَايِينَ
 ١٤ وَرَكَدَتِ الزَّرْعَانِزِعُ وَكَفَّ الْمُنَارِزِعُ أَقْبَلَ
 عَلَيِ الْجَمَاعَةِ وَقَالَ لَعْدُ ١٥ جِبْتُمْ شَيْئاً إِذَا
 وَجَرْتُمْ عَنِ الْقَصْدِ جِدًّا ١٦ وَعَظَّمْتُمْ الْعِظَامَ
 الشَّرَفَاتِ

prie secaret, asciaret; in fut. I. a

رَابَضَ cubans, cubator: a رَابِضٍ

رَبِضَ cubavit complicatis pedibus

ovis, leo, canis. Confer Gen.

49: 9. & Gen. 4: 7.

١٣ نَشَلَّتِ vacuata essent.

In pass. I. a نَشَلَّ terram e-

gessit e puteo; & sagittas e phare-

tra. Convenit cum نَشَلَ extraxit

كُنَائِينَ plur. fr. a كُنَائَةٍ

pharetra. Forma in Lexico non

comparat. Ea tamen fat fre-

quens in Libris. Radix كَنَّ

condidit. فَاعَتِ rediere: in

prat. I. a فَاءَ med. je & ult.

Hamz. reverfus est مُسْكَايِينَ

سُكَيْنَةً plur. fr. a

quies, gravitas, securitas ani-
 mi; tranquillitas mentis sedata.

Est a سَكَنَ quievit,

resedit; & ejusdem est Originis

cum سَكَنَ.

١٤ Præcedenti figuræ succinit

رَكَدَتِ الزَّرْعَانِزِعُ

resedissent turbines. Prius in

prat. I. a رَكَدَ quievit ven-

tus. Posterius est plur. fr. a

زَعَزَعَ concussor, turbo. Plena

phrasis est زَعَزَعَ

زَعَزَعَ ventus concussor, a

زَعَزَعَ com-

com-

rem qui praelium efflagitaret. Quumque jam vacuatæ essent pharetræ, reductaque gravitate venti turbines resedissent, & altercationes desisissent, ad cætum directo sermone sic inquit. Profecto rem duram attulistis, & vehementer a justo & æquo declinastis, ossa cariota celebrando, men-

commovit, concussit; forma quadril. a יד. Similiter Latini plenius extulerunt, Turbines venti: sed mox venti ob crebrum usum omitti. Per turbines hic intelliguntur vehementiores animorum motus, sive disceptationes

animosiores. כף abstinuit, semet continuit; est כפה curvavit; curvatione inflexus fuit.

מנאע altercator; litigator:

נזע vulsit, vellendo traxit; unde נאע traxit contra alium; contendit.

15. גיט attulistis: Proprie intraistis, venistis, in præf. I. a. גא venit; intravit: quod ut Synonymum אבי cum ב constructum, valet adduxit. Rarior est structura cum Accusativo, ut hic Venistis rem, pro adduxistis. Est phrasis exquisitior Corani; in quo item

שי est res stupenda, ab אן idem quod אד oppressit gravius quid, & cum fragore irruit. Sequens גיט declinastis, est a גא flexit, deflexit, גר.

16. עזמט magnificastis. In præf. 2. a. עצם magnus fuit, & validus. Inde עצם os, effis; cujus plur. fr.

עצם. Illa ossa hic figuram præbent mortuorum, ac propria additum Epiteton רכא cariota; a רפת fregit, & fractum fuit os. Apud Syros est excessus fuit a vermibus: ut Act. 12: 23. Cariota ossa vocat Noster Scriptores mortuos succo & vigore Eloquentiæ carentes. Hanc mentem

الرِّفَاتِ وَأَفْتَنْتُمْ فِي الْمَبِيلِ إِلَيَّ مَنْ فُتَاتِ
 17 وَغَمَضْتُمْ جِبِلَّكُمْ وَالَّذِينَ فِيهِمْ لَكُمْ
 اللَّدَاتِ وَمَعَهُمْ أَنْعَقَدَتِ الْمَوَدَّاتِ أَنْسَبْتُمْ
 18 يَا جَهَابِذَةَ النَّقْدِ وَمَوَابِذَةَ الْحَلِّ وَالْعَقْدِ
 مَا 19 أَبْرَزْتَهُ طَوَارِفَ الْغَرَايِجِ وَبَرَزَ فِيهِ
 الْجَدْعُ

tem frequentia aperte indicant.

إِفْتَنْتُمْ prævertistis; in prat. 8. a

فَاتِ prateriit: item, mortuus fuit. Decenter enunciatur, prævertistis in inclinatione ad eos qui praterierunt i. e. immodico favore in mortuos estis inclinati.

17 غَمَضْتُمْ deprecistis:

vel obtrectastis: est prat. a غمض despexit; obtrectavit; ingratus fuit non agnoscens acceptum beneficium. Secundaria omnia; a

primario, deprecist. جِبِلَّ

جِيلِ seculum, homines unius ætatis: *συνήλικτες* Dan. 1: 10. Est a

جَالِ in orbem & جِيلِ

ivit; gyrauit. لَدَاتِ æquales,

proprie natiuitates, *לדוה*, plur.

san. a sing. *לדה* natiuitas;

natale tempus; & ipse æ-

qualis; siue coætaneus. *إِنْعَقَدَتِ*

connexi, connodati sunt; in prat.

7. a عَكَرَ عَقْدَ ligavit nodo.

مَوَدَّاتِ amores, familiaritates:

est plur. san. a *مودة*; cujus

thema *يَرِدُ وَدَدَ* amavit.

18 أَنْسَبْتُمْ obliti estis.

Est prat. pass. 4. a *نسي*

نشا oblitus fuit. Unde in 2. &

atque tam immodeste mortuis scriptoribus favendo, depri-
mendoque vestrum seculum, colque quibuscum natalibus
conjecti, & familiaritatibus connexi estis. An oblii estis,
O prole monetæ examinatores callidi, & antislites solvendi li-
gandique, quid producerint novæ indolum scaturigines, &
quo

& 4. existit obliuisci fecit. Inde
Nolter nunc *ἐπιφύλακτοι*, an in

oblivionem dati estis? *جَهَادَةُ*

examinatores periti: est plur.

fr. a sing. *جَهَادُ*

quod & *جَهَادُ*. Neutrum
reperitur nec apud Gjeub. nec
apud Phiruzabad. Videtur esse
vocabulum Persicum; de quo
tamen dubitat Meninskius; qui
illud declarat intelligens, per-
spicax; præsentī pecunia solvens.

نَقْدٌ pecunia parata; præsens
solutio; probus & justī ponderis
nummus. Radix est *نَقَدَ*

نَقَدَ pupugit. Nempe formu-
la tenet *نَقْدُ الدِّرْهَمِ*

نَقْدُ الدِّرْهَمِ *نَقْدُ الدِّرْهَمِ* *نَقْدُ الدِّرْهَمِ*
نقدي اخرج منها *نَقْدُ الدِّرْهَمِ*
pupugit drachmas; pro discrevit
inde adulterinam monetam. Fi-
gurate Examinatores probæ mo-
netæ, pro peritis Eloquentiæ.

مُؤَيَّدَةٌ Antislites; etiam plur.

fr. a *مُؤَيَّدٌ* & *مُؤَيَّدَةٌ*

Antistes Magorum. Hoc jam
certissime Persicum; nam est

contractum ex *مُؤَيَّدٌ*

Magorum præsul. Adifis Cl. Hyd.
de Relig. Pers. 364. Vides non
invenisse locatos *Antislites* sol-
vendi ligandique, in iis, penes
quos arbitrium *Literaturæ* ele-
gantioris.

أَبْرَزَتْ 19 *أَبْرَزَتْ* produxere; pro-
dire fecerunt. In præ. 4. verbi
أَبْرَزَتْ exiit; prodiit; promicuit.
Id mox in hac periodo valet,

prævertit cursu. *طَوَارِقٌ* recen-
tes, recenter inventæ, vel acqui-
sitæ: Proprie recenter carptæ.

Est plur. fr. a *طَارِقَةٌ*

& *طَارِقٌ* part. præf. a *طَرَقَ*

recenter carpta fuit res: recens
& novum quid prodiit. *قُرَيْحٌ*

item plur. fr. a *قُرَيْحَةٌ*

scaturigo: & translate, indoles,
in-

الْجَدْعُ عَلَى الْقَارِحِ مِنْ ٢٠ الْعِبَارَاتِ الْمَهْدَبَةِ
وَالْإِسْتِعَارَاتِ الْمُسْتَعْدَبَةِ ٢١ وَالرَّسَائِلِ الْمُوشَّحَةِ
وَالْأَسَاجِيعِ الْمُسْتَمْدَحَةِ وَهَلْ لِقُدَمَاءِ إِذَا
٢٢ أَنْعَمَ النَّظِيرُ مِنْ حَضَرَ غَيْرِ ٢٣ الْمَعَانِي
الْمُطَرِّقَةِ

ingenium. Illustratum ad Conf. 2. pag. 99. Proverbialiter dictum, *prævertit junior equus seniore*. جَدْعٌ est Equus bimus: ٢٠ *quinquennis*. Pinguntur Oratores in Hippodromo Eloquæ de palma certantes.

٢٠ *عِبَارَاتٍ* translationes. In plur. *san.* a *عِبَارَةٍ* significatio, *sensus*; præsertim per Metaphoram conceptus; a *عبر* ٢١ *مَهْدَبَةٍ* trajecit. *عَدَرَ* concinna, pulchre concinnata: in part. pass. 2. ab *هَدَبَ* refecit; mundavit; purum putum fecit. *إِسْتِعَارَاتٍ* figurationes; pro-

prie mutationes, five tropi mutuo sumti, ad Orationem illuminandam. Est plur. *san. infin.* ١٠. *إِسْتِعَارَةٍ*, cujus *إِسْتِعَارَ* a *عَارٍ* notat mutuo sumsit, commutato petiit. ٢١ *مُسْتَعْدَبَةٍ* suaviter derivata: part. pass. 10. verbi *عَذَبَ* dulcis fuit aqua: unde *إِسْتَعَذَبَ* aquam dulcem hausit.

٢١ *رَسَائِلَ* epistola: est plur. fr. a *رِسَالَةٍ* epistola; tractatus; dissertatio. ٢٢ *مُوشَّحَةٍ* pulchre exornata; proprie prætextata; five clavo, limbove, insignita. Est part. pass. 2. a *وَشَحَ*, cu-

quo praevertit junior equus seniore in tralationibus pulcre concinnatis, & figuris suaviter derivatis, & tractatibus pulcre exornatis, & rhythmis elegantissime coaptatis. Suntne vero iis qui nos praecesserunt, si rite res consideretur, sensus alii, quam qui aquariis turbidis & calcatis veniant comparandi, e quibus nihil celsum ac venustum eluceat.

Qui-

cujus وشاح notat cinxit se mulier fascia coloribus ornata; quæ

وشاح dicta. Hinc translatio facta ad Orationem coloribus distinctam; & purpura quasi præ-

textam. أساجيع Rhythmi

in plur. fr. ab أسجوعة,

idem quod سجع oratio rhyth-

mica. مستنلحة eleganter coaptati: in part. pass: 10. a

ملح salsus fuit; item elegans, venustus fuit.

22 Pro, si res rite consideretur, in Arabico est, si largam considerationem adhibeat qui præ-

sens est. Nempe verbum أنعم

prat. 4. a نعيم amoenus

fuit, usurpatur pro largiendo, & liberaliter impertiendo. Inde

أنعم التتظر, phrasus,

liberaliter impertiit, vel largitus est considerationem; pro attente considerare dignatus est. Quum

Scholias tes أمعن longius protulit, substituit, non Originem spectat, aut proprietatem, sed secundarium rarius, per vulgatiū secundarium explanat. Idem tenendum circa aliud Scholion,

أمعن واسبع longius protulit & saturavit visum; nameleganter quoque dicunt, saturare visionem, ut profundiorē contemplationem designent.

23 Grandi cothurno enunciatum معاني مطروقة

السوالى sensus quorum aquato-

ria pedibus conturbata. معاني

sensus, significationes; est plur.

fr. a معني pro معني

عني responsum. Thema معني

الْمَطْرُوقَةُ الْمَوَالِدِ الْمَعْقُوقَةُ الشَّوَالِدِ
وَالْمَأْشُورَةُ عَنْهُمْ لَتَقَادِمِ الْمَوَالِدِ لَا لَتَقَدِّمِ
الْصَّادِرِ

intendit, significavit, ore
protulit, vel retulit. His sen-

sibus dantur مَوَالِدُ aquatoria,

sive loca ubi aquatum descendi-

tar: in plur. fr. a مَوَالِدُ

ejus Radix مَوَالِدُ aquatum
descendit. Aquatoria confabula-
tionis, vel lectionis jucunde,
figuratio celebrat stilius. Di-
gnitatem Metaphora percipies
ex conf. 2. p. 56. 57. 113. Hæc

aquatoria vocantur مَطْرُوقَةُ

pedibus jumentorum conculcata, &
lotio ac merda inquinata, ad in-
dicandam protritiam & procul-
catam quasi rationem sensus suos
enunciandi, in quibus omnia
plebeja, ac vulgaria. Est notio

ducta a طَرَفُ lotium excre-
vit in aquam. Item turbidam

aquam bibit. Ejus طَرَفُ in

Gjaub. est الماء السماء

الذي قبول فيه الايل

وتبع Aqua celestis in quam
cameli urinam & stercus excre-
verunt.

Figuratissime etiam prolaturum

الْمَعْقُوقَةُ الشَّوَالِدِ

sensus quorum alligata sunt fu-
gacia: i. e. In quibus nihil ele-
gans, nobile, celsum, per ora
volitaturum: sed ubi omnia re-
punt, torpent, jacent. Ex A-
rabia genio interiore deprompta

formula. scilicet a شَرْدُ fu-

gax fuit fera, in part. figuratum

قَافِيَةُ شَارِدُ carmen fu-

gax, i. e. in famam & celesti-
tatem missum, ac per ora voli-
tans hominum: Vel potius in-
comparabile, intractabile, quod
ita praestat, ut ab aliis attingi
nequeat. Non satis accurate

Cl. Got: vaga ac divulgata
per regionem cantileva: nam id
magis plebejum quid & vile si-
gnat, quam nobile, & excellens,
quod in hac pbrafi unice in-
tenditur. Ita Noster conf. 36.

اتورد

Quibus *excellētia palma* defertur ob *etatem* qua *præver-*
terunt, non vero ob *præstantiam* illius qui jam *ab aqua*
discedit super eum qui in eam *recens descendit*. Ego ui-
 que

اتورد المرح واتصب

Aquatū de- شولرد المرح

scendebar in jocos, & venabar
 fugacissimos salium. h. e. sales
 celebratissimos, exquisitissimos, su-
 pra acumen vulgi positos; ad
 quos pervenire, & quorum deli-
 cias attingere, paucissimis da-
 tum. Planissime in hanc men-

قبه Abulphar. p. 522.

واودة واتصب شولرد

Constrinxit ejus artis solivaga,
 & venatus est fugacia: h. e.
 Quidquid in ea arte remotum a
 cognitione, indagavit; atque quæ
 aliis inaccessa, atque impervia,
 sibi reddidit quam familiarissima.
 Est metapbora desumpta a Man-
 suetariis, qui feras fugacissimas
 domant, cicurant, & manui suæ
 fuerunt: ad quam rationem
 cicurare & sibi mansuefacere do-
 ctrinam, artemque, dicitur is,
 qui cognitionis & experientie
 culmen in ea attingit. Sic

القصاصيد اولد solivaga

Carminum in Div. Hud. sunt
 rara, nova, nulli tacta, nulli
 dicta. Graviter Noster sensus
 in quibus alligata, & illigata

sunt fugacia, appellat, quas scri-
 ptiores non ex ingenio suo ex-
 promiserunt, sed undique colle-
 ctis Antiquorum flosculis consar-
 cinarunt.

24 مائورة propagata, tra-
 dita, celebrata. Est part. pass. I.

ab ائري prædicavit, memoravit
 ut dictum, factumve, laudabi-

le, atque imitandum. تَقَادِم
 præcedere, antevertere alium ata-

te: est inf. 6. a قدم قدم an-
 terior fuit. Sequens تَقَدِّم

inf. 5. Tematis, designat præ-
 cedere fortitudine. مَوَالِد

tes; natiuitates; in plur. fr. 2

صَادِر مَوْلِد Per مَوْلِد

recedens ab aqua, intelliguntur
 Auctores qui ætate præcessere:

per مَوَارِد descendens in aquam,
 illi qui ad orationem profam,

versam, recentes accedunt.

الْصَادِمِ عَلَى الْوَلَدِ وَأَنِّي لَأَعْرِفُ الْآنَ مَنْ إِذَا
 ٢٥ أَنَشَأَ وَشَيَّ إِذَا ٢٦ عَبَّرَ حَبَّرَ وَأَنْ أَشْهَبَ
 لَهَبَ وَإِذَا أَوْجَزَ أَعْجَزَ وَإِنْ ٢٧ بَدَّهَ شَدَّهَ وَمَتَيَّ
 ٢٨ أَخْتَرَعَ خَرَعَ *

فَقَالَ

٢٥ أَنَشَأَ pangit: proprie tollit, sustollit vocem, versum. Teblebius per كَتَبَ scribit, componit, explicat. Talium nempe magna latitudo in usu secundario. وَشَيَّ pingit, coloribus variegat; apposite ad orationem luminibus & floribus distinctam transfertur. Conjugatio 2. Empbasin adfert.

٢٦. عَبَّرَ traducit, significationem Metaphoricam effert: in prat. 2. عَبَّرَ لَادَّرَ عَبَّرَ vestes striatas efficit, iterum prat. 2. ab حَبَّرَ striatio; vestis striata; praesertim qualis in femina admirabili variegatione conficitur. Supra illustratum.

Sequens أَشْهَبَ altius fodit;

est prat. 4. a سَهَبَ profundus puteus: unde adscita potestas secundaria, fodit altius absque ut aquam inveniret. Hac occa-

sione subjunctum أَذْهَبَ aurum effodit: item prat. 4. a ذَهَبَ اذْهَبَ aurum. Est significatio in Lexicis neglecta: ubi inauravit; & abstulit; tantum notuere. Neutrum hic quadrat; & rectissime Tebleb. exposuit صَادَفَ مَعَدَنَ

الذَّهَبَ فِي حَفِيرِهِ invenit venam auri in fossione sua. Utrumque summa venustate traductum; altius fodere, & aurum effodere: quo in genere Arabia facile palmam sibi vindicat Eloquentiae profundae simul, simul splendidae atque magnificae.

Ver.

que cognitum habeo nunc quoque temporis, qui quum carmen pangit, pingat; & quum traducit in Metaphoram, vestes striatas Jemanenses fingat, & quum altius fodit, auri venam eliciat, & quum compendiosam ltruit Orationem, ad inopiam & silentium redigat alios, & quum extemporalis procedit, in stuporem conjiciat, & quum subito quid effundit, findat.

Re-

Verbulum quoque de mem-
bro altero, in quo **أَوْجَزَ**

præter. 4. compendificet i. e. compendiosum & nervosum sen-

suum extulit: **أَفْخَزَ** valet in-

opem reddidit & impotentem ad imitandum. Mira proprietates

عَجَزَ infirmus, impotens fuit,

defecit viribus; quæ secundaria sunt, a sessione super nates du-

cta; quatenus super nates resi-

dere concipitur, qui assurgere nequit ad aliquid grande emolien-

dum. Hinc **مُعْجَزَ** super nates

residere faciens dictum; factumve;

pro inimitabili. Ita Abulphar. p.

340. **تَصَوُّرِ مَعْجَزَ**

pictura inimitabilis. **مَعْجَزَ**

مَعْجَزَ miraculum, q. d.

inimitabile quid, ad quod omnes

humane viris fatiscunt, & sub-

sidunt.

27 Notandus usus verbi **جَدَّ**

de improvviso venit: quod hic va-

let extemporalis fuit, inde in 6:

تَبَادَهَا extemporalis carmi-

ne inter se certarunt. &c. Alte-

rum **شَدَّ** perculsum, attoni-

tum reddidit, in origine est fre-

git, ut **شَدَّ**. Teblebius in-

versum censet ex **دَهَشَ**

perculsus fuit. Hoc a molli flu-

xit. Nil impedit, quo minus

diversas horum verborum sta-

tuamus origines, in unum se-

cundarium concurrentes.

28 **إِخْتَرَعَ** subito effun-

dit. Est præter. 8. a **خَرَعَ** fi-

dit; quod mox subnexum. Il-

lud findere, effindere, transferri

amat ut exsculpere, vel extun-

dere Latinorum, ad sensus raros

& exquisitos, quos quis elicit, expromit, adinvenit. Ita Te-

فَقَالَ لَهُ ٢٩ نَاطُورَةُ الدِّيَّوَانِ وَعَبْنُ لَوْبِكَ
 الْأَعْيَانِ ٣٠ مَنِ قَارِعَ هَذِي الصَّغَاةِ وَتَسْرِعَ هَذِهِ
 الْكُصَّافَاتِ قَالَ إِنَّهُ ٣١ قَرَنَ مَجَالِكَ وَقَرِيصَ جِدَالِكَ
 وَأَدَا

شقق المغانى وابرزها
 effudit sensus, & expromit eos.
 In 8. ubi est vis passiva, aut
 reciproca, illud findere sese, vel
 findi, exponitur de novo ac re-
 cens aliquid fecit. Molius est
 aliquid inauditum, aut inusita-
 tum. Ita Hist. Tim. p. 80.
 ثم امرهم ان يصنعوا
 لهم قلانس ابتدعها
 وعلي صور من
 التركيب والتضريب
 اخترعها Tum iussit ut con-
 ficerent sibi pileos quos ipse exco-
 gitaverat, & certa quadam for-
 ma compositionis, & complicatio-
 nis, ex sese effiderat. Dicunt
 etiam اخترع الكذب
 effudit ex sese mendacium; pro
 excogitavit; commentus est. Re-
 liqua hinc semet dabunt.

٢٩ نَاطُورَةُ spectatum quid:

idem quod نَظُورَةُ, designat

spectabilem virum; live signan-
 tius, eum ad quem omnes undi-
 que respiciunt. Radix نظر
 ٢٩ observavit. pulchre subjun-
 ctum, Ocellusque illorum oculo-
 rum; prius لا ايم عين, oculus,
 ocellus, notat خبار electissi-
 mum cujusque rei: posterius
 أعْيَانِ oculi, signat proce-
 res, magnates, qui Civitatum &
 imperiorum quasi lumina.

٣٠ Proverbialiter dictum
 Quis perfractor bujus saxi?
 صفاة petra levis & magna, a
 nituit præ claritate. Inde
 لافاة nitenti crusta induxit: &
 لافاة nitens crusta, tectorium.

Ex hoc quoque لافاة specula-
 tus est, profluxisse, alibi osten-
 detur. Figurata petra applici-
 ta ad الصعب من الكلام

Respondit autem qui in Concilio principem locum tenebat, & Ocellus erat illorum procerum; quis durum hoc factum nobis perfregerit, seque talem nobis Heroa præstiterit. At ille, hic equidem est qui tecum nunc in palæstram descendit, & velitationem contra te iniit. Quod si lubeat, expe-

arduum orationis; ejusque
 قارِعْ قِرْعْ percussor, ac per-
 fractor, is qui arduum illud a-
 lisque inaccesum efficere va-

let. Ita Tebleb. قارِعْ decla-
 rat ضاربٌ وكاسرٌ
 percutiens & perfringens. قارِعْ
 laceravit. Inde قريعٌ Heros;

qui plenius قريعٌ الدهرِ
 Heros seculi. Proprie Admissa-
 rius camelus, a قريعٌ
 الفحل قريعٌ pertudit admissarius
 Camelum, pro inivit. Ratio

Metaphora obvia. صفاتٌ
 dotes, qualitates; est plur. san, a

صفةٌ descriptio, descripta for-
 ma, qualitas, dōs, proprietas.

Thema وصفٌ descriptit.

قِرْنٌ مَجَالِكٌ 31
 Compar campi, vel arenae tuae.

i. e. qui tecum in arenam de-
 scendit. قِرْنٌ est a قِرْنٌ jun-
 xit; unde & قريسٌ mox, con-
 junctus, colligatus, connexas.

مَجَالٌ proprie circus, lo-

cus gyrationis, a جالٌ
 & جالٌ gyrauit. Frequentatur

pro Campo praelii; Hist. Tim.
 p. 50. اذا انتهى في

المجال لا تثبت

المجال له الرجال Quum in Cir-
 cum venit, non gradum ei te-

nent Viri. Et p. 86. فلم
 ير قيسمور لوفق من

الارز بمجال لضيق

المجال وحسر المنال

Nec quicquam convenientius du-
 xit Timurus, quam ut regrede-

retur, ob angustiam Circi, &
 difficultatem consequendi voti.

Cum nostra Metaphora conso-
 nat hocce p. 197. فافتح

وافتح للمجال مَجَالٌ
 rus

وَأِذَا شِئْتَ³² فَرُضَ نَجِيبًا وَادَّعَ مُجِيبًا لِنَتْرِيبٍ
مُجِيبًا فَقَالَ لَهُ يَا³³ هَذَا إِنَّ الْبَغَاثَ
فِي أَرْضِنَا لَا يَسْتَنْسِرُ³⁴ وَالشَّمِيبُ عِنْدَنَا
بَيْنَ الْغُصَّةِ وَالْقَصَّةِ مُسْتَبْسِرٌ وَقُلْ³⁵ مَنِ
اسْتَهْدَفَ لِلنِّضَالِ فَخَلَصَ مِنَ الدَّاءِ الْعُضَالِ
أَيُّ

perire strenuum, & provoca responsaturum, ut videas admiranda. Tum alter, Heus Tu, in terra sane nostra mihius haud reputatur vulturius, & quid distent argenti fragmina a glarea facile dijudicamus. Oppido autem pauci jaculandi scopum erigi postularunt, qui a nodosa calamitate evaserunt; aut pulverem experimenti subeundi exci-

ta-

ba mineralis; a قَصَّ قَصَّ

divulfit. قَصَّة glarea parva,

lapillus. a masc. قَص. At

قَصِبُص est glarea ma-

ior. Radix قَصَّ قَصَّ sci-

dit. per modum Adagii dicunt

جاءوا بقصصهم وقصصهم

venerunt cum minore & majore

glarea sua; i. e. in universum

omnes. Exstat in Hist. Tim. p.

158. اقيلوا بالقص والقصص

والقصص وادعوا بالقص والقصص

341. مَسْتَبْسَر facilis :

in part. 10. a مَسْر مَسْر re-

ctus fuit. Ceterum, quomodo

Allegorice hic argentum & gla-

rea veniant, series nostra latis

cuique suggerit.

35. اِسْتَهْدَفَ prat. 10. ab

هَدَف imminuit, in Gol. expo-

nitur elata fuit res. Hic a Teble-

bio exponitur erexit semet in sco-

pum; vel factus est scopus صَانِ

هَدَفًا. Nempe هَدَف

congestio; quicquid altius con-

structum, aggestumve; tumulus;

mons; speciatim venit pro sco-

po sagittantium. Hinc elegan-

tissime استهدف للنضال

semet erexit in scopum ad jacu-

lationes. نَضَال, infin. 3. ف

نَضَل jaculatus est; quod e-

iusdem originis cum نَصَل

نَضَل exemit; extraxit. Sequens

خَلَص extractus fuit, خَلَص, nunc est, evasit, immunis fuit

a malo. دَاءُ عَضَال mor-

bus nodosus figurat basitatio-

أَيُّ اسْتَشَارَ نَقَعَ الْأَمْتَحَانَ فَلَمْ يَقْدِرْ
بِالْأَمْتَحَانِ فَلَا 37 تُعْرِضُ عِرْضَكَ لِلْمُفَاضِحِ
وَلَا

nem, cum confusione conjunctam.

36 اسْتَشَارَ excitavit, con-

citavit. Est prat. 10. a تَشَارَى
Elatus & diffusus fuit pulvis;
concitatus tumultus. Effervuit,

& concita fuit res. مَتَحَانَ
experimentum capere; examinare,
probare: in infin. 8. a

مَكَرَ trivit: speciatim ad
coticulam. دَحَنَ. Dictum ad

Conf. secundum p. 95. Elegan-
tissime figuratum concitare نَقَعَ

الْأَمْتَحَانَ pulverem expe-

rimenti capiendi: nam نَقَعَ
pulvis elatus transfertur ad cer-
tamina, & praeliorum collisiones.
In Hamaſa poeta vetus

أَبُوا أَنْ يَبِيعُوا جَارَهُمْ لِعَدُوِّهِمْ
فَقَدْ تَارَ نَقَعَ الْمَوْتِ حَتَّى تَكُونُ *

Non committunt ut prodant clientem ipsorum hosti,
Etiamſi volet pulvis elatus mortis; ſic ut condenſeat.

Ibidem Weddachus Ibn Iſmael, laudans turmam ſuam.

فَأَنَّكَ لَوْ رَأَيْتَ الْجَبَلَ تَعْدُو
عَوَابِسَ يَتَّخِذُونَ النَّمْعَ دَيْلًا *

رَأَيْتَ

tarunt, quorum non oculum læserit cladis ignominia. Ne itaque exponas bonam tuam famam vituperatori, neve a-

ver-

رَأَيْتَ عُكَي مَتُونِ الْكِبَلِ جِنَا
تَغْبِدُ مَغَانِمًا وَتَغْبِتُ نَبِلًا *

At Tu si vidisti equos qui currant infesti, quibus pulvis elatus syrna fit;
Vidisti simul super dorsis equorum demones, qui lucrentur prædas, & easdem disperdant donis.

Admirabiliter ad hanc imaginem concitati pulveris subnexum,

يُعَدُّ quod est fut. 1. a

قَدِي illapsu pulveris aut festu-
cæ læsus fuit oculus: vel læsum
babuit oculum. اَمْتِهَان

vilitas, ignominia, est infm. 8. a

مَهْن despectus fuit. Egregie
Oculus ignominia, tanquam pul-
vere, læsus, signat confusionem
ex clade oriundam.

&c. فَا لَا تُعْرِضْ 37

Itaque ne exponas &c. Est fut. 2. a

عَرَضٍ adversus occurrit: &
intransitiva vi, obtulit, object.
Proprie vibravit: Eadem pro-
prietas Hebræi عَرَض; quod Me-
tonymice usurpatur pro vibrando

quassari, percelli, perterresieri:
ut عَرَضٌ tremendum signat, ad
cujus adspectum vibratio existit
terroris. In 2. nostra specie

عَرَضٌ inter alia valet, expo-
nere periculo; obnoxium reddere.

Ea vis hic obtinet. عَرَضٌ

existimatio, vicinam habet ori-
ginem; est enim proprie ما

يُمدح بالرجل ويدم
quod laudatur in viro, vel
vituperatur: q. d. famam judicio
omnium expositam, atque obno-
xiam. Sequitur ex 4. specie

ejusdem radieis, & ne تُعْرِضْ

avertas te: proprie, vibres te-
met: nam aversio ista per vim
particulæ عَنْ ab existit: qua-
tenus vibrare semet a re, est inde

وَلَا تُعْرِضْ عَنْ نَصَاحَةِ النَّاصِحِ فَقَالَ
كُلُّ 38 أَمْرِي أَعْرِفُ بِوَسْمِ قِدْحِهِ وَسَبْتَفَرِّي
الَلَّيْلِ

de abhorreere, resfilire, seque-
tum avertere. Pulcre locatum

vocabulum مُقَاصِحٍ

opprobria, ex origine, ruptiones;

fractiones, a sing. مُقْضَكَةٌ

quo *Lexicon* augendum. Radix

فَضَحَ detectis malefactis pro-

bro exposuit: q. d. perrupit cor-
ticem alicujus, atque ita vitia
nudavit, ac vulgavit. Alio
flexu est, illuxit Aurora: i. e.
erupit, perrupit velum noctis.
Eadem metaphora in Dactylo im-
maturo exponitur Rubescere cœ-
pit: quasi tu dicas, rupto invo-
lucro ad maturitatem perrexit.

نَصَاحَةٌ sinceritas, candor;

نَاصِحٌ & نَاصِحَةٌ

sincerus monitor, istam in pote-
statem metonymicam venerunt a

نَاصِحٌ quatenus valet

purum fuit mel. Sic Teblebius,
qui etiam transitivum usum pro-

يُقَالُ نَصَحْتُ

العسل إذا اصغفته

من الشمع شبهوا

تخايلوا القول من

الغش بتخايلوا

العسل من الخلط

قَالَ صلي الله عليه

وسلم الدين النصيحة

Verbum نَاصِحٌ in melle adbibetur,

quum illud depuratum reddis a

cera. Compararunt dicti depu-
rationem ab omni fraude, depura-

tionem mellis ab omni miscela.

Hinc in Alcorano نَاصِحَةٌ

Religio mellis instar depurata.

Admirabilis concursio Etymo-
rum. Nempe & sincerum ex

eodem fonte fluxit, q. d. sine

cera. Rectissime ergo نَاصِحٌ

in Psalmis per Monitorem ex-

primitur; cui si sincerantis ad-

jeceris potestatem; non mi-
nues, credo, Tituli dignita-

tem.

38 أَعْرِفُ Noscentior. Op-

time noscens, a صَرَفٌ interioris

inter-

*veritas te a candore monitoris. At ille, Quilibet optime novit
notam sagittæ suæ, & nunc statim nox ab aurora sua discutie-
tur.*

inspexit & noscitavit. Origo a
Τεχνολογία, & Anatomia, ut ali-

bi deductum. قَدَحٌ est sagit-

*ta aleatoria: Tales decem, suis
quæque notis insculptas usurpa-
bant Arabes ante Mubamme-
dem in fortibus dirimendis; alia-
ve qua alea. Proverbiale quid
habet sententia, quilibet optime
noscens notam sagittæ suæ. Hoc
Latino more sic efferas, Quis-
que suam callere debet aleam. In-
tellige hic Aleam ingenii, quam
se lubire paratum ostendit.
Hinc sponte percipies, quo
feratur figuratio ista; Et nunc
statim discutietur nox ab auro-
ra sua. Nempe nox est diffi-
lis & nodosa questio: quam se
lumine ingenii facile perruptu-
rum, & discussurum, gloriatur.*

تَتَفَرَّى in fut. 5. proprie

scindetur: a قَرَى scidit, fidit,

findendo perrupit. تَنَاجَتْ

consultarunt, est præter. 6. a

نَجَا ult. Waw: unde in

*3. clanculum locutus est cum alio:
& in 6. inter se clanculum ege-*

runt, consultaruntve. يَسْتَبِرُّ

exploraretur: in fut. pass. a

*يَسْتَبِرُّ exploravit vulnus qua ef-
fet profunditate: item negotium
omne, quod in sinu haberet.
Hic pulchre applicatur*

قَلْبٌ puteus; per quam in-

*telligit nunc viri mentem; ejus-
que profundiorum illam Doctri-
nam, venamve abditam Erudi-
tionis ac Literaturæ, antiquam
dignitatem respicientis. Nempe*

قَلْبٌ signat puteum an-

*tiquiorem, antiquitus effossum;
qui, pro more Arabiæ, in usum
publicum totius gentis sedulo cu-
stodiatur, ac contegatur. No-*

*men invenit a قَلَبٌ vertit
invertit; quatenus usurpatur
pro حَفَرٌ fodit, monente*

Tebilebio. يَتَعَمَّلُ efficeretur,

iterum fut. pass. 1. a عَمِلَ

effecit, elaboravit. تَقْلِبٌ

infim. 2. a قَلَبٌ vertit in-

*vertit, exprimit actum exami-
nationis accuratissimæ, qua quid
undique inversum, excussumve,
exploratur.*

الْبَيْتُ عَنْ صَبْحِهِ فَتَنَاجَتْ الْجَمَاعَةُ
فِيمَا يُسَبِّرُ بِهِ قَلْبَهُ وَيَعْمَلُ فِيهِ
تَقْلِيْبَهُ فَقَالَ أَحَدُهُمْ 39 دَرُوهُ فِي حِصَّتِي
لَأَرْمِيَهُ بِحَجَرٍ قِصَّتِي فَإِنَّهَا عُصْلَةٌ
الْعُقْدِ

39 دَرُوهُ tradite eum. Est
imperat. I. a. وَدَرِي reliquit,

missum fecit. Primaria vis the-
matis est secuit, incidit. & qui-
dem frustula minutiora. Nemp-
pe incidimus quasi, vel secamus,
quod missum facimus, vel alte-
ri in portionem permittimus, tra-
dimusve. Ad Originem hanc
venuste alludit Noīter, quum
ait, missum eum facite in por-
tione mea: i. e. eum mihi tradi-
te, versandumque permittite.

حَصَّة portio, ab حَصَّ,

item secuit, consecuit, rasit, de-
rasit. Hæc potestas tamen
primaria apud Cl. Golium non
compareret; quippe qui incipiat
a Celeriter ivit. q. d. secuit viam.
Addit; Capillo hic illic caput
nudavit galea. Et hoc ab in-
secandis capillis ortum, quivis
jam ultro intelligit. Eadem

vis in VII. Defluxit capillus;
insectus scilicet pussim, incisus-
que. In III. existit, portionem
cum altero partitus fuit: q. d.
secuit cum alio. Reliqua spon-
te ex his patefcent. Habes
quoque Harmoniam cum He-
bræo חֶצֶץ & חֶץ sagitta, ab
insecando nomen adepta. Quia
حَصَّة pro portione proprie
videtur esse fors per sagittam

assignata: & حَاصَّ partitus
est cum altero quasi per sagittas,
& aleam iisdem exerceri soli-
tam. لَأَرْمِيَهُ ut feriam eum;
in fut. I. cum præf. adf., اَرْمَى
jecit, jaculatus est:
حَجَرٍ قِصَّتِي Lapis casus
mei; concise, & figuratissime,
pro casu graviore & difficiliore,
que-

tur. Consultavit deinde inter se cœtus, quonam potissimum hominis hujus perennem puteum explorarent, & quo specimine promptitudinem ejus sub examen revocarent: quum aliquis eorum, pro portione mihi mea, inquit, eum tradite, ut eum feriam lapide in me aliquando coniecto, idque in casu aliquo, cujus intricatissimus erat nodus, & qui Lapidis Lydii

quocum conflictatus fui aliquando.

Hic casus nova figura appel-

latur عُضْلَةُ الْعَقْدِ in-

tricatio nodorum: i. e. aliquid intricatissimum ac nodosissimum. Nodus Gordius. Quæstio insolubilis. Sic intelligas Glossam

Golianam, qua عُضْلَةُ

exponitur دَاهِيَةٌ gravis ca-

us. Radix عضل Musculofus, torosus fuit; ab intorto istam

vim adscivit. Sub Rad. عضل

ea Origo asservata: valet quippe distorqueri, curvari, nexibus,

nodisve, intricari. Ejus عُضْلُ

inter alia est, intorta crura habens; Lortpes. Inde עצל pi-

ger denominationem traxit: neque enim ambigendum, quin עצל eandem possederit proprietatem.

Elegantissime denique casus hicce, cum Lapide compara-

tus, inducitur ut مَسَك,

Cotricula aurificis, Lapisve Lydus, aureo nummo explorando-

Is nummus مَسَكٌ hic appellatur, in part. pass. 8. a

مَسَكَ parata pecunia solvit:

مَسَكٌ parata pecunia solu-

tionem accepit: præsertim nummis aureis, qui omnium præsentissimi. Origo in punxit, jungendo fixit; quod & Hebræis

מָסַךְ prout מָסַךְ fricuit, un-

de מָסַךְ & מָסַךְ pro-

מָסַךְ & מָסַךְ

instrumentum fricando, terendo-ve; iisdem fuit מָסַךְ. Per monetam auream figuratur ingenii splendidior vena, in omnem orationis elegantiam, nitoremque, promptissima vel & ipsa oratio e tali fonte profusa.

أَلْعَقِدَ وَمِحْكَى الْمُنْتَقِدِ ٤٠ فَقَلَدَوْهُ فِي
هَذَا الْأَمْرِ الرَّعَامَةَ تَقْلِيدَ الْخَوَارِجِ أَبَا
نَعَامَةَ فَأَقْبَلَ عَلَيَّ الْكَهْلَ وَقَالَ إِنِّي
أُولِي هَذَا أُولِي ٤١ وَأَرْجُحُ حَالِي بِأَلْبَابِ
الْحَالِي

٤٠ فَقَلَدَوْهُ الرَّعَامَةَ per-
miseruntque ei auctoritatem: vel

في هَذَا الْأَمْرِ spon-
sionem; hoc in negotio: i. e. totam rem
ejus arbitrio remisit. Grandis

enunciatio: nam قَلَدَ torfit

funem, monile; in 2. قَلَدَ

valet, monili vel torque insigni-
vit collum. Inter insignia au-
tem praefecturae alicui commissa
quum sit torques collo circumda-
tus, ansa inde porrecta ufui

Synecdochico, quo قَلَدَ torqua-
vit, ut sic dicam, frequentatur,
pro praeposuit muneri, praefectu-
ra ornavit. نَعَامَةُ est dignitas &

نَعَامَةُ sponsoris, fidejussoris,

Auctoris & principis in omni re.

Radix نَزَعَم affeveravit, cum
vehementia pronunciavit. Item
arrogavit sibi: nec non; fidejuf-
sit, sponndit. Omnia a concita-
tione spuma oris: nam origo sub

نَزَعَم spumavit, spumam in ore
movit, continetur. Sequens

جَوَارِحُ Charagii, Heretici

in Islamismo; de quibus Histor.
Sarac. p. 40. & Abulfar. Hist.
Dyn. 170. 190. In singulari ef-

fertur خَارِجِي. Vide

Golium p. 695. Horum Dux
per viginti annos extitit Kairi
Temimensis, Abu Naama cogno-
mento dictus, ab Equo quem se-
dere solebat, Naama dicto quod
struthionis cursu polleret: nam

نَعَامَةُ struthionem designat

Ibid. أُولِي affectatus fui;
asse-

Lydi instar sit, ad *bonitatem* præsentis nummi *examinandam*. Permisit autem mihi omnes negotii hujus arbitrium, prout *Charisjii* ad *Aba Neama* omnia detulerunt. Proinde ad *seniculum* nostrum conversus, scito, inquit, me in comitatu hu-

asseclam me præbui: a **وَلِي** *contiguus fuit, proxime secutus fuit, adhaesit. Inde in 3.*

pro **تَابَعَ** *sine intermissione affectatus fuit. Affectam egit. Ab eodem themate. quatenus usurpatur pro administravit rem,*

eique præfuit, descendit **وَال**

pro **وَالِي** *prætor, præses provinciae; præfectus. intelligit Virum illum principem qui hoc in confessu præsidebat.*

41 **تَرْقَّحَ** *constituebam; cura-*

bam. Est fut. 2. a **تَرْقَحَ**; *quod in II. tantum apud Golum proflans, exponitur, bene curavit, recteque administravit*

opes. in v. **تَرْقَّحَ** *questum fecit suae familiae. Hæc secundaria: quorum origo non compareret in Lexicis. En Camusi fluxum, non nimis copiosum* **الرِّقَادَةُ الْكَسْبِ**

والتجارة **وَتَرْقَّحَ** *بوفاله تكسب*

وَتَرْقَّحَ الْمَالُ إِصْلَاحَهُ
وَالْتَقَبَامَ عَلَيْهِ وَهِيَ
رَقَّاحِي مَالٍ لِنَرَاوَه

Forma **رَقَّحَ** *signat acquisitionem opum, & mercaturam. Et in familia sua, specie V. valet, questui incubuit. In H. in opibus adfert, earum constitutionem, & constabilitationem. Talis autem homo dicitur, i. e. earundem stabilimentum, atque sustentator. Qui Linguas callent, nihil in hisce reperiunt primarium: quemadmodum nec in Teh-*

lebi expositio. **أَرْقَحَ** *اي* **أَصْلَحَ** *وازيين واحسن* **يَقَالُ رَقَّحَ مِنْ عِبْشَه** *اذا اصْلَحَ مِنْهُ*

Verbum **رَقَّحَ** *valet bonum, pulchrum, ornatum reddidit. Dicitur nempe* **رَقَّحَ** *de victu & vita, pro commodiorem effecit. Videamus an Gjeubarius clario-*

rem accensurus sit faculam. **الرِّقَادَةُ الْكَسْبِ**

أَلْحَالِي وَكُنْتُ ٤٢ أَسْتَعِينُ عَلَيَّ تَقْوِيْمِ
أَوْدِي فِي بَلَدِي بِسَعَةِ ذَاتِ يَدِي مَعَ
قَلَّةِ

يكتسب وترقح المال والتجارة وفي تلبية
اصلاحه والقيام بعض أهل الجاهلية
عليه تقول فلان جبنك للنصاحة لم
مرقحي مال قال نأت للرقاحة وفلان
الحرث يرقح لعباله أي

يتبرك ما رقح من عبشة
يعبت فيه هج هاج *

For רקח notat parationem opum & mercaturam. Inter formulas quorundam in paganismo, quum opitulatum aliis venirent, erat: Accessimus ad Te ob amicitiam sinceram, non ad opes parandas venimus. Et in 2.; Ille familie sue רקח opes parat in 5. item רתקח in opibus, est eas recte constituere ac constabilire. Inde parator opum, רקחי qui eas auget. Dixit Elbarith.

Relinquit quod paraverat de victu suo, Grassaturæ expositum muscis confertissimis.

Ne ex hisce quidem aliud elicere datur, quam רקח si-

quantissime adhiberi in rei familiaris amplificatione illa, qua identidem lautior reddatur atque unctior. Sic jam convenire incipit cum Hebræa רקח, quod est decoquere unguenta. Excoquere ad pinguitudinem & spissationem. Hoc ad opum incrementa unctiora & pingutiora pulcre translatus ab Arabibus;

quibus & sub هنا Linivit. Unxit, eadem Metaphora attribuit: ac proinde jam ad Originem hancce exprimi posset, Unctum reddidi statum meum: ubi

حَال status pro re familiari:

Mus viri principis, rem domesticam constituere copia ex-
polita orationis. In mea autem civitate me, quum parva
esset familia, quadantenus sustentabam meis copiis; sed
quam

a Themate **حَال** vertit, ver-
fatus est. Sequens **بَبَان**
facundia, **בְּבָן**, proprie est di-
stinctio, & facultas distincte men-
tem declarandi. Pulcherrimo ea
Epitheto ornatur **الْحَالِي**

polita, comæ, monilibus infi-
gnita; in part. præf. a rad.
حَلِي monilibus ornatus fuit.
Inde **جِدْ حَالِي** collum
monilibus ornatum. Ad eam ra-
tionem **حَلِي** mundus mulie-
bris; & **حَلْبَة** polimentum,
comæque monilium, ad orationis
ornamenta passim transferuntur.
Hebræis **חָלִי** etiam Monile. De
Origine a Terendo, quatenus
pro poliendo usurpatur, atibi
jam dictum.

42 **أَسْتَعِين** opem petebam
Est fut. 10. verbi **عَانَ**

juvit. In Arabico habes, opem
petebam super correctione curva-
tionis meæ, in civitate mea, a
facultate quæ præ manu mea,
cum paucitate numeri mei: hoc
est: quam diu parva erat fami-
lia, me mea in civitate meisque
copiis sustentabam, atque cur-
vationem meam, id est statum
jam gravari incipientem, utcum-

que corripiebam. **أَوْد** Curvatio;
est infin. **أَوْد** **אָוֹד** flexus, cur-
vatus fuit. **תְּקוּיִם**
correctio; erectio; est infin. 2.

verbi **קָוַם** **קָוַם** stetit. **سَعَة**
vel **سَعَة** **سَعَة** facultas;
proprie laxitas; a **وَسَعَ**

laxus fuit. **דָּאֵי יְדַי**
proprie hæc manus meæ,
est recula familiaris, quæ tibi
præ manu.

قَلَّةٌ عُدْدِي فَلَمَّا 43 ثَقُلَ حَاذِي وَنَفَدَ
مِرْدَاذِي 44 أَمَمْتُهُ مِنْ أَرْجَائِي بِرَجَائِي
وَدَعَيْتُهُ

43 Continuatür figura suscep-
ta; cum subditur فَلَمَّا
ثَقُلَ حَاذِي sed quum gra-
varetur scapula mea: hoc est;
quum familia numerosior facta,
me prægavaret. Apud Golium
خَفِيفُ آلِ حَانَ cui levis
scapula, exponitur promptus, a-
gilis. nec male; nisi quod ad-

di debeat; qui familia non gra-
vatur. Id vel maxime hac in
formula captatum. Sic in Con-
fess. 46. وَكُنْتُ حَبِيبُ
خَفِيفُ الْحَانَ حَبِيبُ
النَّفَانِ Eramque tum tem-
pestatis levis scapulæ, atque ex-
peditus itineribus faciendis. Ori-
go, & amplitudo simul phra-
seos, patefct ex Tebrizio ad
Hamasa, ubi poëta.

* خَفِيفُ الْحَانَ مِنْ فَتَيَانِ

Levis scapulam e juvenibus.

Ad hæc ille. اصِلَ الْحَانَ الحديث افضل الناس
ظاهر الفخذ يريد في ذلك الزمان
انه قليل اللحم لانه الخفيف الحان قبل
البدن يؤدي الي وما الخفيف الحان
العجز ثم استعبر قال الذي لا اهل
خفة الحان في كل له ولا مال
من امره ناجز ليس Vocabulum
يبطي وجاء في Hadz proprie signat extimam
Coxa partem: innuit autem poë-
ta, eum exigua carne preditum:
nam corpulentia perducit ad igna-
viam.

quum mei humeri pręgravarentur; & tenuis mea pluvia esset
absumta, ad eum ex oris meis contendi cum sola mea spe;
eum-

viam. Deinde translata levitas
coxae, scapulęve, ad omnem
cujus expeditum negotium, qui-
que nullus tardat. In Traditio-
ne extat; pręstantissimus homi-
num isto tempore, qui levis coxam.
Quęstum, quisnam levis coxam?
responsumque; qui nec familiam
babet, nec opes. Non pugnat
quod coxam exponat, quam al-
li scapulam, utramque enim
dorsi partem illa vox amplecti-
tur: & utrimque ansa ad eof-
dem usus prona, ac pręmta.

Ibid. Concinna formula; ab-
sumta est tenuis mea pluvia;
sive roratio. Ea pingit copiolas

exiguas rei familiaris: a

& رَوَّرَ roravit coelum, uter,
vulnus. Eadem translatione
usus Noster conf. 24. وَكُنَّا
تَقَاسَمُنَا أَنْ لَا يَنْفَرِدَ
أَحَدُنَا بِالْأَنْذَانِ وَلَا
يَسْتَنْتَنِي وَلَا وَبَرْدَانِ

Et iusjurandum inter nos dedi-
mus neminem nostrum separatam
capturum voluptatem, privam-
que sibi facturum vel rorationem.

Consimiliter طَشَّ plu-
via tenuis, in conf. 22. oppo-
posita وَبَلَ imbri profuso;
in pulchro hocce versiculo

يُيَبِّينَ حَلَبَ بَرْقَةٍ مِنْ صَدَقَةٍ

لِلشَّائِمِينَ وَيُؤْتِيهِ مِنْ طَشَّةٍ

Et internoscatur deceptor fulminis ejus, a veracitate ejus;
Pro nubem captantibus; ejusque profusus imber, a roratione
ejus.

Hoc est probe distinguatur, quis
fallat in donis promittendis; quis
fidem impleat; quisve largiter
depluat; quisve irroret tantum.

44. اَمْنَةً contendit ad eum.

Est præf. 2. ab اَمْنَةً recta
tetendit, intendit. اَمْرَجَاءَ ora,
est plur. fract. a اَمْرَجَاءَ pro

Dd. 3 دَعَجًا

وَدَعَوْتُهُ لِإِعَادَةِ رَوَايَ وَرَوَايَ 45 وَهَشَّ لِلْوَفَادَةِ
وَرَجَّحَ وَغَدَا بِأَلْفَادَةٍ وَرَجَّحَ فَلَمَّا 46 أَسْتَأْذَنَتْهُ
فِي

مَرْجُوٌّ *latus & ora, pecul. pu-*
tei, regionis, caeli. رَجَا *Radix*
speravit; immuti: profundioris
est Originis; ad quam Lexica
parum praelucet. Ejus deri-
yatum رَجَاءٌ spes, venustam
hic præbet alliterationem; quæ
& captata inter مَرَوَاءٍ nitor fa-
ciei; a رَوَايَ 45 vidit: quod
est pro مَرَوَاءٍ, quod iterum pro
مَرَأَالٍ & inter إِمْرَوَاءٍ irrigatio,

in *infin.* 4. a رَوِي 47 *riga-*
vit. إِعَادَةٌ *item* *infin.* 4. a
عَادَ 48 *redit; iterum fuit,*
vel fecit. Per redire facere alicui
nitorem vultus, & irrigationem,
intenditur recreatio a macie, mis-
eria, inopia.

45 هَشَّ *latus, alacer fuit.*
Est secundaria notio, a prima-
ria agilioris motus: unde & ad-
scita vis quassandi arborem. Pul-
cherrime in Hamasa.

أَلْقَيْتَنِي هَشَّ أَلْبَدَيْنِ

بِسُرِّي قَدْحِي أَوْ شَجَرِي *

Reperias me agilem manuam,
Quam versito sagittam meam, & aleam.

Intelligit promissitudinem, cum
benignitate, facilitate, comitate,
conjunctionem. Aliud lubentia,
verbum رَجَّحَ 47, spiravit, fla-

vit. Inde in 8. لَرَجَّحَ *alacer*
ac lubens fuit: & رَاحَةٌ com-
moditas, respiratio, latitudo.
وَفَادَةٌ

eumque compellavi ut me redire faceret ad nitorem & irrigationem meam: ille vero latus & alacer ob meum adventum, matutinus fuit in me adjuvando & vespertinus.

Dein-

adventus: a وَقَدَ venit, accessit. Ab imminendo ducta potestas: nam وَقَدَ est summitas eminens; vel imminens: & 4. وَقَدَ per اشرف imminuit declaratur. Speciatim, ut Gjaub. monet وَقَدَ علي الامر imminuit principi est وَرَدَ رسولاً legatus ad eum accessit. أَقَادَ

inf. 4. أَقَادَ maceravit; liquore humectavit: liquavit. Inde formula وَأَدَّتْ فَأُيِدَتْ liquavit liquans ejus; pro operibus profuerunt. Inde أَقَادَ dedit, donavit alteri opes: quasi eliquavit: item, consecutus fuit ipsemet opes, lucrum quaesivit; utilitatem percepit: iterum, quasi eliquavit. Exponitur quoque وَأَدَّتْ mortuus fuit; nempe maceratus veluti, ac liquatus defluxit. Alio itopo أَقَادَ est تَجَحَّجَّرَ jactanter incessit; dissoluto ac fluenti gressu

scilicet. قَدَا وَرَاحَ matutinus fuit, & vespertinus, in aliqua re; solennis structura, ad affiduum studium designandum. وَرَاحَ spiravit; in vespertini temporis rationem transit, quod tunc dies quasi respiret; simulque ab aestu & labore respiretur. Hinc وَرَاحَ هَیومَ respirationem diei converti posse, Gen. 3. alibi submonitum.

46. أَتَمَّيْتُ نَسْتَمَةَ Veniam rogavi eum: in 10. ab أَتَمَّيْتُ aurem praeiit &c. فِي الْمَرَاحِ in abitu, reditu. Est derivatum a وَرَاحَ vespere rediit; unde وَرَاحَ in Lexico exponitur, locus unde & quo abeunt domini. Addas licet, ipsum abitum, reditumque, qui etiam hac forma consignatur: quatenus Mim non locum & tempus solum, sed & actionem ipsam adferre potest. Ab eadem radice simul, simul significatione, pro pagatum مَرَاحَ locus ubi noctua com-

فِي الْمَرْحِ إِلَيَّ الْمَرْحِ عَلَيَّ كَاهِلِ الْمَرْحِ
 قَالَ قَدْ ١٧ أَتَمَعْتُ إِلَّا تَرْوَدَكَ بَتَاتًا وَلَا أَجْمَعُ
 لَكَ

commorantur vel stabulantur pecudes. In Div. Had.

فَلُومُوا أَمْوَالَكُمْ فَإِنِّي سَأَعْتَبُكُمْ إِذَا
 أَنْفَسَحَ الْمَرْحُ *

At vos culpatе opes vestras, namque ego tum demum vos in gratiam recipiam, quum elaxata fuerit stabulatio.

Id est, non desinam vos, qui camelis gregibusque abundatis, depredari, donac meæ stabulationes laxiores factæ sint. Noster stabulationem lepide traduxit ad Lares domesticos. Figuratissime subnexus, super dorso

alacritatis, عَلَيَّ كَاهِلِ.

نَمْطِ الْمَرْحِ Nempe a مَرْحِ valde latus & agilis fuit, inter alia descendit مَرْحِ statutus letitiæ lubentiaque. Ei adscribitur كَاهِلِ interscapilium, dorsum, cameli, jumen-

tive gestantis aliquem: ad quam rationem latior lautiorque fortuna concipitur possessorem suum, veluti jessorem, portare. addit

Tebilebius كَاهِلِ inter-

عبارة عن scapilium esse ait حَايَةِ الْقُوَّةِ وَكَمَالِ

figuram summi roboris, & completæ alacritatis. Respicit formulam شديد Robustus interscapilio; id est præpollens robore. In Golio interpretamenti loco additum منبع الجانب inaccessus lateris: quem nemo tangere sustinet.

Deinde veniam eum rogavi ad *sedem* propriam *redeundi* super *dorso alacritatis*. At ille, *destinavi* cum animo meo, te neutiquam *viatico instructum* dimittere, neque *dispersionem*,

47. *أَتَرَمَعْتُ* destinavi in animo. Est præter. 4. a *رَمَعَ* lente incescit, & contra, *properravit*: item, *mente percussus* & *attonitus* fuit ex metu. Origo *substringendi* hæc amicé conciliare apta. Nempe *substringit incessum*, qui *lentiuscule* proce-

dit: diverso adpectu, *substringit eundem*, qui *expeditius* progreditur. Per *metum* quoque *mens substricta* tenetur. In 4. *أَتَرَمَعْتُ* est quasi *adstrinxit sibi*; atque ita *cum animo destinavit*. Est nempe verbum grave; *firmitum* signans *propositum*. Ita in *Diw. Hud.* Poëta vetus.

وَأَتَرَمَعْتُ رَحْلَةً مَاضِي الْهَوَى
لَطَعَنْ مِنْ ظِلْمَاتِ حُضُونَا *

*Et in animo destinavi iter, secans moles curarum,
Ut me penetrarem per tenebrarum sinus.*

Sequens *أَتَرَوْدُ* *viatico instruam*: in fut. 2. a *رَوَدَ* med. *waw*;

eiusdem Originis cum *رَوَدَ* med. *je*; de quo alibi dictum.

بَتَات in *Lexicis* etiam per

رَوَدَ *viaticum*, *commeatus* declaratur. Hinc *tautologum* videri posset, quod hic *Haririus* extulit: sed ut hoc a viri vera & mascula Eloquentia alie-

num; ita ex hac structura recognoscas velim veteris *Lin-*

رَوَدَ بَتَاتَا *genium*; quo enunciari solebat; quasi tu dicas *coctum dedit per partes sectas*.

Nempe *بَتَات* proprie *segmentum*, *pars secta*: & *رَوَدَ* *decoxit*, *coctum fecit*. Utrumque in *viaticum* concurrat. Bene

بَتَات *هو طعام* *يَتَخَذَنَ*
Ec

لَكَ شَتَاتًا أَوْ ٤٨ تَنْشِيْ اِمَامَ اَتْرَحَالِكَ بِرِسَالَةٍ
تُودِعُهَا شَرْحَ حَالِكَ حُرُوفَ اَحَدِي
كَلِمَتَيْهَا يَعْثُهَا التَّعْطُ وَحُرُوفُ الْاٰخِرِي
لَمْ

يَتَخَذُ لِلسَّفَرِ وَهُوَ

مِنْ اَلْمَتِ اَيِ الْقَطْعِ

segmentum vocatur cibus qui assumitur itineri faciundo, a verbo, quod secandi vim possidet.

وَسَمِيَ

لِلرَّاحِ بِتَقْلِيْلِهَا لِاَنَّهُ

شَيْ يَقْطَعُ بِهِ الْمَسَافَةَ

وَاِمَّا لِاَنَّهُ قِطْعَةٌ مِنْ

الْمَالِ مَعْدَةٌ لِلسَّفَرِ

viaticum nomine segmenti adfectum, vel quod eo secetur i. e. trajiciatur desertum; vel quod fit secta pars opum paratarum itineri. Prius plane rejiculum; posterius pulchre se habebit, si pro opum adsciscatur eduliorum. si tamen, ad pecunias quoque extendatur vis vocabuli; posterius eatenus recte se

دَابِتْ. Ultima formula وَلَا

اَجْمَعْ لَكَ شَتَاتًا

neque recolligam sibi dispersionem, dupliciter exponi posse ait Teblebius; vel ut ad operas dispersas; vel ut ad dispersionem a Laribus, & familia referatur. Utrumque sane in usu Arabum fundatum; dicuntque collegit ei dispersionem, pro dissipatas ejus opes instauravit: nec non, patriis eum sedibus reddidit. Contrarium sonat dispersit شَتَّتَ شَيْئًا collectionem ejus h. e. Eum & opibus, & sedibus, evoluit.

٤٨ اَوْ تَنْشِيْ اِيْمَامَ اَتْرَحَالِكَ بِرِسَالَةٍ
تُودِعُهَا شَرْحَ حَالِكَ حُرُوفَ اَحَدِي
كَلِمَتَيْهَا يَعْثُهَا التَّعْطُ وَحُرُوفُ الْاٰخِرِي
لَمْ

commentabis ei explicationem status tui; vel potius, depones ad eam: i. e. in ea consignabis. Concipne

تَقْبِئُهَا وَتَجْعَلْ

فِيْهَا صَكَالُوْدِيْعَةً

rem tuam recolligere, nisi mihi, ante discessum tuum, epistolam concinnaveris, in qua conditionis tuæ explicationem consignes, cujus verba æternis nunc omnes literas punctis, in-

faciat tam comprehendere, atque mandabis scripto tanquam depositum. Tam exquisitam phrasin captavit Noster, ob rarum, & singulare, artificium, quo Epistolium hocce concinnandum foret. Scilicet ex literis Arabicis, punctis diacriticis insignitæ quindecim, ut tredecim illis carent. Volebat ergo æternatim vocabula adhiberi a lia e literis conflata punctatis, alia e literis puncto vacuis. Re-

vera فضلة السقط

intricatio nodorum; ad quam expediendam singularis plane Eloquentiæ vena requirebatur.

Ad voculam كُط omnino,

plana; haberi meretur chymata & subtilis discussio Feblebii.

قط بفتح القاف

وتشديد الطاء مضومة

في الافصح وهو ظرف

لاستغراق ما مضى

من الزمان وتختص

بالنفسى واشتقاقه

من قسططنته ليه

قططنته ففتح الجيم
فعلنته قط ما فعانته
فبما انقطع من
عمري لان الماضي
مقطوع عن الحال
والاستقبال ومنه قط
القلم اذا قطع طرفه

&c. Katto cum phata & Koph, & Tesidid litera Ta Dammata, elegantissimum censetur. Estque particula complexionis universalis circa tempus præteritum; ac speciatim usurpatur in negatione. Derivatio ejus est a verbo katat, quod est refecit. Quum igitur dicis, non feci illud katto, sensus est, non feci illud in eo quod recisam de ætate mea; namque præteritum est quasi recisum de præfati ac futuro. In casibus eodem hoc vocabulo utuntur, quam ejus extremitas refecatur. Apud Clariss. Golium tres habes scriptiones katto, kitto, kotto: unde perperis cur katto elegantius pronunciarie scholiastes. Apud Hebræos קטו insecandi notionem primariam possedit: quin. & particula קט confirmili præcisione aucta fuit.

لَمْ يَعْجَمَنَّ قَطُّ وَقَدْ ١٩ اسْتَأْنَيْتُ بَيَانِي حَوْلًا
فَمَا أَحَارَ قَوْلًا ٢٥ وَنَبِهْتُ فِكْرِي سَنَةً فَمَا
إِثْرَدَانِ إِلَّا سَنَةً وَاسْتَعْنْتُ ٢١ بِقَاطِئَةِ الْكِتَابِ
فُكِّلَ

49 استأنيت *patienter* med. *warw*, *vertit*, *versavit*.

colui. In præ. 10. verbi *انسي* *appropinquavit tempori suo*: & *tempus idoneum venit*: item; *ad extremum terminum pervenit*: & in Alcorano; *summo ardore ferebuit de الحميم* aqua calida. Hæc omnia a maturo fponde dimanarunt. Est Hebræis quoque sat trita Radix: cujus *אנה* est. *maturavit*, *ma-*

turum, in tempore, occurrere fecit. *אנה* *occafio*, proprie *maturitas*. *אני* *Navis*, vel *classis* potius, *maturo tempore ire*, ac *redire sueta*. Lepide enunciatum, *patienter colui*, vel *expectavi*, *eloquentiam meam*: proprie *maturitatem ejus petii*, *ex-*

*pectavi*que. *حَوْلٌ* *annus*; ex *origine* signat *versationem*. Inde *sentias* cur idem *حَوْلٌ* *potentiam* quoque exprimat; quum quis arbitrio suo omnia *versat*, ac *volvitur*. Radix *حال*

احار *respondit*: in præ. 4.

proprie *redire fecit*: ab *حار*

med. *warw*, *rediit*: item *candidus fuit*: ut *חור*. Ea vis *secundaria* a reflexione lucis ducta.

Eadem *venustate* qua *Eloquentiam suam se patienter expectasse*

dicit, *subsumtum*, eam ne

קח *vocem*. quidem *ul-*

lam *respondisse*.

50 Consimili dignitate pro-

latum, *Expergeseci ingenium*

meum: quod quasi *dormitare*,

atque in officio *cessare*, videba-

tur. *فَكَرَ* a *فَكَرَ* *atten-*

tus *dispexit* & *cogitavit* de re

aliqua, indicat *intentam consi-*

derationem. Ejus *Originem* ne

Arabes quidem nunc dare pos-

sunt; *dimisere* enim *usum ligandi*

aut *vinciendi*; quem *Aramæi*

sub *פדר* *retinuerunt*. Inde

attentio ducta, qua res quasi

oculo revincta alligatur. Eadem

translatio sub *تَقَبَّدَ* *obti-*

nuit:

Instructas habeant, nunc iisdem plane destitutas. *Eloquentiam* itaque meam annum *summa patientia colui*, sed nihil plane respondit, & ingenium meum *expergefeci*, toto illo spatio, somno tantum majore auctus. Imploravi quoque omnes scribendi usum

nuit: quod in 5. valet *se ad-*
strinxit intentusque fuit rei: a
vinculum. ארדן auge-
bar: in 8. a נרא med. je, cre-
vit; proprie tumuit cum fer-
vore. Inde נרא superbire quasi
tumesce. Zwellen. Sed Gen.
25: 29 נרא נרא valet, & Coxit
decoctum. Nempe נרא tume-
scere fecit cum fervore est coxit:
& נרא in part. Nipb. tumescere
factum; est decoctum.

si אִשְׁתַּעַנְתִּי imploravi,
auxilium rogavi: in prat. io. a
אנן juvit: de quo supra.

قَاطِبَةٌ apud Golium expo-

nitur omnes, idem cum جَمِيعًا.

Ut vis ac proprietas *Linguae*
dilucescat, pramittenda *Crisis*
Feblebtii sic in Nostrum restricta:

استعمال الحريزي
قَاطِبَةٌ مضافَةٌ الي
ما بعدها وتعريف

وادخال حرف الجر
عليها كل ذلك
مخالف لما اجمع
عليه اهل العربية من
ان قاطبة لا تستعمل
الا منصوبة علي الحال
كذا نطقن به العرب
ولم يستعملوها فاعلة
ولا مفعولة ولا مجرورة
ولا مضافة ولا معرفة
ومثلها طرا وكافة

Quod Haririus usurpet vocem Ka-
tibati in constructione cum sequen-
ti, eamque sic restringat; atque
vocali kefra adficiat: totum hoc-
ce diversum ab eo in quo conve-
niunt studiosiores Arabismi, vo-
cem katibatan non usurpari nisi
in accusativo phatato: ita certe
Arabes ea usi; eamque non adbi-
buerunt nec ut participium transi-
tive, intransitive; nec in geni-
tivo; nec in constructione, ac re-
strictione: plane ut Terran, &
Cassatan. Ab omni ævo Gram-
matici in talibus sibi argutis
placuerunt; atque præstantissimis
scriptoribus litem moverunt:

كُلٌّ مِنْهُمْ قَطِبٌ وَتَابَ فَإِنْ كُنْتَ
 مَدْعُوتٌ عَنِّي وَصَفَكَ بِالْبَقْبِ مَعَتْ بِسَائِيَةٍ
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 فَقَالَ لَهُ لَقَدْ اسْتَشَعَبْتَ يَفْبُوتًا
 وَاسْتَشَقَبْتَ

eo ipso infcitiam suam nu-
 dantes. قَاطِبَةٌ re-
 vera nil aliud, quam parti-
 cipium præsens a قَطِبَ se-
 quit; & secundo miscuit. Inde
 Miscens pro multitudine undi-
 que conglomerante. Etiam
 قَطِبَ med. kefrata valet
 congregati fuere homines. Quid-
 ni ergo قَاطِبَةٌ cum forma,
 vim quoque participialem reti-
 neat? prout قَاطِبَةٌ quo-
 que part. pass. multitudinem con-
 signat.

In versione Arabica Jos. 9.

18. 19. 21. reperis جَمِيعِهِمْ

القَاطِبَةُ universum turbae,
 pro universa turba. Rectissi-
 me ergo structum ab Hariri
 القَاطِبَةُ الكُتَّابُ glo-
 merans multitudo scriptorum
 quamvis inverfa structura usi-
 tatius efferatur الكُتَّابُ
 القَاطِبَةُ scriptores in universum
 omnes. Eadem Radix قَاطِبٌ
 secuit etiam frequentatur pro
 caperavit frontem; quod in 2.
 adhuc intensius quid adfert;
 contraxit cum austeritate vul-
 tum, terrorem incutiens. Hæc
 انفا قَاطِبٌ caperans fron-
 tem, inter Epitheta Leonis. In
 Div. Hud.

usu celebres, sed cuncti caperare frontem, seque avertere. Quod si vere nobis formam tuam exposuisti, huc siste signum si ex veridicis es.

Dixit illi, tang vero ad cursum evocasti cursorum equum, & pe-

يمشي اليه كما مشي الي خيسه
سبد قاطب *

Vadit ad eum, pro ut vadit ad lustrum Leo caperans.

Ultimum ثاب rediit; hic notat avertit; اي مرجع
se ab auxilio prestando. Hoc tamen potius fuisset ثاب, per T/s, quomodo a quibusdam legi, submonuit Teblabius. Videtur ergo ثاب revertit hic possum argutius, usu illo convertendi sese ad Deum; nam verbum hoc frequentare solent in rebus gravioribus, exclamando, اتوب paenitentiam ago; quando ad incitas redactus quis haeret. ثاب & ثاب eam ورج ورج conveniunt.

صدعت professus fuisti, clavis verbis exposuisti: in preat 3. a صدع fidit, rupit. Sic p/son & rumpere, vocem, pro clare enunciare. Recte Teb-

lebius اي كشفت واظهرت واصل الصدع
الشق Verbum hocce valat manifestasti, in publicum extulisti, ejus origo in fissione sita.

استسقيت ad cursum evocasti: in preat. 10. a

سقي cucurrit, cum cursu-latus fuit. Origo in concitatione motu, unde studuit, operam dedit, intendis, administravit, obtrahavit, aliaeque notiones secundariae emanarunt. Hebraeis Thema סעה vindicat Ps. 55: 9. ubi רוח סעה est ventus concitatisime latus aut impulsus.

يحيو equus velox; a Rad. حي Libit sine suctu, forbitione non interrupta. Rationem nominis intelliges ex Teblabio

قبال

وَأَسْتَسْقَيْتَ أَسْكَوبًا ٥٤ وَأَعْطَيْتَ
الْقُنُوسَ بَارِيَهَا وَأَنْزَلْتَ الدَّلَامِيَّ بَارِيَهَا ثُمَّ
فَكَرَ ٥٥

قال أبو البقاء
البعبوب الفرس
الذي يتصل جريه
والباء تزايد واصله
من عب الماء اذا
تجرعه جرعا متصلا
من غير مص فهو
يفعول انتهها قال
ابن الانباري البعبوب
الفرس الكثير
الجري اخذ من قولهم
نهر يعبوب ي
كثير الماء واشتقاقه
من قولهم عب البحر

اذا كسرت امواجه
Abulbeka auctor est, jabboub es-
se equum continuo cursu pollentem,
& je esse servile; a radice
usurpari solita, quum quis a
quam uno continuo bausu sorbet,
ab/que suctione: in forma
פולל. Hactenus ille. Anbarides

ait. Jabboub est equus multo pol-

lens cursu. Notio desumpta ex eo,
quod fluvium jabboub appellant,
aqua copiosum. Is autem derivatur
a verbo Hbabab in mari, cujus
fluctus franguntur. Utrumque
habet quo se commendat: nam
urumque cum figuratio-
re Arabum stylo conjunctissimum.
Dicunt scilicet de equo
cursore, quod spatia sorbeat,
bauriat, deglutiat, consumat.
Dicunt de eodem, quod scat-
uriat, undet, redundet in cursum;
quum pla fatigatione quasi in
vires reficitur, & innovatur;
pro specimine habeatur nunc

tantum جَمُومٌ aqua scatens
puteus; & equus qui absoluto
cursu alium mox init. Ipsum

verbum جَمٍ scaturovit, con-
fluxit denuo aqua exhausta,
cursui applicitum, dat for-
mulas جَمٍ جَمٍ جريه

جَمٍ في الجري scaturi-
ente polluit cursu: i. e. inexhausto vi-
gore currendi praeclatus fuit. Ad
hanc Originem nostri vocabuli
respexisse videtur. Poeta vet-
tus in Hamasa.

وَلَقَارِحَ

petivisti rigationem a flumine per terram diffuso : dedisti quoque arcum ejus asciatori, & domum habitandam tribuisti ejus aedificatori:

وَلِلْقَارِحِ الْبَغْبُوبُ خَيْرٌ عُلَاكَةً
مِنَ الْجَذَعِ الْمَرْجِي وَأَبْعَدَ مَنْزَعًا *

Sane annosior Cursor melior in reliquiis vigoris,
Quam junior deterioris notæ; & fundo profundior.

Observetur in transitu عُلَاكَةً proprie esse parum lactis, vel aquæ : indeque pro reliquiis cursus equini frequentari. مَنْزَعٌ

fundus eidem cursori datur, quatenus comparari solet puteo scaturienti : eaque ansa jam, granditate insigni, appellatus ille أَبْعَدَ مَنْزَعًا longinquior fundo; i. e. profundior ad novas sibimet aquas, novas vires, in cursum sufficiens. De cetero proverbiale quid in phrasi hacce contineri, ut in Latino, currenti calcar subdere, quivis intelligit.

Proverbialem quoque vim exerit استسقيت اسكوبا rigationem poposcisti rivum effusum. A سَقَى سَقَا rigavit; in 10. nascitur potestas petendi rigationem; A سَكَبَ

fluxit, itemque, fudit, largius profudit, descendit اُسْكُوبٌ per terræ faciem se diffundens flumen. In Golio operarum vitio, positum fulmen; cui nihil in hanc formam juris. Ex hoc سَكَبَ Hebraum Originem suam recuperare, in Comment. ad Jobum tangere cœpi.

54 Adtexta duo proverbialia in idem tendentia, nec tamen idem omnino signantia. Primum est, dedisti arcum asciatori ejus. Ejus elucidationem dabo ex Teblebio بَارِيهَا

ابى الذي نحت عوده والبري النحت ومنه بري النبال ويري القلم واول من قال اعط القوس باريها

الحطبة Ff

فَكَرَى يَيْتَمًا اسْتَجَمَّ فَرِيحَتَهُ
وَأَسَدَتِي

الخطبة ونظمه بعضهم فقال

يا باري القوس بريا لبس يحسنه
لا تظلم القوس اعط القوس باريها *

Dedisti arcum asciatori ejus, i. e. liumque. Primus qui dicto boc-
qui eum dolavit, radendoque poli-
xit: nam radix בר est asciavit ad
polituram usque, unde בר in
præcisione sagittæ, calami, fimi-
ce usque, da arcum asciatori ejus,
est Albodia. Non nemo sic ver-
su extulit.

O astians arcum astiatione non pulchra;
Ne iniquus sis arcui; da arcum asciatori suo.

Hoc est: perito & artifice re-
mitte negotium, quod male tra-
ctas. Hic plus intenditur; &
per Asciatorem arcus designatur
Auctor, inventor, & expolitor ar-
tis jaculatoriæ. Isti arti venustis-
sime comparatur Eloquentia;
cujus vis per Arcum eadem gra-
tia depingitur. Eodem fertur
alterum illud proverbium, de-
scendere fecisti in domum ædifica-
torem ejus. Latine diceret, Spar-
tam banc ei mandasti, qui unus
optime eam ornare valeat.

arcum asciatori suo & descende-
re fac in domum ædificatorem e-
jus. Iterum pag. 243. Timurus
Tataros sollicitans, ad Bajaze-
thum deferendum, iisque re-
giones ejus se in possessionem
perpetuam traditurum promit-
tens, sic inducitur: dabo tunc
arcum asciatori ejus, & descen-
dere faciam in domum ædifica-
torem ejus; & reddam aquas suis
alveis, vosque constituam pos-
sessores urbium & arcium ejus
&c.

Ad omnia talia geminum se-
se dictum præbet. In Hist.
Tam. p. 147. Timuri filius Ami-
ransjab imperium sibi a patre
jam senescente tradi postulans,
hiscæ formulis utitur; Trade

55 فَكَرَى Meditatus est
attentius. A vinciendo rem, quæ
attentius consideratur: ut paulo
ante indicatum. يَيْتَمًا

et: deinde commeditatus usque dum scaturigo ejus aquas suas
col-

usque dum, conflatum ex رَيْثٌ	cunctatione ejus, quod quidque
& رَاثٌ descendit a رَاثٌ	postulat. usque dum اُسْتَنْجَمٌ
med. je, tardus, lentus fuit. E-	recollegit venam aquarum in 10.
jus derivatum رَيْثٌ cuncta-	a اَمَمٌ جَم conflavit aqua,
tionem lentiore signat. In-	postquam exhausta fuisset. No-
de jam adverbialiter adscitum	tiones quæ 10. huc speciei in
رَيْثٌ junctim, &	Lexico additæ, quievit, conquie-
رَيْثٌ separatim; quasi	vit, refocillatus est, ex hoc fon-
	te: quasi dicas fatigatus & ex-
	haustus recollegit vires. In Ha-
	maja poëta vetus.

يَا رَيْثَهَا مِنْ بَارِدٍ قَلَّاصٍ *
قَدْ جَمَّ حَتَّى هَمَّ بِانْتِبَاضٍ *

Heus rigationem ejus ex frigida, seque in puteo efferentis
aqua.

Qua quidem eousque adfluit identidem, ut minetur dis-
rumpi.

Hinc اَمَمٌ aqua putei identi-
dem confluens, seque recolligens:
per tropumque mox, ipse pu-
teus; atque adeo omne quic-
quid copiosa & inexhausta vena
pollet. In Drw. Hud. egre-
gie figuratum.

وَالدَّهْرُ جَمَّ الْتَوَائِبِ *

Fortuna autem copiosa est infortuniis.

وَأَسْتَدِرُّ لِقَحْنَهُ وَقَالَ لَهُ أَلَيْسَ دَوَاتَكَ وَخُذْ
أَدَاتَكَ وَأَكْتَبْ *

الْكُرْمُ ٥ ثَيِّبَ آلِهَهُ جَبَّشَ سَعُودَكَ يَزِينُ
وَاللَّوْمُ

Sic verbum ipsum in *Hamasa*.

وَإِنَّ الْبَدْرَ جَمَّ عَجَائِبَهُ *

Namque quod ad Fortunam, copiosa sunt ejus miracula.

Ad eam rationem infinita
conformata: ut apud *Abulphar*.

جَمُّ الْمَنَاقِبِ
inexhausta vena virtutum præ-
ditus: & in *Dirw. Hud.* جَمُّ
الْمَوَاهِبِ inexhausta ve-
na scatens in donationes.

Vides quam pulchre enun-
ciatum sit قَرِيحَتُهُ قَرِيحَتُهُ
venam recollegit scatebra ejus:
dictique gratiam interius ad-
huc persentientes; si de قَرِيحَتِهِ
scatebra, & per metaphoram,
ingenium ac naturalis vena qua-
fi, relegeris, quæ superius an-
notata.

Ibid. Non minus elegans fi-

وَأَسْتَدِرُّ لِقَحْنَهُ guratio, *ad fluxum evocasset camelum*

٥ suam lactantem. دَرَّ radiavit flu-
xus lactis; & radiatim emisit lac
camelus; in 10. dat provocavit
fluxum lactis. Jam vero Elo-
quentia ab Arabibus comparari
solet fluxui copioso lactis; unde
formula لَبَّيْكَ دَرَّكَ prob flu-
xum lactis tui! alibi explicita.

Hæc ansa adduxit لِقَحْنَهُ

لِقَحْنَهُ
ejusdem potestatis cum لِقَحْنَهُ
camelus quæ mulgetur.

Hinc ajunt, inulge camelum
tuam, ut lac prabeat: pro men-
tem vena copiosa eruditionis præ-

لِقَحْنَهُ
ditam. Vides quo jure لِقَحْنَهُ
per

collegisset, & donec camelam suam lacte uberem incitasset ad fluxum; dixit, para atramentarium tuum, & cape apparatus tuum ac scribe.

„ Liberalitas (stabiliat deus exercitum felicitatis tuæ) ornat;

„

per ^{نفس} mentem exponatur. Tales glossæ si extra ferriem, & iustam constructionem, offerantur, scopas solutas appelles licet; vel potius ossa arida & disjecta.

Ibid. ^{ألف} instrue lana

atramento. Est imper. 4. a ^ل med. je & wqw: primaria potestas in molliendo; unde molliter concinnare, aptare, parare, fuc; crevit. Est autem speciatim, emollire aliquid macerando; habetque metaphoras egregias: quas hinc quisque sibi enu-

eleabit. ^{دواء} atramentum & atramentarium, supra illustratum, cum Hebræo ^{דין} pro ^{דין} a ^{דין},

idem quod ^{דוי}. Nihil in hisce dissonum. Nempe ^{דין} & ^{דין} masculinæ sunt formæ; pro quibus in fem. exit ^{דיית},

^{דמי}; & ^{דיית}: a masc. per

quietem est ^{דין} & ^{דין}: a fem.

^{דיית} & ^{דיית}: quod est nostrum ^{דוא}.

56. Est inter figurata dicta corroboratus est exercitus ejus; pro res opeque ejus invaluerunt; vel &, inconcussus habuit statum. Inde ad genium orientis, stabiliat exercitum felicitatis tuæ, valet, statum tuum felicem & augeat, & firmum immotumque reddat. Alterum votum, in parentibus item insertum, deprimat fortuna cilium invidentis tui, per se clarum; cum allusione ad supercilia subducta & altos oculos, quibus fastus & contentus pin-

gi solent. ^{غض} depressit visum; suppressit vocem; cohibuit; imminuit; detraxit de quantitate &c. omnes istas notiones secundarias induit, a frangendo, præfringendo. Sic Latinis visus & vox frangi dicuntur; impetus quoque frangitur, infringitur: & præfringitur, quum imminuitur.

Sed en mirum quid! Idem

^{غض} pro ^{غض} med.

وَاللَّوْمُ غَبَّصَ الدَّهْرَ جَفَنَ حَسْبُودَكَ
يَشِبُّنَ وَالرَّوْعُ ٥٧ يَثْبِبُ وَالْمَعْوَى يَخْبِبُ
٥٨ وَالْحَلَّاحُ

Refra declaratur per recens fuit: primo vigore nituit juven- ta &c. Ex hoc usu Noster in eadem hac *Epistola* dabit

خَفَضَ وَسُرُورٍ خَفَضَ
commoditas & latitia recenter ni- tida. Est metaphora a ramo tan- tum quod refracto ab arbore, & pulchre virente. Sic *Avicenna* L.

I. p. 45. غَضِبْنَ بَضِبْنَ

nitentes, madentes: i. e. quasi recens refracti rami, vigore & madore pleni. Habes concor- diam suavissimam, in significa- tionibus quas nulla copula jun- gere posse videbatur. Idem judica de similibus dissonantiis; quæ coufestim amicissime con- sonabunt, si vera Origo har- moniam temperarit.

الْوَعُ يَثْبِبُ ٥٧

strenuus remunerat. Posterius in fut. 4. a شَوَّبَ ثَابَ rediit; ut *Hebrais* הָשִׁיב etiam valet re- munerari. Prius لَرَّعَ a Ra-

dice رَاعَ tremuit; & transitive, terruit, etiam exponitur pla- cuit res, vel persona. Inde

لَرَّعَ in *Golio* est forma pla- cens, aut corporis lineamentis formosus: & fem. مَرُوعَا

astu ac versutia pollens camelus, equa. Ita fere Arabes in *Glof- sariis* suis: unde pulchritudo ac constantia *Linguae* parum relu- cent. Videamus num exem- pla lucis quid datura sint. In *Hamasfa* celebris ille Heros *Taabbeta Sjerran* semet insignit, ut

لَابِسَ اللَّيْلِ كَرُوعَا *

Familiarē noctis, terribilem.

Monet *Tauratur* posse intelli- gere vel الجَوِيلَ pul-

chrum, vel الشَّوَادَ acri corde præditum. Posterius haud

¶ *Avaritia* (deprimat fortuna cilium invidentis pi-
bi) turpat: & *strenuus remunerat*; & *debilis latus*
nudans fallit vota petentis: & *Hospitalis excipit*,
¶

haud dubie præferendum. Ita planissime in *Diw. Hudeil*.

لَعَنِي كَقَد أَكَلْتِ خَرْقَنَا

مَبْرَأٌ مِّنَ التَّغَبِ جَوَابُ الْمَهَالِكِ أَرْوَعًا *

*Per vitam meam, mortuum inuincisti virum liberalem,
Immunem a vitio, trajectorem desertorum, terribilem.*

Rectissime ibi *scholastes*: *nus* significatur. Quum dici-
tur *أَرْوَعٌ ذِكْرِي الْقَلْبِ* placet mihi hoc, eadem elegan-
tia sermonis captata; quasi, *vo* *Aruabo* *signat* *placet mihi accidit*: sic *Græ-*
cerem corde & audacem. Est *cis* dicuntur ea quæ valde pla-
ergo a *رَاعٍ* *terrui* idem plane cent, ita ut externent veluti
qui *Græcis* *daui*, ad omnia ve- *mentem*, quæ tali affectu con-
bemens, acer, promptus, strenuus, *cita* *percelli* dicitur. Ex-
mente, lingua, manu: ut ter- tra figuram hancce *vim*
rorem quodammodo incutiat *exerit mali terrentis*; in quo
sua vehementia ac promptitudine iterum cum *Græco* *daui* con-
Hac anfa *أَرْوَعٍ* nostrum pro spirat: idem *رَايَعَةٌ* cum plur:
circumstantiis variat, & for-
mosum quoque nonnunquam ex-
primit, ut apud *Græcos* *daui*.
In nostro contextu *Liberalis*,
atque in omnem virtutem stre-

وَلَمَّا تَرَعْنَا بِالْفِرَاقِ الرَّوَايِعَ *

Et quum terrerent nos in discessu terrentia.

Ibi-

وَالْحَلَّاحِلُ يُضْبِفُ وَالْمَاحِلُ يُخْبِفُ
وَالسَّمْحُ ٥٩

Ibidem.

وَهَلْ تَنْتَرِكُنْ نَفْسَ الْأَسْبِرِ الرَّوَاحِ *

Et num deferunt animam captivi terrentia ?

Hinc Originem mali sub
partitiores facile agnoscent. Sub

مَرَّع med. je ٦٧٤ alius tremor
obtinuit; de quo alias.

Ibid. الْمَعُورِ, debilis; latus
nudans: opponitur strenuo &
vehementi. Est part. 4. عَامَر

cæcavit. Inde مَعُورٌ locus pa-
tens nudusque in confiniis hostium;
& infidiis, impressionibusve subi-
tariis obnoxius. A cæcitate vi-
detur ductum; quatenus cæca
loca appellantur, ubi nil pro-
spicias, provideasve. Inde ad-

scitus usus in 4. أَعُورٌ aper-
tum latus præbuit ferienti præ-
da. Eo usus Taabbeta sjerran
indagine hostili einctus.

وَيَوْمِي ضَبِّفَ الْجَحْرِ مَعُورٌ *

Et dies meus angustus latibulo, nudum offerens latus.

Hinc occasio arrepta, ad igna-
vum hac appellatione adficien-
dum. pulchre Teblebius المعور
أي البادي العور
وهو الفارس يظهر
في طعنه خلل وإمراة

بـة هنا الناقص
الخلق الكبير
إلسفاهة ومن جملة
عبية البخل Voca-
bulum hocce signat proprie eum
cujus apparet nuditas lateris:
vel

¶ *avarus fraudator timorem incutit; & enodis largitor alimen-*
-ta

veluti Eques, cujus hasta ferien-
 vis apparet interstitium feriri
 aptum. Hic autem intendit
 Noster scævum indole, & valde
 solidum: cujus inter vitia quo-

que avaritia. *يَخْبِبُ* fallit

vota: in fut. 4. a *حَابَّ*
 med. je, seclusus fuit spe &
 votis. Inde in 4. transitivus
 usus admissus. Posteriori hac
 specie augenda *Lexica*.

Origo delitescit in *حَبَابٍ*
 ignitabulum fallax, quod non
 excudit semina ignis. Nempe
 Arabibus placuit excussio scintil-

la e fomite, pro felici successu.
 Hinc contrarii exitus elusi &
 frustrati vis. Nostro themati
 subjuncta.

58 *الْحَلَّاحِلُ* Hospita-

lis dominus, in Golio simpliciter
 datur, princeps populi aut tri-
 bus. Est Epitbeton potius prin-

cipis liberalis. *الَّذِي تَحِلُّ*
 به الناس كثيرا

ad quem multi mortales divertere
 solent: ut Tebl. notat. Radix

حَلَّ solvit, per reduplica-
 nem *حَلَّحَلَّ*. Ita Amriol-
 kis.

* *الْقَاتِلِينَ الْمَلِكَ الْحَلَّاحِلَا*

* *خَيْرٌ مَعِيَ حَسَنًا وَنَائِلًا*

¶ Qui trucidarunt Regem hospitalissimum,
 Optima dare solitum lautia, & donaria.

Addit Tebl. secundum Abulbe-
 ka potius hoc vocabulo desi-
 gnari *الثَّابِتُ الْحَكْمُ*
الرَّزِيْنُ الْعَقْلُ

Firmo iudicio, & gravitate men-
 tis præditum. Noster Haririus

prius firmat, subdens *يُضَبِّفُ*
 convivio excipit: in fut. 4. a

ضَافَ conviva accessit, hospi-
 tium sumsit. Notio orta ab
 ambiendo, vel, in orbem eundo.

G g Se-

وَالسَّمْحُ يُغْذِي وَالْمَحْكُ يُغْذِي وَالْعَطَشُ

يُنْجِي ٥٥

Sequens **الْمَاحِلُ** *fraudator avarus*; in part. præf. a

مَحَل *sterilis fuit ex pluvie inopia regio. Item, delaturam exercuit. Hinc*

مَاحِلٌ *quoque delator, sycophanta. Hæc notio nonnullis & hic obtinere visa; sed præplacet Teblebius, cui*

الْمَاحِلُ *est*

الْبَخِيلُ لَا خَيْرَ

عِنْدَهُ شَبَهُ بِالْبَدِ

الْمَاحِلُ *Avarus in quo*

يُخَفِّفُ *timorem*

خَافَ *in fut. 4. a*

مَدَ *warw, metuit; referri nunc*

دَبَتِ *debet ad inhospitalem acerbitatem, quæ publico terrori est.*

٥٥ **السَّمْحُ** *liberalis; pro-*

پَرِ *enodis; supra explicitum.*

Ei opponitur **مَحْكٌ** *rixator morosus. Radix*

مَحْكٌ *rixatus est. Ejus origo abest.*

Videtur sub **حَك** *fricuit;*

حَك *confricuit, delitescere. Inde*

حَاكٌ *in 3. حَاكٌ pro*

حَاكٌ *repugnavit, obstrigillavit: et*

تَحْكُكُ *in 5. con-*

تَحْكُكُ *flictatus est cum aliquo. Pulchra*

يَغْذِي *alliteratio inter*

يَغْذِي *alimenta præbet ori: in fut. 4.*

يَغْذِي *a*

يَغْذِي *nutrivit: & يُغْذِي*

يَغْذِي *festuca ladit oculum; item in*

يَغْذِي *in fut. 4. illapsu festuca-*

يَغْذِي *latus fuit oculus. Solemnis fi-*

يَغْذِي *gura festuca in oculo, pro vexa-*

يَغْذِي *tione ingrata, atque adeo omni-*

يَغْذِي *re unde oculi doleant. Poeta ve-*

يَغْذِي *tus in Hamasa laudans libera-*

يَغْذِي *lem Denatorem.*

re prabet; & obstrigillator festuca ledit: & donum sal-
vat;

رَأَى خُلَّتِي مِنْ حَيْثُ يَحْفَى مَكَائِهَا
فَكَانَتْ قُدِّي عَيْنِهِ حَتَّى تَجَلَّتْ *

*Vidit ille inopiam meam, qua vel maxime se occultebat:
Fuitque Festuca oculi ejus; donec discussa est.*

Hoc est: ita paupertate mea do- | petuo harena festuca; meque di-
luit, ac si oculum ei ureret per- | tavit. Iterum in Hamasa.

قَبْلَ قُدِّي الْعَيْنَيْنِ *

Non ferens ullam oculorum festucam.

Hoc est, vir animosissimus, | minuat. Id cum Emblematis na-
omnis injuria noxaeque intolerans, | tura minus conjunctum. Im-
earumque acerrimus vindex. Mi- | patientiam injuria signari, li-
nus recte Taurizius retulit ad | quet ex hocce Haritibi in Moat-
vigilantiam quam nulla lippitudo | lekat.

أَنْ سَكْتُمْ عَنَّا فُكَانَ كَمَنْ
أَقْمَضَ عَيْنًا فِي جَفْنِهَا أَفْدَاءً *

*Vel silentium agetis, a nobis: eritque ut quum quis
Claudit ambos oculos, quorum in ciliis festuca.*

Imitatus Ibn Doreid.

٥٤ يَنْدَجِي وَالْإِسْطَالُ يَشْجِي وَالْدُعَا
٥٥ يَبْقِي وَالْإِمْدَحُ يَنْقِي وَالْحَرُّ
٥٦ يَجْزِي

فَمَا أَلَذَّادُ سَمَوَا بِنَاطِرِي
مَنْ بَعْدَ أَعْضَائِي عَلَيَّ كَدُّعِ الْقَذِي *

*Hi sunt, qui extulerunt oculum meum;
Postquam palpebras contraxissem super uestione festucae.*

Hoc est, bi me ab injuriis omnibus, & molestiis, quas tolerare | Idem eandem hanc figuram:
cogebar, vindicarunt. | tendens.

فَأَغْضَبْتُ عَلَيَّ وَخَرَّ السَّفَا *

Palpebras contraxerim super punctionem spinæ.

Id est, omnem vitæ acerbitatem | translatione hacce Noster. Conf.
tolerare cogar: atque ab omnibus impune divexer. Multus in | 37.

وَالْحَرُّ مَنْ إِذَا قَذَيْتَ عَنْهُ
لَخَفِي قَذِي جَفْنَيْهِ عَنْ نَاطِرِيه *

*Ille liberalis, qui, quum festuca leditur oculus,
Osculit festucam ciliorum a spectantibus ipsum.*

pat; & tergiversans morore necat; & comprecatio tutum præstat; & laus niudat; & ingenuitas rependit mercedem; &

Iterum Conf. 22. واغضي
جفنه علي قذاته
& contraxit cilium suum super
festucam ejus.

Alibi plura. Nunc teneatur
adhuc alter usus, Arabibus non
minus tritus, quo festucam in
in oculo designat levius vitium,
ita in Hamaja:

فَانِّي لَرِي فِي عَيْنِكَ الْجَذْعَ مَغْرِصًا
وَتَعْجَبُ اِنْ اَبْصَرْتَ فِي عَيْنِي الْقَدَا *

Ego sane in oculo tuo transversam cerno trabem,
Et tamen miraris si meo in oculo festucam videas.

Inter Judæos eandem formulam viguisse, a. Viris Doctis ad Math. cap. 7. indicatum.

60 Donatio salvat; seu evadere facit: nempe a vituperio: atque famam, præstat integram. ita Tebleb. Ego malim salvat donatum, atque ex miseria eri-

pit. يَشْجِي in fut. 4. a

عَافٍ evasit liber; prope-
ravit; prævertit currendo. Men-
ti nostræ succinit, & tergi-
versatio angit, præfocat: non
utique donatorem; sed dona pe-

sentem. يَشْجِي fut. 4.

اَشْجِي præfocatus fuit

moerore origo; est implicatus

fuit; quæ & sub شَجَن

anxit eum res: quasi implicuit.
Item detinuit eum res necessa-
ria: i. e. implicatum tenuit.

Sed & شَجَن implicatio

ramorum, & arborum, in arbo-
re, quæ majora capit incre-
menta. Hæc ansa شَجَن & شَجَن
in crescendo vim devenit: at
شَجَن errationem ab implicatione
viæ, & mentis, adscivit.

61 Et comprecatio tutum præstat.
Intelligas faustas comprecationes
eorum, qui largiter donati: un-
de in caput donantis benedictio
& immunitas a malis derivetur.

وَقِي est fut. 1. a وَقِي

٦٤ يَجْرِي وَالْأَلْطَامُ يَخْرِي ٦٥ وَإِطْرَاجٌ ذِي
الْحَرَمَةِ عَمِّي وَمَحْرَمَةٌ بَنِي الْأَمَالِ بَعِي
وَمَا

custodivit a malo. Altera sen-
tentia, laudatio purum reddit,
ita exponitur

وَيَغْسِلُ عِيبَ الْبَخْلِ
وَيُزِيلُهُ عَنِ الْعَرَضِ
mundat & abluit vitium avari-
tie; idque remotet a fama.

وَنَقَا in fut. 4. يَنْقِي
purus fuit; ult. waw & je: ٦٦٢.

٦٦ أَسْحَرُ يَسْجُرِي
ingenuus rependit. Prius a rad.
سرج ٦٦٣ ferbut; fervidum
in laudem, nobilem, liberalem,
candidum: qui عرسد ser-
vum, & sordes, penitus exue-
rit. Usurpatur ut adjectivum;
sed origo substantiva; & inge-
nuitas pro ingenuo invaluit.

سَجْرِي est fut. 2
pensavit, retribuit: item sufficit
ad omnia; & satisfecit. Thema
Hebrais restituendum; indeque
Ps. 71: 6. explicandum, a vis-

ceribus matris mee. ٦٦٣ de-
fensor ad omnia sufficiens, &c.
Est part. ٦٦٢. Analogie parum
litant, qui ad ٦٦٣ reducunt.

٦٧ الْأَلْطَامُ يَخْرِي
Idem.
denegatio officii dedecorat. A لَطَّ
appegit bumi fixum quid: item
appegit, pr. expanxit vetum; occlu-
sit jamuam &c. nata secundaria
vis officii denegati. Præclare
Teblorius. الإلطام الامتناع

من فعل الخبر وهو
مصطلح اللفظ الشيء اذا
ستتره واللفظ الحجاب
هونه اذا ارخاه واللفظ
الحق اذا سنره وكنهه
فكان اللمتنع من
فعل الخبر يستتر
ما يجب من ذلك

ويكنهه Forma illat
usurpatur cum quis recusat bona
officia: estque infin: in quarto;
ubi

& denegatio officii dedecorat; & abjicere necessarium est pravus error, & fraudare filios spei est grave de-

ubi Alatta tantundem est ac velavit rem, celavitque: dicitur etiam Alatta velum ante eum; pro demisit illud: & Alatto veritatem, est eam velavit & occulit. Nempe qui recusat bona officia, velat quasi obligationem ipsam, eamque occulit.

63 اطرح abjicere, rejicere, dejerere, prodere. Est infin. 4. a طرح projecit. نوى الحُرْمَةُ necessarius; sacrosancta necessitudine junctus. Nempe حُرْمَةُ حرمة notat devotionem: indeque omne sacrum & sanctum, quod violare nefas. Uxor: familia: necessitudo omnis. Veneranda dignitas. Radix حَرَمٌ prohibuit, ut sacrum: & حَرَمٌ ac

حَرَمٌ illicitum fuit quid, & Vetitum; respondet Hebraeorum חָרָם quo consecrationis maximae vis & religio continetur. Clar. Eccc. in Lex. ex Arabum fonte Originem vestigans, ita mentem exponit. Videtur communis significatio esse privatio, vel separatio plenaria. Arabice enim usur-

patur אָחָרָם pro מִנֵּעַ negavit, privavit. Arquin, & ea notio

secundaria: & حَرَمُ الشَّيْءِ

valet negavit alicui rem tanquam sacrosanctam, illicitamque: & حَرَمٌ exclusit, prohibuit ut

חָרָם, cui nihil impertiri velis. Ita Ps. 21: 3. in loco, quem citat Cl. Eccc. habemus,

לִּי תִחְרֹמֶנָּה שׁוֹאֵל

Non denegas ei

petitionem labiorum ejus. Non repellis eum &c. Hac occasione

حَرَمَانٌ repulsae vim induit:

pro quo مَحْرُومَةٌ dedit Noster, item repulsa, frustratio votorum. Ad originem praelucet derivatum חָרָם matilis, cui

pars quaedam resecta, incisa, pra-

cisa. Ita Arabibus أَخْشَرَمٌ,

חָרָם, a Themate حَرَمٌ

incidit, praecidit, rescuit. Hinc consecrationis usus succrevit; per quam quid rescatur quasi. Sed haec alias.

For-

مَا 64 ضُنَّ إِلَّا غَبِيْنٌ وَلَا غَبِيْنٌ إِلَّا ضُنِبٌ وَلَا
 65 خَزَنٌ إِلَّا شَقِيٌّ وَلَا قَبِضٌ رَاحَةٌ تَقِيٌّ وَمَا
 قَتِيٌّ وَعُدْكَ 66 يَغِيٍّ وَأَرَأَيْكَ تَشْفِيٍّ وَحَلْمُكَ
 يَغْضِيٍّ 67 وَهَلَالُكَ يَضِيٍّ وَالْأَوَى تَقِيٍّ
 وَأَعْدَاؤُكَ

Porro **بَنِي الْأَمَالِ**

Filios spei elegantissime. Noster; pro iis quibus sola in terris spes relicta: quosque, velut Mater, sola ea lactat.

64 Pulchra *πλοκή*, qua luditur in notionibus verborum

ضُنِبٌ avarus fuit, & **غَبِيْنٌ**

fraudatus fuit. A posteriori venit

غَبِيْنٌ imbecillis mente &

consilio; quasi fraudatus. A prio-

ri **ضُنِبٌ** tenax. Hac ju-

cunde inter se commutata.

65 **خَزَنٌ** condidit in horreo,

ærariorum, thesaurorum: *Чакл*. hic

aliquam vim. adsciscit, cum a-

paritibus conjunctam. **شَقِيٌّ**

Miser, miserabilis; etiam sig-

natus frequentari amat pro il-
 liberali, impurato, sordido. In
 Alcorano sæpiuscule signat impro-
 bum, Religionisq; contemptorem.

Sic Nostro *Conf.* 41. **شَقَاوٌ**

est improbitas. Huic nunc op-

positus **تَقِيٌّ** religiosus, Dei

reverens; a **تَقِيٍّ**, cavet, me-

tuit, abstinet a malo. Ea Ra-

dix propagata a **وَقِيٍّ** cujus 8.

اتَّقِيٍّ, abjecta prima syllaba,

suggestit **تَقِيٍّ**. Ita **تَلَدٌ**

ab **أَتَلَدٌ** per **وَلَدٌ**, verna-

cula fuit res, & domini nata.

وَلَجَجَ ingressus est, ex **تَلَجَجَ**

subiit. **أَتَاهُمْ** & **تَاهُمْ** opina-

tus est, ex **وَاهُمْ** mente vaga-

delictum; nec tenax est nisi mente carens, nec frustra est, nisi tenax: & non recondit nisi miserabilis, neque contrahit manus suam pius. Et non cessant promissa tua solvere, & consilia tua sanare, & mansuetudo tua connivere, & Luna tua illustrare; & munera tua ditare; & hostes tui te dilaudare; & gladius tuus secans perdere; &

rus est: **كأ** nixus est, ex **كناية عن المنع**
وَأَكَا &c. &c. Genus pro **والبخل كما أن**
Harmonia Ling. O. O. diligen- **مست الكف كناية**
ter notandum. قبض راحه **عن السخا قال**
contrahit volam suam, figurate **رهبر**
dictum: nempe ut Tebl. monet,

تعود بسط الكف حتي لو انه
 تناهي لقبض لم تطقه انامله *

Contractio volae est circumlocutio tenacitatis & avaritiae; quem admodum expansio, vel exporre- **ctio manus, figuram praebet liberalitatis in donando. Sic Zobair.**

Insuevit exporrigere manum eo usque, ut si Conaretur eam contrahere, baud sinerent digiti.

66 **فَتِي** cessat. A primigenia notione laxationis, & languoris remissi, quae peperit omissionem, oblivionem, negligentiam, &c. Eandem tenet Originem cum **فَتِي** & **فَتِي**. Etiam sequens **وَعْد** promissio, est Hebraeum **وَعْد** conditio. **يَغِي** solvit, in fut. i. a **وفي** promissis stetit. Hoc secundarium: a primario, completus fuit; vel completum. Apud Hebraeos **יָפָה** est pulcher fuit; a completa forma. **67** **هَلَاكَ يَغِي** Lu-
 na tua illustrat. Figurate: pro, lata & liberatis tua facies bilarat petentes dona; eorumque nubila & tenebras pellit.
 Hh A

وَأَعْدَأْتُكَ تَنْبِي 68 وَحَسَامُكَ يَفْنِي وَسَوَدُّكَ

يَبْنِي

A ضاء micuit, luxit, in 4. ori-
tur اضاء illuminavit. Ejus

fut. يَضِيّ hic ob Kasiam.

contractum in يَضِي: sic
'ي' pro 'ي', aliaque, de quibus
in insit. Grammat.

68 حَسَامُكَ يَفْنِي

gladius tuus perdit. Imago Orienti
propria; qua pingitur Fortuna
stabilis Domus, quæ omnem ini-
micum impetum facile a se repel-
lat; hostesque disperdat. Con-
trarium efficit Gladius retusus,

vel contractus. Sunt Emblemata
in sacris quoque nostris pro-
trita.

Ibid. سَوَدُّكَ يَبْنِي

dignitas tua ædificat. Bifariam
exponi potest: nam ædificat, ad-
potentes relatum, erit mune-
ribus ornat; firmat: prout in
Lexico inter Glossas nostri.

يَبْنِي ædificavit comparet

اصطنع beneficiis prosecutus

est. Commodius retuleris ad ip-
sum virum principem, qui sibi
ædificet arcem gloriæ, liberali-
ter donando. Ita Labidus in
Moall.

قَبِنُوا لَنَا بَيْتًا مَرْفُوعًا سَمَكًا
فَسَمَا إِلَيْهِ كَهَلْنَا وَغَلَامَنَا *

Et ædificarunt nobis patres nostri Domum cujus praelatum
tectum:

Idque conscendunt Viri simul, puerique, nostri.

Intelligit gloriam antiquam fa-
milia. Huc Tebl. inclinat, ap-
ponens. اِي يَرْفَعُ لَكَ
مَجْدًا وَشَرَفًا وَيُشَبِّدُ
لَكَ ذِكْرًا جَمِيلًا

ædificat, est, attollit tibi gloriam
ac nobilitatem, extruitque famam

pulcherrimam سَوَدُّكَ est actio

Verbi سَانَ media waw,
Do-

dignitas tua exedificare : & accedens ad te fructus decerpit,
&

Dominus fuit, principem egit. A
specie eminenti, & procul metum
incutiente ducta potestas. Ajunt

Grammatici سَوْدٌ per Da-

letb servile a سَوْدٌ produ-
ctum. Errant. Est derivatum
speciei piblel; quæ in Veteri

Lingua hinc dabat سَوْدٌ

Inde deinceps IX. اِسْوَدٌ

emerfit. Multa talia. Sic قَرْدٌ
salebrosior terra, a Veteri specie

قَرْدٌ ex قَرْدٌ crispus fuit.

Item مَرْدِدٌ & مَرْدِيدٌ

extitit, per مَرْدِدٌ a مَرْدِدٌ.

Huc pertinet رَفْلٌ pro رَفْلٌ

longa cauda præditus; per رَفْلٌ

ex رَفْلٌ promissi caudam, cri-
nem, vestem: alia. Quid? quod
ultima hæcce etiam antiquæ
Linguae vindicent scriptionem
رَفْلٌ æque ac رَفْلٌ

atque ita Harmoniam cum Dia-
lecto Hebræa insigni accessione
cumulent. Ex Publal ortum

رَفْلٌ homo male indolis,

a رَفْلٌ raro pilo fuit.

رَفْلٌ concretum gummi,

ejusve pilula: a رَفْلٌ conglu-
bavit pilulam. Ejus passivo usus
vetus poeta Rhythmicus,

سَوْدٌ كَحَبِّ اَلْعَلْفِلِ اَلْمَصْفَرِ *

Nigri, ut bacca piperis globati.

Apparet, fines Grammaticæ A-
rabica ampliandos, si omnem
Linguae Analogiam rotundare
velimus.

Ibid. يَجْتَنِي fructum

carpit. In fut. 8. a جَنَى
carpsit. Intelliguntur dona; quæ
quali fructus ab arbore copiosa
decerpantur. Amant Orientales
divitem copiosum comparare Ar-
bori

يَبْنِي وَمَوَاصِلَكَ يَجْتَنِي وَمَادِحَكَ يَقْتَنِي
 وَسَمَاحَكَ ٦٩ يَغْبِثُ وَسَمَاؤَكَ تَغْبِثُ ٧٠ وَدَّرَكَ
 يَغْبِضُ وَرَدَّكَ يَغْبِضُ
 وَمَنْ مَلَكَ شَيْخٌ حَكَاهُ ٧١ فَيُؤْ وَلَمْ يَبْنُ
 لَهُ شَيْءٌ أَمَكَ بَطْنِي ٧٢ حِرْصَةً يَثْبُ وَمَدْحَكَ
 يَتَحَبُّ

bori fructibus gravi. Alterum
 يَقْتَنِي similiter in fut. 8. a
 ٦٩ ٧٠ *acquistit quid ut*
peculium.

٦٩ *opitulatur.* In
 fut. 4. a غَاثٌ *med. waru.*
 At *med. je* غَاثٌ *rigavit; com-*
pluit. Inde mox in fut. 1.

تَغْبِثُ *compluit, rigat coe-*
lum tuum: i. e. tua eminens di-
gnitas, & gratia. Jucundissi-
ma alliteratio: quæ & inter
 سَمَاحٌ *Samâb*, munificen-
 tia, & سَمَاءٌ *Samâ*, coelum
 perillustis.

٦٩ *fluxus, sive radiatiolactis*
 hic est *donatio effusissima.* Succinit
 يَغْبِضُ *exuberat.* in fut. 1. a
 فاض *med. je.* Opposita
 ٧٢ *rejectio, repulsa: a*
 يَغْبِضُ *deficit, fidit*
 فاض *sub terram; fut. 1. a*
 فاض *med. je, quod*
 directe adversum exprimit a-
 que *sub terram fidentis defectum.*
 Clarius Latine sic concipias:
 ut bonitas tua in largitatem pro-
 na quotidie excrecit; ita excu-
 satio, recusatio, rejectio, qua
 nonnunquam forte antea ute-
 baris, decrecit; camque nemo
 ulterius experitur.

& laudans te quæstum comparat; & munificentia tua opit-
ulatur, & coelum tuum compluit: & radiatio lactis tua
excrefcit; ac repulfatio tua decrefcit.

Jam vero qui spem in te habet est senex, cui similis est umbra pomeridiana; & cui nihil rei reliquum. Is adiit te cum opinione bona, ejusque cupiditas facit, laudatque te lætissimis dictis.

E2

71 **خَكَاةٌ فِي** cui fi- melior & lectissima pars rei. U-
milis est umbra pomeridiana. Id surpatur in rebus & personis,
est, qui jam in occasum vitæ peræque. Hic intelliguntur
flores lectissimi orationis. Radix

نَخَبَ extraxit, evulsit, ex-
serpsit. دَسَّ dotas : etiam

plur. fr. a **מִתְּנֵה**

dos, a rad. דם: dota-
vit, scripsit dotem. Origo in fe-
stinando. Inde dos dicta. Eo-
dem ex fonte celeritas ingenii;

quæ in **ماهر** part. act. &

מה'ר part. pass. signat soler-
tem, ingeniosum, ad omnia prom-

um. **فَجِبُ** necessaria sunt

notes ejus: in fut. I. a وجبت

necessaria fuit res. Est usus se-

undarius, a *cadendo* ortus; *speciatim* in *quadrum*: ut apud *Latinos* etiam *quadra* dicuntur.

ra, quæ justum locum tenent & occupant.

№ 3 73

بَنَحِبْ مَهْوَرَهَا تَجِبْ وَمَرَامَهُ يَخِفْ 73 وَأَوَاصِرُهُ
تُشَفِّ

74 وَإِطْرَاوُهُ يَجْتَذِبْ وَمِلَامُهُ يَجْتَنِبْ
75 وَأَوْرَاقُهُ ضَعْفُ مَسْهُمْ شَطَفُ وَحَصَّهُمْ جَنَفُ
وَعَمَّهُمْ قَشَفُ

وَهَى

73 وَأَوَاصِرُهُ *concoctio* i. e. *causa concoctans favorem*. Est plur. fr. ab *أَصَرَ* affectus benevolentia; gratia, favor; quicquid animum alicujus in alium propensum reddit: ut, cognatio, meritum, equitas &c. &c. *Ra-* dix *أَصِرَ* proprie est flexit; inde, conciliavit, inflexit in favorem. Alio adpectu illud flexit valet eingendo inclusit, coercuit, obsepsit. Hinc orta vis recondendi in thesauro; sub *طَرَفٌ*.

74 *إِطْرَاوُهُ* laudatio ejus. Est inf. 4. a *طَرَأَ* ultima Hamza-

75 *وَرَاءَهُ* ult. *vaw* *ع* je. Omnibus inest vis recentis; vigoris aut moderis; ut in *طَرَفٌ*

Hebraeo. Inde *طَرِبَ* cumulate laudavit, laudibus ornavit; q. d. recentavit. Ita *Tebl*, præit. اصل الاطراء المدح في الوجه فهو لمشاهدته كأنه مدح *طَرِبَ* *Origo* significationis laudem in os adferentis, *ع* præsentii tributam, est, quod hæc laus quasi recens fit. Clarius dixisset, quod recentia faciat omnia alicujus præclare dicta, aut facta. *يَجْتَذِبْ*, *distrabitur*; valet *avide ab omnibus recipitur*; & impensius adamatur.

75 *وَرَاءَهُ* post eum: a tergo ei inhaeret, & incumbit; *ضَعْفُ* turba domesticorum: proprie, com-

Ea dotare officii est; quæ autem petit levia sunt, *causæque affectum et veltrum concilians transparent.*

Hujus sane laudatio avide captatur; & vituperatio devitatur: is vero habet post se domesticorum turbam quam tetigit durior fortuna, & plumis nudavit fortuna iniquior, atque involvit simul omnes squalor.

Ipsæ

compressio hominum ad aquam confluentium. Cum his comparatur turba mensam alicujus circumstant. In Traditione extat

ما شبع رسول
لله من خبز
ولحم الا علي ضفف

Non saturari solebat propheta de pane, aut carne, nisi super compressione. Hoc varie exponitur.

Almaeus vage, هـى ان
يكون المال قبللا

ومن ياكله كثير

Depheph appellant, quum vigus exiguus, comesores multi. Eodem tendit glossa Albalili الضفف

كثرة الايدي علي الطعام

Depheph est, multitudo manuum super cibo eadem. Elucet satis, compressio multorum ad unam aquam, tralata ad victum & convivium familiae numerosæ, at

pauperis. Radix ضفف est preffus. preffavit, manu contracta mulsit. Inde in VI.

تضاؤوا se invicem preffarunt ad aquam.

Ibid. ضفف tetigit eos; i. e.

laetit, afflixit. Origo Verbi, terfit, terendo palpat: ut *ושר* inde porro attigit; strinxit, laetit, ussit &c. In Alcorano fre-

quens *مسس* tetigit eum noxa. Vide Sur. 30: 32. & 35: 32. & 36: 17. & 38: 40.

Pro *دور* شفف hic durities acrior & penetrans: ut quum lapis vel lignum cutim scindit tangentis. Hinc translatio facta ad fortunam duriores.

Ibid. حص nudavit plumis. Nempe signat hæc Radix

ذهاب الشعر فيتبين ablationem come, ut appareat quod sub ea. Supra Origo indicata a secando, inciden-

do Hinc *أحص* raras in a-la pennas habens avis: implumis. Amagine hac mirifice delectatur

وَقَدْ فِي 76 دَمْعٍ يَجِبُّ وَلَوْ يَذِيبُ وَهْمٍ
 77 تَضَيَّفَ وَكَمَدٍ نَبَفَ لِمَأْمُولٍ حَبَبٍ
 وَهَمَالٍ

tur Arabes, ad paupertatem pin-
 gendam: ut contra **يش**
 pluma copiosa figuram, exhibet
 divitiarum, **جَنَفٌ** inclinatio,
 hic absolute est **مَهْل**
 من الدهر وظلم
 declinatio fortuna, ejusque ini-
 quitas.

Ibid. **عمهم** involvit eos.
 In Lexico **عم** exponitur com-
 munis fuit; communiter fecit
 quid. Sunt notiones secundariae
 ab involvendo ortæ. Recte **Tebl.**
شمهم واستغرقهم
 involvit & obruit simul omnes.
 Ab involvendo nomen invenit
عمامة fascia, cidaris.

Itemque **عم** castus hominum,
 populus; **دع** quasi **دع**; a **دع**
 quod iisdem legibus unum in
 corpus communitatis revinciatur.
 Hebraum **דע** texit, operuit
 in Lexicis; proprie valet involvit.

Sequens **قَشَفٌ** squalor,
 hic est **الحال**
 ونكد عيش يقال
 قَشَفَ إِذَا أَصَابَتْهُ
 الشمس فتغير
جلده miseria conditionis, &
 angustia vita: nam verbum ponit-
 ur in eo quem sol exurit; ita ut
 cutis squallescat. Sic **Tebl.** apposite
 ad originem; quam geminus
 plane usus Latini squallere pri-
 mum in cute; mox in vita sta-
 tu & fortuna illustrat egregie.
 76 Exquisite dictum, **هو**

فِي دَمْعٍ يَجِبُّ
 Ipse in lacryma est, quæ respon-
 deat; vel annuat. Intelligit facilem
 & largam in fluxum; quæ
 que nunquam arefcit. **وَلَوْ**
 consternatio, attonita mentis stu-
 por; a **وَلَوْ** mente alienatus
 fuit; & impatiens, atque impos-
 sui. Thema Hebræis restituendum.
 Extat Gen. 47: 13. **הלה**

Ipse autem in lacrymis usque respondentibus; & in consternatione liquefaciente; & in cura, quæ hospitium sumsit: & in lurore modum excedente; ob speratum, quod fe-

& impatiens ac impos mentis fuit | terra præ fame. In Diw. Hud.

يبعثون الترح منقطع الليل التمام كما
تستولة العجل *

Excitant luctum in fine noctis longissimæ:

Prout impotes sui jacent quæ ob factum amissum insaniunt.

Ubi Schol. الباهلي

امراة والهة

كانها ذاهبة

العقل من الجزع

لمصبة اصيبت بها

Babeli tradit ילדת appellitari

feminam, quæ tanquam impos

mentis facta præ consternatione,

ob infortunium, quo oppressa est.

Sequens ינזיב liquefacit,

in fut. 4. a ذاب med. warw,

liqui, colliquefcere; hic tabem

mentis simul & corporis infert.

Est idem plane cum Hebræo

נזף, cujus origo item in liquefa-

ctione.

77 وهم تضبيب

cura, quæ hospitium sumsit.

Ab هم המם colliquavit,

orta vis, animum sollicitavit cu-

ra: indeque هم omnis

cogitatio gravior, animum sollici-

tans. Figuratissime adjectum

تضبيب hospes accessit; in

hospitium divertit. In præ. 5.

a ضاف divertit. Est idem

color orationis quo cura dici

possunt stabulari, nidulari, bos-

pitari in animo. Fortius tamen

aliquid captatum ab Arabibus.

Bona notula Teblebii تضبيب

اي نزل ومال

فليس له دفعة

كنما لا يدفع

تضبيب Hospes accessit i. e.

descendit & divertit; sic ut ex-

cludi nequeat; sicut hospes exclu-

di non potest. Interiorem vim

imaginis pandet hocce Moleiobi

in Diw. Hud.

هَاسِيَالٍ شَسِبَتْ وَعَدُوٌّ نَسِبَهُ وَهَدُوٌّ تَلْغَبَتْ
وَلَمْ

فَلْيُي لَأَقْرِي أَلْهَم حَبْن يَضْبِبُ
بَعْرَم كَسَوْقِ السَّسِبُ *

*Ego vero cibare soleo curam, quum ut hospes accesserit,
Firmitate mentis, quæ ætium referat gladii.*

Similiter Omnia.

فَأَقْرِي مَهْجَد ضَبِبُ أَلْهَم
صَلْبًا لَهَا عَن تَرِيْس الْمَجَال *

*Et cibare soleo pervigilem curarum Hospitem;
Dorso firmo, firmis vertebriis prædido.*

*Id est insidens camelo meo, multa
constantia sustineo, quin foveo, &
pascō, curas in me ingruentes.*

Sequitur كَمْدُ لُور; qui
cura labida fere comes. Apud A-
vicennam crebrum, in pallore æ-
grotantium aut mortis proximorum.

نَبَف modum excessit: in præ.

2. a نَاف med. je, emittit.

Etiam نَوَف med. waw offer-
tur: cujus نَاف notat
longa & elata fuit res. Hinc
enatum in 4. اَنَاف buc
illuc agitavit; & prominere fecit.

Ibid. هَاسِيَالٍ dissipatio for-

*unarum. Est inf. 4. verbi
pastum iuit. Inde*

هَسِيَالٍ sine pastore vagantes
cameli. Hac anfa هَاسِيَالٍ
gregis vagatio sine pastore
translata ad تَضْبِيع dissip-

tionem fortunarum. شَسِبَتْ
canitie affecit, in præ. 2. a
شَاب incanuit caput.
A miscela, quæ in شَوْب,
dictam canitiem, supra osten-
sum. Canitie afficere dicuntur,
quæ macerant. & emaciant in-
fortunia. In Diw. Hud.

يَشْبِبُون

*fefellit; & dissipationem fortunarum, quæ canitia affe-
cit; & hostem qui dentem infixit: & quietem quæ exut factas;
cu-*

يَشْبَهُونَ الدَّوَابَّ بِالْأَنْبَسِ *

Canescere faciunt comas suspiritu.

Ibidem Omnia.

خَوَادِثُ خَطْبٍ تَوَلَّرْتُ نَبِي

أَشْبَهَ الْمَقَارِفَ فَالْجِسْمَ بَتَالِي *

Novæ fortuna hereditario me occupant jure;

Quæ canescere faciant vertex: & corpus absumitur.

Ita Hamasa etiam annotatum
لَيْلَةَ شَيْبَاءَ Noctem Car
nam usurpari pro دَاهِيَةٍ
gravioris calamitate: quod scili-
cet canitiem inducit.

*momordit famam inimicus lace-
rans. Plus est in figura hac,
quam prima frons sistit. Nem-
pe dens ab Orientalibus tribui-
tur omni valido simul, simul
ludere aut sævire pronò. Ita
Haririus Conf. 21.*

Ibid. دَنْتَمَ dentem fixit:

وَبَادِي بَيْتِ صَرْفِ الزَّوَانِ فَيَانَةِ

بِمَسْجَلِيهِ الْإِشْفِي يَغُولُ وَنَابَهُ *

*Atque sic prævenias vicissitudinem Fortuna, quæ sane
Et ungue distorto sævire, & dente.*

In Dia. Hud.

بِمَاهِظَةٍ أَتَيْتُ بِكَ مَنِي

فَسُرَّوْسٍ نَابَهَا عَصَصِلْ *

وَلَمْ⁷⁸ يَزِرْهُ وَدٌّ فَبَقِصَبٌ وَلَا خُبَيْبٌ
 عَوْدُهُ فَبَقِصَبٌ⁷⁹ وَلَا نَفَثٌ صَدْرُهُ فَبَقِصَصٌ وَلَا
 نَشْرٌ وَصَلَّهُ فَبَقِصَصٌ⁸⁰
 وَمَا⁸⁰

*Grave malum veniet tibi a me;
 Mordens; dente torto præditum.*

78 يَزِرْهُ *vacillat; defleat.* | لا خُبَيْبٌ *non corruptum est lignum ejus: pro, non est improbus, impurus, vitiosus, &c. &c. Nempe Lignum signat hominem, ejusve conditionem internam, externam. Pauca ex Haririo apponam. Conf.*
 Est fut. I. a نَزَرَ med. je: & & waw. Convenit cum نَزَرَ; nam Origo sita in quatiendo: unde vacillatio, & alia, fluxe-
 re. *Ibid. Proverbialiter dictum, 21.*

وَلَا التَّحِي عَوْدِي خُطْبٌ كَارِثٌ*
 وَلَا فَرِي نَابِي جَدٌ فَارِثٌ*
 بَلْ مَحَلِّي بِكُلِّ صَيْدٍ ضَابِتٌ*

*Neque decorticavit lignum meum fortuna stringens.
 Neque insecuit dentem meum sectio findens:
 Sed anguis meus omnem prædam figens.*

Per lignum intelligit corporis & fis infractum negat. Sic Conj. mentis vigorem: quem adver- 20.

فَلَمْ يَزَلْ يَبْتَنِزُهُ دَهْرُهُ
 مَا بِهِ مِنْ بَطْشٍ وَعَوْدٍ صَلْبٍ*

*Neque cessavit spoliare eum Fortuna ejus,
 Quod, quem habebat, vigore, & ligno robusto.*

cujus haud vacillat amor; ut iram mereatur: & haud corruptum lignum, ut excindatur: & haud spuit pectus, ut repudietur: & haud nodosa amicitia est, ut odio habeatur.

Sed

Iterum Conf. 33.

وَحَادَثَاتٌ قَرَعَتْ مَرْوَتِي
وَقَوَّضَتْ مَجْدِي وَبَنَانَهُ *

وَأَهْتَصَرَ عَوْدِي وَيَا وَيْلَ
مَنْ تَهْتَصِرُ الْأَحْدَاثُ أَفْصَانَهُ *

*Et infortunia pulsarunt saxum meum edurum,
Ac destruxerunt gloriam meam, ejusque substructionem.*

*Et fregerunt lignum meum, at vae illi!
Cujus confringunt ramos infortunia.*

لَا نَفَثَ صَدْرُهُ 79 | ganter quiritatio, & expostulatio
haud spuit pectus ejus. Est al- comparatur cum screeatione.
lusio ad proverbium لَا بَدَّ Illos malos humores, ex inju-
لِلْمَصْدُومِ ان يَنْفَثَ rii oriundos, qui suppressere;
fieri nequit ut qui pectore labo- vel potius devorare, & con-
rat non scree. In eo pectus læ- coquere valet; is demum Vi-
sum, ulceratumve, figuram præ- rum se præstat. Consimilem
bet ejus qui duram, adversam figuram residere in Hebræo-
que experitur fortunam, omni- תַּפְלָה sputatio demonstratum
que injuria expositus est. Screeare in Comm. Job. 1: 22. ubi
est in querelas erumpere. Ele- hunc quoque locum ad-
duxi; cum Teblebii satis appo-
sito.

وَمَا يُقْتَضِي كَرَمَكَ نَبْدُ حُرْمَةٍ
 قَبِيضُ أَمَلَةٍ بِتَحْفِيفِ أَلَمَةٍ ٨٠ يَنْشُ
 حُمْدَكَ بَنَ عَالِمَةٍ بَقِيَتْ لَامَاطَةٌ شَجِبَ
 وَأَعْطَاءُ نَشِيٍّ وَمَدَاوِلُ شَجِنٍ وَمَرَاغَا يَغْنِ
 مَوْضُولًا ٨١ بِخَفْضِ وَسُرُورِ غَضٍّ مَا غَشِي
 مَعَهْدُ

sito interpretamento. Sequens
 فَيَنْفَضْ ut repudietur;
 est fut. pass. I. cum ف illa-
 tivo, quod pbata ad finem in-
 duxit. Radix نَفَضَ proprie est quaterere. Hic valet
 quaterere foras.

Ibid. لَا نَشْنُزَ وَصَلَةٍ
 non incommoda est conjunctio
 ejus. Thema نَشْنُزَ expo-
 nitur immorigeram esse, de
 muliere: succensere uxore
 duxiter tractare, de mari-
 to. Utrumque ductum a no-
 tione نَشْنُزَ الْمَكَانِ
 elatus fuit locus, prominuit;
 praesertim cum duritie incommo-
 da; quæ sedentem, tangen-
 tem male lædat. Apparet

dignitas metaphora, hinc tra-
 ctæ.

٨٠ مَا يُقْتَضِي كَرَمَكَ
 Non decedat generosi-
 tas tua Est fut. 8. a قَضَى
 fecit, decedit, constituit, fas
 & jar esse judicavit.

Ibid. قَبِيضُ أَمَلَةٍ
 itaque albam fac spem ejus: Id
 est spem ejus non confundas ac-
 cidet factas; sed larga donatione
 hilares. Sui interpretem agat
 Horirius Conf. 39. قِيمِ امْتَالِ
 عَلَيْهِ مِنَ السَّجْوَالِ
 وَالْوَصَائِلِ مَا قَبِيضُ
 لَهُ الْغَنِيِّ وَمَبِيضُ
 وَجْهِ

Sed non decernat nobilitas tua abjicere necessitudines ejus. Itaque *albani* fac *spem* ejus allevando ejus dolorem; tunc sparget laudem tuam per homines seculi sui: ita vivas, ad *amovendam* e medio exitium, elargiendasque divitias, tristitiamque medicina pellendam, curandumque *sepiculum*: continuus in com.

وجه المني Dein effusum in eum de muneribus ac donis, quod ei opulentiam adjudicaret, & vultum votorum atbare. Hoc est avidissima quoque vota expleret atque exhiberetur. Stylo orientis vultus niger est dejectus; ut vultus albus est erectus.

يَنْتِ 81 sparget. Proprie manare faciet. Est fut. in

1. a نَت divulgavit dictum factumve. Origo, manavit uter, ac perfluxit. Non ablimile illud Comici, rimarum plenus es, hac illac perfluis. Ita Nostris, نَت الحديث perfluxit, vel perfluere fecit famam: pro longe lateque sparsit. Eadem metaphora fama dicitur manare, dimanare &c. عَالَمٌ feculum; hic signat homines seculi.

Ibid. بَقِيَتْ ita vivas.

Est prateritum ipsum & بقي superstes fuit; more Arabum

enunciatum cum voto, & omine fausto, superstitasti, pro superstes sis. Originem & naturam hujus constructionis a libi jam indicavi. اَمَاطَةٌ

est infin. 4. a مِط مِط; cujus اَمَاطَةٌ est اَمَاطَةٌ,

e medio remove. اَعْطَا item

inf. 4 a عَطَا manu protensa; it. Inde in 4. Largitus fuit.

مَدَاوَةٌ medela: est inf. 3. a

دَوَى; quod sæpiusculum jam habuimus. مَرَاة curatio a-

mica iterum infin. 3. a رَعَى

رَعَا parit: unde رَعَا &

رَعَا comparat; cum alio passus

fuit: amicitiam coluit &c. &c.

82 مَوْضُولًا conjunctus.

Cohæret cum præcedenti

بَقِيَتْ Vivas, superstes sit.

مَعَهُدٌ غَنِيٌّ أَوْ خَشِيٌّ وَفَمٌ غَنِيٌّ
وَالسَّلَامُ ❦

٨٣ فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ امْلَاءِ رِسَالَتِهِ وَجَلَّى فِي
هَبْجَاءِ الْبَلَاغَةِ عَنْ بَسَالَتِهِ أَرْضَتَهُ الْجَمَاعَةُ
فَعَلَّا وَقَوْلًا وَأَوْسَعَتْهُ حَقَاوَةٌ وَطَوَّلًا ثُمَّ سَبَّحَ
مَنْ أَيَّ الشُّعُوبِ نَجَّارَهُ وَفِي أَيِّ الشُّعَابِ
وَجَّارَهُ فَقَالَ

٨٤ غَشَانُ

sis. Effertur in accus. ad statum durabilem consignandum.

غَشِيٌّ præf. pass. in 1.

textit : unde secundaria vis, supervenit, speciatim, de improviso: hoc adhiberi amat in accessu hospitem, ac peregrinantium. مَعَهُدٌ est Hospitium, locus quem multi frequentant; a عَهْدٌ frequen-

tavit, visitavit غَنِيٌّ

dives, opulentus; speciatim in dona prolixus. Et oppositus

غَنِيٌّ ignavus, illiber-
lis, humanitatis & officii in-
curiosus.

فَرَغَ مِنْ امْلَاءِ ٨٣
absolvisset dictare. Ad verbum,
vacuus fuisset a dictatione. Po-
stremum est inf. 4. اَمْلِي,
cujus 5. تَمَلَّى apud Go-
lium est dictavit. Ex Haririo
addas licet اَمْلِي.

Ibid. Pulchre figurata
هَبْجَاءُ الْبَلَاغَةِ

commoditate vitæ ; & lætitia recenter nitida ; quamdiu frequentatur hospitium divitis , aut metuitur tergiversatio sordidi. Vale.

Quum autem absolvisset dictare suam epistolam , atque detexisset in pugna eloquentiæ suam strenuitatem ; gratificatus est ei cætus opere simul & dicto : atque amplissima tum benevolentia , tum munificentia , eum prosecutus est. Deinde interrogatus e quanam propaginum originem traheret ? & in quonam pagorum haberet nidum ? dixit.

Gaf.

pugna eloquentiæ. Thema
 هاج med. je, concitatus
 fuit pulvis, dat comparativum
 fam. هبجاء concitatio
 pugna ; prælum. Sequens
 رضنة gratificatus est ei :
 est in præf. 4 ا رضى
 gratum habuit : ἀπείκων. Hoc
 ab ἀπ propagatum. Ejus
 sunt grata , jucunda ; proprie
 apta ; apte barentia. Eadem
 origo رضا

Ibid. أوسع amplam
 fecit ei : in præf. 4. ا وسع
 وصى & وصى amplus , laxusque
 fuit. حفاوة est actio &
 حفي trivit , terendo levi-
 gavit. Hinc omnes notiones
 apud Golium emanarunt Ha-
 rum 1. discalceatus incessit ; a

trito pede. Ei succinit 2. læ-
 vem , attenuatam , tritamque un-
 gulam habuit jumentum. Paulo
 retrusior 3. diligenter de alicu-
 jus statu percunctatus fuit. Be-
 nevolus fuit. Pavit. Nempe quasi
 dicas trivit eum studiose. Eadem
 ansa significationis 4. studiose
 commendavit. itemque 5. scivit ;
 quasi dicas tritus fuit in re ;
 calluit in ea. Quod 6. extat , ero-
 sa & excoriata cute fuit equus ,
 recurrit ad classem 2. Nostra
 vis ex 3. classe adfert accura-
 tissimum studium cum benevolen-
 tia. Alterum طوّل prolixi-
 tas , munificentiam valens , su-
 pra illustratum.

Ibid. سأل interrogatus
 est. In forma præf. pass. 1. ا ,
 شغوب شغل rogavit. شغوب
 plur. fr. a شغب propago ,
 ramus : proprie fissura : inde
 Kk por.

٨٤ غَسَّانَ اسْرَتِي الصَّيْبَةَ وَسُرُوحَ ثَرْبَتِي

الْقَدِيمَةَ *

٨٥ فَاتَّبَعْتُ مَثَلَ الشَّمْسِ إِشْرَافًا وَمَنْزِلَةَ

جَسِبَةَ *

٨٦ وَالرَّبْعَ كَالْفِرْدَوْسِ مَطْبِئَةً وَمَنْزِلَةَ

وَقَبِيئَةَ *

٨٧ وَاهَا

porro, tribus primaria. نَجَارٌ,

& نَجْرٌ per radicem, originem, naturam exponunt

Glossographi. Descendit a نَجْر

asciavit lignum. Inde نَجْرٌ

asciatio, exasciatio; truncus; stirps. Hinc ad genus, naturam, familiæ dignitatem, alia, translatio sumta. Sequens

شُعَابٌ etiam plur. ff. a

شُعْبٌ, item fissura; sed

inflexa in significationem viae per montes, & cobabitationis paganæ. Isti notioni pulchre

succinit وَجَارٌ antrum; la-

tibulum; nidus: quo domus. & sedes indicatur. Sunt duæ formæ, quæ aliquid proverbiale induerunt. His usus Arabjades Hist. Tim. p. 442. ثم

سَالَنِي عَنْ

نَجَارِي وَوَجَارِي

Deinde interrogavit me de stirpe & de sede mea. Hinc emenda quod pag. 61. occurrit

استوضح اخباره وعلم

نَجَارُهُ وَوَجَارُهُ

quumque explorasset ejus negotia, & cognosset ejus stirpem & sedem. Male editum نَجَارُهُ

Gassan est cognatio mea sincerissima, & Serusjum terra mea antiquissima.

Domus autem, solis instar splendore, & dignitate maxima. Sedes porro ut Paradisus delectatione, amœnitate, & pretio.

Vab

84 *عَسَّان* Gassan, nomen

domus Regie Perfarum. *أَسْرَة*

cognatio. sic dicta quasi colligatio, ab *أَسْر* *אסר* ligavit, vinxit. Venuſta rhythmo dicere ſolent, *مَا لَكَ أَسْرَة*

إِذَا نَزَلْتَ بِكَ عَسْرَة

non eſt tibi affinitas, quum deſcendit in te calamitas. *صَبِيحَة*

sincera; a *صم* obligavit, obturavit ampullam. Exponi ſolet a *صم* *صم* *صم* Glossographis

per *خالص*, puriſſimum rei,

quasi Extractum; ut Chemicorum filii vocant. Hoc genus liquorum in lagenis bene obturatis conſervari ſolet. Iſta

anſa *صميم* quoque ſin-

ceriſſimum & Delicatiſſimum florem cujuſque rei designare cœpit. *سروش* Seruſſum, urbs

Mesopotamiae peramoena: de qua adifis Indicem ad vitum Saladini.

85 *بَيْت* domus, pro Nobilitate omnibus in Linguis trita. In Sacris quoque creber

uſus hicce ſub *בית*. In *مَنْزِلَة*

gradus, dignitas; jucunde ſimul alluſum, ad gradus ſtellarum

in cœlo, qui *منازل* vocantur *מנזלים*.

86 Sedes *مَرْع* cubatio ver-

na; reſedit ad Seruſjum; quam paradifo comparat, *مَطْبَة*

delectatione, a *طيب* bonus, ſuavis, delicatus fuit, odore præſertim, ac ſapore. Huc Origo quoque

præit. Addit *مَنْزِلَة* amœnitatem tanquam borti ſecretiſſimi, atque ab omni malignitate aëris ſecleuſi. Radix *نَسْرَة*

ſeceſſit longius: integer fuit a contagione: intactus ab omni malo.

87 وَأَهَّا لِعَيْشٍ كَانَ لِي فِيهَا وَلَذَاتِ

عَمِيمَةٍ *

88 أَيَّامَ اسْتَحَبَّ مِطْرِي فِي رَوْضِهَا مَاضِي

الْعَزِيمَةِ *

89 اخْتَالَ فِي بَرْدِ الشَّبَابِ وَاجْتَلَى النَّعَمِ

الْوَسِيمَةِ *

90 لَا

lo. قَامَ قِيمَةً pretium: a

קָם stetit; quatenus pro valuit frequentatur.

87 وَأَهَّا & وَأَهَّا; itemque

وَاه & وَاه vab., sunt interjectiones admirantis & extollentis.

لَذَاتِ deliciae, plur. san. a

لَذَّ voluptas. Radix لَذَّ suave comperit; voluptatem cepit.

Hæc secundaria. عَمِيمَةٍ

perfectæ, completæ, omnibus numeris absoluta. Est forma sing. fæm. cum plurali præcedenti

constructa more solemni. عَمِيمِ

completum, est فَعِيلٌ Radicis

عَمَّ involvit; unde secundo adscita vis completi, suisque partibus absoluti. Cernas in عَمَّ, quod exponitur integrum completumque corpus. Tales glossæ nunquam recte intelligi queunt, nisi contextus ipse, & series, ante oculos sit. En ergo

Vah vitam! quam ibi egi, & delicias completissimas!
Diebus, quibus traheram vestem meam in pratis ejus, faciens propositi.

Superbiebam in stola juventutis, & nuda facie adspiciebam fortunas pulcherrimas.

ex Div. Hud.

بَضٌّ مُجَرَّدَةٌ فِي عَمَمٍ *

Nuda nudis membris, compacta integro corpore.

Ibidem.

حَوْدٌ عَمِيمٌ قَوَامُهَا *

Venuscula, cujus completissima statura.

88 أَشْحَبَ مِطْرَفِي

traheram vestem meam. Est circumlocutio opulentiae, & vitae delicatioris; quæ in stolis superbis conspici amat. Trahere pertinet ad Syra vestis splendidae;

quæ مِطْرَفٌ, vocatur, a

مِطْرَفٌ margo, ora: quod oras habeat purpura prætextas.

Ibid. مَاضِي الْعَزِيمَةِ

faciens propositi: est figura felicitatis cui omnia ex voto succedunt, quæque nuppiam haberet. Sic Hebraeis הַצִּלִּיחַ se-

licem esse, prospere agere; proprie est, sese penetrare per omnia: atque ita successum habere.

89 أَخْتَبَالَ superbiebam. In

fut. 8. & خَالَ med. je, imaginatus est. Proprietas sita in

strenuitas, virtus, robor, alia, fluxere. Octava ista specie augendum Lexicon. In Hamasa

أَخْتَبَالَ infin. 8. est o-

stentatio strenuitatis.

Kk 3

Ibid.

٩٠ لَا أَتَقِي نَوْبَ الْبَرَّكَانِ وَلَا حَوَادِثَهُ

الْبَلْبَمَةِ *

٩١ فَلَوْ أَنَّ كَرَبًا مَثَلْتُ لَتَلِفْتُ مِنْ كَرْبِي

الْمَقْبَمَةِ *

٩٢ أَوْ يَفْتَدِي عَيْشَ مَضَى لَفَدْتُهُ مَهْجَتِي

الْكُرَيْمَةِ *

٩٣ فَهَالِكُوتِ

Ibid. بِسَرْدِ الشَّيْبَابِ

Tim. 37. لَمَّا رَاحَ ثَوْبُ الْحَبَاءِ

stola juventutis; signat juventutem ipsam, & quidem floridam, quæ tanquam vestis striata ætatem ornat. Sic ثَوْبُ الْحَبَاءِ vestis vite, pro vita: in list.

removit ab eo vestem vitæ. Vita eum exuit. Magnifice & granditer Poëta in Hamasa:

وَلَا ثَوْبَ الْبَقَاءِ بِثَوْبِ عِزِّ

قَبْطَوِي عَنْ أَخِي الْخَنَجِ الْبَرَّاعِ *

Non sanie vestis vitæ prorogata, vestis honorifica est: Qua mox exui solet fraterculus mollitiei, arundineus.

Ibid. أَجْنَلِي نُودَا فَجِي

clarus fuit; patuit nudus, & sine velo. Item revelavit ut

videbam. Est fut. in 8. ا. جلي

In

Non timebam vicissitudines fortunæ, neque casus ejus ignominiosos.

Quod si mæror extingueret, periissem mærore meo permanente.

Aut si redimi posset vita præterita, redimeret eam sanguis cordis mei pretiosissimus.

Nam

In 8. speciatim usurpatur de sponso, cui sponsam primum ad spectare datur sine velo. In Ἀνδραγαθίας simile quid supeditat Græci. Cum sponsa comparari solent in Oriente dies læti, festivi, solennes. Etiam sponsa hic affimilatur Fortuna laetior.

90 أَنَقِي timebam. In

fut. 8. a وَقِي cavit. نَوْبٌ

vices; plur. fr. a نَوْبَةٌ vices una. Per vices temporis, intelliguntur vicissitudines fortunæ. Ei dantur & حَوَادِثُ

novæ; i. e. casus novi, eoque graviore. Sic in Græcis signat aliquid novi & graviore mali.

Radix est حداثه Aramaeis, ut Hebræis חָדָשׁ, novus fuit. Ejus part. præf. حَادَثَةٌ

dat plur. fr. حَوَادِثُ. Epitbe-

ten مَلِيْمَةٌ pertinet ad

scdritatem casuum: مَلِيْمٌ

in part. 4. notat culpabilem; nefandum, nefastum. Radix لَام med. waw, culpavit.

91 كَرَبٌ mæror, a sculpendo, scalpendove, ut supra.

مُقِيْمَةٌ persistens, durans, stationem perpetuam habens. Est part. 4. a قَامٌ stetit.

92 رَدِّمْتُ redimeretur.

In fut. 8. a فَدَى فِدَى solvis pretium redemptionis. Inde max ألفدته sane redimeret eam:

in præf. 1. مَهْجَةٌ vis vitæ; vel sanguis cordis, ut Glossographi. Radix مَهَج ntituit.

In Hist. Tim. p. 321. invenias

بذل

93 وَأَلَمَوْتُ حَبْرَ لِقَتَيَّ مِنْ عَيْشَةٍ عَيْشٍ
الْبَهِيمَةِ *

94 تَقْتَنَادُ بَرَّةَ الصِّغَارِ إِلَيَّ الْعَظِيمَةِ
وَالْهَضِيمَةِ *

95 وَيَرِي السَّبَاعَ تَنُوشَهَا أَيْدِي الضَّبَاعِ
الْمُسْتَضِيمَةِ *

96 وَالذَّنْبُ لِلْأَيَّامِ لَوْ لَا شُومَهَا لَمْ تَنْبُ
شِيمَةِ *

97 ولو

elargitus est sanguinem cordis; animam impendit. Et pag. 103. افصح الاتراك كهجة وانركاهم Facundissimi Turcarum lingua, & purissimi sanguine cordis: i. e. indole, mente &c.

93 مَوْتُ mors; مَاتَ: ab Origine certissima macerandi, & maceratione dissolvendi; ut alibi حَبَاةَ vita; a convolutione, & compaginatione, nomen indepta.

Hujus synonymum عَيْشٍ

ex origine signat circationem; quæ & in עָוַי Hebræo continetur. Circare circationem juveni, est vitam vivere contemtiſſimam; omnibusque injuriis obnoxiam.

94 Inſigne ſebema: بَرَّةَ الصِّغَارِ

annulus contemtionis. Nempe بَرَّةُ ſuppreſſa 3 radicali, pro بَرَوَّةُ, eſt annulus æneus qui cameli naſo inferitur, ut obnoxius ſit ductori. Ejus radix بَرَّ ult. waro je, aſciavit, raſit, quaſi raſionem dicas, ſive annu-

*Nam mors melior est homini, quam vitam vivere jumentis;
Quem naso trahat annulus contemtionis ad grave & inju-
riosum.*

*Et quam ut videat Leones vexari manibus Hyanarum infes-
tissimis.*

*Crimen vero penes Fortunam est, cujus nisi foret scavi-
tas, non incommoda esset ulla indoles.*

*nulum rasilem. Ansam trans- Ibn Doreid.
lationis aperiet versus hicce*

خَوْصٌ كَأَشْبَاحِ آلِ جَنْسَايَا ضَمَّرٌ
يَرْعَفْنَ بِالْأَمْشَاجِ مِنْ جَذْبِ الْبَرِيِّ *

Cavo oculo cameli, arcuum instar graciles;

Qui sanguine miscent spumas a tractione annulorum.

Egregie etiam locatum verbum
تَقْتَنَان in fut. 8. a verbo
قاد duxit: unde in 8. ducti-
lem, obnoxium sibi habuit. per
العظيمة grave quid, in-
telligitur quicquid viro honesto
intolerandum: الهضيمة
consimiliter injuriam, omnem-
que coactionem ignominiosam
consignat.

95 Allegoria perpulchra; cum
alliteratione non injucunda. In

ea سَبَاع feræ, & , كَرَّاءٌ iḡ-
ḡaw, Leones, sunt generosi, ac
nobiles: ضَبَاع byanæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.
Ufus etiam figuris hisce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-
dagine exclamasse narratur
يَا بَوْسُ لِّلْسَبَاعِ
فِي أَيَدِي الضَّبَاعِ
prob. Leones! in manibus Hyana-
rum. Ratio in promptu. Ver-
bum نَبَاش, cujus fut.

نَبَاش, vellicationem. pro-
prie signat: ut bardæ, crinium
&c. مَسْنُصِيْمَةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضَام med.
je. defraudavit.

96 أَيَّام dies, pro vicibus.

فُتُوم lis tribuitur
L1 sca-

93 وَأَمَوْتُ خُبْرًا لِّلْعَنَىٰ مِنْ عِبْثَةِ عَيْشٍ
الْبَهِيمَةِ *

94 تَقْتَادُهُ بَرَّةُ الصَّغَارِ إِلَى الْعَظِيمَةِ
وَالْهَضِيمَةِ *

وَيَرِي السَّبَاعَ تَنُوشَهَا أَيَدِي الضَّبَاعِ
الْمُسْتَضِيْمَةُ *

96 وَالَّذِينَ لِلَّيَامِ كَوْلًا شَوْمَهَا لَمْ تَنْبُتْ
شِبَعَةٌ

97 واو

elargitus est sanguinem cordis; animam impendit. Et pag. 108. افصح الاتراك لهجة وانركاهم
 Facundissimi Turcarum lingua, & purissimi sanguine cordis: i. e. indole, mente &c.

93 מוֹת : mors ; מוֹת : ab
Origine certissima macerandi, &
maceratione dissolvendi; ut alibi
insinuatum. Ei opposita חֲבֵא
חַיָּה vita; a convolutione, & com-
paginatione, nomen indepta.

Hujus synonymum عَبَشُ

ex origine signat circationem; quæ & in *וַי* Hebræo continetur. *Circare* circationem jumentis, est vitam vivere contentissimam; omnibusque injuriis obnoxiam.

94 Insigne scbema: **بِرَّ الصَّغَايِ**
annulus contemtionis. Nempe
بِرَّ suppressa 3 radicali, pro
بِرَّ, est annulus aeneus qui
cameli naso inseritur, ut obnoxius
sit ductori. Ejus radix **بِرَّ**
ult. wara je, asciavit, rast,
quasi rasionem dicas, sive an-
nu-

*Nam mors melior est homini, quam vitam vivere jumentis;
Quem naso trahat annulus contemtionis ad grave & inju-
riosum.*

*Et quam ut videat Leones vexari manibus Hyenarum infes-
tissimis.*

*Crimen vero penes Fortunam est, cujus nisi foret scavi-
tas, non incommoda esset ulla insoles.*

nulum rasilem. Ansam trans- Ibn Doreid.
lationis aperiet versus hicce

خَوْصٌ كَأَشْبَاحِ الْخَنَازِيرِ

يَزْعَمَنَّ بِالْأَمْشَاجِ مَنْ جَذِبَ الْبَرِّي *

Cavo oculo cameli, arcuum instar graciles;

Qui sanguine miscent spumas a tractione annulorum.

Egregie etiam locatum verbum
قَتْلَانٌ in fut. 8. a verbo
قَاد duxit: unde in 8. ducti-
lem, obnoxium sibi habuit. per
العظيمة grave quid, in-
telligitur quicquid viro honesto
intolerandum: الهضبة
consimiliter injuriam, omnem-
que coactionem ignominiosam
consignat.

95 Allegoria perpulchra; cum
alliteratione non injacunda. In
ca سباع ferae, &, خنزير
الذئب, Leones, sunt generosi, ac
nobiles: هيانا sunt igno-

biles & contentissimi mortales.
Ufus etiam figuris hisce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-
dagine exclamasse narratur

يَا بَوسَ السَّبَاعِ
فِي أَيْدِي الضَّبَاعِ

prob Leones! in manibus Hyena-
rum: Ratio in promptu. Ver-

bum نَبَاشٌ, cujus fut.

تَنَوشٌ, vellicationem. pro-
prie signat; ut barbae, crinium

&c. مَسْتَضِيئة infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضام med.
je. defraudavit.

96 أيام dies; pro vicibus

fortuna. lis tribuitur شَوْءٌ

L1 sca-

93 وَأَمَوْتُ حَبْرٌ لِفَتَيِ مَنْ عَبَشَهُ عَبَشٌ

الْبَهِيمَةُ *

94 تَقْتَادُهُ بَرَّةٌ الصَّغَارِ إِلَيَّ الْعَظِيمَةِ

وَالْهَضِيمَةُ *

95 وَيَرِي السَّبَاعَ تَنَوَّسَهَا أَيْدِي الضَّبَاعِ

الْمُسْتَضِيمَةُ *

96 وَالذَّنْبُ لِلْأَيَّامِ كَوَ لَا شَوْمَهَا لَمْ تَنْبُ

شِيمَةُ *

97 وَاو

elargitus est sanguinem cordis; animam impen-
dit. Et pag. 109. افصح
الاتراك كهجة وانركاهم
Facundissimi Turca-
rum lingua, & purissimi sangui-
ne cordis: i. e. indole, men-
te &c.

93 مَوْتُ mors; موت: ab
Origine certissima macerandi, &
maceratione dissolvendi; ut alibi
حياة vita; a convolutione, & com-
pagnatione, nomen indepta.

Hujus synonymum عَبَشٌ

ex origine signat circationem;
quæ & in وَاو Hebræo conti-
netur. Circare circationem ju-
menti, est vitam vivere contem-
tissimam; omnibusque injuriis
obnoxiam.

94 Insigne scbema: بَرَّة الصَّغَارِ

annulus contemtionis. Nempe
بَرَّة suppressa 3 radicali, pro
بَرَّة, est annulus æneus qui
cameli naso inseritur, ut obnoxius
sit ductori. Ejus radix برا
ult. waw je, asciavit, rasit,
quali rasionem dicas, sive an-
nu-

*Nam mors melior est homini, quam vitam vivere jumentis;
Quem naso trahat annulus contemtionis ad grave & inju-
riosum.*

*Et quam ut videat Leones vexari manibus Hyenarum infes-
tissimis.*

*Crimen vero penes Fortunam est, cujus nisi foret scavi-
tas, non incommoda esset ulla in dolos.*

nulum rasilem. Ansam trans- Ibn Doreid.
lationis aperiet versus hicce

خَوْصٌ كَأَشْبَاحِ الْجَنَائِيَا ضَمَّرٌ

يَزْعَمَنَّ بِالْأَمْشَاجِ مِنْ جَذْبِ الْبَرِيِّ *

Cavo oculo cameli, arcuum instar graciles;

Qui sanguine miscent spumas a tractione annulorum.

Egregie etiam locatum verbum
رَوَكِيْفُ in fut. 8. a verbo
قَتَّانٌ duxit: unde in 8. ducti-
lem, obnoxium sibi habuit. per
العَظِيْمَةَ grave quid, in-
telligitur quicquid viro honesto
intolerandum: التَّهْضِيْمَةُ
consimiliter injuriam, omnem-
que coactionem ignominiosam
consignat.

95 Allegoria perpulchra; cum
alliteratione non injuvanda. In

ca سَبَاعٌ feræ, & , كَرَّاءٌ ixi-
لوا, Leones, sunt generosi, ac
nobiles: بَاعٌ byænæ sunt igno-

biles & contemtissimi mortales.
Ufus etiam figuris hisce Am-

rolkifus; qui hostium cinctus in-
dagine exclamasse narratur
يَا بَوْسُ لِلْسَبَاعِ
فِي أَيَدِي الضَّبَاعِ
prob. Leones! in manibus Hyæna-
rum. Ratio in promptu. Ver-
bum نَبَاشٌ, cujus fut.

نَبَاشٌ, vellicationem. pro-
prie signat: ut barba, crinium
&c. مَسْتَضِيْمَةٌ infesta, injurio-

sa; est part. 10. a ضَامٌ med.
je. defraudavit.

96 أَيَّامٌ dies, pro vicibus.

fortunæ. lis tribuitur قِسْمٌ
L1 sca-

scævitas. Radix شَام in Golio exponitur niger & infaustus fuit. Hæc ejusdem Originis

cum *شَام med. Hamz: sinister, & infaustus fuit. Quid jam prius? niger, an sinister? Qui superficiem sequitur, dicet confestim, sinistrum prius esse, indeque infaustum, ac nigrum, manasse: nam dextra fere fausta, ut sinistra infausta. Veniet alius, & ajet, prius esse nigrum, dein infaustum, mox sinistrum, quippe quod infaustissimum. Secutura nota ad*

vocem *شَدِيدَة*, aliquid lucis feret. Nunc moneo *شَقْم* etiam esse *plur. fract.* ab *شَوَم*, niger; & per *شَوَن*

nigras hic posse declarari; ut sit, culpa penet dies, cujus nisi essent nigri; i. e. nisi multorum nigri forent, atque infausti.

Ibid. لَمْ تَنْبُ شَبَّة. non incommoda esset ulla indoles. Verbum *نَبَا* ult. *way*, dat in fut. *يَنْبُو* per quietem, pro *يَنْبُو*. Proprietas phraseo affert, non convexa esset ulla indoles; non du-

ra, aspera, gibbosa, incommoda tuberans. Præcipuos usus hujus Thematis ita stringit Pbiru-

zabad: in Camuso نَبَا بَصْرَة

نَبُوا وَنَبُوا وَنَبُوا

وَالسَّبْفُ عَنِ الضَّرْبِ

كُلِّ وَصَوْرَةٍ لَمْ

تَقْبِلْنَهَا لِلْعَيْنِ فَتَنْزِلُهُ

بِهِ لَمْ يَمُوفِقْهُ وَجَنْبُهُ

عَلَيَّ الْفَرَّاشِ لَمْ يَطْمِئِنَّ

عَلَيْهِ وَالسَّهْمُ عَنِ الْهَدَفِ

قَصْرُ وَالنَّابِيَّةِ الْقَوْسِ

كُنْتُ عَنْ وَتَرِهَا وَالنَّبِيَّ

الطَّرِيفِ وَالنَّبَاوَةِ مَا

لَمْ يَنْفَعِ مِنَ الْأَرْضِ

كَالنَّبَاوَةِ &c. Oculus

ejus נבא, cum infin. triplici

Nebuw, Nebw, & Nebwa; itemque gladius: significat

HE-BETATUS fuit. Adhibetur

etiam in forma, quæ oculo parum accepta: & in mansione,

quæ minus commoda, ac conveniens. Dicitur etiam, נבא

latus ejus super strato; quum quiescere nequit super eo: nec non sagitta a scopo; quum cum

non

non attingit. Ejus part. præf. sam. absolute signat Arcum ebor de sua male bærentem. Ejusdem part. pabil masc. נָבִי notat viam calcatam : ut derivatum נָבִיחָה, quicquid elatum conve-xumve, de terra : quemadmodum נָבִיחָה, &c. &c.

Uno tenore hæc detexta dedi; ut claro in specimine notari posset, qua metho-do ferme in Glossis concinnan-dis usus fuerit Pbiruzabadius. Incipit scilicet ab usibus vul-gatissimis, in oculo, gladiove, bebetato, retuso, resiliente a re-bus: nihil addens de Origine, & potestate illa, primariæ, an, ut certissime est, secundaria sit. Hoc genus a Glossa-rum veterum confarcinatoribus tam parum requiri debet, quam ut qui aurum, gemmas-que, e fodinis eruunt, eadem opera polituram, & nitorem statim pretiosæ materiæ ad-dant. E re fuerit, etiam Gjeubarîi copiam exhibuisse;

نَبِيَا الشَّيْءِ عَنِي. sic ille. يَنْبُو إِذَا تَجَاوَيْ وَتَبَاعَدَ وَانْبَهَتْهُ أَنَا دَفَعْتَهُ عَنْ نَفْسِي وَفِي الْمَثَلِ الصَّدَقُ يَنْبِي عَنْكَ لَا الْوَعْدُ أَيِ الصَّدَقُ يَدْفَعُ عَنْكَ

الغاية في الحرب لا التَّهْدِيدُ وَنَبَا السَّبَبُ إِذَا لَمْ يَفْعَلْ فِي الضَّرِيْبَةِ وَنَبَا بَعْرِي عَنْ الشَّيْءِ وَنَبَا بِغِلَالٍ مَنَزَلَةٍ إِذَا لَمْ يُوَافِقْهُ وَكَذَلِكَ فَرَاشُهُ وَالتَّابَةِ الْقَوْسِ الثَّانِيَةِ كَيْتُ عَسٍ وَتَرَهَا أَيِ تَجَاوَيْتُ وَالنَّبْوَةُ وَالنَّبَاوَةُ مَا اِرْتَفَعَ مِنَ الْأَرْضِ فَإِنْ جَعَلْتَ النَّبِيَّ مَاخُودًا مِنْهُ أَيِ أَنَّهُ شَرَفَ عَلَيَّ سَايَرَ الْأَنْسَامِ

dictur נָבִי a me res, cum fut. נָבִי, quum reclinem sese avertit quod in 4. dat. אֲנִיבִיתָה pro re-pello eum a memet. In Adagio est, strenuitas depulsiabit a te, non comminatio: de clade belli, quam a te propulset vebementia pugnandi, non comminandi fero-cia &c. Dicitur quoque נָבִי gla-dius, quum non viget penetratve ictu. Item visus meus נָבִי a re: (quum ingrata est:) & mansio נָבִי דָּעָה נָבִי quum ei non com-moda est. Confimiliter stratum ejus. Forma part. præf. sam. sig-
nat

nat Arcum qui a chorda sua resiliuit. Forma: **نَبَا** & **نَبَا** no-

tant quicquid elatum, convexumve, de terra. Quod si **نَبَا** Propbetam hinc derives; sic appellatus erit, quasi elevatus super reliquos mortales. Cernit peritus rerum, ac Linguarum, e Lexicographis Arabum genuinam indolem Radicum, earumque Origines, hauriri non posse: nisi

e Fontibus Librorum hortuli eorum rigentur. Elucet tamen satis primaria vis convexi, cum gibbosa tuberatione, & elevatione; quam indicavi in Libr. de Defect. pag. 18. 19. ubi etiam phras/es hanc enucleatas dedi. En alias! unde copia ac potentia Linguae, cum hac insigni Radice, intimius adhuc perferentiscetur. Hariri Conf. 21.

فَكَبُضَحَكَتَكَ الدَّهْرُ مِنْهُ إِذَا نَبَا
عَنْهُ وَشَبَّ لِكَبْدِهِ نَارُ الْوَعَا *

Sane risum concitabit tibi Fortuna de eo, quum resiliuerit Ab eo; & accenderit in perniciem ejus ignem bellicum.

Pro resiliuerit, sermo Arabicus figurat convexa fuerit facta; gibbosa; aspera. Iterum Conf. 23. Dixit Harith Ibn Hemmam:

نَبَانِي مَأْلَفُ الْوَطَنِ
فِي شَرْخِ الزَّمَنِ بِحُطِي
خَشِي وَخَوْفِ عَشِي

convexa facta mihi in primordio ætatis consueta mansio negotio, unde timor incussus; & formido injecta. Similiter Conf. 40. Dixit Harith Ibn Hemmam:

أَزْمَعْتُ التَّبْرِيزَ مِنْ

تَبْرِيزٍ حِينَ نَبَتْ
بِأَدْلِيلِ وَالْعَرِيزِ
وَحَلَّتْ عَنِ الْمَجْبِرِ
وَالْمَجْبِرِ Destinaram

excedere Tauriza; urbe, tum, quum convexa facta esset ignobili nobilique simul; & vacuata esset receptore clientum, donorumque largitore.

Habes convexitatem incommodam; quæ opposita planitie depresso, æquabili, commodæ. Pro obtusione aciei reclinis habeatur

ex Ibn Doreid.

إِذَا بَلَغْتَ السَّيْفَ مَحْمُودًا فَلَا تَذُمَّهُ
يَوْمًا إِنْ تَرَاهُ قَدْ نَبَا *

Si probaveris gladium excellentem; at non vituperes eum, quum
videris eum quandoque obtundi.

Grandi cothurno *Ispabanensis* ma præfert Radicem شَام
in *Salad*. فَنَبَتْ مَضَارِبَ med je. ubi tamen in *Golio* non
comparat; sed sub شَام
الذَّيْنِ بِأَعْمَادِ med. Hamz. cum lectione
التَّحْسَامَيْنِ وَجَلَّتْ شِبْمَةُ Natura. Nostra
الهُمَمِمْ لِأَجْلِ lectio in *Appendice* suppletur,
أَجَلِ الْهُمَامَيْنِ ubi شِبْمَةُ cum plurali
Et obtusi facti enses Religionis, شِبْمِ exponitur natura,
quia in vaginam conditi erant duo mos hominis. Ita in *Hist. Ta-*
secantissimi gladii: & moles vo- merl: pag. 221. habes هِبْرَتَهُمْ
luta curarum, propter fatum & consuetudo شِبْمَتِهِمْ
duorum Heroum. Ad acumen natura eorum. Et pag. 443.
Viri assequendum, teneatur وَلَكِنْ أَنْتُمْ أَهْلُ
شِبْمَةِ in vaginam condere الْعِلْمِ شِبْمَتِكُمْ
esse sacram formulam Mu- الْعَفْوِ عَنِ الْجَانِي
hammedanorum, pro decedere in vos vero cultores estis
fide sanctorum, atque in para- Eruditionis, & natura vestra
disum recipi. est, condonare delinquenti, ac
Ibid. شِبْمَةُ indqles. For- L13 man-

~~SECRET~~

100

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

THE UNITED STATES OF AMERICA
DO hereby certify that
[Name] is a [Type of Person]
of the County of [County Name], State of [State Name]
and is entitled to the benefits of the [Act]
of [Date] inasmuch as [Reason]
[Signature]
[Title]
[Date]

ex Ibn Doreid.

إِذَا بَلَغْتَ الشَّيْفَ مَحْمُودًا فَلَا تَذُمَّهُ
يَوْمًا إِنْ تَرَاهُ قَدْ نَبَا *

Si probaveris gladium excellentem; at non vituperes eum, quum
videris eum quandoque obtundi.

Grandi cothurno Ispahanensis
in Salad. فَنَبَتْ مَضَارِبُ

الدِّينِ بِأَعْمَادِ

الْحَسَامِينَ وَجَلَّتْ

أَلْهُمُّ لَاجِلِ

أَجَلِ أَلْهُمَامِينَ

Et obtusi facti enses Religionis,
quia in vaginam conditi erant duo
secantissimi gladii: & moles vo-
luta curarum, propter fatum
duorum Heroum. Ad acumen
Viri assequendum, teneatur

أَعْمَادُ in vaginam condere

esse sacram formulam Mu-
hammedanorum, pro decedere in
fide sanctorum, atque in para-
disum recipi.

Ibid. شِبْمَةٌ indples. For-

ma præfert Radicem شَام
med je. ubi tamen in Golio non

compareret; sed sub شَام
med. Hamz. cum lectione

شِبْمَةٌ Natura. Nostra

lectio in Appendice suppletur,

ubi شِبْمَةٌ cum plurali

شِبْمٌ exponitur natura,

mos hominis. Ita in Hist. Ta-
merl: pag. 221. habes مَبْرَثُهُم

& شِبْمَتُهُم consuetudo &
natura eorum. Et pag. 443.

وَلَكِنْ أَنْتُمْ أَهْلُ

الْعِلْمِ شِبْمَتَكُمْ

الْعَفْوِ عَنِ الْجَانِيِ

وَالْحَكَمِ vos vero cultores estis
Eruditionis, & natura vestra
est, condonare delinquenti, ac

97 وَلَوْ اسْتَقَامَتْ كَانَتْ الْأَحْوَالُ فِيهَا

مُسْتَقْبِمَةٌ *

ثُمَّ إِنَّ خَيْرَهُ نَمِي 98 إِلَيَّ الْوَالِي فَمَلَأَ فَا
بِالْإِلَّهِ 99 وَسَامَهُ أَنْ يَنْضَوِيَ إِلَيَّ أَحْشَايَةَ
وَيْلِي

mansuetudo. In Hamasa egregie enunciatur.

لَا أَمْلِكُ الشَّيْءَ

Non in potestate habeo naturas

Non possum mutare indoles hominum, sive characteres. Nempe شَيْءٌ in origine idem

videtur signare, quod شَامَةٌ & شَيْءٌ plur. fr. شَيْءٌ

شَيْءٌ, quod arguit

etiam in singulari شَيْءٌ

olim extitisse. Ea forma frequentatur pro *novo corporis*. Inde succrevit, *secundario usu*, *signum a natura impressum*, *nota naturæ*. Hinc adscita porro potestas *indolis*, quem vulgo

characterem vocitamus. Tales *nota corporis*, quos *novos* dicimus, plerumque *nigricant*.

Inde subsumtum autumo شَامٌ *niger fuit*: unde porro *infustus*, *scævus*, *sinister*. Habes pulchrum lusum, quo cum *aliteratione* inter شَيْءٌ & شَيْءٌ Origini quoque huic attenderit *Haririus*.

97 Omnia plana. Attendatur tantum اسْتَقَامَتْ, prius, in *præt.* 10. redire ad شَيْءٌ indolem, quæ verfu præcedenti *convexa*, *gibbosa*, *detorta*, nunc postulatur recte *constituta*. Alterum

مُسْتَقْبِمَةٌ *

Et quæ si recto talo staret, fortunæ quæque per eam re-
ctæ flarent.

Deinde pervenit ejus historia ad præfectum, qui os
ejus opplevit margaritis, eique imposuit ut se ag-
gregaret comitatui; & præfecturam gereret Diwani episto-
la-

مُسْتَقْبَلَةٌ cohæret cum

أَحْوَالٌ statibus fortunæ, per

solennem Arabismum; quo
fem. sing. additur masc. plur.
Observandum præterea, om-
nes hosce versiculos pro Tarw
fæmin. jam habere He Sjesma-
tum; quod repræsentat vete-
rem pronunciationem per He
quiescens Hebræorum. Popula-
ris illa ratio pronunciationis,

quæ formam فَادَّة refo-

nat pokeda. Ergo non licen-
tia quadam poetica, sed veteris
Linguae auctoritate hoc genus
retentum, & ubi metrum non
aliter constaret, adhibitum.

98 Notanda formula, imple-
vit os ejus margaritis: pro
splendidis eum muneribus ditavit.
Nempe os aperit, qui dona ap-
petit. Hoc margaritis implet qui
largiter donat & ditat. Non
ablimilis figuratio absolute po-
sita Pf. 81: 12. dilata os tuum,
& implebo illud. A munifica-
mea largitate pete, quicquid
voles: vincam vota, atque te
muneribus exsaturabo,

99 سَامَةٌ imposuit ei:

pro hoc officii ab eo exegit: sic
& שׂוּם Hebræis cognitum.

يَتَضَوِي aggregaret se:

est fut. 7. a ضَوِيَ se recc-

pit, sequente اَلَيْسَ ad eum
confugit &c. item, tenui corpo-
re, & macilentus fuit. Utra-
que notio secundaria, ex con-
tractione oriunda; nam contra-
bitur corpus quod macie atte-
nuatur: & contrahitur ad ali-
quem, qui se ad eum recipit,

subducitque. Sequens اِخْشَاءٌ
propiores amici secundum Tebl.

est plur. fr. ab حَاشِيَةٌ

ora vestis: item cliens, affecula.
Monet idem; istam formam
pluralem magis usitatam esse
pro visceribus; a sing. حَشَا

pro حَشْوٌ fartura: quin

addit se nunquam اِحْشَاءٌ

aliter quàm pro visceribus in-
venisse. Forte ergo viscera
hic

قِيلِي دِيَوَانَ إِنْشَائِيهِ ¹⁰⁰ فَأَحْسِبَهُ الْحَبَاءَ
وَضَلَعَهُ عَنِ الْوَلَايَةِ الْإِبَاءِ ✽

قَالَ الرَّأُوي وَكُنْتُ عَرَفْتُ عَمَدَ ¹⁰¹ شَجَرَتِهِ
قَبْلَ إِيْنَاعِ ثَمَرَتِهِ ¹⁰² وَكَدْتُ أَنْبَةَ عَالِي قَدَمِهِ
قَبْلَ اسْتِنْسَارِهِ بِدَمَرِهِ ¹⁰³ فَأَوْحِي إِلَيَّ بِإِيْمَاضِ
جَفْنِهِ

hic figuravit *Haririus*, ad intimos amicos designandos. Prius præfero; & moneo clientes sic appellatos ab ora vestis, sive lacinia; quod tamquam laciniosa appendix sint Magnatum; quodque olim sub laciniam, a-lamve, vestis recipi solerent, qui in clientelam suscipiebantur.

أَحْسِبَهُ الْحَبَاءَ ¹⁰⁰

suffecit ei donatio: prius in præf.

4. ab حَسَبَ computavit, cogitavit, חשב. Id vi formæ suæ sonaret contentum fecit, barbare contentavit, ita ut di-

ceret حَسْبِي *sufficit mi-*

hi. Potestas computandi, cogitandi, excogitandi &c. omnibus Dialectis sub hac Radice communis, Origo latitat.

101 Festiva Allegoria: Ego vero lignum ejus agnovetam, ante quam maturuisset fructus ejus. Eam sic enucleat Teblebius

يُرِيدُ أَنَّهُ عَرَفَهُ فِي أَثْنَاءِ امْلَاءِ مِرْسَالَتِهِ الدَّالَةِ عَلَيَّ بِلَاغَتِهِ وَذَلِكَ قَبْلَ إِنْشَائِيهِ

الْإِبْيَاتِ الَّتِي عَرَفَ

فِيهَا بِنَفْسِهِ وَقَبْلَ

إِيْنَاعِ ثَمَرَتِهِ عِبَارَةً

عَمَّا حَصَلَ لَهُ مِنَ

الْجَمَاعَةِ مِنَ الْحَفَاوَةِ

دِيقَةُ الطُّولِ *dicere vult, se cum*

agnovisse inter dictandam epistolam, indicem eloquentiæ ejus:

idque, antequam protulisset carmina, quibus semet indicabat.

Aliis maturitas fructus est figu-

larum dictandarum. Sed suffecit ei donatio, atque retinuit eam a præfectura illa nobilis contumacia.

Dixit Narrator, jam agnoveram Lignum arboris ejus, antequam maturesceret Fructus ejus: & ferme commonefecissem de ejus pretio antequam resplenderet Luna ejus. At ille inquit mihi nictu cili sui, ne gladium ejus extraherem e vagina: quum-

sa benevolentia, & donationis, quæ ei a coetu contigit. Posterior expositio extra oleas abit; fructum male torquens ad munera; quum ad ingenii & Eloquentiæ specimina sese referat. Ne prior quidem interpretatio satis justa; nam sic Epistola illa esset lignum: & versiculi demum fructum maturum darent. Epistola illa æque ingenii maturrimi, & in Eloquentia consummati, fructus offert, quam versiculi. Minus apte quoque designationem patriæ terræ, ac familie, per maturitatem fructus figurasset Haririus, summus in his tractandis artifex. Hoc ergo voluit Noster, Abuzeidi personam sive lignum internosci jam tum coeptum a Narratore, quum se intulisset in coetum, ibique mentionem fecisset de retro relapsis Eloquentiæ studiis in prosa, versaque simul, oratione. Hoc Lignum ostendebat Abuzeydum, etiam ante, quam maturuisset fructus ejus: i. e. antequam Epistolam illam admirabilem, cum carminibus subnexis, expromisisset.

102. Nova allegoria subferitur, & ferme commonuissim de

pretio ejus i. e. indicassem viri excellentiam; antequam luna ejus resplenduisset: h. e. splendorem Eloquentiæ suæ in medium extulisset. Hoc interpretationi modo datæ pulchre succinit; eamque unice veram esse firmat.

103. Jucundus lusus ex gemino usu جَفْنٌ, quod cilium oculi, & vaginam gladii, designat. اِبْمَاضٌ est inf. 4. a و مض - micuit conveniens cum و مض & مض in originem certissimam vibrandi, quam sub دَهِم & دَهِم possederunt Hebraei. أَجْرٌ nudarem; est fut. 2.

a جَرَدٌ scalpfit, scalpendo rasit, decorticavit &c. A decorticando adscita spoliatio vestitium, nudatio, evaginatio &

similia. عَضَبٌ proprie fig-
M m

جَفْنِهِ إِلَّا أَجْرَدَ عَضْبُهُ مِنْ جَفْنِهِ فَلَمَّا
 ١٥٩ خَرَجَ بِطَبْنٍ أَلْعَرَجَ وَفَصَلَ فَايِرًا بِأَلْعَلَجِ
 ١٥٨ شَبَقْتُهُ فَاضْبًا حَقَّ الرِّعَايَةِ وَلَا حَبًّا لَهُ
 هَلِكِي مَرْفُضِ الْوِلَايَةِ ١٥٦ فَأَعْرَضَ مَتَنِيَسِيًّا وَأَنْشَدَ
 مَتَنِيَسِيًّا

١٥٩ لَجُونِ

signat sectionem; inde aolem;
 mox gladium acie praeditum.

Ad hæc Teblebius; المعني

استنري كستر

السيف بقرايه

sensus est, absconde me ut conditur gladius in vagina. Est laxum, ac vagum nimis. Per sectionem gladii hic

speciatim figurari autumem astutiam & versutiam Apuzeydi, qua eruscatorem agebat professum, & omnium mortalium emunctorem ac elusorem. Hanc ipsemet in vaginam veluti condiderat; indicata familia, indicata patria, sed suppresso nomine, & vagandi omnesque ludificandi professione. Hæc vagina inclusa manere cupiebat.

١٥٩. Apposteuasatum

ventricosus, ١٥٩ ad referentem

marfupum; quod hic شرح

Hippoperæ nomine insignitum,

ad amplitudinem & capacitatem

indicandam. Potius victoria

dicat, quod votorum compos

esset factus in eludendis, & e-

mungerendis, hominibus.

١٥٩. شَبَقْتُهُ secutus

sum, sive deduxi eum. Est

præc. ٢. ا. شاع media je.

Usurpari amat in comitatu de-

scendens. Adhibetur etiam in

Exequiis funerum: ut in Conf.

XI. شَبَعَ نَعَشِ الْبَيْتِ

secutus est feretrum mortui

Cum derivata شَبَعَةٌ catus,

quumque egrederetur turgens Hippoperam, & discederet potius victoriam, deduxi eum, persolvens officium debitum, & destringens eum quod rejecisset præfecturam. Ille vero avertit se renidens, & occœpit cantillabundus.

Sane

comitatus, turba sequentium; secta consonat Aramæum **סיעתא סעדה**

quemadmodum & verbum **סיע**, cum suo **סיעתא** ex as-

bus Arabum sub **شاع** multam lucem feeneratur.

Ibid. **قاضي حَقَّ الرِّعَايَةِ** persolvens officium debitum: ad verbum, persolvens jus, vel, statutum, observantia. Themata jam illustrata; & cum totidem Hebraeis abunde collata. Ihi eodem modo **קיצה חק הרעיה** effere potuissent.

Ibid. **لاحيبا** vituperans.

Est part. pres. a **لحي** de-corticavit. Item vituperavit, in-

famavit. Rixatus est. Postrema secundaria; a radendo cortice translata. supra jam indicatum.

106. **أَعْرَضَ** avertit se-

أَلْعَزَّيْ vibravit se. Proprie.

مَتَبَسَّمًا renidens. Est

part. 2. a **بَسَمَ** suaviter risit; subrisit. Eiusdem formæ est

مَتَرْتَمًا cantillans. Ra-

dx **مَرْنَم** titulum sonus ar-

cus: ejusdem Originis cum

مَرْنَا, & **مَرْنَى**, de

quibus jam ante commemoravi.

Illustre specimen potestatis hujc verbo addita dabo ex

Div. Hud.

* حَفَرَكَ مِنْ أَقْوَاسِ شَبَابِ الْقَدَمِ

* تَمَسَّحَ فِي الْكَفِّ إِذَا السَّرَامِي أَعَزَّتْ

* تَسَرَّسَمَ الشَّسَارِفِ فِيهِ لُحْرِي التَّعَمِّ

١٥٧ لَجُوبُ الْبِلَادِ مَعَ الْمَتْرَبَةِ أَحَبُّ إِلَيَّ

مِنَ الْمَرْتَبَةِ *

١٥٨ لَأَنَّ الْوَلَاءَ لَهُمْ نَبْوَةٌ وَمَعْتَبَةٌ يَبَا

لَهَا مَعْتَبَةٌ *

١٥٩ وَمَا فِيهِمْ مَنْ يَرِبُ الصَّنِيعَ وَلَا مَنْ يَشْبَدُ

مَا مَرَّتَبَةٍ *

١١٥ فَلَ

Flavus ex arcubus Sjaibani nobilissimis:

Qui stridat in manu, quum jaculator intendit

Innulo stridore Cameli annosæ, in extremo pecorum agmine.

١٥٧. جُوبُ. *secare*, pro tra-
jicere est *metaph.* apud Græcos
Latinosque etiam protrita.

مَتْرَبَةٌ. *paupertas* a تَرِبُ
terra adhaesit; jacuit in pulvere.

مَرْتَبَةٌ. *gradus honoris*, di-
gnitatisve: *munus publicum*; a

مَرْتَبُ. *erectus constitit: firmus*
fuit, ac *stabilis*. Habes pul-
chram oppositionem, *alliteratio-*
ne suffultam.

١٥٨. وَلَاءُ. *praefecti provincia-*

rum est plur. *fr.* a وَلٍ pro

وَالِي; quod est part. *pres.* a

وَلِيَ *praefuit, administravit*

&c. De origine, & conve-
nientia cum وَلٍ *Aramæo*, fu-

pra. نَبْوَةٌ. *convexitas, elatio*

terrae *convexa* & *gibbosa*, pau-
lo ante illustrata; quatenus
teritur pro *asperitate indolis*, ac
morum. Ei comes fere

مَعْتَبَةٌ

Sane secare regiones cum paupertate optatius mihi quam munus.

*Nam præfectis provinciarum inest asperitas, & ob-
jurgatio, o quam gravis illa objurgatio!*

*Neque inter eos, qui rite beneficium concinnet, neque qui
exædificet, quod struxit.*

12-

مَقْتَبَةٌ objurgatio, a
عَتَبَ increpuit, perstrinxit
aliquem.

109. يَرْبُ concinnet recte.

Est fut. i. a. Them. رَب mag-
nis multique usibus insignito.
Ejus origo sita in *spissando*. Sic
Hebræis מַרְבֵּב multum, magnum
feri; increfcere; augeri; pro-

prie fuit *spissari*; *coalescere*; &
concrefcendo adaugeri. Itadicunt

رَبَّ السَّيَاءِ spissavit. u-

trem; pro præparavit eum indi-
to liquore, ut firmior evadat vi-
no, oleo, aliis recipiendis: &

سَقَاءَ مَرْبُوبٍ

שָׁקָה מַרְבֵּב uter sic in*spissa-*
tus, ac rite concinnatus. In
Hamasa.

كُونِي كَالسَّمَنِ رَبَّتْ لَهُ الْأَلَمُ *

Esto tu ut butyrum, cui spissati utres coriacei.

Ibi Taurizius الْأَدِيمُ
يَعَالَجُ بَرْبِ

الْتَمَرِ لِيَلَا يَفْسُدُ

السَّمَنِ uter coriaceus præ-
paratur succo spisso doctylorum,
ne corrumpatur butyrum Hinc

pulcherrime figuratum رَبَّ

الصَّنْبَعِ concinnavit be-

nefcium, ac veluti condivit: i.
e. ita dedit illud, ut: proprium,
perpetuum, jucundumque maneat
accipienti; neque unquam inter
manus ejus corrumpatur; aut
putrescat.

Ibid. Consimili figurati-
one enunciatum, non exædificat quod
struxit: i. e. suum ipsius opus
destruit; beneficium impertitum
necopinato eripit; ac corrup-
pit.

١١٠ فَلَا يَجْعِدُ صَدِّكَ كَمِغَغِ الشَّرَابِ وَلَا تَأْتِ أَمْرًا إِذْ

مَا اِسْتَنْبَهَ

١١١ لَكُمْ حَالِمِ سِرِّ حُلْمِهِ وَأَكْرَمِكُمُ الشَّرِيفِ

لَمَّا اِسْتَنْبَهَ *

١١٠. الشَّرَابِ كَمِغَغِ

mitatio vaporis aquam mentien-
tis; pro Emblemate vanae polli-
citationis, ac fortune mendacis,
omnem paginam apud Arabes
occupat. اِسْتَنْبَهَ. pret. & a

شبهه obscurus fuit, valet

dubia & ambigua fuit res. No-
tio secunda conj. شبهه

assimilavit; comparavit; nec non
dissimulavit, incertum reddidit;
non est contraria sibi: ut nugan-
tur Grammatici; sed diverso flexu
extitit, ob origine obscuri. Nam
adumbrare est comparare, assimi-
lare obscurius: itaque obscurare.

*Itaque ne decipiat te micatio vaporis meridiani; neque ag-
grediare quid quod obscure ambiguum est.*

*Quot enim somniantes hilaravit somnium, quos corripuit
terror expergefatos.*

est dubium & incertum reddere.

III. Appositissima clausula.

חֹלֵם חֹלֵם חֹלֵם, & חֹלֵם

חֹלֵם somniavit, a convolutione

emanarunt. sic suavissimus con-
centus existit inter חֹלֵם con-

valescere, & inter חֹלֵם somniare:
utrumque proprie sonat convol-
vi densendo; concrefcere. Diversa
applicatio hinc præbet vigorem
denuo viribus suis convoluti,
compactique: illinc soporem in
se convoluti quasi atque somniis
concreti, implicati, confusi.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862.

2. The second part is a report from the Secretary of the Treasury, dated January 3, 1862.

3. The third part is a report from the Secretary of the Interior, dated January 3, 1862.

4. The fourth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

5. The fifth part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

6. The sixth part is a report from the Secretary of the State, dated January 3, 1862.

7. The seventh part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

8. The eighth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

9. The ninth part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

10. The tenth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

11. The eleventh part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

12. The twelfth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

13. The thirteenth part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

14. The fourteenth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

15. The fifteenth part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

16. The sixteenth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

17. The seventeenth part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

18. The eighteenth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

19. The nineteenth part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

20. The twentieth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

21. The twenty-first part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

22. The twenty-second part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

23. The twenty-third part is a report from the Secretary of the War, dated January 3, 1862.

24. The twenty-fourth part is a report from the Secretary of the Navy, dated January 3, 1862.

I N D E X A R A B I C U S.

- اديم Pellis translata ad *Calum*, notat *expansum*; ad diem vero, *lucidam ejus faciem*; sed ad *noctem*, *nigredinem ejus* signat. p. 10
- اسر Proprie *ligavit*, figurate اسر cognatio q. d. *colligatio*: Est est Hebr. אסר. 259
- اصر Prop. *flexit*: translate *conciliavit*, *inflexit in favorem* &c. A flexu orta vis *recondendi in thesauro* sub Hebr. אצר. p. 246
- اٹ Prop. *Striduit*: *secundario ad teneriorem fertur affectum*. Hebr. אטט illustrando. 14
- امل Prop. *longa facie fuit*. Secundario *Speravit*: item *acie fixa intuitus fuit rem*. 103
- انأ Prop. *maturus fuit*: *impropr. appropinquavit tempori suo* &c. hinc Hebr. אנא *maturavit*, fundit derivata אנה occasio; prop. *maturitas*: & אני *navis vel classis maturo tempore ire & redire sueta*.
- أهب Paravit se ad rem suscipiendam, apud Hebr. vero אהב *amavit*. *Primarium utriusque videtur esse aspiravit*. *Spirando appetit*: quod & هب 60

ب

- بر Pius fuit: hoc secundarium: origo residet in Hebr. בר *purus fuit*. 88
- بود Hebr. בד *grando*, translata ad *vestes*, *variegatas* notat: alio flexu بار *frigidum translatum ad pradam* sig. Nn

I N D E X

signat talem quæ *citra eadem* contingit; quemadmodum *calidum* prædicatur de *præda* quæ accenso Martis igne, id est sanguinis effusione acquisita &c. p. 46. 105

بري Prop. *præsecando a/ciavit*: transfertur pulchris usibus ad laborem, cursum, curam, bellum: quæ hominem *extenuant* & quasi *dolant*: ita ad *ossa* translatum, *fame tenuata* indicat. quin grandiore figura sagitta etiam *dolare* aliquem dicitur, cum eum *configit*. Hæc figura etiam Biblica. 131

بسط Prop. *expandit*. Derivatum **بساط** *stratum, tapes confabulationis expandi* eleganter dicitur, cum familiarissimi sermones cæduntur: sed alio flexu *Stratum Humanitatis* *complicari* dicitur, cum receditur a studiis *Humanioribus* tradendis. 109

بقي Prop. *bullivit*, metaph. *cupiens*. est Hebr. **בער** 46-85.

بتع Prop. *fidit* est Hebr. **בקע**, cujus derivatum **בקע** *valis*; speciatim in qua restagnat aqua. 136

بالق Proprietas videtur in *intensi splendore*: *king, desertum incultum*. 141

با Med. & prop. *vinas extenuat*: transfertur ad *Scorpiones* quum *se explicant*; ad quadrupedes, quum *terram diducto passu* *secant*. 187

בב Domus pro *Nobilitate* in *Ritibus* quoque *crebrum*. 259

ברי Prop. *maduit*: *improprie dices fuit*. 3

כני Prop. *flexit*, *flexendo plicavit*; *iteravit*: est Hebr. **כנע**. 40

ج

جدل Prop. *tonquendo plevit*; *secund. crenit*: est Hebr. **גדל**. &c. 200

جرد Prop. *Scalps detorticando*, metaphorice *Spoliavit*, *nu-* **جرد** &c. 273

جرج

A R A B I C U S.

- جرع** Prop. *traxit*. Secundario *Sorpsit*. Hebr. גרע. 17
جرف Prop. *verrit*: metaphoricè transfertur ad *fluxum aquæ*
obvia secum trahentem: Hebr. גרף. 58
جرل Prop. *rescuit, revulsit*: hinc Secundaria notione
diripuit. &c. 17
جرى Prop. *secuit*: secundario *suffecit ad omnia, pensavit, re-*
tribuit. Radix Hebræis quoque restituenda: hinc e-
nim explicandum Ps. 71. 6. a visceribus matris meæ
tu גרל defensor ad omnia sufficiens. 238
جسم Prop. *spissum, densum fuit*: hinc גשם Chald. *Corpus*.
جشم Proprie videtur signare *eduxit in pæstum*: quod meta-
phorice eleganter transfertur ad avaram exorientem
&c 158
جلب Prop. *traxit colligendo*: metaph. *acquisivit &c.* 39
جلبى Prop. *nituit*: dein *nudus patuit*, sine velo. Hebr. גלה
revelavit. Speciatim usurpatur *de sponso cui sponsam*
primum licet videre sine velo. 262
جسم Prop. *Scaturivit*: transfertur ad *equum cursorem spatia*
quasi forbentem &c. &c.
جسد Prop. *compactus fuit*: metaph. *congelari*: quod adhibetur
de avaro, prout liquefieri de liberali. 31
جرح Prop. *inclinavit & quidem inclinatione qualis est ale*
propendentis & demissæ ad tegendum hinc pars &
vigilia nobis; asylum &c. omnia ad ale usû. 124
جنى Prop. *carpsit* metaph. *vexavit calumniis*: hinc جان
absolute Tyrannus. 39
جلب Med. و prop. *secuit*: Secund. *respondit. &c.* 166
جناع Med. و est Hebr. גנא: *adferens sonum expi-*
rantis præ defectu virum. 98
جبال Med. و & ي Prop. *gyravit*, huic apud Hebr. גלגל
exultavit secundario &c. 199

I N D E X

2

- חבר** Prop. *virgavit striis longioribus* : lucem hinc capit.
 Hebr. חבורה & חבורה pro *virgatione maculosa cutis* &c. 156
- חדש** Prop. *novum, recens fuit* : absolute **חדש** *casus graves*, *novos nempe & non provilos*; hoc usu Græc. *vis* quoque crebrum: Hebr. חדש. 263
- חרש** Prop. *conseruit baccas foratas* : per metaph. *condidit*, *collegitque*, per metonym. *firmus munitusque fuit*. hinc videmus quales fuerint lineæ apud Hebræos חרשים. 166
- חרם** Prop. *incidit; præcidit* : *secundario prohibuit ut sacrum* : hinc *consecrationis usus* apud Hebræos succrevit; per quam quid *refecatur*; atque ad hanc originem præluet חרם *musilus*. 239
- חשב** Secundario *computavit, cogitavit, excogitavit*. Origo non obvia. 272
- חשי** Prop. *farfit, farciendo replevit* : hujus partic. *foem. חאשיה* hac occasione absolute varia notat v. g. *oram vestis, angulum, tractum, umbram protectionem, domesticos, affeclas* &c. p. 271. 162
- חצ** Prop. *secuit; secando rasit* : hinc subnatum *celeriter ivit* q. d. *Secuit viam* : hinc quoque חץ *sagitta* apud Hebr. nomen invenit. 206. 247
- חפי** Prop. *trivit* : secundario 1. *discalceatus incessit*, a *trito pede*. 2. *tritam ungulam habuit* jumentum. 3. *Favit* q. d. *trivit eum studiose*. Item *scivit* q. d. *tritus fuit in re, calluit in ea.* &c. 257
- חכ** Prop. *fricavit*; quod olim Hebræis etiam in usu fuisse docet חך *palatum*. 207
- חל** Prop. *Solvit*, per metonym. *Substitit, quievit*, prout *λύειν & καταλύειν* apud Græcos etiam usurpatur: est Hebr. חלל. 98

חלל

A R A B I C U S.

- حلل** Prop. *convolutus est* Secund. *Somniare &c. &c. est*
Hebr. **חלל**. 279
- חלי** Prop. *trivit per metonym. polivit & monilibus ornavit.*
Hinc scimus quid sit Hebr. **חלי**, *monile politum nem-*
pe. &c. &c. 87. 211
- חמי** Prop. *ferbuit*: idem etiam Hebr. **חמה**. 108
- חא** Med. **ح**. Prop. *ambivit*: hinc videtur enata notio *opus*
fuit, necesse habuit. Est **חונ** Hebr. 43
- חאר** Med. *warw & je.* Prop. *vertit*, hinc *secundario attonitus*
obstupuit &c. 125. 220
- חא** Med. *warw & je.* Prop. *texuit*, *secundario, complexus est,*
narravit: hanc originem quoque habet **חכי** 173
- חבי** Prop. *convolutum: compaginatum esse.* Secundario *vixit*:
est Hebræum **חיה** 264

خ

- خط** Prop. *quater*, *speciatim fuste injecto decutere fructus,*
hinc jucunda enata formula loquendi, Beneficio af-
fecit ignotum q. d. decussit ei de arbore. 121
- خرع** Prop. *findere*: *secund. moliri aliquid, novos sensus ex-*
primere q. d. effindere &c. 197
- خرف** Prop. *carpsit*: hinc **خرفة** proprie *captura* notat
proverbium pervagatum per omnium ora. 65
- خزير** *Angustis, limis oculis fuit*: hinc nomen adeptus *porcus*
خزير. 185
- خسر** Prop. *refluxit; defluxit*: hinc *figurate suspiravit; lassus fuit*
obtus fuit; defecitque visus & alia: origo Gen. 8. 3.
etiam conspicua. 39
- خضر** Prop. *viruit*: hinc **خضر** apud Hebræos notat pecu-
liariter herbam virentem. 61
- خط** *Delineavit*: hinc **خط** *linea, conditio, mos, proprietas.* 36
- حلب** In *pericardio affectus est*: *secundario amavit q. d. in pe-*
ricardio tactus fuit amore.

I N D E X

خلس Prop. *rapuit*, venustissime transfertur ad *buculentam* *mugientem* quæ *rapiat* mugitum i. e. lenissime mugiat; alio flexu non minus venuste dicitur *rapere* *differtationes* id est leviter & perfunctorie scribere &c. 8

خلق Prop. *levigavit*: omnes notiones prima fronte dispar- res, hinc facile in *harmoniam* rediguntur: est Hebr. 100

خاب Med. **י** Prop. *excussit* *scintillas* e fomite, secundario *felix* *successum* *habuit* &c. 233

خلل Med. **י** Prop. *חלל*, hinc *חלל* apud Hebr. *indus- tria*, *strenuitas*, *robur*, facile arcessuntur, 265

•

דג Prop. *cooperuit*: *copia*, *multitudine* omnia *obtegit*, & *involvit*. Radix dives metaphoris pulchris Inde Hebr. *דג* cum suo derivato *דג* *pisces* insignem lucem accipit. 117

פוס Prop. *fovit*, secundario *percoravit* agrum; alio flexu *simultate laboravit* q. d. *fovit* quid adversus quem &c. 63

דש Prop. *mollis* fuit: secundario *percussus* fuit. 197

דק Med. **י** Prop. *tenuavit*. *Tenuis* fuit. Secundario *desipuit* q. d. *tenuis* mente: alio flexu, *macie laboravit* q. d. *tenuatus* fuit: alia iterum ratione, *gustavit*; q. d. *tenuavit* ore, subtili ore *exploravit*: conve- nit cum Hebr. *דקק* & *דוק*. 123

נ

זאב *Antis capronis* ornavit frontem: Radicem metaphora- rum feracissimam videtis. 161

זרי Prop. *sparsit*, *ventilavit*: Hebr. *זרר*. 249

זאב Med. **ו** Prop. *liquefactus* fuit: idem cum Hebr. *זאב*. 249

זאב

A R A B I C U S.

ذاق Vide ذاق ejusdem originis.

ذيل Prop. *laxus & pendulus fuit*: hinc ذيل

r

رب Prop. *spissus fuit secund. multus, auctus fuit*. Est Hebr. 277
רב

رب Prop. *detritus fuit: secundario pauper & attenuatus*: est Hebr. 45
רש

رجي Speravit: Origo nondum obvia. 214

رد Prop. *roravit, ad varia transfertur: ut Calum, Urem, vulnus, &c.* 213

رضي Prop. *firmius adhesit, uti aptatus, Secundario complacuit acquiescit: eadem indoles* Hebr. 87, 257
רצה

رضج Prop. *luxit: hinc phrascs, non tantum ubera doctrina sugere; sed & injustitia.* 5

رغله Adhibetur in collecta massa formata in buccellas & orbiculos: hinc رطام panem & quidem rotundum significat: est Aramæum 118
رغلا

رفض Prop. *excussit cum divulsione: secund. respuit, abdicavit, libere fuit pascere &c.* 109

رفق Prop. *fulcivit: secund. juvit, comes fuit: hinc illustratur Cant. 8: 5. vide sis.* 4. 5.

رقب Captavit quid Collo protenso: Secundo expectavit. 56

رفف Prop. *fragit: hic caries; & apud Syros exesus fuit a. vermibus.* 109

رفع Acquisivit; curavit: hoc palam secundarium: Origo adhuc latet. 121

رمس Prop. *obliteravit solum: hinc رمس Sepulcrum.* 43

رمق Prop. *vibravit; strinxit, secundario leviori intuitu vidit* strin-

I N D E X

- strinxit* aliquem; quod est honoris signum apud Arabes. 3
- مزل Prop. *ad arenam recidit*: secundario *commeatu caruit*,
Hinc *لملة* & Chaldaeis *ארמלתא* *viauam* no-
tat. 121
- مروق Demisit *vulum* figurate de nocte adhibetur. 72
- مربي & مربي Prop. *tinnulum edidit sonum*: idem cum Hebr.
מרה & מרה. 275

ن

- نمري Succensuit, *infamavit*, *contempsit*: Formula elegantiore
res *contemnit* aliam, id est *longissime exsuperat*. 157
- نمزع Prop. *concussit*. quadril. a نزع Hebr. נוע absolute
نمزع notat *turbinem* q. d. *concussorem*: transfertur
etiam ad animi *vebementiores motus*. 188
- نمزم Prop. *Spumavit*. secundario cum *vebementia pronuntiavit*;
asseveravit. 208
- نمكا Prop. *micuit*. metaph. *luxuriavit* planta: alio flexu
fortuna aucta sunt q. d. *micuerunt*: &c. &c. est Hebr.
מכה. 103
- نمزع Prop. *substrinxit*, secundario *properavit*; & contra lente
incessit: quas diversas notiones sub una radice pul-
chre consistere discas ex 217
- نمزه Med. ن و ي Prop. *tumuit*; *excrevit* aqua; transfer-
tur ad *incrementum doctrinae* non tantum; verum etiam
superbiam: Aquae נדינים Hebraeorum quales sint
facile hinc colliges. 135, 217, 221
- نماع med. ن و ي Prop. *quati*, hinc *vacillare* & alia
fluxerunt: est Hebr. נוע. 252

س

- سبر rop. *peritavit vulnus* qua esset profunditate: se-
cun-

A R A B I C U S.

- cundario transfertur ad *cognitionem* rerum & negotiorum, quidnam ea in sinu habeant. 205
- سبط *Aequalis* fuit res; non *crispa* sed in longum *porrecta*: hinc שבת *virga* appellationem suam invenit: reliquas metaphoras vide. p. 101
- سجي Prop. *quievit*: hinc *noctem* altissime *silentem* *quiescere* dicunt Arabes: &cc. 70, 117
- سند Prop. *obstruxit, opplevit*: hinc *elegantes* *natae* *metaphorae* v. g. *obstruxit fractionem vertebrae*; id est *extrema inopia subvenit*, est Hebr. סד. 29
- سني Proprietas in *striatione* sita videtur: hinc *latus* fuit q. d. *exporrectus* fuit vultus ejus ita ut *striae* frontis apparerent. 167
- سراب In *specie aquae* meridianis horis *apparente* per orientem in campis arenosis: est Hebr. שרב.
- سرح Propre *dimisit pastum*: hinc *eleganter* dicunt, *uxorem repudiavit* q. d. *pastum dimisit*, vel ut Latini ajunt; res suas sibi habere jussit. 35
- سري Prop. *pervasis*: hinc Hebr. שרה *valere* coepit *Principem* egit. 107
- سعد Prop. *fulcivit*: hinc ساعد absolute *brachium* *nottat* q. d. *fultor*. Est Hebr. סער.
- سعي Prop. *concitato motu* fuit: *secundario studuit, operam dedit*. Radix Pf. 55: 9. etiam obvia.
- سفسر Prop. in *ratione pulveris*: *secundario diversissimae* *notiones everrendi, componendi litem, scribendi librum* ex hac origine in *harmoniam* reducuntur. 81
- سقسق Proprietas videtur sita in *obscuris* simul & *debili*, *morbo*, hinc *egritudo* & *morbus* *secundario*.
- سكب Prop. *fluxit & fudit*; eadem origo Hebr. שדב. 225
- سلس Prop. *laeve & lubricum* fuit: hinc *natae* *secundariae*, 1. *aquavit terram* 2. *praeteriit, praecessit*, a lapsu lubrico q. d. *praelapsus* est: Hebr. סלה. 178
- סח Prop. *enodis extitit* *prae mollietate*: *secund. liberalis* fuit

I N D E X

fuit &c. שמח.

סמ Proprietas est in *fusco colore*: Secundario *borruit*:
est Hebr. סמר &c. 18

סנ Prop. *acuit*. Secundario *quadrupedavit* equus, *velociter cucurrit*: est Hebr. שנן cum derivato שן
dens. 7, 53, 129

סא Med. יי prop. *sponte fluxit*, cujus derivatum יי
est *lac fluens* citra *multionem*: est Hebr. שי. 52

סא Med. וי prop. *eminenti specie & procul metum inji-*
ciente fuit: hinc *Dominus fuit*; *Principem egit*; *proflu-*
xere. 142

סאל Med. יי prop. *pendulus fuit prælaxitate*: huic שוליים

Hebræorum non sunt *finibria* sed *laciniæ laxiores* &c. 78

סא Med. וי prop. *imposuit*: *usurpatur de injuria & pa-*
na: est Hebr. שרם. 93, 291

ש

ש Proprietas in *nævo corporis*: hinc *succrevit* *Secunda-*
rio usu signum a natura impressum, nota *natura*: ca
fere nigra: atque sic *assumpta notio niger fuit*: *mox in-*
faustus, scævus, sinister. 266, 270

ש Prop. *flagravit*: *figurate adolescentiam notat*: origo
Job. 18: 5. *conspicua etiam in phrasi שריב אש fla-*
grantia ignis. 9

ש Prop. *obscurus f. assimilavit* *secundario non tantum sed*
etiam dissimulavit, incertum reddidit: quorum *con-*
centum videsis. 278

ש Prop. *disperfit*: huic *granditer elatum colligere disper-*
sionem pro dissipatas alicujus opes instaurare: prout *con-*
tra dispergere collectionem alicujus, est *eum opibus & se-*
ditibus evolvere. 218

ש Prop. *implicari*. Secundario *crescere*, quæ vis apparet
in

A R A B I C U S.

- in Hebr. שנה & שנה : prout vis *errationis* sub שנה
 ab eadem origine *implicandi*. 237
- شجی Prop. *Proprietas eadem implicandi*, quæ alio flexu metapho-
 ram *detinendi*, *angendi* peperit. *ibid.*
- شدخ Prop. *fregit* : transfertur ad *animum perculsum* q. d. fra-
 ctum. 197
- شرر Prop. *Scintillavit* : hinc *malus fuit*. &c. 76
- شرر Prop. *Fugax fuit fera* : transferri amat ad *Carmen per ora homi-*
num volitans q. d. *fugax* : & alio flexu usurpatur de
Salibus exquisitissimis supra acumen vulgi positis q. d.
fugacissimis. 194
- شرمة Prop. *inoidit* : hinc orta *stipulandi* notio : sic Hebr.
 שרמ quoque *incisionem* notat.
- شط Prop. *longius tetendit* : Secundario modum *excessit*
 &c. 184
- شظو Prop. *Proprietas in duritie aciore*, transferri amat ad *fortu-*
nam duriorem. شظو. 247
- شعب Prop. *fidit* : hinc *ramus* q. d. *fissura*, & alio flexu *Tri-*
bus primaria; & *via per montes*. 257
- شعث Prop. *disperfit* : Secundario *tumultuatus est* : absolute
 شعث pro *negotio disperso* & *tumultu venire* amat. 79
- شفق Prop. *tenuis fuit*. Secundario *commiseratione ductus* f. 17
- شقق Prop. *fregit findendo* : absolute شقاق pro *dissen-*
sione : hinc proverbialiter elatum *frangere baculum*
discidii, pro *discidia fugitare* : longe alio flexu شقيب
fratrem germanum notat q. d. *alteram Tui partem a*
Te veluti diffissam. 5, 17
- شمخ Prop. *altus fuit naso* : transferri amat ad *Superbiam* pingend-
 dam : Sed etiam *altus nafi* eleganter *Nobilem* & *g. nerosum*
innuit : atque sic figuratissime elatum de gloria excel-
 lentissima, *Gloria alto naso prædita*. 185
- شابه Med. ي prop. *miscuit* : transfertur ad *varia e. g. ad*
canes capillos; ad *auroram dum albescere incipit*, & *mis-*
ce.

I N D E X

cetur solis radiis: figurate quoque *cana nox* pro *calamitosissima*. 160, 251

Med. و idem cum سال vide supra.

ص

صح Prop. *nituit*: hanc originem sub Hebr. צחק videre est: transfertur ad *janum, integrum, verum* &c. 141

صدع Prop. *fidit cum fragore*: idem quod פירץ: eleganter transfertur ad *vocem elatam* q. d. cum fragore editam, simili fere usu quo Latini *rumpere vocem* frequentant: gravi similiter figura *findi corda* dicuntur dum *vehementi amore vel terrore adfecta sunt* &c. 165

صر Prop. *fortius strinxit vel pressit ad stridorem usque*, hinc صرة *crumena*; צרך aliaque videtis. 177

صفر Prop. *vacuus & inanis* f. Secundario *pallidus* q. d. inopia enectus. 82, 143

صفي Prop. *nituit præ claritate*: hinc צפה apud Hebr. *nitenti crusta induxit*, notio *visus* hinc etiam fluit. 198

صم Prop. *obturavit*: hinc glossa Chymica *Sincerum purissimum rei*. q. d. bene in lagenis obturatum & conservatum. 259

ض

ضحق Prop. *reniduit, resplenduit*: Secundario *risit*: quo usu Hebræum צחק fere solum cognitum. 169

ضر Vide صر; cum quo conspirat.

ضغن Prop. *inclinavit cum distorsione*: eadem origo Hebr. צען, apud Arabes diversis flexibus diversa notat. v. g. *male voluit, odit*, & contra *propensus proclivis fuit*; hæc varietas pendet ab origine. nempe *odium a latere*

A R A B I C U S

tere inflexo & se avertente: propensio vero a latere an-
trorsum inclinato. 32, 33

ضفك Prop. *pressit*: hinc turba domesticorum & alia quæ pres-
sionem, compressionem, adferunt, dicta. 246

ضمم Prop. *constrinxit, adstrinxit*, مضم: hinc secundo-
aggregavit, recepit se ad clientelam &c. 149

ضمير Prop. *gracilis fuit*: late patentes usus eosque elegan-
tissimos vide sis. 54, 55

ضمن Prop. *recepit, complexus est*: hinc secundo-
spondit; sic Latini etiam recipere pro spondere fre-
quentant &c. 92

ضاف Med. ي Prop. *ambiit & in orbem ivit*: secundo-
conviva accessit. &c. 59

ضاع Med. و & ي Proprietas videtur in *expirando* si-
ta; hinc succrevit *perit*, alio flexu media و odorem
expiravit, diffudit, res commota. 59

ضام Med. ي Prop. *declinavit, deflexit*: secundo-
fraudavit. &c. 35

ضوي Prop. *contraxit se*: secundo, *se recepit ad aliquem*:
alio flexu *macilentus evasit*. 271

ط

طري Prop. *recenti vigore & madore f.* in specie Secundo-
usu *cumulate laudavit q. d. recentavit*: est Hebr.
טרה. 246

طنق Proprietas eadem quæ طبقى nempe *appactus f.*
rei: hinc Secundo-
usu, *Coepit q. d. appactus f.*
rei, quatenus qui aliquid coepit ei quodammodo ap-
pangitur. 48

طلع Prop. *eminens f.* Secundo-
consideravit cognovit rem.
construitur cum praep. علي q. d. *imminuit su-*
perre. Sic granditer Deus dicitur superimminere cordi-
bz hominum: idest intime penetrare in eorum corda. 98

طنر Pannus; vestis lacera: Sublimi figura dicitur Sol apparet

I N D E X

in teitis pannucius, quum tenebrae ingruunt: Sic in Sacris Sol sacco vel cilicio indui dicitur, quum obscuratur &c. 50

طاب Med. ي proprietas videtur sita in odore vegeto ac sapore: hinc Secundario bonitatis notio succrevit. Hebr. טוב. 259

طلي Med. ط prop. volavit: Secundario dispersus, dissipatus est quaquaversum, venustissime usurpatur in corde prae vehementia amoris distracto. Simile apud Graecos quod videtis. 105

طال Med. ي prop. in longum porrectus fuit: metaphorice superbiuit, dominatus f. q. d. longiorem se facit: alio flexu benefecit, favit, quemadmodum Latini prolixam voluptatem frequentant. 154

ظ

ظلمن Eiusdem origines cum ظمن quod vide.

ظن Prop. umbravit: Secundario appropinquavit q. d. tam prope accessit ut umbraret veluti. ظلل. 157

ع

عَبَّ Prop. Bibit sine suctu: hinc يَعْْبُوبُ equus velox, cursor Arabum stylo spatia cum decurrit serbere baurire ea dicitur &c. 223

عبي Prop. crassum fuit. Secundario nata socordiae notio q. d. incrassationem: idem Hebr. עבה. 42

عجز Prop. Sedit super nates: Secundario impotens f. q. dicas sedit super nates ita ut assurgere vix ac ne vix quiverit, ad aliquid emoliendum. 197

عجل Prop. in rotundum volabilis f. hinc Secundario prope-
ravit q. d. in rotundum volubilis f. hinc عجل
vitu-

A R A B I C U S.

vitulus & וְיָלֵךְ *plaustrum* apud Hebræos nomen
invenere. 96

عَضِي Prop. *Substrictus* fuit: hinc *Virgo* absolute عَسْتَرَتْ
dicta: q. d. *substrictam* vel *substrictiorem*: alio flexu
notat *instrumentum ferreum*, quo *extorquetur* veri-
tas &c. 181

عَرَصَ Prop. *ligavit*. Secundario *substitit*. *allucib.* 13

عَرَضَ Prop. *vibravit*. Secundario *expofuit*, *adversus obtulit*.
metonymice *vibrando quassavit*, *percelluit*, *perterre-*
fecit, hujus originis Hebr. עָרַץ hinc עָרָץ *tre-*
mentum signat ad ejus quasi adsp^{ectum} *vibratio*
existit terroris &c. 203, 275

عَرَفَ Proprie εργασάμενος: secundario *inspexit* & *noscitavit* q.
d. *refecuit* ut clarius nosceret: est glossa anatomi-
ca. 204

عَصِي Prop. *durum fuit* hinc עָצָא apud Hebr. peculiariter
durum lignum notat 5

عَضِبَ Prop. *Secuit*: hinc *acies*, *gladius acie praeditus* &c. 253

عَضِلَ Prop. *intorsit* Hinc *piger* fuit apud Hebr.
עָצָל. 207

عَقَدَ Prop. *nexuit*, *nodavit*, Secundario *animo fixum per-*
suasum habuit &c. 92

عَلِمَ Prop. *Signavit* Hinc עֵלְמָה *virgo* q. d. *Signatam*,
Virum non dum expertam, quamvis eidem jam
maturam: hinc quoque *sciendi* significatio proflu-
xit. 90, 142

عَمَّ Prop. *involvit* idem Hebr. עָמַם unde עָמָם *populus*
quasi ἐκ μὲν a δὲ; quod iisdem legibus *in unum*
Corpus revinciatur. 248, 261

عَبَّ Prop: *transversus* f. Secundario *accidit*, *apparuit*:
Hebraeum עָבָה hinc *subam*, peculiariter *transversam*
signat. 8

عَادَ Med: عَادَ prop. *rediit*, *iteravit*, quemadmodum etiam
עָדָה

- עירא Hebr. hinc עירא Aramaeorum significans
festum denominationem invenit q. d. *recurjatio-*
nem, iterationem. 57
- עאן Med. ى *confugit ad Deum tanquam ad Robur* עאן
aut עאן *Afylum.* 67
- עאש Med. ي *prop. circavit. Secundario vitam ducere &*
degere. 120, 264
- עאן Med. ي *prop. fluxit : hinc עין oculum & fontem*
coepit notare. 112

غ

- غمرعى Est *inipugnans* a sono in gutture edito; de oculis
etiam dicitur gargarizare, cum illum sonum exhibet
largior lacryma 169
- غشي Prop. *texit, obtexit. Secundario supervenit; speciatim*
de improviso.
- غضض Prop. *fregit : Secundario depressit visum, vocem. q.*
d. fregit : quemadmodum Latinis etiam visus &
vox frangi dicitur. 229
- غاث Med. ى *prop. rigavit : Secundario opem tulit; haec*
origo regnat sub. غاث Med. ي 244

ف

- فتح Prop. *aperuit : est* Hebr. פתח *transfertur ad explica-*
tionem difficiliorum locorum. 74
- فتر Prop. *fidit. Secundario inspexit dentes q. d. fidit. Alio*
flexu fugere &c. 84
- فصح Prop. *fragorem edidit : ita* Hebr. פלח. *Secundario elo-*
quens f. q. d. Sonoram rupit vocem : tale in Hebr.
פלח רנה. 182
- فصل Prop. *diremit, disjunxit. secundario digressus est. q. d.*
diremptus; sic פצל apud Hebr. pro diremptione cor-
tictis occurrit. 144

A R A B I C U S.

- فَضَح Prop. *fregit cum divulsione*: est Hebr. פָּצַח &c. 147
- فَضَح Prop. *rupit secundo*: *secundario probro exposuit aliquem*
q. d. *perrupit corticem alicujus & sic vitia nudavit*: a-
lio flexu *illuxit aurora* q. d. *perrupit velum noctis*: a-
lio denique *adipsectu rubescere coepit dactylus* q. d.
rupit involucrum. 204
- فَطَرَ Prop. *fudit*, adhibetur de *aurora emicante.* פָּטַר &c. 162
- فَكَרَ Prop. *vinxit*: hæc origo conservata ab Aramæis sub
פָּכַר quæ *secundarium usum peperit cogitandi, at-*
tente dispiciendi. 220
- فَنِيَ Prop. *veritit, convertit*: idem Hebr. פָּנָה &c. 9. 85
- فَاءَ Med. & Prop. *rediit*, hinc *umbra*: transferri amat etiam
ad corpus enectum, evanidum: prout Græci etiam *οὐλὴ*
usurpant. 244
- فَاتَ Med. & Prop. *præterit*: *secundo mortuus est.* 190
- فَاقَ Med. & *singultavit*: *translatum ad humorem denuo con-*
fluentem seque colligentem; qui tunc *quasi singultit.*
Est Hebr. פּוֹק. 6

ق

- قَدِيَ Prop. *secuit. secund. celeriter incescit.*
- قَذِيَ Illapsu *festucae læsus fuit oculus*: *solennes figuras festu-*
cæ vide. 172
- قَرَّ Prop. *stabilis, firmus fuit*: *secundario mansit, habitavit.* 86
- قَرَعَ Prop. *percussit*: *convenit cum Hebr. קָרַע laceravit.* ab-
solute قَرِيعَ Heroem notat. 199
- قَرِبَ Prop. *junxit*: *huic compar, socius fuit.* 199
- قَسَطَ Prop. *rigidum fuit*: *huic Hebr. קָשַׁט veritas* q. d. *rigi-*
dum, recto & rigido stans talo: *diverso flexu iniquus*
fuit; & justus fuit. Concordiam vide sis. 152
- قَضَى Prop. *scidit*: est Hebr. קָצַץ &c. ejusdem quoque ori-
ginis قَضِيَ Hebr. קָצַה: *secundario finivit, præ-*
finivit. &c. 201. 159

INDEX

قط Prop. *refecuit* : hinc kitt. قَط schedulam & portionem significat q. d. *refectam* vel *præfectam* &c. 153, 219

قطب Proprietas in *secundo* : *secundario miscuit*, unde قاطبة *miscens* pro *multitudine conglomerata* frequentatur. 222

قل Prop. *levis fuit* : est Hebr. קל *secundario* 1. *sustulit* q. d. *levavit* 2. *diminuit* q. d. *elevavit*. 3. *extulit*. q. d. *levavit in altum* 4. *pauper evasit* q. d. *ad leve pervenit*. &c. &c. 86

قلب Prop. *invertit*, hinc قليب puteus q. d. *inversum*, quatenus Terra effoditur, quæ invertitur. &c. 205

قلد Prop. *torfit funem* : per Synecdochem in 2. *præposuit muneri* q. d. *torquavit* ; vel *torquem collo circumdedit*. 208

قلي Prop. *torruit*, *frixit* : est Hebr. קלה ; hinc קלי absolute pro *testis fabis* vel *frugibus* : *Secundario, odio prosecutus est* q. d. *coxit bilem*. 20

قنع Prop. *capite demisso fuit*. *Secundario humiliter cogavit*. &c. 21, 87

قاد Med. ي Prop. *duxit*. Hinc *اقتاد* *secundario obtinueravit* q. d. *ductilem se præbuit*. 265

كب Prop. *conglomeravit* : *secundario assiduus fuit in aliquare*, q. d. *femat convolvit*, super re &c. 110

كبد Prop. *gravis fuit* כבד : hinc כבד & Hebr. כבד cur dictum q. d. *gravius viscus*. &c. 144

קרב prop. *scalpsit* vel *sculpsit* : *secundario mæstus fuit*. 263

קסף Prop. *palluit*, *secundario tabuit*, *desideravit*, &c. Hebr. כסף 47

קסי Prop. *curvavit* : *secundario abstinuit*, *femet continuit* : est

A R A B I C U S.

est Hebr. כָּפָה unde כָּף *vola*; proprie *curvatura*. 189

כָּפַל Prop. *duplicavit*: secundario *educavit*, *fidejussit*. Hebr. כָּפַל 151

כָּל Prop. *consummavit*, & *consummatus fuit*: secundario *defessus fuit*. Hebr. כָּל 92

כָּל Prop. *palluit*, ad nigrum *inclinavit*: secundario *stidiose incubuit*, *amavit* &c. 47

לָמ Prop. *conglutinator fuit*: est Hebr. לָמַד unde לָמַד *populum confederatum signat*. 7

ل

لَجَجْن Prop. *lentum f. viscosum & ductile*: huic لَجَجْن *argentum q. d. viscosum quid & ductile*. 69

لَحَد Prop. *flexit vel obliquavit*: hinc لَحَد *sepulchrum q. d. excavatum a latere*. 139

لَرَم Prop. *firmiter adstrinxit*: Secundario ut *necessarium injunxit* &c. 100

لَم Prop. *occurrit*: Secundario *adventavit*, *visitavit*, hinc مَلِم absolute pro *Hospite*. 74

لَح Prop. *micuit*: Secundario *vidit* & quidem *strictim* &c. 46

لَمَط Prop. *linxit*: Secundario, *strenue mendicavit q. d. circumlambere rogitationem*: alio vero flexu تَلَمَّط

est is qui *in amore inconstans est q. d. circumlambens amores*. 91

لَاح Med. و prop. *splenduit*, *micuit*: Secundario *apparuit*: hinc Hebr. לָוַח *tabula nomen suum invenit*. 6

لَاق Med. و & ي prop. *molluit*: Secundario *instruxit*, *concinnavit*: & quidem *molliter*. 229

- محل Sterilis f. ex inopia pluviae: Secundario delaturam
 exercuit: hinc ماحل absolute fraudator, ava-
 rus. 234
 محن Prop. trivit: Secundar. exploravit &c. 202
 مدي Prop. protraxit & protendit moram: Secundario perse-
 veravit &c. 59
 مر Prop. penetravit: Secundario amarus fuit. est Hebr.
 מר. 87
 مس Prop. terfit palpando: ששם Secundario tetigit, strin-
 xit &c. 247
 مضى Prop. penetravit se per omnia: Secundario felix
 fuit: hinc lucem capit Hebr. הצליח. 261
 مل Prop. coxit sub cineribus: Secundario pertæsus fuit
 64, 125
 مهد Prop. stravit: Secundario admisit. hinc eleganti for-
 mula elatum: sterne excusationem i. e. admitte. 174
 مهر Prop. festinavit: hinc מדר dos apud Hebr. dicta.
 transfertur ad solers ingenium quoque. 245
 مات Med. ي prop. maceravit. Secundario mortuus est
 Hebr. מות. 264
 ماط Med. و prop. declinavit. Hebr. מוט. 3
 مان Med. ي prop. sculpsit. finxit, effinxit: hinc Hebr.
 תמונה notat imaginem. 60

- نبا Prop. convexum fuit cum gibbosa tuberatione, נבה Ra-
 dix Hebraeis restituenda. 266 conf. 13
 نبط Prop. elicuit aquam: hinc eleganter transfertur ad in-
 ter-

A R A B I C U S.

interrogationes, quibus Scientia ex suo quasi fonte elicitur.

- نبض** Prop. *vibravit, jaculatus est*: hinc part. **نابض** *ira q. d. jaculans..* 178
- نبت** Prop. *perfluxit humor*: Secundario *evulgare tam in bonum, quam in malum.* 88, 255
- نشل** Prop. *extraxit*: est Hebr. **נשל**. 188
- نجب** Prop. *decorticavit*: Secundario *Nobilis, egregius fuit*: eadem fere metaphora qua Latinum *Delibratum* pro *Lectissimo* dici putatur. 168
- نجل** *Asciavit*: hinc ad varia transfertur. v. g. *genus, naturam, familiae dignitatem &c.* 258
- نزل** *Fluxit*: est Hebr. **נזל**. 7, 259
- نشأ** *Elatus est, ortus est*: idem cum Hebr. **נשא** Secundario *adolescere &c.* 134
- נשנ** *Prominuit tuberavit*; Secundario *immorigera fuit mulier*: & vice versa *uxorem duriter tractavit maritus.* 254
- نصا** *Vulsit carpendo*: est Hebr. **נצה**: Secund. *attenuatus, macer fuit.* 121
- نصح** *Sincorum, purum fuit* v. g. mel. hinc metonymice **נצח** *sincerus monitor*: quemadmodum etiam titulus ille Psalmorum **מנצח** *Monitorem sincerantem* notat &c. 204
- نض** *Micuit*: secundario *leniter fluxit aqua &c.* 164
- نصل** *Utraque notat extraxit*: hinc secund. *jaculatus est.* 201
- نעش** *Extulit se in altum*: secund. *instauratus est. &c.* 135
- نقح** *Emedullavit*: secundario *adhibetur de carmine quod ex tempore editur.*
- نقد** Prop. *punxit. &c.* Hebr. **נקד**. 190, 207
- نهل** *Potavit; potum egit*: hinc apud Hebr. **נהללים** forma ex *Pibele* derivata notat *aquatoria, loca pascuis & aquis rigua.* 8, 125

I N D E X

- נב** Med. *redii per vices*: in Scriptura S. quoque hæc
 proprietas conspicua sub **נב** Vid. 113
נאח Med. *procubuit ingenua*: granditer *Campus pralii*
 vocatur *Procubitorium cladis*: est Hebr. **נחא** quie-
 vit. 130
נאש Med. *vellicavit*: Secundario *vexavit*. 265
נאפ Med. *eminuit*: Secundario *modum excessit*:
 hinc **נאפ** apud Hebr. notat *buc illuc agitavit*. 250

- 6
- נא** Prop. *vertit cum flexione* hinc Hebr. **נא** *lucem ca-*
pit. 123
נב Prop. *cecidit*: Secundario *neceffe fuit*: quasi *dicas ita*
cecidit ut moveri non potuerit: simili fere ratione
qua Latinis neceffe a non cedendo dictum. 41
נב Prop. *albicavit*: origini **נב** *insevit*. 135
נב *Laboravit ex ungula, eamque tritam habuit*: hinc secun-
 darium apud Hebr. etiam *invaluit doluit* in **נב**.
 117. 245
נב Prop. *posuit, deposuit*; secundario *valedixit*: *reliquit*.
 Hebr. **נב** *scivit* q. d. *deposuit in mentem* &c. 175
נב Prop. *secuit*, & *quidem in minuta frustula*: secundario
fecit, missum fecit.
נב Prop. *descendit aequatum*; Hebr. **נב** in Orig. illustr.
 7. 194
נב Prop. *laxum fuit*: secundario, *amplum fuit* &c. est
 Hebr. **נב**. 154
נב Prop. *transfertur ad orationem coloribus distinctam*. 192
נב Prop. *albicavit*: hinc *clarus, evidens fuit*. 135
נב Prop. *imminuit*: hinc *venit, accessit*. 215
נב Prop. *compleri vel complere*; hinc *pulchri notio* sub **נב**
illustratur. 17

A R A B I C U S.

وقع Prop. *cecidit cum fragore*: est Hebr. יקע. 138

ولع Prop. *consternari*: Hebræis quoque hæc radix ילה o-
lin in usu fuit. 248

ولي Prop. *contiguus* fuit, *adbasit*: *secundario affecclam* egit. 209

3

هش Prop. *agilis* fuit: *secundario lætus*, *alacris*. 214

هم Prop. *Timor* liquefieri: hinc *secundario sollicitus* fuit
&c. המם 51. 249

هنا Prop. *linivit*, *inunxit*: *secundario prodesse*: hinc *elegans*
formula: *linivit me* *cibus*: id est *jucundum expertus*
sum, & *intransitive*; *Unctus* fuit *cibus*, id est, *lautus*, *sa-*
lubris fuit. Sic apud Latinos quoque *unctus* pro *lau-*
to, *læto* &c. 104

هناج Med. ي concitavit pulverem: hinc absolute
concitator pugna; *prælium*: &c. 257

هوي Cecidit, *secundario cupivit* q. d. *latus cum impetu* est
Hebr. הויה & הויה conf. & Job. 7: 71.

ي

يسر Prop. *rectum*, *æquale* fuit: est Hebr. ישר. 208

INDEX HEBRAICUS.

4

אָהב	pag. 60
אָהל	76
אָד	211
אָז	64
אָן	51
אָח. אָחו.	24
אָחו	92
אָט	14
אָי	36
אָילת השֶׁחָדָה	162
אָכל	93
אָלה	37
אָמן	32
אָמם	85. 223
אָנה	220
אָנש	19
אָסר	259
אָצד	246
אָשד	64
אָשש	38

3

בחן	202
בין & בון	60. 70
בטן	274
בית	259
בלג	107
בלה	25. 111

בעה
בקע
ברא
ברה
ברר
ברק
בשר

40. 85
136
133
46
188. 226
88
167
63

1

גדל	200
גוע	17. 98. 115
גור	15
גזה	238
גזל	17
גיל	15. 199
גלה	263
גמר	31
גמס	227
גרד	273
גרע	17
גרף	58
גשם	92. 95

•

דגה	117
דוה	28. 148
דון	176
דוק	123
	דין

INDEX HEBRAICUS.

רץ
רמן
רמע

239
61
147

ה

הוה
היה
הלל
הלם
המם
המם

771. 115
ib.
83
91
249
51

י

זהב
זוב
זוה
זול
זוע
זכה
זמם
זער
זרה
זור

196
249
135. 221
70
252
103
25
243
78
162

ח

חבב
חבט
חבר
חננ
חרש
חונ
חור
חור
חיה
חיל
חכך
חכם
חלד
חלה

28
121
156
129
46. 263
43
37. 87. 220. 238
185
119. 264
261
207
15
148
211

חלל
חלץ
חלק
חלם
חמה
חמם
חנן
חסר
חצץ
חציר
חרו
חרם
חשב

14. 91
29. 201
100
279
109
16. 51
166
39
206
61
166
93. 127. 239
63. 272

ט

טוה
טול
טוב
טרה
טרם
טרף

109
8. 154
259
246
25
111

יאל
יגה
ייד
יין & חן
יכח
ילה
יפה
יקד
יקע
ימם
יורה
יורק
ישח
ישן
ישע
ישר

123
117
16. 28. 36
31
135
241
241
97
138
85
7. 105. 194
148
51
108
211. 257
201
כ

I N D E X

[illegible]

H E B R A I C U S.

עבר	79. 196. 192	צדק	41
עגל	96	צוא	45
ערה	10	צול	16
עוד	56. 214	צחח	141
עה	67. 68	צחק	169
ערש	120. 264	צלל	157
עיד	57	צלם	281
עין	112	צען	33
עלם	90	צפה	197
עמק	162	צפר	142
עמל	8. 111	צרב	74
עמם	248	צור	77
עמר	18		
ענה	193		
עגן	8	ק	
עץ	5	קבץ	163
עצה	175	קדם	168. 195
עצל	207	קול	38
עצם	132. 189. 207	קום	260
עקד	99	קטט	219
ערב	11. 71	קיא	65
ערה	84	קלח	20
ערץ	203	קלל	34
		קנה	244
פ		קצה	159
פרה	263	קצץ	201
פחה	241	קרה	49. 86. 131
פטר	162	קשה	99
פכר	220	קשט	152
פנה	85	קשת	99
פעם	30		
פצה	182		
פצל	144		
פצץ	147. 201		
פתה	9. 241	ר	
פתח	74	רב	177
		רכב	277
צ		רבה	13
			Q q 2 ריה
צד	29		

I N D E X

רוח	47.	112.	214	שול	70
רוח			57	שוה	6, 130
רוח			215	שוט	184
רוח			232	שום	93
רוח			200	שק	44
רמה	98.	113		שחר	11
רמל			121	שי	52
רנה			275	שיב	160, 250
רנן				שכן	188
רעם	15.	23		שכם	225
רעק			5	שמח	127
רעה	21.	87.	257	שמל	121
רקח			209	שנה	40, 82
רקם			21	שנן	7, 53
רשא			46	שרב	170
				שרה	107
				שרט	100
				שקה	225
				שקל	82
שאל			257		
שבב			9		
שבט			101		
שבל			120		
שנה			737		
שוב	109.	223.	230	תלה	74
				תפל	253

F I N I S.

